[illegible] ௨௫

[illegible] ௩௦

[illegible] ௩௫

[illegible] ௪௦

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ॥ ௫௦

𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍌𑌷𑌡𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌜𑌃 ।
𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶𑍀𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌗𑍋𑌪𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁 𑌜𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௫௫

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌰𑌸𑍈𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍈𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।

𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌬𑍀𑌜𑌾𑌂𑌶𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌗𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍋 𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௬௦

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌟𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 ॥

𑌆𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌿𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤 𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌰𑌸𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ ௬௫

𑌶𑌰𑍀𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌦𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌅𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 1𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍂𑌲𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌵 𑌶𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌪𑍂𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௦

𑌪𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌰𑌪𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌰𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ௧௦

[illegible] ௧௫

[illegible]

1 [illegible] 2 [illegible] 3 [illegible]

[illegible] ௧௧௦

[illegible] ௧௧௫

[illegible]

1 [illegible]

[illegible] ௪௨0

[illegible]

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
அக்நிகார்யவிதிர்நாம அஷ்டம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௨௭½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௫௯½

—oOo—

௨

சிவமயம்

அக்நிகார்யவிதி படல சந்த்ரிகை.

அக்நி பேதம்.

அதன் பிறகு அக்நிகார்ய விதியின் கிரமத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். அக்நி கார்யம் வைதிகம் மிச்ரகம் சைவமென மூன்று விதமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

கேவலம் வைதிகங்களான மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது வைதிகமாகும். வைதிக சைவ மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது மிச்ரமெனச் சொல்லப்படுகிறது. கேவலம் சிவ மந்திரங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது சைவமெனச் சொல்லப் படுகிறது, அக்கினி யுற்பத்திக்ரமம் சிவாஞ்ஞாரூபமான சிவாகமங் களில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மூன்று பரிதிகள் ஊர்த்வ சமித்துக்கள் ப்ரணீதை பிர்மகூர்ச்சம் இவைகளுடன் கூடினது யாதோ அது வைதிகாக்கினியென உத் தேசிக்கப்பட்டது. மிச்ராக்கினியோ வென்றால் வைதிகமும் சைவமும் கலந்தது.

அக்நி சொரூபம்.

சைவாக்நியானது இந்தச் சாத்திரத்தில் நான்கு பரிதிகளோடு கூடியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ப்ரணீதை பிரம்ம கூர்ச்சத் தோடுங் கூடினது வேத சம்பந்தமான அக்நியென்று நினைக்கத் தக்கது. அவ்வாறே அந்த வைதிகாக்நியோடு கூடின சைவாக்நி யானது மிச்ராக்நியன்றோ! ஓ அந்தணர்களே! மிச்ர வைதிக மென்கிற அக்நியினுடைய சொரூபத்தைக் கேளுங்கள்.

அக்நிபகவானனவர், ஓர் சரீரம், நான்கு கொம்புகள், இரண்டு சிரங்கள், இரண்டு முகங்கள், ஆறு கண்கள், இரண்டு மூக்குகள், ஏழு நாக்குகள், ஜடை யஞ்ஞோபவீதம், முஞ்சி அரை ஞாண், மூன்று பாதங்கள், ஏழு கைகள், ருஷப வாகனம் இவை களுடன் கூடினவராக வேதங்களால் சம்மதிக்கப்பட்டனர்.

வலது பாகத்தில் ஹிரண்யை கனகை ரக்தை கிருஷ்ணை யென் கிற நாக்குகள், இடது பாகத்தில் சுப்ரபை அதிரக்தை பஹுரூபை

யென்னும் நாக்குகள். இவ்வாறு மிச்ராக்னியாகிய வைதிகாக்னியில் நாக்குகள் உத்தேசிக்கப்பட்டன.

இரண்யை யென்பது மேற்குத்திக்கிலுள்ள நாக்கு, கனகை யென்பது மத்தியில் இருப்பது, ரக்தை யென்பது வடக்கு நாக்காகும். கிருஷ்ணை யென்பது தென்திக்கில் இருப்பது, சுப்ரபை யென்பது கிழக்குத்திக்கு நாக்காகும். அதிரக்தை யென்பது அக்நி திக்கில் இருப்பது, பஹுரூபை யென்பது ஈசான்ய திக்கு நாக்காகும். இவ்வாறு நாக்குகளின் இடம் சொல்லப்பட்டது.

ஓ அந்தணர்களே! மேல் சைவாக்நியானது சொல்லப்படுகிறது; நிர்மல சித்தர்களாய்க் கேண்மின்! சைவாக்நியைச் சிவப்பு வர்ணமாயும் ஐந்து முகத்தோடு கூடினதாயும் மூன்று கண்களையுடையதாயும் ஏழு நாக்குகளோடு கூடினதாயும் பத்துக்கைகளையுடையதாயும் மைஸ்ந ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் சிவப்பு வஸ்திரத்தை யுடுத்திக் கொண்டிருப்பதாயும் தாமரை புஷ்பத்தின் மே லிருப்பதாயும் பத்மாசனமிட்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதாயும் பத்தாயுதங்களோடு கூடினதாயும் பாவிக்க, கனகை பஹுரூபை அதிரக்தை சுப்ரபை கிருஷ்ணை ரக்தை இரண்யை யென்னும் நாக்குகளுடனும் தியானிக்க. மேன்முகத்தில் மூன்று நாக்குகளும் மற்றவை கிழக்கு முதலாகவும் மிருக்கின்றன. இவ்வாறு சைவாக்நியின் தியானம் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு அக்னியானது மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

வைதிகாக்னியானது கார்ஹபத்யம் தக்ஷிணாக்நி ஆகவநீயம் என மூவிதமாகும். அவைகட்கு பயனை இவ்விடத்தில் புத்திமானான ஆசாரியர் சைவஞ் சேர்ந்த வைதிகாக்னிகளி னுற்பத்தியில் செய்விக்க வேண்டும். ஆசாரியர் சாஸ்திரானுசாரமான சைவாக்நியைக் கொணர்ந்து சித்தப்படுத்த வேண்டும். மிச்ராக்நியை யாகிலும் சித்தப்படுத்த வேண்டும். அந்த அக்நி சாதன விஷயத்தில் விதியும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அக்நியினுபயோக பேதம்.

கிரஹஸ்தர்களுக்கு கார்ஹபத்யமும்; பித்ருக்களுக்கு தக்ஷிணாக்நியும்; மற்றவர்கட்கு தேவ சம்பந்தமான ஆகவநீயமும் விதிக்கப்பட்டது. பால யௌவன விருத்தமென்னும் மூன்றக்நி முறையாகக் கூறப்பட்டன.

அக்நி பருவம்.

சிவாக்நியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் சம்பத்திற்காக பாலாக்நியும், உத்ஸவத்தில் யௌவனாக்நியும், நித்யாக்நியில் விருத்தாக்நியையும் சேர்க்க வேண்டும். விருத்தாக்நி மற்ற கார்யங்களிலும் சேர்க்கக் கூடும். சாஸ்திரானுசாரமான சிவாக்நியை உற்பத்தி செய்வதற்காக விதி சம்மதிக்கப்பட்டது.

அக்நி பேத பலன்.

சிவாக்நி மிகச் சிறந்தது, வைதிகாக்நி மத்யமம். தனித்த வைதிகாக்னியில் சிவமந்த்ரங்களைச் சேர்க்கலாகாது. சிவாக்நியில் வைதிக மந்திரங்களும் மற்றவைகளும் கூறப்பட்டன.

அக்நிவிதி - வைதிகாக்நி.

அவ்வாறே மிச்ரவக்நியானது வைதிகாக்நியாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் உலோகபாலகர்களும் மற்றத் தேவர்களும் வேதவ்யாசர் போதாயனர் ஆபஸ்தம்பர் ஆச்வலாயனர் சத்யாஷாடர் மற்ற யாவர்களும் என்னிடத்திலிருந்து, பரம பிரயோசனங்களையுடைய வேதங்களையும் மற்றுமுள்ள சாஸ்திரங்களையும் புராணத்தையும் அவ்வாறே மிருதியையும் கேட்டு, போதயானுதி சூத்திரங்களால் நியமிப்பதற்காக விரிவைச் சுருக்கமாகச் செய்தவர்கள். அவர்களுடைய சம்மதத்தாலே செய்யப்பட்ட யாதொரு அக்நியோ அது வைதிகமென்று உறுதியாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தீக்ஷிக்கப் படாதவர்களாகிய பிராமணர் முதலானவர்கள் சாமான்யமாய் வைதிகாக்னியில் அதிகாரிகளென்று சொல்லப்பட்டது.

மிச்ராக்நி விதி.

தீக்ஷை பெற்றவர் சகலத்திற்கும் யோக்யர்கள். வைதிக சைவாக்னியைச் செய்வோர் முதலில் வைதிகாக்நியை வேருகச் செய்து பிறகு குண்டங்களின் சமஸ்கார பூர்வமாய் சைவாக்நியைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டிற்கும் யோக்யமாக மிச்ராக்நியானது உத்தேசிக்கப்பட்டது.

அவ்வாறன்றி, வேதசம்பந்தமான ஹோமமானது நிறைவேறுமாயின் அதன் பிறகு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட ஸமஸ்காரங்களைச் செய்து அதற்கு முன்பாக அக்நியை ஸ்தாபனம் செய்து நாபியிலிருக்கிற அக்நியில் அபானத்தினுல் அடக்கி உதானவாயு வ்யாபாரத்தினுல் அவைகளின் பீஜாக்கரத்தால் முறையே சத்யோஜாதம் வாமதேவம் அகோரம் தத்புருஷம் ஈசானம் என்கிற மந்திரங்களால் நித்யாக்நியில் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். மறுபடியும் சிவாக்னியையும் குண்டத்திற் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு மிச்ராக்நியைச் சம்பாதித்து ஸமஸ்த மந்திர சமூகங்களுடன் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

வைதிக சைவன், அந்தியேஷ்டி முதலான கர்மத்தில் வைதிக சைவங்களின் கலப்பான அக்நியையாவது, குண்டங்களின் சமஸ்காரத்தையாவது முதலிற் செய்ய வேண்டும். வைதிகாக்நி முடிவில் சைவாக்நியைச் சேகரித்து வேறிடத்தில் வைத்து அவ்வைதிகாக்நியுடன் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அந்தியேஷ்டி முதலிய கர்மத்தில் மிச்ராக்நியைச் சேர்ப்பது சாத்திரசம்மதம். இந்த அந்தியேஷ்டி கர்மத்தைப் பார்க்கிலும் வேறு விஷயத்தில் சிரத்தாபத்தியையநுசரித்து வேருகச் செய்யத்தக்கது.

சைவாக்நி விதி.

சைவாக்னியைக் குண்டங்களின் லக்ஷண பூர்வமாகச் சேர்த்துக் கூறப்போகின்றேன். அவ்வாறு நித்யகார்யத்தில் இச்சித்த சமஸ்த பலனைத் தருவதான குண்டமானது நாற்கோணமாகவும் விருத்தாகிருதியாகவும் பத்மாகிருதியாகவும் ஒரு முழப் பிரமாணம் நிர்மிக்கப்பட்டது, குண்டத்தின் மேகலைகள் மூன்ருயின் முறையே நான்கு மூன்று இரண்டு அங்குலங்கள். ஒரு மேகலையாயின் ஆறு அங்குலமாக இருக்க வேண்டும். யோனியானது யானை யுதட்டிற் கொப்பாகும். குண்டநடுவில் பன்னிரண்டங்குல அளவாக இருக்க வேண்டும். கண்டமானது பெருவிரல் பிரமாணமாக நடுவின் பள்ளத்தின் பேரிலிருக்க வேண்டும்.

மேடையின் மேலாவது ஸ்மரிக்கப்பட்ட குண்டத்திலாவது அக்நியைப் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். ஸமஸ்காரஞ் செய்யாத குண்டத்தில் சிவாக்நியானது சித்திக்கவே மாட்டாது. சிவாக்நியானது ஜ்வலிக்காம லிருக்குமாயின் ஹோமம் செய்வது பலனில்லாததாகும்.

*1. சிவமந்திரத்தால் பார்த்தல், 2. அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல், 3. அஸ்திர மந்திரத்தால் தாடனமும் 4. கவச மந்திரத்தால் அப்யுக்ஷணமுஞ் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே 1. தோண்டுதல், 2. தோண்டின மண்ணை யெடுத்தல். 3. மறுபடி பூரித்தல், 4. நனைத்தல், 5. மீட்டும் கெட்டித்தல், 6. துடைத்தல், 7. மெழுகுதல், 8. கலாமய கற்பனம், 9. குண்டபூஜை, 10. அக்நியைச் சூழப்போடும் சாகை, 11. அக்நியைச் சூழப் போடுகிற தர்ப்பாசனம், 12. நான்கு கோடு செய்தல், 13. வஜ்ரமாகச் செய்தல், 14. நற்சவுக்கமாகச் செய்தல், இந்த ஸமஸ்தமான 14 ஸம்ஸ்காரங்களையும் புத்திமானுனவன் அஸ்திரமந்தித்தாற் செய்யவேண்டும்.

* இதில் 4 பொது சுத்தியும் ஏனையது 14ம் குண்டத்திற்கு மட்டும் ஆனது பற்றி பிரித்துக் கூட்டப்படுகிறது. 4. ஸமமாக்குதல் 11 கலா ரூபமாகச் செய்தல் 12. ஸூத்ரவேஷ்டனம் இவ்வாறு பத்ததிக்காரர்களது அபிப்ராயம். அனுஷ்டானமும் இதுவே.

அவ்விடத்தில் ஆசனமந்திரத்தை சங்கற்பித்து வாகீச்வரி தேவியை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஆகாசரூபியான வாகீச்வரரை தியானித்து, க்ரீடிப்பதற்காக ஈசான்ய திக்கில் சாஸ்திரப்படிச் சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு கற்பவிதிப்படி வாகீச்வரீ வாகீச்வரர்களுடைய சுத்தான்மதத்துவத்தோடு அரணியிலிருந்து உண்டு பண்ணப்பட்ட அக்நியையும் சமித்துக்களையும் குண்டத்திற் போட வேண்டும், சூரியகாபதாக்நி அல்லது பிராம்மணர் வீட்டிலுண்டான அக்நியை அநுகற்ந் விதியால் சிவமந்திரத்தாற் பரிசுத்தம் செய்து சேர்ப்பித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி கற்பத்தையறிந்தவன் சூரியகாந்த முதலானவற்ருல் கற்பாக்நியைச் செப்பு பாத்திரத்திலாவது மடக்கிலாவது கொணர்ந்து பிறகு வீக்ஷண முதலான நான்கு ஸம்ஸ்காரங்களால் சோதிக்க வேண்டும். ராக்ஷஸாம்சமான கரிநிறத் துண்டத்தை நீக்கி அஸ்திர தீர்த்தத்தாற் புரோக்ஷித்து, கவச மந்திரத்திஞல் அவகுண்டானஞ் செய்து பிறகு (ஐமுனுய) வன்னிசைதன்யாய நம என்று நியசிக்க வேண்டும். அக்நி பீஜத்தை ஷடங்க மந்திரங்களிற் சேர்த்து அக்நியைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வௌஷடந்த மூலமந்திரத்தால் தேனு முத்திரை காட்டி அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்து குண்டத்தை மூன்றுமுறை பிரதக்ஷணம் செய்து பிறகு முழந்தாள்களைப் பூமியிற்படியவைத்து விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். வாகீச்வரியை குண்டத்தின் கர்பபநாடியில் தனக்கு எதிர்முகமாக இருக்கும்படிச் செய்து, மூலமந்திரத்திஞல் ஆவாகித்து, தனதான்மாவைச் சிவம்போல் பாவித்துப் பிறகு ஜலபிந்துவைக் கொடுத்து சிறப்பான விறகுகளால் மூடவேண்டும்.

கற்பத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பட்ட தர்ப்ப கங்காணத்தை கர்ப்பாதான நிமித்தமாகத் தேவியின் கையில் இருதய மந்திரத்தாற் கட்டி சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பூஜித்து, இருதய மந்திரத்திஞல் மூன்று ஆகுதியை எள்ளினுற் கொடுத்துப் பும்சவன நிமித்தம் வாமதேவ மந்திரத்தால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். சிரோமந்திரத்தால் மூன்று எள்ளாகுதியும் மறுபடியும் சீமந்தோன் னயநத்தில் அகோரமந்திரத்தாலர்சித்து சிகாமந்திரத்தால் மூன்று எள் ஆகுதி கொடுத்தும், தர்ப்பத்தால் சிகாமந்திரத்தால் முகம் அங்கம் இவையின் கற்பனையும், பிராயச் சித்தத்தையும் அப்பொழுது செய்து பிறகு ஜாத கர்மத்தை செய்ய வேண்டும்.

ஜாதகர்மத்தின் பொருட்டு தத்புருஷ மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து, கவச மந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதியை எள்ளினுலேயே செய்ய வேண்டும்.

ஜநனுசௌளச நீக்கம்.

குண்டத்தை அர்க்ய ஜலத்தாற் புரோக்ஷித்து, கிழக்குநுனி யாகவும் வடக்கு நுனியாகவும் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி சிவாக்நியை ரக்ஷிப்பதற்காகக் குண்டத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் அஸ்திர மந்திரத் தால் திருமுகமண்டலத்தை அப்போது விகஸிப்பிக்க வேண்டும். பிறகு ஹ்ருதயமந்திர மூன்று ஆகுதியினுலே முகங்களுடைய புஷ்டிக்காகவும் சொள்ளு ஜலத்தைப் போக்குவதற்காகவும் ஐந்து நல்ல விறகுகளால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

நாமகரணத்தில் ஈசானமந்திரத்தை ஆவாஹித்து, இருபத்து நான்கு எண்ணுள்ள பதினுறு அங்குல நீள சமித்துகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஓமம் செய்ய வேண்டும். நீர் சிவாக்நி ரூபமென்று மூலமந்திரத்தை முன்னிட்டு சொல்ல வேண்டும்.

அக்னி பித்ருக்களுக்கு கங்கண விசர்ஜனத்தைச் செய்து, மேகலைகளில் இந்திரன் முதலான லோகபாலகர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். ஜுஹுபோடும் சமித்துகளிலும் ஜுஹுபோடுந் தர்ப்பாசனங் களிலும், பிரமாவையும் உருத்திர மூர்த்தியையும் முறையே பூஜிக்க வேண்டும். விஷ்ணு முதல் ஈச்வரர் வரையும் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் முறையாகப் பூஜிக்க வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களை கிரகித்து கவசமந் திரத்தால் புரோக்ஷித்து அவகுண்டனம் செய்து அக்னியில் காய்ச்சி அதன் முன்பாக சுற்றி தர்ப்பையின் நுனியால் நடுவில் தொட்டு நடு பாகத்தைச் சுற்றி விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்,

மறுபடியும் மூலமந்திரத்தாற் சுற்றி அவ்விரண்டின் அடியைப் பரிசித்து, அந்த ஐந்து முகத்தையும் விந்யசித்து ஸ்ருக் பாத்திரத்தில் சத்தியையும் ஸ்ருவத்தில் சிவத்தையும் பூஜித்துத் தனக்குத் தென் புறத்தில் தர்ப்பைகளின் மேல் இருதய மந்திரத்தால் வைக்க வேண்டும்.

நெய்யை அஸ்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து கவசமந்திரத் தால் அவகுண்டனம் செய்து, சிவாஸ்த்திரத்தால் அக்நியிற் காய்ச்சி அந்த நெய்யை கவசமந்திரத்தால் உத்வாசனம் செய்து குண்டத் திற்கு மேலேயே மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பின் நெய் பாத்திரத்தை யோநியின் மேல் வைத்து இரண்டு தர்பை நுனியால் ஓட்டை ஜாண் பிரமாணத்தில் பவித்திரஞ் செய்து பெருவிரல் மோதிரவிரல் நடுவிரல்களாற் கிரஹித்து, மூன்று முறை பவித்திரத்தை நெய்யிற் ருேய்த்து; கவசமந்திரத்தால் அக்நிக் கெதி ராக வைத்து, உத்ப்லவனம் போல் நெய்யிற் ருேய்த்து இருதய மந்திரத்தால் தனக்கெதிர் முகமாக ஏந்தி முடிச்சை நீக்கி அக்நியில் பவித்திரத்தைப் போட்டு நெய்யை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜ்வலிப் பித்துப் பிறகு நெய்யைப் பார்த்துப் புத்திமானுனவன் நீராஜனத்தை செய்தல் வேண்டும்.

முறைக் கொள்ளியை அக்நியில் வைத்து நெய்யை அங்கமந் திரங்களாற் புரோக்ஷித்து அபிமந்திரிக்க வேண்டும். தேநு முத்திரை யோடு கூடின மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரித்து அந்த மூலமந்திரத் தாலேயே ஓட்டைச்சாணளவு இரண்டு தர்ப்பைகளால் நிர்மிக்கப் பட்ட பவித்ரத்தை ஓங்காரத்தால் அவ்விடத்தில் விந்யசித்து நாடிகள் மூன்றைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

நடுவிலிருந்து நெய்யை யெடுத்து ஸ்வாஹாகாரப் பிரணவங் களுடன்கூட அக்நயே ஸ்வாஹா சோமாய ஸ்வாஹா என்கிற மந்திரத்தினுல் வலது இடது பக்கங்களில் ஹோமம் செய்ய வேண் டும். நடுவில் அக்நி சந்திரன்களோடு கூடின ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். அக்நயே ஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா என்று நான்கா வது வேற்றுமையை முடிவாகச் சேர்த்து ஆகுதியைச் செய்ய வேண் டும். அந்த நெய்யின் துளியைச் சிந்தி அந்த நெய்யினுல் மற்ற நெய்யைச் சோதிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரிவு சுக்கில பக்ஷத்தில் ஆகும்.

கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் சூரியாஹுதி யாரம்பமாக செய்ய வேண்டும்,

மூன்று நெய்யாகுதியினுல் அக்நிக்கு முகங்களி லபிகாரத்தைத் தத்தம் மந்திரங்களாற் கூடினதாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். பின் சத்யோஜாத மந்திரத்தை வாமதேவத்தோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வாமதேவ மந்திரத்தை அகோர மந்திரத்தோடு சேர்ப் பித்து, அதை தத்புருஷ மந்திரத்தோடு சேர்ப்பித்து, அதை ஈசானத் தோடு சேர்ப்பித்து, அதைச் சிவத்தோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு முகங்களின் சேர்க்கையை யொன்ருகச் சேர்த்துத் தத்தம் மந்திரங்களோடு சத்யோஜாத முதலாகச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இஷ்டப்படி முகத்தைக் குண்டத்தினளவாகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு அன்னப்ராசன முதலாக சௌளம் வரையுள்ள சம்ஸ் காரங்களின் சித்திக்காகவும், வௌஷடந்த மூலமந்திரத்தால் விசேஷ

மாக ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களால் நடுவிலிருக்கிற நாக்கிற் பூர்ணாகுதியைச் செய்ய வேண்டும். சருநிமித்தமாகவும் தூபதீபங்கட்காகவும் ஹவிஸுக்காகவும், முயற்சியுடன் குண்டத்திலிருந்து அக்நியை எழுப்பிப் பாதங்களைச் சமமாக வைத்து கிரஹிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

கிழக்கில் சருபுரோடாசங்களுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களும் செய்தபிறகு அழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவாக்நியில் பரமசிவம் ஆவாகிக்கப்பட்டபின் ஹோமம் செய்யத் தக்கது. அக்னியை ஆவாகிக்கப் பட்ட பிறகு ஓ அக்நியே! நீர் எந்தக் காரணத்தால் ஈச்வர சம்பந்தமான உயர்ந்த பரிசுத்தமான தேஜஸோ அந்தக் காரணத்தால் உம்முடைய இருதய கமலத்தின்கண் சிவத்தை ஸ்தாபித்து நான் சந்தர்ப்பணம் செய்யப் போகின்றேன் என்று பிராத்தித்து, அந்த அக்நியினுடைய இருதய கமலத்தில் யோக பீடத்தை விந்யசித்துப் பிரகாசமாயும் மிகவுஞ் சிறந்ததாயும் சிரேஷ்ட மாயுமுள்ள மூர்த்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். அம்மூர்த்தி யினிடத்திற் பரமசிவத்தை ஆவாகனாதி முத்திரைகளாற் சமீபிக்கச் செய்து, வெளியில் அந்த மூர்த்திக்கு போகாங்கங்களை கற்பிக்க வேண்டும். சமீபத்தை அடைகிற வுபாயமாய் வெவ்வேருகப் பிரகாசமான அவயவங்களை த்யானித்து உத்ஸாகித்துப் பரமீகரித்துச் சிவமுகம் அக்நி முகங்களுடைய சேர்க்கையைச் செய்து, அக்நியினுடைய நாசியிலிருந்து வெளிவந்ததாகிய சோதியை யாகஸ்தானத்தில் பரமசிவத்தோடு ஒன்ருய்விட்டதாக நன்ருய் சிந்திக்கவேண்டும். பிறகு நாடிகளின் சேர்க்கையைச் செய்து, சிவாஞ்ஞையை பிரார்த்தித்து சிவத்தை உத்தேசித்து திருப்தி செய்யவேண்டும்.

சிவாக்நி விசேஷம் அவற்றின் ஜபசங்யை ஹோம திரவ்யங்கள் முதலியன.

ஓ பிராமணச் சிரேஷ்டர்களே! சிவமந்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பத்திலொரு பங்கு அக்நியைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். நூறு ஐம்பது இருபத்தைந்து இருபது அல்லது பத்தாவது, ஆன்மார்த்தத்திலாவது பரார்த்தத்திலாவது நாடோறும் ஒரு காலமாவது இரண்டு காலமாவது மூன்று காலமாவது ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். நெய்யில்லாமற் போனல் கறுத்த நிறமுள்ள எள்ளுகளால் ஹோமம் செய்யத்தக்கது. நெல்லுகளாலாவது சமித்துகளாலாவது தயிராலாவது யவதான்யங்களாலாவது திரிபலங்களாலாவது வில்வ பத்திரங்களாலாவது, சிவயாகத்திற்குரிய நல்ல புஷ்பங்களாலாவது, சிரத்தை திரவ்யம் இவைகளை யநுசரித்து ஹோமமானது செய்யத் தக்கது.

மிருக முத்திரை வாராக முத்திரை சங்கினி முத்திரை என்பவைகளில் யாதானு மொன்றைக் காட்டி, கூறப்பட்ட அளவுகளால் எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வாறு திரவியங்களை வேருக ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

நல்லெண்ணெய் தேன் பால் இவைகளின் ஆஹுதியானது ஸ்ருவபாத்திர அளவாக செய்ய வேண்டும். ஒற்றைச் சிறங்கைத் தயிரினாலும், பக்ஷணம் பாயசங்களின் ஆஹுதியானது ஒரு பலத்திற்குக் குறையாமல் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

வரிசையாய் ஐந்து நுனிவிரல்களையுடைய பிடிகளால் ஸமஸ்தமான பக்ஷணங்களையும் எள்ளுகளையும் பொரிகளையும் ஸ்வரூபத்துடன் பழங்களையும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். கையினுற் பிடித்த பிண்டமளவு கீரை கிழங்கு வர்க்கங்கள், தன் முக்கியமான பாகத்தில் எட்டிலொன்றும் வேர்கள் மூன்று துண்டாகவும் கொடி கிழங்கு வர்க்கங்கள் இரண்டு அங்குல முள்ளவைகளாகவும், பொரியோடு கூடின தானியமும், கவளப் பிரமாணமுள்ள சமஸ்த அன்னத்தையும் பிறகு அவிசன்னத்தையும் முடிவிலே தாம்பூலத்தையும் நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும்.

கசப்பான பிண்ணாக்கு அபிசாரங்களில் ஹோமஞ் செய்க.

பிறகு பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்துப் பக்தியினுற் ருேத்திரஞ் செய்து, பூஜித்து ஸமர்ப்பித்து, உத்ஸாகிப்பித்து விசர்ஜனம் செய்ய வேண்டும்.

சிவத்தை வியாகிருதிகளால் திருப்தி செய்து பிறகு சிவாக்நியை அவ்விடத்திலேயெ சந்தோஷிப்பித்து நாடோறும் காப்பாற்ற வேண்டும்,

குண்டத்திலேயோ வென்னில் மூவித அக்நியை மூவித விதியால் பாவிக்க வேண்டும், அவ்விடத்தில் தேவர்கட்கு ஈசரான பரமசிவத்தைப் பூஜித்து, அங்கங்களை விசர்ஜிக்காமல் பிடிக்க வேண்டும். பிறகு பரமசிவம் எப்பொழுது விசர்ஜிக்கப்பட்டாரோ, அப்பொழுதே சண்டேசுர பஸ்மம் ஆகும்.

எவ்வாறேனும் குண்டத்தில் அக்நியை விசர்ஜித்து வேறிடத்திலாவது அக்நியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். காப்பாற்றப்பட்ட அக்நியானது அவிந்து போமாயின் உபவாசம் செய்து அகோர மந்திரம் ஜபிக்க வேண்டும்.

அக்நி சாந்தி.

பிறகு சாந்திக்காக வெகு ரூபமெனும் அகோர மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும். ஹோமமாவது செய்ய வேண்டும். அவ் விடத்திலேயே பூமியில் மண்டலத்தைச் செய்து, அந்தர் பலி யென்னும் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு கிழக்கே கந்த புஷ்பாதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட பலகையில் ருத்ரமூர்த்திகளின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருகைகளின் பொருட்டும், மேற்கில் பிரதமகணங்களின் பொருட்டும், வடக்கில் யக்ஷர்களின் பொருட்டும், ஈசான்யத்தில் கிரகங்களின் பொருட்டும், ஆக்நேயத்தில் அசுரரின் பொருட்டும்; தென்மேற்கில் ராக்ஷதரின் பொருட்டும், வடமேற்கில் நாகரின் பொருட்டும், மண்டலத்தின் நடுவில் நக்ஷத்திர ராசிவர்க்கங்களின் பொருட்டும் அவ்வாறே விச்வதேவ கணங்களின் பொருட்டும் ச்வேச்சையாய்ப் பலியானது கொடுத்தல் வேண்டும். வாயு மேற்கு திக்குகளில் க்ஷேத்ர பாலகர் பலியிடல் வேண்டும்.

ஆன்மார்த்தத்திற்கு வீடு முதலான விடங்களிலும் தேவாலயத்திலும் இவ்வாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டது. நந்தி முதலாகிய பரிவாரங்கட்குப் பலியை வெவ்வேருகக் கொடுக்க வேண்டும். முடிவில் இவ்வாறே சகளீகரிக்கப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவனுய்ப் பரிசுத்தனுக ஆசமனஞ் செய்து அக்நிகார்யத்திற்காகப் பலியைச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு சிலலிங்கத்தின் சமீபத்தில் சென்று, கடைசியாகச் செய்ய வேண்டிய கிருத்தியத்தைச் செய்து சங்கீத முதலாகிய உபசாரங்களாலும் மறுபடியும் சிவபெருமானைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு புத்திமானுகிய ஆசாரியரானவர் பரார்த்தமாகத் தேவாலயத்தில் நித்யோத்ஸவத்தைச் செய்ய வேண்டும். சமீபத்தில் சுத்தமென்று பிரசித்தமான நிருத்தனத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். உச்சவத்தையும் சுத்த நிருத்தனத்தையும் வீட்டின் முன்பாகச் செய்யலாகாது. முடிவில் மஹேச்வரரானவர் எப்படிச் சந்தோஷிக்கப்படுவாரோ அப்படியே கானத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பூஜித்து அர்க்யத்தை மேற்கு முகமாகக் கொடுத்துப் பராங்முக முத்திரையைக் காண்பித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் அங்கங்களை உத்தாபனஞ் செய்து சங்கார

கர்த்தாவாகிய சிவபெருமானை த்யானித்து மூர்த்தியை மூர்த்தியில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். மறுபடியும் சிவபெருமானைப் பூஜித்து ஹிருதய மந்திரத்திற்குப்பின் ப்ராசாத மந்திரத்தை உச்சரித்துக் காரணேச்வரக் கிரமமாய் விட்டுப் பிறகு எவ்விதமாய் நிஷ்களத்தைச் சேரக் கூடுமோ அவ்விதமாய்ப் பரதத்வத்தைப் பிரியாததான மார்க்கத்தினுல் பாவிக்க வேண்டும். பரமுத்திரை என்கிற முத்திரையால் ஹிருதய கமலத்தில் இருக்கிற சிவத்தோடு ஐக்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு அன்பர் செய்யும் பூஜையை விரும்புகிறவராயும், தன்னுடைய இயற்கையால் விருப்ப மில்லாதவராயு மிருக்கிற சிவபெருமானை விசர்ஜிக்க வேண்டும்.

சண்டேச பூஜை.

விந்து தத்வம் முதல் நாததத்வம் வரையிற் பூஜித்து முடிவிற் சண்டேசுரரைப் பூஜிக்க வேண்டும். பாணலிங்கத்திலும் லோஹலிங்கத்திலும் சலலிங்கத்திலும் சித்தலிங்கத்திலும் ஸ்வயம்புவிலும் சண்டேசர் பூஜை யில்லை. ஸமஸ்தமான ப்ரதிமைகளின் பூஜையின் முடிவில் மூலாவரணத்திற்கு வெளியில் ஈசான்யதிக்கில் நிர்மித்த ஆலயத்தில் சண்டேசுரரைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆவரணமில்லா மேடையின் பேரில் பூஜிக்கக் கூடாது.

தேவரின் பொருட்டு யாதொரு திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதோ அது சண்டேசர் பொருட்டென்று செய்யப்பட்டதாக ஆகவேண்டும் திரஸ்கரிக்கக்கூடாத சண்டேசுரருடைய போஜனத்தை ஆன்ம உபயோகமாகச் செய்யக்கூடாது. நிர்மால்யத்தைத் தாண்டுவதையும் கொடுப்பதையும் பக்ஷிப்பதையும் விசர்ஜிக்க வேண்டும்.

நிர்மால்ய தோஷாதோஷம்.

குரு புத்தகம் நாகங்கள் அக்நி யோகிக் கூட்டங்கள் பார்வதி யக்ஷ மாத்ருகா கணங்களுடைய நிர்மால்யம் சிவத்தினிடத்தில் எவ்வாருே அவ்வாறே தோஷமில்லை. ரத்தினம் சுவர்ணம் முதலான லிங்கங்களிலும் சலலிங்கங்களிலும் க்ஷணிக லிங்கங்களிலும் குரு மூர்த்திகளிலும் ப்ரசித்தமாகிய பிரதிமைகளிலும் நிர்மால்யம் தோஷமில்லை. தனக்கிஷ்டமான லிங்கத்தில் யாதொன்று கொடுக்கப்படுமோ அது சருவைப் போல நிர்மால்ய தோஷமுண்டு என்பதில் சம்சயமில்லை.

நைவேத்ய உபயோக முதலானவை.

நைவேத்தியத்தைத் தம்பி தமயன் புத்திரர்கட்கும் உடன் பிறந்த பெண்டிர்களுக்கும் கொடுப்பிக்க வேண்டும். அபிஷேக தீர்த்தம் பால் முதலானவற்றால் தெளிக்கப்பட்டவனாக ஆவானாகில் நாபிக்கு மேலாகில் ஸ்நானம் செய்க. நாபிக்குக் கீழாயின் பிரக்ஷாளனம் செய்யலாம்,

பிறகு ஆசமனம் செய்து நமஸ்கரித்து நியமமுள்ளவனாய் மஹாதேவரை வணங்கி, நழுவுதல் தவிருதல் முதலான குற்றங்களைச் சோதிப்பதற்காக மந்திர ஸம்ஹிதையை அப்யஸிக்க வேண்டும்.

பிறகு இடது பாதத்தினால் மிதிக்காத நடையென்கிற கோயில் வாசற்படியை, வலப்பாதத்தால் கடந்து வெளிவர வேண்டும்.

எட்டாவது - அக்கினிகார்யவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௰
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]

—:o:—

பா - 1 [illegible]

உ

சிவமயம்

காலவிதி படல சந்த்ரிகை.

கால விசேஷம்.

பிறகு ஸமஸ்த கர்மங்கடகும் சுகத்தைத் தருவதான காலத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். மாசிமாதந் தவிர சூர்யன் வடக்கே செல்லும் உத்தராயந காலமானது சிறப்பாகும். சீக்கிரத்தில் ஆக வேண்டுமானுல் தக்ஷிணாயநத்தில் கார்த்திகை ஐப்பசி மாதங்களும் ஆவணியும் விதிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பார்க்கிலும் மற்றவை குறைவாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சுக்ல பக்ஷம் (வளர்பிறை) சுபம். தேய்பிறையில் சப்தமி வரை கொள்ளலாம். வளர்பிறையில் பதினைந்தில் மூன்றிலோரு பாகமாகிய பஞ்சமி வரையும், தேய்பிறை யிறுதியில் மூன்றிலொன்ருகிய ஏகாதசிமுதல் அமாவாசை வரையிலும் நீக்க வேண்டும். நடுப்பாகம் ஐந்து நாளும் மத்திமமாகவும், மற்றவை கிறந்ததாகவும் கூறப்பட்டன. ஒற்றைப்படையாகிய நவமி பர்வம் அமாவாசைகளையும், முதலாவதாகிய பிரதமை திதியையும், இரட்டைப்படையாகிய திதிகளில் த்விதியையும், தசமியையும் அவ்வாறே தேய்பிறையில் ஷஷ்டியையும் விட்டு யாவை மிகுதியோ அவை எல்லாம் இந்த விஷயத்தில் நிந்திக்கப்படா.

நக்ஷத்திர பலம்.

ரோகிணி உத்திரம் உத்திராடம் உத்திரட்டாதி இவை மூன்றும், அஸ்தம் ஸ்வாதி புனர்புசம் அநுஷம் அச்வனி மிருகசீர்ஷம் திருவோணம் பூராடம் மகம் சித்திரை அவிட்டம் ரேவதி இவை மனிதர்கட்காகக் கூறப்பட்டன.

சிறப்புடைய சதயம் விசாகம் பூரம் பூராடம் பூரட்டாதி இவையோடுகூட தேவர்கள் விஷயத்தில் திருவாதிரையுங் கூறப்பட்டன. இவையாவும் சிவனிடத்திற் சம்மதிக்கப் பட்டன. (இவை ப்ரதிஷ்டா விஷயங்கட்கு ஆகுமென்பது,)

மனிதர் விஷயத்தில் பூசமும் ரேவதியும் ஆகும். அவற்றைப் பார்க்கிலும் வேருன கிருத்திகை பரணி ஆயில்யம் கேட்டை மூலமென்னும் நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாது.

வார பலம்.

செவ்வாய் ஞாயிறு வாரங்களை விட்டு மற்றத் தேவவாரங்கள் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டன. மானுடர்கள், கருத்த நிறமுள்ள சனி வாரத்தையும் நீக்க வேண்டும்.

அஸ்தங்க பலன்.

புத்திமான்கள், சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது வீடு கட்டக்கூடாது. குருவானவர் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது சுப கார்யம் செய்யக் கூடாது. சுக்கிரருடைய அஸ்தமனத்திலும் பிரதிஷ்டை முதலானதை செய்விக்கக் கூடாது.

இராப் பகல் பலன்.

பகலில் கர்ப்பாதானமும். இரவில் வாஸ்து கார்யமும் தோஷத்தைத் தரும். இரவில் (ஓரிடத்தில்) பிரவேசித்தல் ஆகும். கிராம நிமித்தமாக இரவில் அக்னியில் வாஸ்து பலியை யொருக் காலும் செய்யக்கூடாது.

ராசிப் பலன்.

ஸ்திரராசி உத்தமமாகும். உபய ராசி மத்திமமாகும். சர ராசி நீக்கத் தக்கது. சரராசி குருவோடு கூடியிருக்குமாயின் சுபத்தைத் தரும்.

உதய பலன்.

குரு சுக்ர புதன்களுடைய உதயமானது யாவத் கர்மங்கட்கும் சுபத்தைத் தரும், அந்தணர்கட்கு குரு உதயமும், க்ஷத்திரியர்கட்கு சுக்கிரோதயமும், வைக்யர்கட்கு புதோதயமும் மிகச் சிறந்தவை. சூத்திரர் விஷயத்திலும் வைச்யர்கட்கு ,வொப்பாக விதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தாந பலன்.

மூன்ருவது ஆருவது பதினேராவது இடத்தில் இரவில் பாபிகள் யாவரும் சுபர்கள்தான். சுபர்கள் யாவரும் பன்னிரண்டாவது இடத்தைத் தவிர எல்லா விடங்களிலும் சுபத்தைத் தருபவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. கேந்திரத்தில் சுபர்கள் சிறந்தவர்கள். பாபிகள் நீக்கத்தக்கவர்கள். இரண்டாவது ஆருவது ஏழாவது இடங்களை யடைந்த சந்திரனை சுபனுகக் கொள்ள வேண்டும்.

கோசார பலன் முதலியன

புத்திமானுகிய ஆசாரியர் கோசாரத்திலிருக்கும் அடியிற் கூறுமைந்தையும் நீக்க வேண்டும். குரூரநக்ஷத்திரம், பிரமதண்டம், தூமகேதுவிலிருந்து விடப்பட்டது, கிரகணத்தோடு கூடினது, கிரகணத்தினு லபேக்ஷிக்கப்பட்ட து ஆகிய இந்த நக்ஷத்திரத்தை ஆசாரியோத்தமர் விடவேண்டும்.

வேதைநக்ஷத்திரம் வ்யதிபாதம் சூலம் வஜ்ரம் அவ்வாறே, விஷ்கம்பம் பரிகம் கண்டம் வைதிருதி ஹர்ஷணம் அவ்வாறே. அதிகண்டம் அஸ்தங்கத நக்ஷத்திரம் அவ்வாறே, ஷடசீதிமுக மென்னும் யோகம் சூன்யமாசம், கிரகங்களால் பின்னப்பட்டது. அவ்வாறே, தக்தவாரம் கிரகதோஷங்களாற் சூழப்பட்ட ஜ்வாலா நக்ஷத்திர முதலானது யாதோ அதையும், திதி நக்ஷத்திர மாச வருஷ அயநங்களின் முடிவையும் வர்ஜிக்கவேண்டும். புத்திமானுகிய ஆசாரியர் முக்கியமாய் ஆதிமாசத்தை வர்ஜிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து சாந்தி காலம்.

அற்ப குற்றமும் அதிக குணமுள்ளதாகவு மிருக்கிற, யஜமானனுக் கநுகூலமான நக்ஷத்திரமாகவும், பிராதக் காலத்திலும் அல்லது மத்யானத்தும் லக்ன கிரக பலன்களோடு கூடின தினத்தில்' வாஸ்து கார்யத்தை ஸமஸ்த சம்பத்துகளின் பூர்த்திக்காகச் செய்ய வேண்டும்.

ஒன்பதாவது - காலவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

நிமித்தபரீக்ஷாவிதி:

ஆதௌ காலம் பரீக்ஷ்யாதௌ ஶாந்திகர்ம ஸமாசரேத் ।
நிமித்த ஶாந்தி நாஶாய ஜ்ஞாத்வா [1]கர்ம ஸமாசரேத் ॥

வாஸ்துவிச்சேதக ஶ்ரீமத் தேவஜ்ஞ ஜனஸாதக: ।
ஶாந்தி ஶ்ரேஷ்டோத்தமோ ஹித்வா ஹிம்ஸிதேனைவமேவ க்ருத: ॥

ப்ரஸ்தாதே நிமித்தே சைவ வாஸ்துதோஷ ப்ரவேஶனே ।
நிமித்தானு ஶாந்திநானேதானு பரேஷ்வ ஜ்ஞாத்வா ஸமாசரேத் ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible] ரு

[illegible]
[illegible]

ஶ்ரேஷ்டம் பஞ்சாங்கம் ஶாந்தம் ஸர்வம் ஹோமாதிநம் ததா ॥

[illegible]

ஸம்ஸ்தித: ॥ க0

பா - 1 ஸர்வம்   நிமித்தா:

கடு

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
நிமித்தபரீக்ஷாவிதிர்நாம த்ரயோதஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - கசு   ஆ. ஶ்லோகம் - கசுகூ

—:o:—

உ

சிவமயம்

நிமித்தபரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை.

நிமித்தபரீக்ஷை விபரம்.

முதலிற் காலத்தைப் பரீக்ஷித்து முடிவிற் சுபகிருத்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆதியிற் பின்வரப் போகிரதற் கேதுவாகிய சகுனங்களை அறிந்து கர்மத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவை யறிந்தவராகியும் ஆசாரியராகியும் சிற்ப சாஸ்திரத்தை யுணர்ந்தவராகியும் சோதிடத்தை யறிந்தவராகியுமுள்ள யஜமானர், சுசியாயும் வெண்மை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயும் பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவருமாய்ப் பிரயாணத்திலும் வீட்டைவிட்டு வெளியிற் புறப்படுவதிலும் வாஸ்து ப்ரதேசத்திற்குப் பிரவேசிப்பதிலும் சதாசிவத்தை த்யானித்து நிமித்தமாகிய இந்தச் சகுனங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

சுபசகுனம்.

வித்வான்கள், பத்தினிகளோடும் புத்திரர்களோடும் கூடின பிராம்மணர்கள், பலிஷ்டர், ஆபரணம் அணிந்த மாதர், நல்ல புத்திரரை யுடையவர்கள், விசேஷமாக சந்தோஷமுள்ளவர்கள்' ரூபமுள்ளவர்கள், கர்ப்ப ஸ்திரீ, கன்னிகை, விளையாடுகிற குழந்தைகள், விசேஷமாக பக்ஷ்யம் போஜ்யம் பானம் மாம்சம் தீபம் சந்தனம் மாலை முதலான சுத்தத் திரவ்யம், நெய் தயிர் மத்ஸ்ய விசேஷம், பூர்ண கும்பம், தண்ணீர் நிறைந்த குடம், சங்கு, கோரோசனம், கண்ணாடி, த்வஜம், கடுகு, பால் மற்றும் .வேறான யாவை சிறந்தவையோ அவையின் தர்சனம் சுபம்,

இடப்பாக சகுனம்.

பிரயாணத்திலும் எல்லாச் சுபகார்யத்திலும் மூஞ்சூறு குள்ள நரி கௌளி பிங்களவர்ணமான பன்றி குயில் இவையாவும் இடது பக்கத்தில் விசேஷ நன்மையைத் தரும்.

ச்ரேஷ்ட சகுனம்.

சீக்ரமாயும் நதியின் சமீபத்தி லிருக்கிறவைகளாயும் தூரத்திலிருந்தும் மிகவுயரம் தூரப் போகக் கூடுமானவையாயும், செல்வ

முள்ளோர் வீடுகளையும் அரண்மனை மற்றும் தேவாலயங்களையும் சுபமான ஸ்தலங்களையும் ரம்யமான விடங்களையும் அடைந்திருக்கிறவைகளாயு முள்ள பறவைகள் ச்ரேஷ்டம்; மதுரமான ரஸம் பால் பழம் புஷ்பம் இவைகளில் ஏதேனுமுள்ளதாகிய மரங்களில் இருக்கிற பக்ஷிகள் மிகவும் சிறந்தவை.

அவசகுனம்.

கிராமத்திற் காட்டுப் பசுவும், காட்டிற் கிராமத்திலிருக்கிற பசுவும் கூடாது. பகலில் பெட்டையுடன் சஞ்சரிக்கிற சக்ரவாகம் முதலான பக்ஷி இரவில் கூடாது. இரவில் சஞ்சரிக்கிற கோட்டான் முதலான பக்ஷி பகலில் கூடாது.

யாவராலும் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாகிய இரட்டையாய் வருகிற பிராணிகளாயின் கிரகிக்கத்தக்கவை. அண்டங்காக்கைகளோ வென்றால் இஷ்டபலத்தைத் தரும்.

நதியைத் தாண்டினவைகளாயும் மெய்ம்மறந் திருப்பவைகளாயு மிருக்கிற பக்ஷிகள் ஒருக்காலும் கிரகிக்கக் கூடாதவை. தும்மல் எவ்விடத்திலும் இஷ்டமாக ஆகமாட்டாது. பசுவின் தும்மல் மரணத்தைக் கொடுக்கும்.

சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம்.

வெல்லம், எலும்பு, கறுப்புத் தானியம், பருத்தி, நெருப்பு உற்பத்தியாகும் படியான வஸ்து. விதிவசமாக விறகுகளின் பார்வை மிகவும் சோகத்தைத் தரும். சக்கிலி, தலைமயிர் பிரித்துப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறவன், சண்டை, பசியினால் இளைத்து வாடி வருகிறவன், மொட்டைத் தலையன் இவர்களுடைய பார்வையும் அழுக்கு வஸ்திரம் முதலானவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விகாரமா யிருக்கிறவன், நாஸ்தீகன், பௌத்தன் முதலானவரின் பார்வையும் துக்கத்தைக் கொடுப்பதாகும். குரற்பாய்ச்சி யழுவது, கண்ணீர் விடுவது, கலகம் இவைகள் பின்னையும் துக்கத்தைந் தரும். பன்றி எருமை ஒட்டகம் முதலானவையின் பார்வையும் அவ்வாறே ஆகும்.

சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

சகுனமானது பிரதி கூலமாயின், விஸ்தாரமான கூர்மையுடன் கூடின புத்திமானான ஆசாரியர் ஸமஸ்த கார்யத்தையும் வர்ஜிக்க வேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று முறை சகுனம் பார்த்து, மூன்று சகுனங்களிலும் தோஷத்தைச் செய்கிற கர்மத்தை விட வேண்டும்.

பத்தாவது - நிமித்த பரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

भूपरीक्षाविधिः

[illegible] भूपरीक्षां समाचरेत् ।
शैवं ब्राह्मं [illegible] वैष्णवं रौद्रमेव च ।
याक्षं भौतिकं चैव आसुरं च पिशाचकम् ।
राक्षसं चैव वायव्यं वारुणाग्नेयकं तथा ॥
जानीयाल्लक्षणैः [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
विष्णुक्रान्ता [illegible] शाल्मली शिंशपा ॥
[illegible] ।
[illegible]
स्यात् ॥ ५
[illegible] ।
[illegible] स्यात् ॥
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
स्यात् ॥ १०

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]
स्यात् ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ११
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] स्यात् ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍈𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿
𑌪𑍋𑌷𑌕𑌾 ।
𑌶𑍈𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌚 𑌭𑍂𑌃 ।
𑌭𑍂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑍀 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌜𑌾 ॥
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌤𑌶𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌯𑌾 ।
𑌸𑌾 𑌚 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌭𑍂𑌮𑍀 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌯𑌾𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௫½
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌕𑌤𑌶𑍋𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌶𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌹𑌾𑌖𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑌟𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௦½
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌶𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌸𑍁 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 । ௩௫½
𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍀𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌷𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌜 𑌯𑌾𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌘𑌨𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌘𑍃𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌟𑍁𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌯𑍋𑌗𑌮𑌮𑍍𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௦½
𑌏𑌵𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌰𑌸𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌹𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾 1 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌮𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌷𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌙𑍍𑌕𑌶𑍈𑌵𑌾𑌲𑌕𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍂𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௫½

𑌪𑌾 - 1 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

[illegible]

சிவமயம்

பூபரிக்ஷைவிதி படல சந்த்ரிகை.

சுபமான சகுனமானது அடையப்படுமாயின் பூமி பரிக்ஷையைச் செய்ய வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வாஸ்து பேதம்.

1. சைவவாஸ்து	7. ஆசுரவாஸ்து
2. பிரம்மவாஸ்து	8. பைசாசவாஸ்து
3. வைஷ்ணவவாஸ்து	9. ராக்ஷதவாஸ்து
4. ஐந்திரவாஸ்து	10. வாயவ்யவாஸ்து
5. ஔக்ஷவாஸ்து	11. வாருணவாஸ்து
6. பௌதிகவாஸ்து	12. ஆக்நேயவாஸ்து வென்பன

இவ்வடையாளங்களாற் பூமியின் குணத்தை உத்தம குருவானவர் அறிய வேண்டும்.

பூமிலக்ஷணம் - சைவீபூமி.

கோங்குமரம் மருதை அரசு விளாமரம் அசோகரம் ஆச்சாமரம் நிலைத்தாமரை துளசி அறுகு விஷ்ணுக்ராந்தி எலிக்காதுக்கீரை இலவு மலைநன்னாரி புரு கிளி அன்னங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது சுபத்தைத்தரும் சைவீ பூமியாகும்.

பிரம்மபூமி,

வில்வபத்திரம் முருக்கு விச்வாமித்ரம் நாணல் மான் நல்ல பரிமளமுள்ள ஹோமத்திரவ்யங்களால் அடைந்திருப்பது சுபத்தைத் தருவதான பிரமபூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

வைஷ்ணவ பூமி.

தும்பைச்செடி புளியமரம் புங்கமரம் மூங்கில் பருத்தி எருக்கு செம்பருத்தி அன்னப்பக்ஷி சாமான்ய பக்ஷி மிருகங்கள் முள்ளில்லாத விருக்ஷங்களோடுங் கூடினது. மனிதருக்குச் சூரத்வ பராக்ரமங்களைக் கொடுப்பதான விஷ்ணுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

ஐந்திரபூமி.

வாழை பலா மாமரம் சுரப்புன்னை மகிழமரம் பாதிரிமரம் நொச்சிலி நெல்லி கருநெய்தல்களாலும், வைசியர் சூத்திரர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது இந்திரன் பூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பசுபூமி.

பாதிரி அகில்களின் பரிமளங்களால் நிறைந்ததும் தனதான்யங்களின் சம்பத்தைத் தருவதும், அழிஞ்சல் விருக்ஷங்களாலும் பூனை கீரிப்பிள்ளை முயல் உடும்பு சகோரபக்ஷி செந்நாய்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும், ஜனங்களுக்குச் சம்பத்தைப் பூர்த்தியாகத் தருவதாயும் சௌர்ய வீர்யத்தைத் தருவதாயு முள்ளது பசுவின் பூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பூதபூமி.

பெருநொச்சில் குருக்கத்தி அறுகு அழிஞ்சில் முருக்கு மல்லிகை அலரி இலுப்பைகளாலும் அவ்வாறே விபூதி பரிமளங்களோடு கூடி வியாபிக்கப் பட்டதாயும், மனிதர்களுக்கு அன்னத்தையும் புஷ்டியையுந் தருவதாயுமுள்ளது பூதபூமியாகும்.

ஆசுரபூமி.

செராமரம் பெரியமரம் துஷ்ட ஜந்துக்கள் வெங்காயம் வேடர் மருதைமரம் பரந்து முதலான ஸமஸ்த துஷ்ட ஜந்துக்களோடும், துர்கந்தத்தோடுங் கூடினது யுத்தத்தைத் தருவதான அசுரபூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பைசாசபூமி.

இலவமரம் மகிழமரம் தான்றிமரம் நறுவிலி மரங்களாலும், கழுதை ஒட்டகம் பன்றி நரிகளாலும், சண்டாளர் வேடர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதாயும், துர்க்கந்த முள்ளதாயும், சவிட்டுநிலமாயுமிருப்பது ஸமஸ்த சாத்திரங்களாலும் ஸர்வநாசத்தோடு கூடின பைசாச பூமியென நினைக்கப்பட்டது.

ராக்ஷதபூமி.

சண்டாளர் விஷம் திருடர் தலைநோய் முதலானவைகளாலும், மிளகு வெல்லம் பரிமள வஸ்துக்களாலும் நிறைந்ததாகியது குறைவைத் தருவதாகிய ராக்ஷத பூமியாகும்.

வாயு பூமி.

குள்ளநரிக் கூட்டங்களால் நிறைந்தது, சுவர்க்கோழி பருக்காங்கற்களோடு கூடினது துக்க நிர்ப்பாக்கியத்தைத் தருவதானத் வாயுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

வருணபூமி.

பாக்கு மரங்களாற் சூழப்பட்டு ஸமஸ்த சித்தியைத் தருவது வருண பூமியாகும்.

அக்னேயபூமி.

சதுரக்கள்ளி நறுவிலி முதலானவற்றோடும், முரட்டுப் பருக்காங்கற்களோடுங் கூடினதாயும், சவட்டு நிலமாயும் தண்ணீரில்லாததாயு மிருக்கிறது ஸமஸ்தத்தையுங் கெடுக்கிற அக்னியின் பூமியாகும்.

சாதுர்வர்ண பூப்ரயோஜனம்.

சிவத்தின் ப்ரதேசத்தில் சிவபூமியும், விஷ்ணுவின் பிரதேசத்தில் விஷ்ணுபூமியும், பிரமன் பிரதேசத்தில் பிரமபூமியுங் கூறப்பட்டது.

சிவ பூமியானது அந்தணர் முதலானவர்கட் குரியதாகும். சிவ பூமி பிரமபூமி விஷ்ணுபூமி ஆகிய இவை ஆதிசைவர் வைதிகர் வைஷ்ணவர்கட்கு முறையாக விசேஷமாக ஆகும்.

அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் பசுபூமி உபயோகமாகும். சூத்திரர்கட்குப் பூதபூமி ஸ்மரிக்கப்பட்டது. யாவருக்கும் வருணபூமி சிறந்தது,

அடியிற் கூறிய யாவும் அவரவர்க்குரியதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

யாதொன்று பிசாசின் பூமியெனவும் அசுரர்பூமியெனவும் ராக்ஷதர் பூமியெனவும் சம்மதிக்கப்பட்டதோ அது இச் சாத்திரத்தில் அந்திமர்கட்குக் கூறப்பட்டது. அப்பூமியானது எருதுகள் பூட்டிய கலப்பையால் வெகுகாலம் பிளந்து அநேகமுறை உழப்பட்டதாக ஒரு வருடத்திற்கு மேல் கிரகிக்க வேண்டும்.

அநுலோம ஜாதிகட்குப் பூமியானது க்ஷேத்ர மிருப்பதற்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டது.

வாஸ்து பூமியின் இருவகைப் பேதம்.

வாஸ்துவிற்கு யோக்யமான பூமியானது அநூபமெனவும் ஜாங்கல மெனவும் இருவகைப்படும்.

ஜாங்கலபூமி லக்ஷணம்.

ஸ்திரமமயும் மிகவும் பெரியதாயும் யெரிப பருக்காங்கற்களையுடையதாயும், மிகவும் பள்ளமாக வெட்டப்படினும் மிக அற்பமான உப்பு நீரோடு கூடினதாயு முள்ளது ஜாங்கல மென்னும் நிர்ஜனப் பிரதேசமாக ஆகும்.

அநூபபூமி லக்ஷணம்.

ஆம்பற் புஷ்பங்களால் நிறைந்திருக்கப்பட்டது, முளைத்திருக்கிற செங்கழுநீர் நெய்தற் புஷ்பங்களை யுடையது, சூக்ஷ்மமான மணல்களை யுடையது. கிருஷி செய்யத் தகுவது, உயரவெழும்பி வருகிற ஜலத்தை யுடையது மாயிருக்கிற பூமி ஆநூப மென்னும் மிகுந்த ஜலமுள்ளதாக ஆகும்.

சாதாரண பூமி.

அடியிற் கூறிய ஜாங்கலாநூபங்களுடன் சேர்க்கைக் குணமுள்ளது சாதாரணமென நினைக்கப்படுகிறது.

ஜாங்கலப்பூமியின் பலன்.

வாழை பனை பலா முதலான மரங்களி னுற்பத்தியை யுடையது ஸமஸ்த பயிர்கட்கும் தகுதியானது, புஷ்பங்கள் பழங்கள் சுகமாக உற்பத்தியாவதுமானது ஜாங்கலமாகும்.

அநூபபூமியின் பலன்.

ஸமஸ்த ருதுக்களிலும் சுகத்தைத் தருவது ஸமஸ்தமான பேர்களுக்கும் அநுகூலமானது ஆநூபமென இச்சிக்கப்படுகிறது.

சாதாரணபூமியின் பலன்.

ஆநூப ஜாங்கலங்களின் சம்பர்க்கத்தோடு கூடினது சாதாரணமென உதாரிக்கப்படுகிறது.

வாஸ்து பூமியின் சதுர்வித பேதம்.

பத்மகம், பத்ரகம், தூம்ரம், பூர்ணம் என நான்குவிதமாகும்.

பத்மக லக்ஷணம்.

வழவழப்பு சமமான ஸ்பரிசத்தை யுடையது நல்ல பரிமளமுள்ளது நல்ல த்வனி யுள்ளது கெட்டியா யிருப்பது கைகளின் சிறங்கை மாத்திரந் தோண்டுவதி லுண்டான ஜலத்தை யுடையது பத்மக மென்னும் வாஸ்து ஆகும்

பத்ரக லக்ஷணம்.

கிழக்கு வடக்குகளில் ஜலத்தையுடையதாயும், பயிரை யுடையதாயும், தென்திக்கில் சுககரமாயும், முன்பாக வனத்தை யுடையதாயும் அழகாயும் மிகவும் சாரமாயும், பிரசித்தமாயும் கிழக்கு வடக்குகளில் விலாமிச்சையோடு கூடினதாயும், நல்ல திரவியத்தை யுடையதாயும் ரம்யமாயும் யோக்யருக் கிடமாயு மிருக்கிற விடம் பத்ரகம்.

பூர்ணக தூம்ரக லக்ஷணம்.

பூர்ணகமும் தூம்ரகமும் எக்காலத்திலும் ஆக்நேய திக்கு வாயு திக்குகளை யடைந்திருக்கும்.

வாஸ்துவின் உத்தமமாதி சதுர்வித ஜலபேதம்.

உத்தமம் மத்திமம் அதமம் நித்யம் என வாஸ்துவானது நான்குவிதப்படும்.

உத்தம லக்ஷணம்.

பத்து தண்டப் பிரமாணமுயரமும் ஆறு தண்டப் பிரமாணம் தாழ்வுமான ஜலாசயத்தோ டிருப்பது உத்தமமாகும்.

மத்திம அதம லக்ஷணம்.

ஓர் சாணளவினு லளக்கப்பட்டது மத்திமம், ஓர் முழத்தால் அளக்கப்பட்டது அதமம்.

நித்ய லக்ஷணம்.

மந்தமாகவும் மத்திமமாகவும் துரிதமாகவு மிருக்கிற தண்ணீர்ப் பெருக்கோடு கூடினதாயும் ஓர் முழத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக பள்ளமாயு மிருப்பது நிந்திக்கப்பட்ட நித்ய வாஸ்து வெனக் கூறப்பட்டது.

சாதுர்வர்ண பூலக்ஷணம்.

நான்கு கோணமாகவும் சமமாகவு மிருப்பது தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கு முரியது. எட்டு ஆறு நான்கு கோணமுள்ளது அரசர்கட்கும் வைச்யர்கட்கும் தகுதியானது. உத்தமரான ஆசிரியரானவர் சூத்திரர்கட்கு முறைமையாய்ச் செய்யவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கில் நீண்ட வாஸ்து சிறந்தது. தெற்கு வடக்கு நீண்டவாஸ்து மத்திமம். வெண்மை நிறம் சிவப்பு நிறம் மஞ்சள் நிறம் கறுப்பு நிறமுள்ள பூமிகள் பிராம்மணர் முதல் முறையாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த பூமி.

மத்தளம் புள்ளாங்குழல் வீணை முதலான பெரிய வாத்யங்களோடு கூடினது, சரப்புன்னை ஜாதிமல்லி தாமரசம் தான்யம்

பாதிரி முதலான புஷ்ப பரிமளங்களோடு கூடினது, நெய் முதலான கந்தங்களோடு கூடினது, ஸமஸ்த விதைகளும் முளையும் படியானதுமாயுள்ள பூமி சிறந்தது.

சுகத்தைத் தரும் பூமி.

ஒரே வர்ணம் திட்டமாய் மழமழப்பாய் சுகமான ஸ்பர்சத்தோடு கூடினது, மேட்டுப்பாங்காக வில்லாதது, வெளியரனவிடம் நிசச்சந்நம் மிகவுந் சுசகரம், கசப்பு கார்ப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு புளிப்பு உப்பு என்கிற ஆறு ரசங்களோடுங் கூடினது தகுதியானது வலஞ்சுழிக்கும் ஜலத்தோடு கூடினது, முழப்பிரமாணத்தில் தண்ணிருயரக் கிளம்புகிறது, மண்டையோடில்லாதது, கல்லில்லாதது, புழுக்கள் புற்றுக ளில்லாதது, வெடிப்பு எலும்பில்லாதது, சூக்கும மணல்களோடு கூடினது, நெருப்புக் கரியில்லாதது, மரத்தின் வேரில்லாதது, சேறில்லாதது, பள்ளம் புதர் வெடிப்பு ஒட்டுப்பாளம் இல்லாதது, சுக்காங்கல் சாம்பல் இவைகளில்லாதது, அம்பலம் பௌத்தாலயம் இவற்றினருகிலிருக்கிறதுமான க்ஷேத்ரமானது ஸமஸ்த சுகங்களையுந் தரும்.

துக்கத்தைத் தரும் பூமி.

துஷ்டப் பிராணிகளினருகி லிருப்பது அரசனுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது தேவாலயத்திற்குச் சமீபத்தி லிருப்பது; முக்கியமா யுதவியில்லாத முள்மரங்களோடு கூடினது, சண்டாளர் குடியிருக்குமிடம், மிகவுந் தாழ்ந்த வேலை செய்கிறவர்களுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது, ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு வழிகளாற் சூழப்பட்டது, பஹிரங்கமில்லாத மார்க்கத்தையுடையது, பரமசிவத்தின் பூந்தோட்டத்தோடு கூடினதுமா யிருப்பது யாதோ அந்த க்ஷேத்ரத்தையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். இவ்விதமான வாஸ்துவானது ஸமஸ்தர்கட்கும் தோஷகரம் ஆகும்.

இங்ஙனமாகிய வாஸ்துவில் ஆசையின் பெருக்கால் யாது கருமம் எந்தக் காரணத்தாற் செய்யப் படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால், மகாதோஷத்தைத் தருவதான அதை அவச்யமாக நீக்க வேண்டும்.

ஜாதியாசார பூமி.

தாழ்ந்த ஜாதியாருக் குத்தேசிக்கப்பட்டது உயர்ந்த ஜாதியாருக்கு விதிக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூறப்பட்டது தாழ்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூடாது. அது ஸமஸ்தமாகிய தேவர்கட்கும் உபயோகமாகும். கலந்த வர்ணத்தோடு கூடின பூமி சங்கர ஜாதியிற் பிறந்தவர்கட்கு மிகவும் சிறந்தது.

பூசகுனம்.

பூமியைப் பள்ளஞ் செய்து, அப்பள்ளமானது அதனுடைய மணற்களாலேயே தூர்க்கப்படுமளவில், மணல்கள் அதிகம் குறைவு சமம் இவ்வண்ணமாக விருக்குமாயின் முறையாக உயர்ந்த ஜாதி அதற்குத் தாழ்ந்த ஜாதி, நான்கு வர்ணத்திற்கு மப்புறப்பட்ட சங்கர ஜாதியாருக்கும் பயன்படும். அம்மிகுதியான மணல்களை நிறைசெய்தால் பலத்தினளவினுல் அறுபது நூறு பலம் அல்லது ஆருயிரம் பலம் (அதாவது எட்டே முக்கால் மணங்கு) இருக்கவேண்டும்.

ஜல புஷ்ப பரீக்ஷை.

ஓர் பள்ளம் செய்து, குடத்தில் ஜலங்கொண்டு அதிற் புஷ்பமிட்டு அந்தப் புஷ்ப ஜலத்தை அப்பள்ளத்தில் விட்டால் அந்த ஜலம் அடங்கின குமிழியுடன் வலமாய்ச் சுழன்ருல் சிறப்பாகும். புஷ்பம் நிமிர்ந்திருக்குமாயின் மிகவுஞ் சிறப்பாகும். கவிழ்ந்திருக்கின் சிறப்பில்லை.

அங்குர பரீக்ஷை.

யாதொரு பூமியிற் கடுகாவது எள்ளாவது விதைக்கப்பட்டு, முளையானது மூன்றிரவிற் குள்ளாக முளையுமாயின் அது மங்களகரமான பூமியாகும்.

பிரமாண பலன்.

கிழக்கு வடக்காகப் போகிற பூமி சிறந்தது. நான்கு பக்கத்திலும் சதுரமாகப் போகிற பூமி மத்திமம். அது வீடு முதலியவற்றுள் கொள்ளத் தக்கது. அதுவும் சிறந்த குணங்களோடு கூடினதுதான். யௌவனமுள்ள வுயர்ந்த ராஜாவினுடைய பட்டனமாயும், நியாயமர் யடையப்பட்டதாயும் இருக்கிறபூமியானது சம்மதிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு பரீக்ஷித்து வெகு குணங்களோடு கூடினதாகிய பூமியைக் கிரகிக்க வேண்டும். பிரவேசிக்குங் காலத்தில் நன்ருக வேதாள முதலான ஜந்துக்களுக்கு பலியிடல் வேண்டும்.

பதினோராவது - பூபரீக்ஷைவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍋𑌷
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ।

𑌆𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵𑌕𑍁𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤 𑌸𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂
𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।

𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥ ௫

𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍇 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌘𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௭ 𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௪௫௭

—o—

உ

சிவமயம்.

பிரவேச பலி படலசந்த்ரிகை.

பலியிடவேண்டு மிடம்.

ஸமஸ்தமான கிராம முதலானவை மாளிகை முதலானவை வீடுகள் மற்ற ஸமஸ்தங்கட்கும் பிரவேச காலத்திற் பலியானது சொல்லப்படுகிறது.

பலியிடுங்காலமும் இடுவோர் லக்ஷணமும்.

இரவிற், குற்றமில்லாத சுபமான முகூர்த்தத்திலும் நக்ஷத்திரத்திலும், ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்த விஸ்தாரமான கூர்மையுள்ள ஆசிரியர், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷண மணிந்து கீரீடந் தரித்து மேல் வஸ்திரத்தோடு வெண் சந்தனத்தாற் பூசப்பட்டவராய் பிரவேச பலியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

முன்னே பிராம்மணர்களைப் புசிப்பிக்க வேண்டும், பிறகு புண்யாகவாசனஞ் செய்ய வேண்டும்.

பலிக் கிரியை.

பூமியை ஒன்பது பிரிவுசெய்து பிரமஸ்தானம் முதலாக நவ சந்திகளிலும் இனி சொல்லப் போகிற மந்திரத்தால், வாஸ்து சாஸ்திரத்தை யறிந்தவன் பலியை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தப் பூமியில் வசிக்கிற பூத பிசாச ராக்ஷச கணங்கள் யாவும் சீக்கிரம் ஸ்வேச்சையாகப் போகவேண்டும்; இந்த பூமியை வாஸ்துவிற்காக கிரகிக்கப் போகின்றேன் என்பது.

தயிர் நெய் பக்ஷயம் இவைகளோடு கூடின அன்னங்களால் அவைகட்குப் பலியிடல் வேண்டும். சங்கீத வாத்ய வேதகோஷங்களாற் கோஷிப்பிக்க வேண்டும். முன்னர் ஆசாரியரைப் பூஜித்துப் பிறகு ஸமஸ்தரையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது-பிரவேசபலி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று,

———

पार्वतीपरिग्रहविधिः

ततः प्रभाते स्वीकारं कार्यं स्नातो विभूषितः ।
वसानो नूतनं वस्त्रम् उत्तरीयसमन्वितः ॥

सम्पवित्रो महीमध्ये सर्वाभरणवेष्टितम् ।
वितानध्वजसंयुक्तं पताकाभिरलङ्कृतम् ॥

सर्वरत्नमयं दिव्यं मण्डपं परिकल्पितम् ।
सपुष्पमालं कान्तं च विचित्रवितानभूषितम् ॥

सायाह्ने स्नानेन शिवेन सह युक्तम् ।
पूजयित्वा विधानेन गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥

ततः कान्तं समाश्रित्य विप्रैः पुण्याहवाचयेत् ।
वेदाध्ययनघोषैश्च प्रशस्तनिःस्वनैर्युतम् ॥ ௫

ततः कौतुकनिर्बन्धं दक्षिणे बाहुदेशके ।
यत्नात् पूजाविधानं च कृत्वा पश्चिमे प्रदक्षिणम् ॥

नयेत्तं पार्वतीशानं किञ्चित् तत्र विलम्ब्य च ।
तथा देवैः परिवारैश्च परमानन्दया युता ॥

दीक्षां दत्त्वा ततः प्रातः नयेद् दक्षिणपरिग्रहे ।
ध्यात्वा सर्वं यथाशास्त्रं कर्तव्यं दक्षिणायुतम् ॥

प्रभातकाले विशेषेण प्रयत्नेन परिग्रहम् ।
रात्रौ प्रदक्षिणं देवाय प्रयच्छेद् विचक्षणः ॥

तत्रादौ कर्णं कार्यं च स्वस्थाने
सर्वं समाचरेत् ।
सर्वं सम्पूज्य तः कार्यं सम्पादितान्यथा सा ततः ॥ ௧௦

तत्र द्वारगतौ वेशे तु विशेषः किञ्चिदिष्यते ।
हस्ताब्जनाटकं वाथ श्रीमत्यै शालदेशके ॥

पञ्चनोपनिषदाये च सायं गत्वा प्रवेशयेत् ।
द्वारपालाङ्गके तस्य पदः पीठं गन्धानि पूजयेत् ॥

अस्त्रं वा स्नानं सर्वत्र यत्नादेव नियोजयेत् ।
उत्तमं वीर्यश्रेष्ठाय नववस्त्रं शिवाय च ॥

उत्तमाङ्गे पार्वत्याः सामग्र्यं प्रातः पर्यवेक्षयेत् ।
सायाह्ने च जपं कृत्वा दृष्ट्वा तद्गृहं समर्पयेत् ॥

श्रीमद्देशे विनाशाय शान्त्यर्थं यत्नतः ।
अग्निं वा प्रज्वाल्य कृत्वा परीक्षां होमं समाचरेत् ॥ ௧௫

गत्वा शालायां स्थानं प्रदक्षिणं परीक्षयेत् ।
अन्यदिनं मङ्गलं तस्य मन्त्रेण प्रयोजयेत् ॥

अज्ञानेन तु हीनं चेत् प्रायश्चित्तं प्रकीर्तितम् ।
तदा हीनाङ्गहीना स्यादृद्धिहीना विपत्तिः ॥

इयं परीक्षा कर्तव्या प्रवेशनपर्वणि पार्वती ।
सर्वेषामपि वाद्यानां सह तूर्यनिनादिता ॥

एवं परिग्रहं कृत्वा ततः कल्याणमाचरेत् ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे
पार्वतीपरिग्रहविधिर्नाम त्रयोदशः पटलः ।

श्लोकं - ௧௮½ आ. श्लोकं - ௧௪௭௫½

—:*:—

உ

சிவமயம்

பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை.

பரிக்ரஹக்கிரியை.

பிறகு காலையில் ஸ்நானஞ் செய்தவராயும், அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயுமுள்ள ஆசாரியர் பூமி ஸ்வீகாரத்தைச் செய்ய வேண்டும்,

நன்றாக மெழுகப்பட்ட பூமியின் மத்தியில் ஸமஸ்தமாகிய தான்யங்களின்மே லிருப்பதும், வெண்சந்தனத்தாற் பூசப்பட்ட அவயவங்களை யுடையதும், மாவிலை அரசிலைகளை முகத்திலுடையதும் ஸமஸ்தமான சிறந்த மூலிகைகளை கர்ப்பத்திலுள்ள நதிஜலங்களாற் பூரிக்கப்பட்டதும் சிறப்பான வஸ்திரத்தைத் தரித்ததும் வெளுப்பான நூல்சுற்றி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், ஆசனத்தோடு கூடினதும் தேசத்தோடு கூடினதும், சிவத்தால் வசிக்கப்பட்ட தாயு மிருக்கிற கும்பத்தைக் குருவானவர், விதியாகச் சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதை இவைகளாற் பூஜித்துப் பிறகு கும்பத்தை உயரத் தூக்கிப் பிராமணர் சிரசில் எடுப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அங்ஙனமே கும்பத்திலிருந்து வெளிவந்து இடைவிடாமற் பெருகிவருகிற ஜலத்தினுற், பிரஜைகட்கு அநுகூலத்தை தியானித்தவராய் வேதம் சங்கீதம் குல ஸ்திரீகளின் சிறந்த த்வனிகளாற் சீக்கிரமாகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுதல் வேண்டும். அவ்விடத்திற் சற்று சாவகாசித்துக் கிழக்கெல்லை முடிவில் அந்த ஜலத்தை யடைவிப்பிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து அவ்வாறே அக்னி நிருதி வாயு ஈசானர்களுடைய திக்குக்களில் அடைவிப்பித்து மீட்டும் கிழக்கு திக்கை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு பூமியைப் பரிக்கிரகிக்கிற கார்யத்திற் கர்த்தாவானவர், ஆசார்யர் முதலானவர்களைப் பூஜித்துத் தக்ஷிணையைக் கொடுத்தல் வேண்டும். வித்வானுனவர் பிரவேசிப்பதற்காகப் பலியையும், பூமி பரீக்ஷை பூபரிக்கிரகங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும்;

தேவபூஜா விஷயம்.

கிராமத்திற் கங்கமாகிய தேவதா விஷயங்களில் வெவ்வெருகப் பூஜிக்கப்படாது. அவ்விடத்தில் ஆதியிற் கர்ஷணத்தைச் செய்ய

வேண்டும். ஸ்வதந்திரங்களால் ஸமஸ்தத்தையும் செய்ய வேண்டும், ஸமஸ்தத்தையும் சிரத்தை வித்தாநுசார ஸ்வதந்திரமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராம நிர்மித விஷயத்தில் துர்க்கையை எல்லை முடிவில் தாபித்து அதற்குச் சிறிது விசேஷ க்ரியை செய்ய வேண்டும்.

பூ ஜல பரீக்ஷை.

சுப தினத்தில் பூமத்தியில் ஓர் முழ பள்ளஞ் செய்து சந்தனத்துடன் கூடியிருக்கிற தீர்த்தத்தால், மாலையில் பள்ளத்தை நிரப்ப வேண்டும் குருவானவர் அந்தப் பள்ளத்திற்குத், தர்ப்பத்தால் பரப்பப்பட்ட சமீபப் பிரதேசத்தில், ஜலத்தைப் பானஞ் செய்து நித்திரை செய்ய வேண்டும்,

ஓ பூமிதேவியே ! இவ்வாஸ்துவில் தன தான்யத்துடன் விருத்தியடைய வேண்டும். உத்தமமாகிய பராக்கிரமத்தை அடைந்து சிவ சத்தியாக ஆய்விடு. உனக்கு நமஸ்காரம் என்றிவ்வாறு கூறி உபவாசஞ் செய்து, சுத்தமான அவயவமுடையவனுய்க் காலையில் பள்ளத்தைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் அவ்வாறே இருக்கின் சகல சம்பத்து மடைவிக்குமென க்ரஹித்தல் வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் ஊறியிருக்குமாயின் நாசம், உலர்ந்திருந்தால் தனதான்யக் குறைவுண்டாகும். பகலிலாவது பூரணத்தைச் செய்து சோதனையை நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்,

நூறடி தூரஞ் சென்று திரும்பி வந்து பார்க்க வேண்டும். பள்ளத்திற்குள் ளிருக்கிற ஜலம் குறைவுபடாமலிருந்தால் உத்தமமான பூமியாகும். அங்குலத்தாற் குறைந்திருக்குமாயின் மத்திமம், அதற்குங் குறைவுபட்டது அதமமாகும், அதிகமாகக் குறைவுபடும் பூமி கெடுதலைச் செய்யும். பிரவேச நிமித்தமான பலிக்கு முன்னமே இப் பரீக்ஷையானது செய்யத் தக்கது. ஸமஸ்தமான வாஸ்துகட்கும் சாதாரணமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பூமி பரிக்கிரகத்தைச் செய்து பிறகு பூமியின் உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

பதின்மூன்ருவது - பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

प्रकीर्णविधिः

अतः परं प्रवक्ष्यामि ग्रामादीनां च कीर्णकम् ।
स्तूपान् वृषभान् नागान् यानान् पञ्चसंयुतान् ॥
अधिष्ठानादिकान् पादान् शालाकूटादिसंयुतान् ।
कल्पं च तथा पादवर्गसूत्राणि प्रक्षिपेत् ॥
तथाकृतिक्रमेणैव प्रक्षिपेन्नृप

पार्श्वके ।
उत्तमलक्षणवर्णाढ्यं गृहीत्वा शोधयेत् पुनः ।
तदर्थं काम्यमानैः कृतैः स्वर्णादिलक्षणैः ।
तस्याधिकारणं द्रव्यं प्रोक्तं देवद्विजयोः ॥
नृपाणां प्रोक्तो राजतं स्यात्तु वैश्य

शूद्रयोः ।
ताम्रं वा कांस्यमपि वा स्वर्णं स्वस्तिकया ॥ ௫
दिव्यकः कारणं स्यात् सर्वेषां तु शुभावहम् ।
हेमं वा रजतो देवपात्रं शुद्धं प्रकीर्तितः ॥
चतुर्विंशद्दीपं स्यात्तस्यं 1 तत्त्वांश नागकम् ।
द्विवितस्तिष्यङ्गुल्यं वा वेदेषु प्रवर्तते ॥
त्रिगुणो हस्ततदेवाग्नि श्रेष्ठे वेद वाङ्गुल

नागकः ।
अथवा तु चतुरङ्गुल्यं वाङ्गुलेषु प्रशस्यते ॥
हस्तदीर्घं स्वर्णेषु श्रेष्ठेऽङ्गुल पञ्चविंशतिः ।
पञ्चविंशाविस्तारा च तथा युगपत्सु च ॥
चतुर्हस्तायतः प्रोक्तो वितस्तिपरिणाहकः ।
शैयो त्रिहस्तेनैव नालवृत्तविद्यो यागः ॥ ௧௦

चतुर्विंशतिदीर्घः स्यात् षडङ्गुल विस्तारकः ।
शैवे ग्राम्यात् स्वस्तिकं वितस्तिरिह कथ्यते ॥
शैवे दीर्घो द्विहस्तः स्यात्तद्वयोर्धं तु विस्तरः ।
शैवासनं शैवसंपन्नं स्यात्तदर्धकम् ॥
पादसम्पन्नं च तत्त्वं शैवे वै विशेषतः ।
हिरण्यं पांसुसम्पन्नं देवानां प्रविधीयते ॥
राजतं त्रिज्यप्रमाणं योगिनां वैश्यशूद्रयोः ।
यथा सर्वादिकं यत्र तथैव सम्पादयेत् ॥
पञ्चगव्यं समादाय च तत्र प्रवर्तनकम् ।
नृपं दत्तं पात्रधिकं पापि कारयेत् कर्तृहस्तया ॥ ௧௫
रज्जुबद्धोर्ध्वपादा वापि शैलजीवादजाः ।
नालिकेरकृता वापि रज्जुबद्धस्तु शोभिता ॥
पात्रमेतत्समाख्यातं पादशोभात्र कथ्यते ।
प्रादेश स्वर्णादीनां सर्वेषां सर्वत्र वा शिताः ॥
पद्मं पत्रं च सम्पाद्य देशिकस्तत्र विप्रजः ।
कृतशोधनं पञ्चगव्येन प्रोक्षयेद्धीयकः ॥
प्रस्थप्रमाणं पञ्चगव्यं वृषभान् सम्प्रपूजयेत् ।
वृषं कुम्भकलशेन पञ्चामृतेन पूजयेत् ॥
कीर्णकं तु समाहृत्य वस्त्रं दत्त्वा त्रिजोत्तरः ।
क्षेत्रापि तं ध्यात्वा 1 प्रोक्षयेत् कृषिकर्मणि ॥ ௨௦
स्थपं पादं तु संस्पृश्य कीर्णपदेशिकोत्तरः ।
सात्रिंशदङ्गुलं कृत्वा देवाग्रे जपेहूतम् ।

[illegible] ௩௦

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௩௧ ஆ. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௫௦௪½

—॰—

௨

சிவமயம்.

பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு கிராம முதலானவற்றின் உழவையும் கூறப் போகிறேன்.

உழவுமாடுகளின் லக்ஷணம்.

மிக வெண்மையாயும் கைக்கடங்கினதாயும் வயதாயும் வலிமையோடு கூடினதாயும் மூக்குக் குற்றுததாயும் விரையோடு கூடினதாயும் சுபமான லக்ஷணமாயுமுள்ள இடபங்களின் கொம்பு முசுப்பு குளம்புகளை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

அவற்றின் உருவங்க ளமைந்த ஸ்வர்ண பூஷணங்களாலும் சந்தன புஷ்பங்களாலும் அடியிற் கூறப்பட்ட இலக்கணமுள்ள வர்ணங்களாலும் அமைந்த இரண்டு இடபத்தைக் கிரகித்து, பால் வெல்லங்களால் திருப்தி செய்து பிறகு உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

உழவு கருவி - கலப்பை மரம்.

அதற்கு உதவியாகிய திரவியம் கூறப்படுகிறது. தேவர் பிராமணர்கட்கு கருங்காலி, அரசர்கட்கும் கருங்காலி வைச்ய சூத்திரர்கட்குக் கொன்றை மரம் ஆகும்.

வேம்பு மகிழ் பெய்க் கொம்மட்டி அவ்வாறே தேக்கு, சூர்ய கிரண வர்ணமான தும்பை (வேலன்) கூறப்பட்ட ஸமஸ்தமான விருக்ஷங்களுடைய கலப்பையும் ஏர்க்காலும் பிடிக்கிற மேழியும் நுகத்தடியும் இந்த உழவுக்குக் கூறப்படுகிறது.

கலப்பையினளவு.

கலப்பைப் படையானது அதற்கடியில் விசாலமுள்ளதாயும் நான்குசாண் நிகளமுள்ளதாயும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றிப் படைகளில் இரண்டரை ஜாணாவது கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்கால்.

கலப்பைப் படையின் நிகளத்தினுல் மூன்றுபங் கதிகமாகிய காலும் அடிப்பாகம் எட்டு அங்குல விசாலமும் முன்பாகம் நான்கு அங்குலமும் ஏர்க்கால்களில் கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்காலின் நிகளமானது எட்டு பிடியோடு கூடினதாயும் மூன்று அல்லது இரண்டங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் கனத்தைப் பார்கிலும் இரண்டு பங்கு விஸ்தார முள்ளதாயும் கொடி மரம் போல் வொழுங்காயும் உத்தேசிக்கப் பட்டது.

நுகத்தடி.

முன்னே நுகத்தடி நான்குமுழ நிகளமாயும் நடுவில் ஒரு சாண் விசாலமாயும் நாபியில் இருபத்தோரங்குலத்தால் விருத்த மாயும் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

நுகத்தடி, பக்கத்திற்கு நான்கு சாண் நிகளமாயும் முனைக்கு ஒரு ஜாணளவில் நுகத்தடியின் கடையாணித்துளை ஒரு அங்குலம் அகல மாயும் நன்ருக இந்த விஷயத்திற் கூறப்படுகிறது. துளை நடுவில் கூச்சு இரண்டு சாண் நிகளம் இருக்க வேண்டும்.

நுகத்தடி நடுவிற் கிடது பக்கத்தில் ஆறு யவை பிரமாண மிருத்தல் வேண்டும். நுகத்தடியின் துளையளவு சமமாகவும் நுகத் தடியின் நிறையும் சமமாக இருத்தல்வேண்டும். நுகத்தடி முத லானதுகள் இவ்வாறு கூறப்பட்டன.

கலப்பைக்கார்.

புழுதியைக் கர்ப்பத்திலுடைய கார் அந்தக் கலப்பைக்குத் தகுதியாக இந்த உழவு விஷயத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது.

சுவர்ண மயமான கார் தேவர்கட்கு விதிக்கப்படுகிறது. அந்தணர் அரசர்கட்கு வெள்ளிக்கார் ஆகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கு இரும்புக்கார் ஆகும்.

இல்லாவிடில் கலப்பை எவ்வளவோ அதிற் பாதியை எட்டு பாகஞ் செய்து, ஏரில் முதற்பாகம் ஆரம்பித்து நான்காவது பாகம் வரையிற் குறைவாயாவது அதிகமாயாவது செய்பவனுடைய இஷ்ட மாகச் செய்விக்க வேண்டும்.

உழவு கயிறு.

பசுவின் தோலிலிருந் துண்டான வடகயிருவது, முஞ்சம்புல் பணைநார் சணப்பைநார் தேங்காய்ப் பிரிக்கயிருவது எவ்விடத் திலும் புகழப்படுகிறது,

புறநடை.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் கல்லால் இவைகளிலுண்டானவும் இவைபோன்ற சகலமான கலப்பை முதலானவைகளும் தேவர் முத லானவர்கட்கு எவ்விடத்திலும் சம்மதிக்கப்பட்டன.

கலப்பையின் பூஜை.

இவ்வாறு யாவும் சம்பாதித்து சிவத்விஜரிடத்தி லுற்பத்தி யான ஆசிரியர் மந்திரமய சரீரராயும் சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயங் களிலும் அரைஞாண் உத்தரஜஞ்ஜம் காப்பு மோதிரம் கிரீட பூஷணங்களை யடைந்தவராயும் எருதுகளைப் பூஜிக்க வேண்டும். இடபத்தை திரியம்பக மந்திரத்தாலும், கலப்பையை அஸ்திர மந்திரத் தாலும் பூஜிக்க வேண்டும்..

பிராமண ச்ரேஷ்டர் உழவு செய்கிறவனை அழைப்பித்து வஸ்திரத்தைக் கொடுத்து அவனைத் தன்னைப் போல் தியானித்துக் கிருஷிகார்யத்தில் அனுப்ப வேண்டும். முதலில் உத்தமாசிரியரான வர் தானும் மேழியைத் தொட்டு உழச் செய்தல் வேண்டும்.

உழவு.

தேவர் அந்தணர் அரசர்கட்கு உழவு முப்பத்திரண்டு முறை யென்று சொல்லப்பட்டது. வைச்யர் விஷயத்தில் பதினைந்து கூறப்பட்டது. சூத்திரருக்கு ஏழுமுறை கூறப்பட்டது. யாவருக் கும் ஏழுமுறையாவது இல்லாவிடில் ஐந்து முறையாவது கிழக்குமுகமாயாவது வடக்குமுகமாயாவது கிருஷிகார்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு உழவுசெய்து முறையாக ஆறுமுறை திருப்பிப் பரம்படித்தல் வேண்டும.

பயிர் செய்தல்.

முறையாக எள் கடுகு பயறு இவைகளையும் உளுந்து நெல்லை யும் ஜலத்தினுல் அலம்பி, நேத்திரமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டே விதைக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய சம்பாவனை.

ஐந்து வராகனிடை பொன் ஆசார்ய தக்ஷிணையாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் பொருட்டு பசு எருது இவைகளை ஸமஸ்த சஹாய திரவ்யத்துடன் கொடுக்க வேண்டும்.

அசுப சகுனம்.

முதுகு வளைந்திருக்கிற எருதுகள் யாவையோ அவற்றின் அதிக ஓட்டமும் படுப்பதும் இன்னும் வேருன கெட்ட கார்யமும் ஜனங்கட்கு ஸமஸ்த தோஷத்தையுந் தரும்.

சாந்தி

கலப்பை முதலானவை முறியுமாயின் அவ்வாறே ஆகும். கயிறறுந்தாலும் அவ்வாறேதான். சிவத்விஜர் அப்போது பிராயச்

சித்தமாகிய சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறே உழவாளி விழுந்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

உழவினுல் விருத்தி செய்யப்பட்ட அவ்விடத்திலிருக்கிற பயிர்களினுடைய பக்ஷணத்தைப் பசுக்களின் கூட்டத்தால், புத்திமானுகிய ஆ'சிரியர் புசித்தல் செய்விக்க வேண்டும். மூன்று ராத்திரியாவது ஐந்து ராத்திரியாவது ஏழு ராத்திரியாவது பசுக்களை வசிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

எருது கன்றுகளோடு கூடின பசுக்களின் சாணி மூத்திர புரோக்ஷணங்களாலும் குளம்பினுல் தட்டுதல் ஆக்ராணித்தல் உலாவுதல், பசுவின் காலடி படுதல், அசைவு போட்டுக் கக்குதலால் விழுந்த நுரைகளாலும், கன்றுக்குட்டிகளின் வாயிலிருந்து நழுவின நுரைகளாலும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பூமியின் நடுவில் கிராம முதலானது கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பதினுன்காவது - பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

𑌅𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌖𑌾𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌨𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌫𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌶𑌮𑌮𑍍 ॥ ௫

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌂𑌶𑌕𑍀𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍋𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌚𑌰𑍁𑌃 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌕𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾 । ௪௦

𑌶𑌾𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌮𑍀𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

உ

சிவமயம்.

சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்திரிகை.

வீடு கிராம முதலானவை நிர்மிப்பதற்கு தேவர்களுக்கும் பிராமணர் முதலான வர்ணங்களுக்கும் அநுலோமர்களுக்கும் சிவ தீக்ஷையோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் தீக்ஷிக்கப்படாதவர் களாகிய மற்ற சிவபக்தியோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் சுபகரமான சங்குவென்னும் முளைநாட்டுதலை கூறப்போகிறேன்.

சங்கு ஸ்தாபன விடம்.

பிரம ஸ்தானத்திற்கு தென்மேற்கில் சங்குவினிடத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்ற விடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சங்கு (மரக்குச்சு) கிராம முதலானதை நாசஞ் செய்யும்.

சங்கு நிமித்தம் ஒரு தண்டப்ரமாண மகலமாயும் ஆறங்குல முயரமாயும் அநாதியாயு மிருக்கிற தேவர்களின் மண்டலத்தைச் செய்ய வெண்டும்.

பேழை செய்ய.

வித்வான்களால் அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்கட்கும் முறையாக எட்டு ஆறு நான்கு இரண்டு அடி வுயரமாயும் ரம்யமாயும் வளைவில்லாததாயும் ஜீர்ணமாகாததாயும் மழமழப்பாயும் நன்றுகப் பரிசிக்கக் கூடுமானதாயும் மிகவும் சமமாயும் நல்லதாயும் மூன்றரை முழம். மூன்று முழம், இரண்டரை முழம், இரண்டு முழம் அளவிருக் கும் மண்டலம் முறையாக அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணத்தார்க் கும் செய்யத்தக்கது.

அம்மண்டலத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து சரியாய் முளைத்தாயும் சமமாயும் மிகவும் சமமான மத்யத்தை யுடையதாயும் அனேகங்களா யும் இருக்கிற அந்த மூங்கிற் கூச்சுகளால் நன்றுகத் தோண்டல் வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் பொடி மணல்களை யுடைய போடுமண்ணோடு கூடினதாயும் கோமூத்திர கோமயத்தோடு கூடினதாயும் தயிர் நெய் பால்களோடு கலந்ததாயும் புற்று மண்ணோடு கூடினதாயும் உறுதி யாயும் சமமாயும் சரிவில்லாததாயும் உயர்வு தாழ்வில்லாததாயும்

மிகவும் ரமணீயமாயும் கண்ணுடிக் கொப்பாயும் முள்ள மண்ட லத்தை அளவுகோற் கருவியால் பதிவிக்க வேண்டும்.

அளவுகோல் செய்யும் மரம்.

தந்தமும் சந்தனமரமும் தேவர் அந்தணர்கட்குக் கூறப்பட் டன. அரசர்கட்குக் கருங்காலி தனிசு மரம். வைசியர்கட்கு சாக விருக்ஷமும் கருங்காலியும். சூத்திரர்கட்கு சாகமும், கறுத்த நிறத் தாற் சிரேஷ்டமான வேலமரமும் கூறப்பட்டன. பாலைமரம் வன்னி ஆச்சாமரம் இவையாவும் தகுதியானவை யென்று கூறப்பட்டன.

சங்குவின் பிரமாணம்.

கூச்சானது, ஆறு அங்குலம் விசாலமும் பன்னிரண்டங்குலம் நிகளமும் நுனியில் ஓரங்குலமும் உள்ள வஸ்துவானது (சங்கு) ஸமஸ்த வர்ணங்களிலும் தகுதியானது. பதினுன்கு அங்குல அகல நிகளமும் மூன்றங்குல முளையுமுள்ள சங்கு ஸமஸ்தமான வாஸ்துக் களிலும் தகுதியானது.

ஆயம்.

அரைமுழ அகலநிகளமும். நுனியகலம் அடிவிலாசம் நாலி லொன்றில் நாலிலொன்ருகிய முப்பத்திரண்டில் ஓர் பாகமுடைய தாயும், ஓரங்குலம் குறைப்பதால் ஆயமும் விதிக்கப்படுகிறது. அந் தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களின் முறையாகச் செய்ய வேண் டும்.

மண்டல வுருவம்.

மண்டலத்தின் நுனியானது தேவர் முதலானவர்கட்கு சிரஸு கூர்மையாக இருத்தல் வெண்டும், அந்தணர்கட்குக் குடைக் கொப்பாகவும், அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் முறையே தர்ப்பம் மூங்கிற் பத்திரங்கட் கொப்பாவும், சூத்திரர்கட்கு வாழைப்பூ மொக்கு நுனிபோலவும் இருக்க வேண்டும்.

சங்கு செய்யும் மரம்.

தேவர்கட்குப் பில்வசம்பந்தமான கூச்சு ஆகும். கருங்காலி யும் ஆச்சாவும் அந்தணர்கட் குரியன. அரசர்கட்கு வேங்கையும் மகிழுமுரியன. வைசியர்கட்கும் சூத்திரர்கட்கும் வேலமரமும் கருங் காலியும் ஆகும். மேதாவியான ஆசிரியர் யாவர்க்கும் சாதாரண மாகவாவது அநாதியாகிய பிரசித்தமான (மரங்களால்) சங்கு செய் விக்க வேண்டும்.

சங்குவின் தொகை.

இவ்வித மரச்சங்குகள் ஓர் ஜாணளவி லிடைவெளி யுள்ளதாய் ஒன்பது கூச்சுகளால் மயக்கமில்லாமல் செய்யத்தக்கது.

சங்குவில் ஊசி நாட்டி பூஜை செய்ய.

அவ்வளவு முளைகளும் ஊசியோடு கூடியதா யிருத்தல் வேண்டும். கிராமம் வயல் மலையடிவாரங்களுக்கு ஊசியானது ஓரங்குலப் பிரமாணமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். யவை சாதங்களின் முகம் போல், பொன் வெள்ளி செம்பு மயமான ஊசியை பஞ்சகவ்யத்தாலும் பருப்படியும் சுத்தோதகத்தாலும் சோதித்து கந்தம் முதலானவற்றாற் பூஜித்து, வாஸ்துவின் விருத்தியை ஸ்மரித்துக் கொண்டு இருதய மந்திரத்தாலாவது அஸ்திர மத்திரத்தாலாவது ஜபித்து தீர்த்தத்தால் அப்போதே புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

சங்கு ஸ்தானத்திற்கு வடக்கு பாகத்தை யடைந்திருக்கிற மண்டலத்தில், ஐந்து முழங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட மேடையின் மத்தியில் இந்த கிரியையைச் செய்ய வேண்டும். நூதனமான நல்ல வஸ்திரங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சுற்றப்பட்ட வேதிகையிலிருக்கிற சங்குவை, கங்கணத்தைக் கட்டிக் கொண்டவனுய்ப் பூஜிக்க வேண்டும். கிழக்கு திக்கிலிருக்கிற வாஸ்து ஓமத்தையும் வேதிகையில் நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு நிர்மலமான உதய காலத்தில் நல்ல வாரத்தில் சுபதினத்தில் சங்குவை ஜலத்தினுல் அலம்பி, இருதய மந்திரத்தால் சந்தன முதலானவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும். திக்குகளின் தேவதைகளைச் சந்தன முதலானவற்ருல் அதனதன் நாமங்களாற் பூஜித்து, பூஷணங்களுடன கூடின ஐந்தவயவங்க ளுடையவராயும் சிரோவேஷ்டனத்தோடு கூடினவராயும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும் தனது தக்ஷிண பார்சத்தில் விப்ரர்களோடும் சிற்பியோடும் கூடினவராயும் சங்குஸ்தானத்தை அடைந்து புண்யாக வாசனம் செய்விக்க வேண்டும். நான்கு பக்கத்திலும் இந்திரர் முதலானவர்களைப் பூஜித்து சங்கு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்,

சங்கு ஸ்தாபனம்.

சங்குவின் பிரமாணமுள்ளதாயும் சங்குவின் விஸ்தாரத்தின் பாதியோடு கூடினதாயு மிருக்கிற கயிற்றினுல் விருத்தமாகச் சுற்றி அதன் நடுவில் அந்தச் சங்குவைச் சூர்யோதயத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பூர்வோத்தராதி நிர்ணயம்.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் சங்குவின் நிழற் கோடானது எப்படி அடைகின்றதோ அந்த இரண்டு பிந்துவை யடைந்த சூத்ரமானது இவ்விஷயத்திற் கிழக்கு மேற்குத் திக்குகளென்று இச்சிக்கப்படுகிறது.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் யவையினுடைய நான்காவது பாகத்தை யடைந்த சூத்திரம் இரண்டு பிந்துக்களின் நடுவில் சுற்றிவைத்ததாயும் சம்பரமென்னும் மானினுடைய முகத்திற்கும் வாலுக்கும் சரியான அளவுடைய சூத்ரமானது தெற்கு வடக்காயும் கூறப்பட்டது. வேறு விதமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டது. கிழக்காவது வடக்காவது, த்ருவவேதையாலாவது த்ருவநக்ஷத்ரத்தாலாவது பூசத்தாலாவது திருவோணத்தாலாவது சங்ராந்தி புண்ய காலத்தாலாவது சாதிக்க வேண்டும்.

அளக்கும் க்ஷேத்திரத்தின் பாதி அளவினுல் நான்கு மூலையையும் சாதிக்க வேண்டும், சுரோத்திர பாகங்களால் புஜங்களின் உவமை சாதிக்க வேண்டும். அசைவினுல் நேராக அந்தச் சங்கு இருக்குமாயின் ஜலத்தோடு நிலத்திற்குவமை ஆகும், அவ்வாறன்றி சப்தத்தை யுடைய கிழக்கு சந்த்யாகாலம் நிச்சயிக்கப்படலாம்.

துர் வாஸ்து.

முன் கட்டடத்தில் பழமையாகிய இடம் யாதோ அது ஸமஸ்த குற்றத்தையு முண்டு பண்ணுகிறதாக ஆகும்.

பதினைந்தாவது-சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

𑌶𑌾𑌨𑍋𑌵𑌕𑌰𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌶𑌾𑌨𑍋𑌵𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ।
𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋 𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌕𑍁𑌶𑌦𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌘𑍍𑌨𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌹𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 ।
𑌸𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌦𑍍𑌯𑍃𑌶𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌸𑌪𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀𑌵𑌰𑍍𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌹𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌯𑍇𑌰𑌾𑌨 𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌵𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌸 𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௦

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌭𑌳𑌾𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌷𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌷𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌃 ॥

𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿 𑌚 ॥

𑌶𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌕𑌸𑍈𑌵 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌶𑌾𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌾𑌵𑌰𑍋𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌚 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌵𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂 𑌉𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌵𑌣𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 ।

𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌭 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌥𑍈𑌃 ॥ ௨௦

𑌶𑌂𑌭𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌵𑌯𑍇𑌶 𑌶𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ,
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑌪𑌾𑌲 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌵𑌶𑌾𑌵𑌟 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌃 ।

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌶𑌙𑍍𑌖𑍈𑌃 ॥

𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌾 𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍌 𑌹𑌵𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
மானோபகரணவிதிர்நாம ஷோடச: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௩௨½   ஆஶ்லோகம் - ௧௫௭௪

உ

சிவமயம்.

மாநோபகரணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் அளவின் சாதனத்தை விசேஷமாகக் கூறப் போகிறேன். பரமாணுக் கிரமமாக விருத்தியாக மாணுங்குல மென நிணைக்கப்படுகிறது.

பரமாணு முதலிய அளவை.

பரமாணு வென்று ப்ரசித்தமான வஸ்து யோகிகளின் மனக் கண்ணிற்குப் புலப்படும். ரதத்தின் தூசும் வால்நுனியும் ஈறும் பேனும் அவ்வாறே யவையும் முறையாக ஒன்றிலொன்று எட்டு பங்காக அதிகப்பட்டுள்ளது.

அதம மத்திம உத்தம நவபேத அளவை.

ஆறு ஏழு எட்டு யவைகளால் அதம முதலான பேதம் முறையாகக் கூறப்படுகிறது. மூன்று விதங்களான எவ்வளவு அங்குலிகள் சிவாகமத்திற் கூறப்பட்டனவோ அவ்வாறே மூன்று நெற்களாலும் மூன்றரை நெற்களாலும், சால் யுத்பவங்களான அங் குலங்கள் மூன்றுவிதங்களாக இவ்விடத்திற் கூறப்பட்டன. ஆறரை யவைகளாலும் மற்றும் ஏழரை யவைகளாலும் எட்டரை யவைகளா லும் அங்குலங்கள் மூன்று விதங்களாகக் கூறப்பட்டன.

நடுவிரல் மத்தியிலிருக்கிற கணுவின் நிகளம் எவ்வளவோ அது சிறப்பான மாத்ராங்குல மென்று கூறப்பட்டது. இதிற் காற் பாகம் குறைந்தது மத்திம மெனவும், பாதி குறைந்தது அதம மென வும் கூறப்பட்டது.

அங்குலப் பிரமாண பேதத்தினுலும் மனிதர்களின் பெருவிரலா லும் ஒன்பது விதமாக அளவானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு கூறப்பட்ட ப்ரமாணங்குலமானது யாக முதலானவைகட்குச் சிறப் பாக விருக்கிறது.

ஜாணளவு முதலியன.

பன்னிரண் டங்குலங்கள் ஒரு ஜாண் என்று கூறப்பட்டது, இரண்டு ஜாண்கள் ஒரு முழம் ஆகும். இந்த மானப் பிரகரணத்தில் அந்த முழம் கிஷ்கு வென்று சம்மதிக்கப்பட்டது.

இருபத்தைந்து கிஷ்கு பிரமதேவன் ஹஸ்தமென ஸ்மரிக்கப் பட்டது. இருபத்தாறு கிஷ்கு கொண்டது தநுர்முஷ்டி யென்று கூறப்பட்டது. இருபத்தேழு தநுர்முஷ்டி கொண்ட அளவு தநுர்க் கிரக மென உதாகரிக்கப்பட்டது.

இந்த சாஸ்திரத்தில் அளவு மானுங்குலத்தால் உண்டான முழங்கள் கூறப்பட்டன. புருஷனின் வலது பெருவிரலிலிருந்து உண்டானது பௌருஷ மென்றும், பெருவிரலோடு கூடின சிறு விரல் முதலான நான்கு விரல்களால் உள்ளங்கையைப் பரப்புவதால் முறையே ஜானும் அதன்பிறகு ஒட்டைஜானும் யவகோகர்ண முதலிய சம்ஞைகளும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு சமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் நானாவிதமான அளவுகள் கொள்ளப்படும்.

பிரஜாபத்ய அளவு முதலியன அளக்க வேண்டிய விபரம்.

மண்டபத்திலும் விக்ரகத்திலும் மாலையிலும் சபையிலும் சாலையிலும் விசாலத்திலும் பிரஜாபத்ய(பிரம்மதேவன்) அளவுடன் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். பட்டணம் முதலானதும் ராஜன் அரண்மனை முதலானதும் குளமும் கோட்டையும் தநுர்முஷ்டி கரணங்களாற் செய்விக்க வேண்டும். தநுர்க்கிரக மென்னும் அளவினால் விசேஷமாக வீதியின் மார்க்கத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிராகாரத்தையும் வாஹநத்தையும் சயனத்தையும் முழ அளவினால் செய்ய வேண்டும். ஆபத்தை யடைந்தவன் முழ அளவினால் சமஸ்தத்தையும் செய்யலாம். அவ்வாறே வாகனத்தையும் சயனத்தையும் ஜாணளவினாற் செய்க.

லிங்கத்தையும் பிரதிமையையும் த்வாரஸ்தம்பத்தையும் சூளிகையையும் இதற் குதவியானது யாதோ அந்த யாவும் அங்குலத்தினாற் செய்க. அதிக ஸ்வல்பத்தையோ வென்றால் யவையினால் அளக்க வேண்டும். இவ்வாறு அளவைப் பிரமாணத்தை யறிந்தவர்களால் ஆயாதி ப்ரமாண லக்ஷணமும் இந்த அங்குலப் பிரமாணங்களாலேயே சம்மதிக்கப்பட்டது.

தண்டக்கயிறு ப்ரமாணமும் அதனளவு விபரமும்.

நான்கு முழங்களால் தண்டமானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. கயிறானது அந்தத் தண்டத்தின் எட்டு கொண்ட அளவினால் உத்தேசிக்கப்பட்டது. கிராமத்தையும் நகரத்தையும் பட்டன முதலானதையும் தண்டத்தினால் அளக்க வேண்டும். வழியையும் க்ஷேத்ரத்தையும் கயிற்றினாற் கட்டி அளக்க வேண்டும்.

புத்திமான், பருத்திநூல் பட்டுநூல் முதலானவற்றாலும் அலம் விழுதைத் திரித்து முறுக்கினதினாலும் பனை தாழை நார்களாலும் கயிற்றைத் திரிக்க வேண்டும்.

கயிறு செய்யும் வகை.

சிறுவிரற் பெருமனுள்ளதாயும் மூன்று புரியுள்ளதாயும் முடிகளில்லாததாயும் உள்ள (பருத்தி பட்டு) கயிறு தேவர்கள் அந்தணர்கள் அரசர்களுக்கும் சிறந்தது. அந்தக் கயிறு வைசிய சூத்திரர்களுக்கு ஆகாது. பனை தாழை ஆல் அவ்வாறே ஆத்தி சணப்பை முறையாகவே தேவர் முதலானவர்கட்குக் கூறப்பட்டன. தேங்காய்ப்பிரி யாவருக்கும் கூறப்பட்டது.

அளவுகோல் செய்யும் வகை.

தென்ன மரத்தின் இலையினுடைய அளவு யாவருக்கும் ஸமஸ்த சித்தியைத் தரும். ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை முறையாக இரண்டுவிதமாக பாகிப்பது கூறப்பட்டது,

ஆரம்பத்திற் கிழக்கு வடக்கு முகத்தால் பாகித்தல் வேண்டும். அந்தத் தென்னேலையின் பாதியாலாவது அதன் ஈர்க்கினாலாவது பிரதிமை முதலானவற்றில் விசேஷமாக அளவைச் செய்ய வேண்டும். அற்பனானவன் கிளையினால் அளப்பான்.

ஒரு முழக்கோலானது சிறந்த மரத்தினாலானதாயும் முடிச்சில்லாததாயும் மிகவும் விசாலமாயும் நிகளத்தோடு கூடினதாயும், அரையங்குல விசாலமும் முக்காலங்குலம் அல்லது ஒரங்குல அகலமுமாக இருக்கவேண்டும். அந்த அங்குலத்தைப் பார்க்கிலும் அரையங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் அகலத்தோடு சமமாயும் அவ்வாறன்றி நற்சதுரமாயும் யாதொன்று இருக்குமோ அது மனிதரின் அளவு தண்டமெனக் கூறப்பட்டது.

அடியிற் பிரமாவின் ஸ்வரூபம் நடுவில் இலக்குமியின் ஸ்வரூபம் அதன் நுனியிலோ வென்றால் விஸ்வகர்மாவின் சொரூபம் இம் மூன்று சொரூபமாகச் செய்ய வேண்டும். இரண்டங்குல அகலமான இந்த அளவுகோல் தேவர்களின் யோக்யமாக ஆகும். கால் அங்குலத்தோடு கூடினதாவது அவ்வாறன்றி அரையங்குலத்தோடு கூடினதாவது வளையமாகவாவது சித்திர மெழுதப்பட்டதாகவாவது இருக்கலாம்.

பொன்னிலாவது வெள்ளியினாலாவது அவ்வாறன்றிச் செம்பினாலாவது இரும்பினாலாவது அடியிலும் நுனியிலும் வளையத்தோடு கூடின அளவுகோல் அளவின் நிச்சயத்திற் சிறந்தது.

பதினைருவது - மாநோபகரணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍁𑌗𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍀 𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌶𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌞𑍍𑌚𑍋𑌭𑌯𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌪𑌦𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌭𑍋𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬௦

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

विप्रभक्तिकसंज्ञं यदेकोनत्रिंशकं पदम् ।
पदं त्रिंशत्तमं प्रोक्तं विश्वसारं पदान्तकम् ॥

एकत्रिंशत्पदं यत्तु सर्वेश्वरकान्तकम् ।
इन्द्रकान्तपदं यत्तु द्वात्रिंशत्कथितं त्विह ॥

सकले मध्यमे ब्रह्मा पूज्यः प्रागादिसंस्थिते ।
इन्द्रं यजेच्च वारुणं सोमं गगनादिनायकम् ॥

अष्टौ देवादयः पञ्चाशन्निकापदं च भोजनम् ।
कोणार्धे पेचकपदे कर्णसंस्थे यथास्थिते ॥ ௧௫

ईशसंस्थागता रोगवायू मध्ये प्रजापतिः ।
तन्मध्ये निष्कलं शैवं स्थापयेद्देशिकोत्तमः ॥

सर्वेज्यकापदं च कर्णप्राणगृहादिकम् ।
कर्णसंस्थेष्वपि चैव संयोक्तं परिशिष्यते ॥

पञ्चवर्गाख्यसारा ये तु पदस्थाने प्रकीर्तिताः ।
एतत्पदं समानाम तच्च प्राणादिभोग्यकम् ॥

क्षुद्रप्राणादिके शेषं पेचकं तु तथैव हि ।
कर्णसंस्थेषु पीठं च महापीठं तु कारयेत् ॥

मध्ये चतुष्पदं ब्रह्मा भागेऽष्टौ भागसंस्थिताः ।
ईशो जयन्तश्च दित्या भृशो मध्ये ह्यतो बहिः ॥ ௨௦

भृशश्च वितथश्चैव वारुणः शोषमारुतौ ।
मुख्यभल्लाटसोमादितिश्चेति सप्तभा बाह्यदेवताः ॥

महापीठपदं प्रोक्तं क्षुद्रप्राणादिभोगकम् ।
उपपीठपदे चैकं संलिख्य मध्ये विधानतः ॥

कर्णे च विवस्वांश्च मित्रश्च [1]पृथिवीधरः ।
चतुर्दिक्षु गता देवा एकैकपदभोगिनः ॥

पा - 1 धरणीधरः

सावित्रश्चेन्द्रजश्चैव रुद्रजो राजयक्ष्मका ।
कोणेष्वादि चतुर्दिक्षु भजन्ते देवताः पदम् ॥

ईशश्च सत्यकश्चैव महेन्द्रादित्यवस्तथा ।
गन्धर्वश्च तथा देवो बृहत्क्षतयमौ तथा । ௨௫

वितथश्चासुरश्चैव पूषकश्च जयेश्वरः ।
वायुश्चापि भगश्चैव भल्लाटः सोम एव च ॥

भजन्ते पदमेकैकं कर्णसंस्थे यथास्थितम् ।
उपपीठपदं नाम्ना प्राणादीनां समावहम् ॥

उग्रपीठं मध्ये कर्णसंस्थे यथास्थितम् ।
मध्ये चतुष्पदं ब्रह्मा शाखावरणके ततः ॥

कर्णे च विवस्वांश्च मित्रश्च पृथिवीधरः ।
प्रागादि भजते देवा द्विपदं कोणवर्जितम् ॥

सविता च तथेन्द्रश्च रुद्रश्चापवत्सश्चैव च ।
कोणेषु कोणमाश्रित्य भजन्ते देवताः पदम् ॥ ௩௦

बहिरावरणं पङ्क्त्या पावकादिचतुर्ष्वपि ।
कोणेषु भजते देवाः पदानामेककं क्रमात् ॥

कोणपस्य तु पञ्चार्ये भृशो वह्निस्तु पश्चिमे ।
नैर्ऋतस्य तु पञ्चार्ये भृङ्गराजस्य पश्चिमे स्थितम् ॥

पश्चिमायां तु वायव्यां रोगो वायोश्च पार्श्वगः ।
ईशानपश्चिमायां तु दितिरीशस्य पार्श्वगः ॥

प्राच्यामुत्तरतः स्यात्प्राग्दक्षिण्ये क्रमेण तु ।
जयन्तश्च महेन्द्रश्च शिखी सत्यकस्तथा ।

த்ருதீயே விஷயேசைவ ம்ருஹகக்ஷேதயதா ததா ।
மாஸவர்ஷம் ததா தேவாஸ்த்வாச: வஹ்யோர்நிநம: ॥ ௩௫

வஸ்ஸிஷ்டே சைவ ஸாவித்ரீவ: வாஹுஷதக்னோ ஜஸவாஸ்ஸ: ।
கலாசாஸ்ய ததா தேவாஸ்கார்ஸ்யோத்தமே ஸ்திதா: ॥

ஶைலேயா ஸூத்ராட்கஷ்யோஷ்டோ ஸ்தம்பான் ஸ்ருஷ்டிதேவதா: ।
உக்ர வீசிஷ்டம் நாக ருஹிணம் ஸம்பூஜிதவ்யம் ॥

ஸ்ருஷ்டிசம் ஸக்தவஸஸம் கணேஸஸ்ஸ்ருதிஷ்டம் ।
ஶ்ரியோ நவகேஷ்டம் ப்ரஹ்ம ஸோமபாத்ரே தத: ॥

கபர்தீ ச விவஸ்வாஸ்ஸ்ய ஶிஶுஸ்ய வ்யயிவீயா: ।
வரிஷ்டாத்மக ஶ்ரியோமேந த்ரிவஹ்ம் ஸம்ஜதே ஸமாஸ: ॥

க்ஷேத்ராதிஷு கோணேஷு ஸாவித்ரா ஸ்யாஸ்ய தேவதா: ।
ஸாவித்ரேத்ராஜஸ்ஸ்யைவ ஸாந்த்ர ஜஸாவஜஸ்யயா ॥ ௪0

ஸம்ஸார நவகோசஸ்ய வஹ்நிராஸனே ஸமாஸ: ।
ஸம்ஸார நஸ்ய ஜயஸ்ஸ்ய ஶ்ரேஹோத்ராதித்ய ஸதத்யகா: ॥

ஸ்யமோ வஹ்நிரிதி ப்ரோக்தா வருண ஸ்யா நிஷ்டி தேவதா ।
விதயோ ம்ருஹகக்ஷதஸ்யைவ மத்யே மாஸவர் ஸவச ॥

ஸூத்ராஜேஷ்டய நிருதி திரதிக்ஷணஸ்யம் த தேவதா: ।
ஸாவித்ரீ வசாஹுஷதக்ஷ ச வாமணாஸனே ரக்ஷகா: ॥

வாயுஸ்சித்ராஸ்ரோதே தஸ்மின் வஸ்ஸிஷ்டே தேவதா ஸ்திதா: ।
ஶைலேயா ஸூத்ராட்கஷ்யோஷ்டோ ஸுஹஸுந்ருதிதிஸ்ஸவ ச ॥

உத்தரஸ்யா நிஷ்டி ப்ரோக்தா தேவதா வஹியோமக்ஷா: ।
ஸ்ருஷ்டிஸாவ்யவஷ்டம் தேவதர் ம்ருஹஸாஸநாதி வரிஜிதவ்யம் ॥ ௪௫

ஶம்பூகாவ்யம் வதாஷ்ஷஷ்டிவஷ்டம் கணேஷ்டயாநிதவ்யம் ।
ஶ்ரியோ வதஷ்ஷஷ்டம் ப்ரஹ்ம தத்ரவஸ்யாஸ்ய தாஸ்ஸமாஸ: ॥

த்ரிவஹாஸ்ஸாவஜ ஸாத்யாஷ்டோஷஸாயஷ்ஸம்ஸயோமிந: ।
வதாஷ்டிஷ்டி ஸ்திதா ஸாஹஸ்ய தோஷஸ ஶிவதேஸ்ஸா: ॥

தஸ்ஸாஸ்யோ ஸவ்யோமஸ்ஸாஷா வெவேகக வஹ்யோர்நிநம: ।
ஜ்ருஹாசாதிமயோமஸ்யம் தத்ராஸ்ஸ்ருஷ்டிகாவ்யவஷ்டம் ஸ்வீஹ ॥

வசஶேஷவஷ்டம் கேவலதேகாஸீ த்ரிவஷாநிதவ்யம் ।
கணேஸஸ்ருஷ்டிபயோவேதம் கல்ப நீயம் விவக்ஷணை: ।
ஶ்ரியோ நவவஷ்டம் ப்ரஹ்ம ஸாத்ரேத கஸ்ய வதாஸ்ஸவ: ।
வதயோ தேவதாஷ்டி ஷஷ்டி வஹ்யோமவசாஸ்யதா: ॥ ௫0

ஶிவஹா: கோணமாஸ்ஸாஷ்ட ஸாஹ்யோ கேவகவசாயணா: ।
ஶ்ருஷ்டிகேஷ்டு ஸா தேவா: கய்யதே வ யயாக்ரமம் ॥
ஸம்ஸார நவேஸ்ஸைவ வஜேந்த்ரா ஜயஸஸ்ய ஶ்ரேஹோத்ரக: ।
க்ஷீத்ய ஸ்ருத்யக ஜம்ஸாவஸாநிகஸ்ய வரிஷ்டா: ॥

வஹ்நி: வசிஷா வ விதயோ ம்ருஹகக்ஷதயதா ததா ।
மாஸவேஷா ஸூத்ராஜஸ்ய ஸ்ருமஸ்யைவ த த்ருதீயே ॥
நிஜர்திஷ்ஷணவாரிகஸ்யைவ ஸாவித்ரீவ: வாஹுஷதக: ।
வாமணஸ்ஸாஸனஸ்யைவ மேஷோ ரோமஹர்ஷ வஸ்ஸிஷ்டே ॥
வாயுநாமஹாயா ஶைலேயா ஸூத்ராட் ஷோஷ ஸவ ச ।
மஜஸ்ஸாவ்ருஷ்டிஸ்யைவ ஷிதிஸ்யைவ தயோத்தரே ॥ ௫௫

ஸாஹ்யதேவா உஷ ப்ரோக்தாஸஹாவசனே வாநம: ।
கபர்தீ ச விவஸ்வாஸ்ஸ்ய ஶிஶுஸ்ய 1வ்யயிவீயா: ॥
வதாஷ்டிக்ஷா ம தா தேவா ஸம்ஸாரநாதௌ ச கோணகே ।
க்ஷேத்ரஸ்யைவாவஸ்தஸ்ய ஸாவிதாபி ஸாவித்ருக: ।
ஜத்ரஸ்யேத்ரஜஸ்யைவ ஸாந்த்ரா ஸாந்த்ரஜஸஸ்யயா ।
ஶ்ரியோ ப்ரஹ்மா ஸ்திதா: ப்ரோக்தோ ஶ்ருஷ்டிகே வாபி தத்வே

பா - 1 யாணீயா:

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌚 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌧𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍀 ।
𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑍇 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௦
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌹𑍋𑌰𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌚 ॥
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌚 ॥
𑌨𑌵𑌮𑍀 𑌪𑌟𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌜𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌣𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌃 ॥ ௩௫
𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌕𑌪𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑌹𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌹𑍋𑌰𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌚 ॥
𑌮𑌦𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁 𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௪௦
𑌚𑌂𑌬𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑌾𑌨𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍇 𑌯𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌹𑍀𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌕𑍋𑌣𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑌯𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌪𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௫
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑌶𑌾𑌦𑍀𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑌹𑌃 ॥
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑌶𑌾𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌦𑍯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿 1𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌿 𑌸𑌶𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌸𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌹𑍋𑌰𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑌶𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇 ॥ ௫௦
𑌉𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌪𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌚𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌹𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌦𑍌 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌦𑌶𑍇𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑌯𑍋𑌪𑌿 ।
𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌕𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾 1 𑌯𑍋𑌗𑌦𑌮𑍍

[illegible]

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌟𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௧௦

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌥𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 । ௧௧௫

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌦𑍂𑌹𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑍇𑌶 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ।

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌿 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑍇 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌰𑍍𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌧𑌰𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍀𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌆𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑌕𑍋 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌨 𑌵𑌾𑌯𑌵𑌾𑌸𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑌕𑍌 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌕𑌜𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌡𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 ।

𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௨௯½ 𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௯௦௦½

உ

சிவமயம்.

பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இனி விசேஷமாகப் பதவிந்யாச இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றேன்.

பதங்களின் பெயர்.

1. சகளம்
2. பேசகம்
3. பீடம்
4. மஹாபீடம்
5. உபபீடம்
6. உக்ரபீடம்
7. ஸ்தண்டிலம்
8. மண்டுகம்
9. பரமீசம்
10. ஆசனம்
11. ஸ்தாநீயம்
12. தேசியம்
13. உபயசண்டகம்
14. பத்ராசனம்
15. பத்மகர்ப்பம்
16. த்ரியுதம்
17. விருத்தபோகம்
18. கர்ணாஷ்டகம்
19. கணிதபாதகம்
20. சூர்யவிசாலம்
21. சுசம்ஹிதம்
22. சுப்ரதிகாந்திகம்
23. விசாலம்
24. விப்ரகர்ப்பம்
25. விச்வேசம்
26. விபுலபோகம்
27. விப்ரதிகாந்தகம்
28. விசாலாக்ஷம்
29. விப்ரபுத்தி
30. விச்வசாரம்
31. ஈச்வரகாந்தகம்
32, இந்த்ரகாந்தகம்

சகள பீட முதலிய முப்பத்திரண்டின் விபரம்.

1. சகளம்.

சகள பீடத்தின் நடுவில் பிரம்மா பூஜிக்கத்தக்கவர். கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் இந்திரனையும் யமனையும் வருணனையும் சந்திரனையும் சந்தன முதலியவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும். இந்த சகள பதத்தில் தேவர் முதலானவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

2. பேசகம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடின பேசக பதத்தில் அக்னி காரியத்தையும் போஜனத்தையும் செய்ய வேண்டும். உலோக

பாலகர்கள் எட்டு திக்குகளை அடைய வேண்டும், நடுவில் பிரம்மா அதன் நடுவில் நிஷ்களமாகிய பேரத்தை உத்தமாசிரியரானவர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

3. பீடம்.

ஸமஸ்த மங்கள கார்யத்திலும் அற்பக் கிராமம் வீடு முதலான கார்யத்திலும் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின பீடமானது இச்சிக்கப்படுகிறது. யாதொருவர் முன் கூறப்பட்டவராகிய தேவர்களோ அவர்கள் பதஸ்தர்களென்று கூறப்பட்டனர். இந்தப் பதமானது மடமுதலானவற்றிக் காகும். அதுவும் கிராம முதலானவற்றிற்குத் தகுதியாகும்.

க்ஷுத்ரக் கிராம முதலானவை அற்பமானதினாலும் அவ்வாறே பேசக பதமானது இஷ்டப்படுகிறது.

4. மஹாபீடம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு மஹாபீடத்தைச் செய்ய வேண்டும், ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! நடுவில் பிரம்மாவானவர் சதுஷ்பதத்தை அநுபவிப்பர். இவ்விடத்து ஈச்வரர் ஜயந்தர் ஆதித்தர் பிருசர் அக்னி விதிதர் யமன் பிருகு பிதுர் சுக்ரீவர் வருணர் ஆதிசேஷர் மாருதர் முக்கியர் சமோதிதர் எனச் சூத்திரத்திலிருக்கின்ற பாஹ்ய தேவர்கள் ஆகும். மஹா பீடபதம் அற்பக் கிராம முதலானவைகளுக்குத் தகுதியாகக் கூறப்பட்டது.

5. உபபீடம்.

உபபீடபதத்தில் நடுவில் ஒன்றைப் பிரம்மாவானவர் அநுபவிக்கிறார். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்ரர் பிருதிவிதரர் இவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருக்கிற தேவர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தையும் அநுபவிப்பவர்கள். அக்னிதிக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள பதங்களைச் சூர்யபுத்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் ஆபஜர் என்னும் தேவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள்.

ஈசர் சத்யகர் மகேந்திரர் சூரியர் அக்நி கந்தர்வர் அவ்வாறே தேவர் அவ்வாறே கிரகக்ஷதர் யமன் பித்ருக்கள் அசுரர்கள் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் வாயு கஜர் பல்லாடர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடிக் கிராமாதிகட்குச் சுபத்தைத் தருவதாயும் பெயரினால் உபபீடபதமென்கிற பதத்தில் ஒவ்வொன்றை அநுபவிக்கின்றார்கள்.

6. உக்ரபீடம்.

உக்ரபீடம் நடுவில் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. இதன் உள்ளாவரணத்தின் நடுவில் சுதுஷ்ப்தம் பிரம்ம சம்பந்தம். அர்யமர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்கிற தேவர்கள் கோணத்தை நீக்கிக் கிழக்கு முதல் இரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். சூர்யரும் அவ்வாறே இந்திரன் உருத்ரன் அவ்வாறே ஆப தேவர்கள் ஆக்நேய கோண முதற் பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஆக்நேய முதலான நான்கு மூலைகளிலும் பதங்களின் பாதியைத் தேவர்கள் முறையாக அநுபவிக்கிருர்கள். ஆக்நேய கோணத்தின் கீழ்ப் பாதியில் பிருசர், மேற்பாதியில் அக்நி, தென் மேற்கின் கீழப் பாதியில் கிருகர், மேற்ப் பாதியிலும் கிருகர் தான். வாயுவின் மேற்ப் பாதியில் ஆதிசேஷர், கீழப் பாதியில் வாயு. வடகிழக்கு மேற் பாதியில் திதி, கீழ்ப் பாதியில் ஈசர் அடைந்திருப்பர்.

கிழக்கு திக்கில் வடக்குப் பாகத்தை ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிணக் கிரமமாய் ஜயந்தேசர், மஹேந்திரர், ஆதித்யர் அவ்வாறே சத்யகராகிய நால்வரும் பதத்தை யநுபவிப்பார்கள்.

தென்கிழக்கில் விததரும் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வராகிய நான்கு தேவர்கள் பதத்தை யநுபவிப்பவர்கள்.

மேற்குத் திக்கிலும் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் அவ்வாறே அசுரர் இந்நால்வரும் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப் பட்டவர்கள். வடக்குத் திக்கில் அவ்வாறே முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் பிருகு வென நான்கு அதிதேவதைகள். உக்ரபீடமென்று பிரசித்தமாகிய இந்தப் பீடமானது கிராம முதலானவைகட்கு மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டது.

7. ஸ்தண்டிலம்.

ஸ்தண்டில மென்னும் பதம் எழுபத்தேழு பதமுள்ளது. இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் ஒன்பது பதம் பிரம்ம சம்பந்தமானது. பிறகு உள்ளாவரணத்தில் அர்மயர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்னும் தேவர்கள் கிழக்கு முதலாக முறையாக மூன்று பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

ஆக்நெய முதலான மூலைகளில் சாவித்திரர் முதலான தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். சாவித்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் அவ்வாறே ஆபஜர் என்பவர்கள். ஈசான பதமுதல் வெளி ஆவரணத்தில் தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். ஈசானரும் ஜயந்தரும் மகேந்திரர் ஆதித்யர் ஸத்யகர் பிருசர் அக்நி என்கிற தேவர்கள் கிழக்குத்

திக்கில் கூறப்பட்டனர். விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் நிருதி என்கிற தேவர்கள் தெற்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் வருணர் அசுரர் ஆதிசேஷர் வாயு மேற்குத் திக்கில் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் ருபு அதிதியும் வடக்குத் திக்கில் பலிக்கு யோக்கியர்களான தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். இந்த ஸ்தண்டில மென்னும் பிரசித்தமாகிய பதம் வீடு தோட்டம் முதலானவைகட்குப் பிரசித்தமானது.

8. மண்டுகம்.

இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின மண்டுக மென்னும் பதமானது அறுபத்து நான்கு பதமுடையது. நடுவில் நான்கு பதத்தைப் பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர்.

ஆபவத்சர் முதலான திரிபதர்கள் அந்த முகங்களி லிருக்கிற நான்கு தேவதைகள் பதினுறிற் பாதி பாகத்தை யநுபவிப்பவர்கள். வெளிப் பிரதேசத்தின் நான்கு திக்கிலும் த்விபதேசர்கள் பதினுறு பாக மனுபவிப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் எட்டுப்பேர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். அந்த மண்டுக மென்கிற பதம் இந்தப் பதவிந்யாசத்சில் அக்கிரஹாராதிகட்கு யோக்கிய மெனக் கூறப்பட்டது.

9. பரமீசம் (பரமசாயிகம்).

பரமேசமென்னும் இந்தப் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாயும் எண்பத்தோரு பதத்தோடு கூடினதாயும் வித்வான்களால் செய்யத்தக்கது. அந்தப் பரமேச பதத்தினுடைய நடுவில் நான்முகனுகிய பிரமதேவர் ஒன்பது பதத்தை யனுபவிக்கிருர். நான்கு தேவர்கள் அறு பதத்தை அனுபவிப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களாக நினைக்கப்படுகிருர்கள். இரண்டு பதத்தையுடையவர்களான எட்டுப் பேர்கள் கோணங்களை யடைந்தவர்கள், வெளியில் ஒவ்வொரு பதத்தையடைவார்கள். மண்டுக பதத்தைப் போல அதன் தேவர்கள் இந்தப் பரமேச பதத்தில் ஸமமாக முறையாகக் கூறப்படுகிறது.

ஈசானர் பர்ஜன்யர் ஜயந்தர் மஹேந்த்ரகர் ஆதித்யர் சத்யகர் பிரம்சர் அந்தரிக்ஷர் இவர்கள் கிழக்கை யடைந்திருப்பார்கள். வந்நி சூர்யர் விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் ம்ருகர் இவர்கள் யாவரும் தெற்கே இருப்பவர்கள். நிருதி தௌவாரிகர் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தகர் வருணர் அசுரர் சேஷர் ரோகர் மேற்கு திக்கின் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். வாயு

நாகர் அவ்வாறே முக்யர் பல்லாடர் சோர் கஜர் அதிதி திதி வடக்குத் திக்கில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் வெளி ஆவரண தேவர்களெனக் கூறப்பட்டனர்.

உள்ளாவரணத்திலோ வென்றுற் கூறுகின்றேன். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்திரர் ப்ருத்வீதரர் என்கிற இந்தத் தேவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருப்பவர்கள். ஈசாநாதி மூலைகளிலோ வென்றுல் ஆபர் அபவத்ஸர் ஸவிதா ஸவித்ரகர் இந்திரர் இந்திரஜயர் அவ்வாறே ருத்ரர் ருத்ரஜயர் இவர்களிருப்பவர்கள்.

மண்டூகபதத்தைப் போல் நடுவில் பிரம்மா இருக்கிருரென்று கூறப்பட்டது அதன் வெளியில் சரகீ விதாரி பூதநா பாபராக்ஷஸிகள் ஈசாநாதி மூலைகளில் பதங்களை விட்டுச் சூலத்தி லிருப்பவர்கள். ஓ! அந்தண ச்ரேஷ்டர்களே ஸ்கந்தர் அர்யமர் ஜம்பர் பிலிபிஞ்சர் இவர் யாவரும் கிழக்குத் திக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் இருப்ப வர்கள். பரமசாயிக பதமானது கிராமம் அக்கிரஹாரம் வீடு முத லானவைகட்குத் தகுதிதான்.

10. ஆசநம்.

ஆசன மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் பதினாறு பாகத்திற்கு அதிகாரி. அதன் முகத்தில் இருப்பவரும் எட்டுப் பாகத்தையுடைய வர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்ஸர் முதலானவர்களும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களெனவே கூறப்பட்டனர். கோட்டை பட்டணம் உப்பரிகை இவைகளின் பூமிகளிலும் நகரம் மலைசரிந்த ஊர் அக்கி ராரம் வீடு முதலானவற்றிலும் நூறு பதமுள்ள க்ஷேத்திரமானது கூறப்படுகிறது.

11. ஸ்தாநீயம்.

ஸ்தாநீய மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் நடுவில் இருபத் தைந்து பதங்களை அடைகிருர். வெளிப்ரதேசத்தில் ஈசர் அக்நி பித்ருக்கள் வாயுக்கள் இவர்கள் மூலையாகிய ஈசானதிக்கு முதலான வற்றை பதமாகவுடையவர்கள். அர்யமர் முதலிய நால்வரும் பர்ஜன்யர் முதலான மற்றவரோ வெனில் முறையாக ஒரு பதத்தி லிருப்பவர்கள். கிழக்கு முதலான பத்துப் பாகங்களை அடைந்திருப் பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலிய எண்மரும் மூலைகளில் இரண்டு பதத்தை யடைந்தவர்கள். ஸ்தானத்தை யதிக்ரமிக்கா திருக்கிறவர்களான ரக்தர் முதலான எட்டுப்பேர்களும் வெளியிற் கூறப்பட்டனர். ஸ்தா னீயமென்று பெயருள்ள இந்த பதமானது கிராமாதிகட்கு யோக்கியமா யறியத்தக்கது.

12. தேசீயம்.

தேசீய மென்று பிரசித்தமான பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரங்களாற் செய்ய வேண்டும். பிரமதேவர் முப்பத்தாறு பாகத்தைப் புசிக்கிறவர். முகத்தி லிருப்பவர்கள் பன்னிரண்டு அம்சத்தை யுடையவர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள், வெளிவீதியி லிருப்பவர்கள். சரகி முதலானவர்களோ வெனின் முன்போலவே தான். இந்தத் தேசீய மென்று பிரசித்தமானபதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

13. உபயசண்டம்.

உபயசண்ட மென்கிற பதமானது இரண்டு சூத்திரத்தோடு கூடினதா யிருக்க வேண்டும். மத்தியில் நாற்பத்தொன்பது பதங் களைப் பிரமதேவர் அடைகிருர். வெளியாவரணத்திற் கிழக்கில் ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடையவர்கள். ஈசா நாதி மூலைகளிலிருக்கிற ஈசர் அக்நி பித்ரு வாயுக்கள் யாவரும் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களென அறியத்தக்கவர்கள். அர்யமர் முதலான நான்கு பேர்களோ வெனின் பதினான்கு பதத்தில் இருப்பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலானவர்கள் முன்போலவே வெளியாவரணத்தில் இருப்பவர்களென்று கூறப்பட்டனர். அந்த உபயசண்டித மென்கிற பதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்கு யோக்யம்.

14. பத்ராசநம்.

கிழக்கு வடக்காக பதினைந்து சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போற் புக்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பத்ராசன மென்கிற பதமானது அக்ர ஹாராதிகட்கு யோக்கியமாக ஆகும்.

15. பத்மகர்பம்.

பத்மகர்ப்ப மென்கிற வேருகிய இந்தப்பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் எண்பத்தொரு பதத்தை உலகங்கட்குப் பிதாமகராகிய பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர். ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடை யவர்களாக ஆவார்கள். மூலைகளுக்கு யஜமானர்கள் ஐந்து பதத்திற்கு நாயகர்கள். அர்யமர் முதலானவர்கள் பதினெட்டி லொரு பாகமுடையவர்களென்று கூறப்பட்டனர். மற்றது முன் போல் உத்தேசிக்கப்பட்டது. இது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப் பட்டது.

16. திரியுதம்.

கிழக்கு வடக்குத் திக்குகளைப் போக்கிப் பதினேழு சூத்திரங்களைச் செய்யவேண்டும். இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதான பதானுபவத்தையும் முன்போலவே சேர்க்கத்தக்கது. திரியுதமென்னும் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோச்யமாக ஆகுமென்று கூறப்பட்டது.

17. விருத்தபோகம்.

வேறுகிய விருத்தபோக மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் பிரமாவானவர் நூற்றிருபத்தொரு பதத்தை அநுபவிக்கிறார்கள். இந்திரன் முதலான லோகபாலர்கள் எட்டுப்பேர்களும் ஐந்து பதங்களுக்கு யஜமானர்கள். இருபத்திரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிற தேவர்கள் த்வாரத்தி லிருப்பவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பேர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர் இது விருத்தபோக பதமெனக் கூறப்பட்டது. இதனைக் கிராம முதலானதில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

18. கர்ணுஷ்டகம்.

கிழக்கு திக்கை நோக்கி பத்தொன்பது பதமும், வடக்கு திக்கை நோக்கி அவ்வளவு மாகும். கர்ணுஷ்டக மென்னும் இந்தப் பதத்தை அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதாக அறிய வேண்டும்.

19. கணிதபாதம்.

கணிதமென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக ஆகும். அதன் நடுவில் அறுபத்தொன்பது பதம் பிரமாவினது ஆகும். துவாரத்திலிருக்கிற தேவர்கள் முப்பத்தாறு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். லோகபாலர்கள் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களாக ஆவார்கள். உள்ளே இருக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பெயர்கள் பக்கத்திலிருக்கிற தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். கணிதபாத மென்னும் பதமானது இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அதைக் கிராம முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

20. சூரியவிலாசம்.

பிறகு சூர்யவிலாசம் ஆகும். அதை முன்போற் செய்ய வேண்டும்.

21. சுசம்ஹிதம்.

சுசம்ஹிதம் என்கிற பதமானது கர்ணசூத்திரத்துடன் கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். நடுவில் பிரமாவினுடைய பதங்கள் இருநூற்றிருபத்தைந்து. அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பது முப்பது பதங்கள். ஈசாந்ய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு பேர்களுக்கு ஐந்து பதங்களாகும். ஆதித்யர் முதலான நால்வருக்கு மூன்று பதம் கூறப்பட்டது. பர்ஜன்யர் முதலானவருக்கு இரண்டிரண்டு பதம் வெவ்வேறாகக் கற்பிக்க வேண்டும். முன்போலவே ஆப வத்ஸர் முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் இரண்டிரண்டு பதம். சரகி முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் முன்கூறியது போலவே வெளியிற் கூறப்பட்டது. சுசம்ஹித மென்கிற பெயருடைய இந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குச் சிறந்தது.

22. சுப்ரதிகாந்தம்.

சுப்ரதிகாந்தம் என்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்ட முறைமையினுல் அந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

23. விசாலம்.

விசால மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகப் பண்டித ச்ரேஷ்டர்களாற் செய்தல் வேண்டும். நடுவில் இருநூற்றெண்பத்தொன்பது பிரமாவினுடையபதங்கள். அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பத்தினான்கு பதம் தனித்தனியாகும். ஐம்பது பதம் லோகபாலர்கள் அநுபவிப்பவர்கள். மற்றது யாவும் சமானத்தை யுடையது. விசால மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது.

24. விப்ரகர்ப்பம்.

விப்ரகர்ப்பம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கது.

25. விச்வேசம்.

விச்வேச மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் முன்னூற்றறுபத்தொரு பாகம் பிரமாவின் பதங்கள். அர்யமர் முதலான தேவர்கள் வெளியில் முன்போலவே மூன்று பாகத்தை யுடையவர்களாவார்கள். விச்வேசம் என்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோக்யமானது.

26. விபுலபோகம்.

விபுலபோக மென்கிற பதம் யாதோ அது அக்ரஹாராதி
களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

27. விப்ரதிகாந்திகம்.

விப்ரதிகாந்திக மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்
தோடு கூடினது. இந்தப் பத விந்யாச விஷயத்தில் நானூற்று
நாற்பத்தொரு பதங்களைப் பிரமதேவர் அநுபவிக்கிருர். அர்யமர்
முதலானவரை முன்போற் செய்ய வேண்டும். திக்குகளி லிருப்ப
வர்கள் ஐந்து பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரதிகாந்த மென்கிற
இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

28. விசாலாக்ஷம்.

விசாலாக்ஷ மென்கிற பதமொவென்ருல் கர்ணசூத்திரத்தோடு
கூடினதாக முன்போலவே செய்ய வேண்டும்.

29. விப்ரபுக்தி.

கிழக்கே முப்பது, அவ்வாறே வடக்கே முப்பது சூத்திரங்களைச்
செய்ய வேண்டும். நடுவிற் பிரமாவானவர் ஐந்நூற்றிருபத்தொன்பது
பதத்தை அநுபவிக்கிருர். அர்யமாதியான நால்வருக்கும் நாற்பத்
தாறு அம்சமாகும். உலோகபாலர்கள் ஐம்பது பதத்தை அநுபவிப்
பார்கள். பர்ஜன்யர் முதலானவர் மூன்று பதத்தை யநுபவிப்பார்கள்.
விப்ரபுக்தி என்கிற இந்தப் பதமானது கிராமாதிகளுக்கு யோக்ய
மாக அறியத்தக்கது.

30. விச்வசாரம்.

விச்வசாரம் என்கிற இந்தப் பதம் முன்போலவே கிராமாதி
களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

31. ஈச்வரகாந்தம்.

ஈச்வரகாந்த மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு
கூடினது. நடுவில் பிரம்மாவிற்கு அறுநூற்றிருபத்தைந்து பதமாகும்.
அர்யமாதி நால்வருக்கு ஐம்பது பதம் அறிவிக்கப்பட்டது, லோக
பாலர்கள் எண்மருக்கு மூன்று பாகங்கள் வெவ்வேருகும். பர்ஜன்
யர் முதலானவருக்கு நான்கு பாகங்கள் வெவ்வேருகக் கூறப்பட்டன,
ஈச்வரகாந்த மென்கிற இந்தப் பதம் அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்
கப்பட்டது.

32. இந்த்ரகாந்தம்.

இந்திரகாந்தம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதி
கட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது. இதன்மேல் எவ்வளவு பரார்த்தசங்கியை
ஆகுமோ அவ்வளவு அறியத்தக்கது.

வர்ணபேதம்.

அறுபத்திநான்கு பதமுள்ளது தைவபதம். மனிதருக்குரியது
பரமேச்வரபதம். நான்கு வர்ணங்களுக்கும் பரமேசபதம் சேர்க்கத்
தக்கது. மூன்று வர்ணங்களுக்கும் அக்ரஹார முதலான வாஸ்துக்
களிற் செய்யக்கூடும். அந்தணர் அரசர்கட்கு அறுபத்துநான்கு பதம்
விசேஷமாகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கும் அவ்வாறே நாற்பத்
தொன்பது பதம் கூறப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரத்தில் யாவும் யாவர்
விஷயத்திலும் உரியதாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

பதங்களில் மூன்றே சிறப்புடையது.

அறுபத்திநான்கு, எண்பத்தொன்று, ஆசனம் (நூறு) என
மூவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சகள முதலான ஸமஸ்தமான
பதங்களில் மூன்று பதமே வாஸ்து கர்மத்தில் கிராம முதலானதற்கும்
வீடு முதலானதற்கும் பிரசஸ்தமாக ஆகும்.

அவ்வாறன்றி நடுவில் வேறுவிதமாய்க் கர்ணசூத்ர மில்லாம
லாவது, இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது சகள
முதலானது விதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறன்றி அநேக கர்ணசூத்திரங்
களோடு கூடினதாகவாவது ஸமஸ்த பதமும் செய்யத்தக்கதாக
ஆகும். இவ்வாறு புத்தியினுல் ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விருத்தபதவிந்யாசம்.

பிறகு விருத்தபத ந்யாசத்தைச் சாத்திரப்படி கூறப்போகின்
றேன். சக்கரம்போல் ரந்திரத்தோடு கூடினதாகவும் சமமாகவும்
ஐந்து சூத்திரங்களையும், முப்பத்திரண்டு இருபத்திநான்கு பதினறு
எட்டு ஒன்று இந்தப் பாகத்தையுடையது. இந்த எண்பத்தொரு
பதத்தை விஷம சந்நிவேசத்தை யுடையதாக அறியத்தக்கது. அவ்
வாறே இருபத்தெட்டு இருபது பன்னிரண்டு நான்கு ஆக அறுபத்து
நான்கு பதத்தை நான்கு விருத்தங்களிற் செய்ய வேண்டும்.

ந்யாசம்.

அறுபத்துநான்கு பதமுள்ள மண்டுக வாஸ்துவும், எண்பத்
தொரு பதமுள்ள பரமேச வாஸ்துவும் இவ்விரண்டிற்கும் கும்பத்தி
னுடைய விந்யாசத்தைக் கலந்ததாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துவினுபயோகம்.

கிராமாதிகளின் வாஸ்து உபவாஸ்துவாக ஆகும். வீடு முதலானவைகளின் வாஸ்து சாதாரண வாஸ்துவாகும். ஸ்த்ரீ புருஷர்களுடைய பொருத்த நிமித்தம் போல வித்வான்களால் வாஸ்துவை யறிந்து சேர்க்கத் தக்கது.

இராசிப்பொருத்தம்.

ஜயந்தரிடத்தில் மேஷமும், அர்யம்ணரிடத்தில் இடபமும், ப்ருசாம்சரிடத்தில் மிதுனமும் அறிய வேண்டும். கடகம் விததரிடத்தில் ஆகும். வ்யஞ்ஜகரிடத்தில் சிங்கம், மிருகேந்திரரிடத்தில் கன்னி, சுக்ரீவரிடத்தில் துலாம், மித்திரரிடத்தில் விருச்சிகம், சேஷரிடத்தில் தநுசு, முக்யரிடத்தில் மகரம், பிருதிவீதரரிடத்தில் கும்பம், அதிதியினிடத்தில் மீனம் கூறப்படுகிறது. இந்த ராசிகள் சரம் அசரம் உபயம் என அறியத் தக்கவை. அதில் அதனதன் தேவாம்சத்தை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

நக்ஷத்திரநிலை.

அச்விநி முதலான ஸமஸ்தமான நக்ஷத்திரங்கள் முறையாக மேஷ முதலான ராசிகளில் பிரிவாக பிரதக்ஷிணத்தை யடைந்திருக்கின்றன.

வாரநிலை.

கிழக்குத் திக்கில் பாநுவாரமாகும். அக்நி திக்கில் அங்காரக வாரம். தெற்குத் திக்கில் குருவாரம். தென் மேற்கில் புதவாரம். மேற்குத் திக்கில் சுக்கிரன், வாயு திக்கில் சனி. வடக்குத் திக்கில் சோமவாரம். வடகிழக்கில் ராகுவுக்கு இருப்பிடம். நடுவில் கேது இருக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவின் பலன்.

வாஸ்து சாஸ்திரத்தைக் கூறும் காமிக மென்னும் பெயரையுடைய இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இவ்வாறு விதிக்கப்பட்டது. அந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தின் வசமாகச் செய்யப்பட்ட ஸமஸ்த கிருத்தியமும் ஸமஸ்தமாகிய சித்தியின் பலனைத் தரும்.

வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.

இந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் ஒற்றைப்படை சங்க்யையானது ஸ்திரீலிங்கமாக அறியத்தக்கது. இரட்டைப்படை சங்க்யையானது புல்லிங்கமாக ஆகும்.

பதினேழாவது – பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:o:—

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௦
[illegible]
[illegible]

[illegible]

௨௦

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஸூத்ரநிர்மாணவிதிர்நாம அஷ்டாதஶ: படல:

ஶ்லோகம் - ௨௨½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௫௨௩

உ

சிவமயம்

சூத்திரநிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஓ அந்தணர்களே! அதன் பிறகு சூத்ர நிர்மாணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். முதலாவது பிரமதேவருடைய ஸ்தானத்திருந்து கிழக்கே சூத்திரத்தை பலியுடன் நியாசம் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது வடக்கு சூத்திரமாக ஆகும். அதிலும் பலியை இடவேண்டும். நான்கு மூலையா யிருக்கிற நிகளமான கோணத்தின் வரை மூன்ருவதாக ஆகும். நான்காவது கர்ண சூத்திரமாக ஆகும். ஐந்தாவது அர்த்த பஞ்சக மாகும். அதனை யடுத்த பதம் ஆருவதாக ஆகும். ஏழாவது மத்தியில் கர்ணிகையை யுடையது. எட்டாவது அர்த்தகர்ணமாகும். ஒன்பதாவது கர்ணிகாந்தரமாகும். இவ்வாறு மற்றதும் முப்பத்திரண்டு பதம் வரையில் அறியத்தக்கது.

திரிவித சூத்திரம்.

முதலாவது பர்யந்த சூத்திரமாகும். பிறகு விந்யாச சூத்திரமாகும். மற்ருென்று ப்ரமாண சூத்திரமாகும். இவ்வாறு மூன்று சூத்திரங்கள் ஆகும்.

வளைவாக விருக்கிற வாராவதி முதல் மேட்டுப்பாங்காகிய மண் திண்ணை உள் வீடு முடிவாகியது எந்த அளவோ அந்தச் சூத்திரம் முக்கியமான பர்யந்த சூத்திரமான மென நிச்சயிக்கப்படுகிறது. தேவர்களுடைய பதத்திற்குத் தகுதியான உட்சுவர் முதலிய அளவிற் குரியது யாது சூத்திரமோ அது விந்யாச சூத்திரமாகும். இச்சூத்திர நிர்மாணமானது இவ்வா றறியத்தக்கது.

பிறகு க்ஷேத்திரத்தை முன்னூற்றறுபது பாகமாகப் பிரிக்க வேண்டும். அவைகளில் ஓர் பாகம் சூத்திரத்தினளவு. அது பிராணனெனக் கூறப்படுகிறது. அவை முறையாகப் புல்லிங்க ஸ்த்ரீலிங்க சொருபங்களாகக் கூறப்பட்டன.

அநுவம்ச முதலியவை.

பிராணவாயுவின் பிரமாணமாய் அநுவம்சங்கள் இரட்டிப் பாகும். வாஸ்துவின் மத்தியில் மகாவம்சங்கள் பக்கத்தை யடைந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டன. அந்த வாஸ்துவின் மத்தியில் மகா வம்சம் என்பது மூன்று பங்காகவும் கூறப்பட்டது. பிராணஸ்தானத்தில் முப்புரியா யிருக்கிற சிறு நரம்புகள் கர்ணசூத்திரத்தை யடைந்த

தாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. நடுவில் அந்தப் பிரணஸ்தானத்தி விருக்கிற பெருநரம்புகளும் கர்ணசூத்திர ஸ்தானத்தை யடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. அந்தப் பெருநரம்பு சிறுநரம்புகள் பிராண வாயு பிரமாணானுசாரமாய் முப்புரியாகக் கூறப்பட்டன. பெருநரம்பு கள் சிறுநரம்புகள் நபும்சகங்களாக அறியத்தக்கவை.

வாஸ்துவின் நடுவில் கேது இருப்பர். அதுதான் மகாமர்ம மாகக் கூறப்படுகிறது. மகாஸிரை, மகாமர்மங்களின் சமீபத்திலிருக் கும் சந்தி என இச்சிக்கப்படுகிறது. வம்சம் சூத்திரம் ஸிரை இவை கள் கூடினபடியால் சூலமெனக் கூறப்படுகின்றது. மகாசூல மென்பது நான்கு பிராணனையுடையது. தநுசூலக மென்பது மூன்று சூத்திர முடையது. சுத்தமாகிய பதமானது மர்மமென்பதாக ஆகும். மூலே களை யடைந்திருக்கிறது லாங்கல மெனவும், நான்கு சூத்திரப் பிர மாணத்தால் சதுஷ்க மெனவும், ஆறு சூத்திர சம்பந்தத்தால் ஷட்க மெனவும் ஆகும். எட்டுச் சூத்திரங்களின் சேர்க்கையால் அஷ்டக மென்று கூறப்பட்டது. பதத்தினுடைய எட்டாவது பாகத்தினல் மர்மமான மெனக் கூறப்பட்டது. பதத்திற்கு எட்டு ஒன்பது திக்கின் பாகத்தில் சூத்திரத்தை யறிந்தவராகிய ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான பகவான் இருக்கின்ருரென்று சாத்திரம் கூறுகின்றது;

மூன்று முழங்களால் அளக்கப்படும் க்ஷேத்திரத்தில் சூத்திரம் யவைதான்ய மளவு பருமனுகும். மற்றவைகட்கு மயிரிழைப் பிர மாணம் முழந்தோறும் கூட்டவேண்டும்.

தேவாலய முதலிய வியற்றப்படாத பதங்கள்.

இருதய ஸ்தானத்திலும் வம்சஸ்தானத்திலும் சூலஸ்தானத் திலும் சூத்திரஸ்தானத்திலும் ஸந்திஸ்தானத்திலும் மர்மஸ்தானத் திலும் ஸிரையிலும் அஷ்டகத்திலும் ஷட்கத்திலும் சதுஷ்கத்திலும் லாங்கலத்திலும் தேவாலயம் முதலானவை கூறப்படவில்லே. செய்யப் படுமாயின் அந்தக் குலத்திற்கு நாசம் உண்டாகும். ஆகையால் உத்தமாசிரியர் இவற்றின் சொருபத்தின் எட்டாவது அம்ஸத்தை யும் ஒன்பதாவது அம்ஸத்தையும் விட்டு சுவர் தூண் வீடு முதலான வைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

புத்திமானுல் பதசூத்திரத்தில் கிரகபீடை யுண்டாகும்படிச் செய்யக் கூடாது. பிறகு மனிதருக்கு ஸ்மஸ்த கர்மத்திலும் யாது அங்கத்தை வாஸ்துவானது பாதிக்குமோ அந்த அங்கத்திற்கு அந்த வாஸ்துவின் பாதைகளைப் பரிகரிக்க வேண்டும்.

பதினெட்டாவது - சூத்திர நிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
[illegible]

[illegible]

𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 [illegible] ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌓𑌦𑌨𑌂 [illegible] ॥
1𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌯 [illegible] 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥
𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌚 [illegible]
𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 [illegible] 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫
[illegible] 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌚 ।
[illegible] 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 [illegible] ॥
[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌶𑍋𑌷𑌾𑌯 [illegible] ॥
𑌰𑍋𑌗𑌾𑌯 [illegible] 𑌚 [illegible] 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 ।
𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯 [illegible] 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌾𑌯 [illegible] 𑌚 [illegible] ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 [illegible] 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
[illegible] ॥
[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌂 [illegible] ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௰
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 [illegible] 𑌚 ।
[illegible] 𑌚 [illegible] ॥
[illegible] 𑌚 ।
[illegible] 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 [illegible] 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
[illegible] 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 [illegible] ।
[illegible] 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥

𑌪𑌾 - 1 [illegible]

[illegible] 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 [illegible] 𑌚 ।
[illegible] 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑍁 [illegible] ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍 [illegible] 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 [illegible] ॥
[illegible] 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
[illegible] 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
[illegible] ।
[illegible] 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌭𑌵𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍 [illegible] ॥
[illegible] 𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 [illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] ॥ ௩௫
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] ॥

வாஸ்துஹோமம் ச குர்வீத தேசிகோ ப்ரதிவேச்மஸு |
ஸகல்யே வாத நிஷ்கல்யே தேசிகேந ச தீமதா ||
ஸமிதாஜ்யசரூம்ஶ்சைவ திலதண்டுலஸம்யுதம் |
ஹுத்வைவ வா ப்ரதாநம் வா வாஸ்துஹோமம் ஸமாசரேத் ||
பஞ்சாதிகஶதஸாஹஸ்ரம் ஹுத்வைவம் பலிகல்பயேத் |
ஸஹஸ்ரார்த்தம் ததர்த்தம் வா தந்த்ரார்த்தமதவாபி வா ||
வாஸ்துவீதிம் வா ப்ரஹ்மாதேர் வா ஹுத்வைவம் நயேத்
உபோஷ்யாந்தர்பார்ஶ்வதடா: பூர்வோக்த: க்ரமாத் || ௬௦
ஸமீப: கபிலாஶ்வஸ்து வைகர்த்தேஷும் ப்ருஷ்டஹஸ்தகம் |
காம்யே வோதும்பரே வாபி வாஸ்துதேவாந்
ப்ரபூஜயேத் ||
ஹேமவஸ்த்ராஸநாத்யைஸ்து ஸகலைர் ஸாத்விகாநகே |
க்ருத்வோஷ்ணீஷகலாபஸ்து ஸௌவர்ணே ஸோத்தரீயக: ||
க்ருதபஞ்சாங்கபூஷஸ்து ப்ரதிவேஸ்ம யதாவிதே: |
உஷ்ணீஷஹீநே ஸ்வாபூர்ணம் வேஷ்டநிஸத்விதம் ||
ஸ்நாத்வாநிஸர்யாஶ்ஞம் ததா பூஜைவாத்விதம் |
ஸம்பூர்ணதக்ஷிணஸ்ஸ்நானோ ப்ரதிஷ்டாவிஸர்ஜித: ||
ஸசர்ப்பஜோஜ்வலைர் ஸம்பந்நாதிஸம்யுதே |
பரிந்திகர்ணாபேதம் வாஸ்துஹோமம் ப்ரயோஜயேத் || ௬௫
பலிம் சைவ விசேஷேண ஶிவவித்ப்ரஸமாசரேத் |
வாஸ்துபூஜாவிஹீநம் து வாஸ்துவாஸ்து விநஶ்யதி ||
ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் காலாத் தோஷாபந்நதயே |
ஶாந்திர்ப்ருஹஸ்பதாஸ்ய தேவதேவஸ்ய தேஶிக: ||

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே வாஸ்துதேவபலி
விதிர்நாம ஸப்தவிம்ஶதிதம: படல:

ஶ்லோகம் - ௬௭½ ஆதிஶ்லோகம் - ௧௭௭௦½

—:*:—

உ
சிவமயம்

வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு விசேஷமாக வாஸ்து தேவனுடைய பூஜாவிதானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். இரவிலாவது பகலிலாவது கிராம முதலான வாஸ்துக்களுக்காக வித்வானுவர் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பலியிடும் இலக்ஷணம்.

வீடு தேவாலய முதலானவற்றிற்கு ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்தவராயும் நிர்மலமான புத்தியுள்ளவராயு மிருக்கிற ஆசாரியர் இரவிலாவது பகலிலாவது, வீடு தேவாலய முதலானவைக்காக பகலில் உபவாசம் செய்து நன்ருக ஸ்நாநம் செய்யப்பட்டவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தை யுடையவராயும் கிரீடத்தோடு கூடினவரா யும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயவங்களில் பூஷணங்களோடு கூடினவராயும் சந்தன முதலான பூச்சுகளை யுடைய வராயும் இந்தக் கருமத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பிராமணர் களைப் போஜனம் செய்வித்துப் புண்யாவாசனம் செய்விக்க வேண்டும்.

அந்த விடத்திற் சாணத்தினுல் மண்டலத்தைச் செய்து அவ் விடத்திற் புத்திமானுகிய ஆசிரியர் கூர்ச்சத்தை வைத்து அந்தத் தேவதையினுடைய பெயரைச் சம்போதநாந்தமாய் ஆவாகிக்கின் றேன் என்று கூறி ஆவாஹித்து, நமோந்தமான நான்காவது வேற்றுமையின் முடிவாய்த் தேவதையின் பெயரைக் கூறி அர்ச்சனையைச் செய்தல் வேண்டும். பாத்ய முதலான ஸமஸ்தங் களையும் கொடுத்துத் தத்தமக்குக் கூறப்பட்ட பலியை இட வேண் டும்.

வாஸ்துதேவர்களின் பலி விபரம்.

பிரமதேவருக்கு முன்னமே பாயசத்தில் நெய்யுடன் சமர்ப் பிக்க வேண்டும். அர்யமரின் பொருட்டுப் பழங்களையும் அவ்வாறே எள்ளு உளுந்து அன்னம் இவைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். விவஸ்வரின் பொருட்டு பக்ஷணத்தையும், மித்திரரின் பொருட்டுத் தயிரையும் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மலசித்தராய்ப் பிருதிவீதரரின் பொருட்டுச் சிரேஷ்டமான சந்தனங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு பர்ஜன்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக வெண்ணெயைக் கொடுக்க வேண்டும். ஜயந்தரின் பொருட்டு நெய்யைக் கொடுக்க வேண்டும். மஹேந்திரர் கீழாநெல்லி மூலிகையை யடைந்தவராக ஆவார். அவ்வாறே ஆதித்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக மதுபர்க்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஸத்யகரின் பொருட்டு இலந்தம் பழத்தைத் தேனோடு கூடவும், ப்ரம்சரின் பொருட்டு மஞ்சளன்னத்துடன் உளுத்தம் பொடியையும், அந்தரிக்ஷரின் பொருட்டும் தபனரின் பொருட்டும் பால் நெய்யோடு கூடின அன்னத்தையும், அக்நியின் பொருட்டுப் பாலோடு கூடின குருணி அன்னத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

பரிபூரணரான விததரின் பொருட்டு நின்மலசித்தனுகப் பக்குவமான அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கிரகக்ஷதரின் பொருட்டுத் தேனுடன் கூட சம்பாவரிசி அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். யமன் பொருட்டுப் பாயசத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கந்தர்வரிடத்தில் கந்தம் கூறப்படுகிறது. பிருங்கராஜருக்கு ஸமுத்திரத்தி லுற்பத்தியான மத்ஸியத்தையும், மிருகரிடத்தில் மத்ஸியத்தோடு கூடின அன்னத்தையும். நிருதியின் பொருட்டுப் புண்ணுக்கு அன்னத்தையும் புத்திமானுனவன் கொடுக்க வேண்டும். தௌவாரிகரிடத்தில் தயிர் கூறப்பட்டது. சுக்ரீவரிடத்தில் யவை அன்னத்தையும், புஷ்பதந்தர் பொருட்டு ஜலத்தோடு கூடின மாவும் புஷ்பங்களும் கொடுக்கத் தக்கவை. வருணரின் பொருட்டு நெய்யோடு கலந்த பாயசம் கொடுக்கத் தக்கது.

பலி விஷயத்தில் அசுரரின் பொருட்டுப் பன்றியினுடைய மாம்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நின்மலசித்தன் சேஷரின் பொருட்டு நன்ருக எள்ளு அரிசி இவைகளேயும், ரோகரின் பொருட்டு உலர்ந்த மத்ஸ்யங்களேயும், வாயுவின் பொருட்டு மஞ்சள் நிறமான த்வஜத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். நாகரின் பொருட்டுத் தேனும், முக்யரின் பொருட்டுப் பொரிகளேயும் நன்ருகச் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிகொடுப்பவன் பல்லாடரின் பொருட்டுச் சர்க்கரைப் பொங்கலே நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும். சோமரின் பொருட்டுப் பாயசத்தையும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் விசேஷமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கஜருக்குச் சர்க்கரை பக்ஷணமும், அதிதிக்கு மோதகமும் சொல்லுகிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதைகளின் பூஜாக்கிரமத்தில் திதி தெவதையின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். நெய்யோடு சேர்ந்ததாகிய பாயசத்தை ஈசானமூர்த்திக்கு நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும். இதுவரை வெளியாவரண தேவதைகள்.

சூரியன் பொருட்டுப் பொரிகளேயும், சூர்யபுத்திரரின் பொருட்டுக் கந்தஜலத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். ருத்ர மூர்த்தியின் பொருட்டு மாம்சமும் அன்னமும் ஆகும். ருத்ர புத்திரர் பொருட்டு நுரையையும், ஆபருக்கு மத்ஸியத்தையும், ஆபவத்ஸரென்பவருக்கு மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரையுள்ளாவரண தேவதைகள்.

சிவபத்தர்கள், சூலத்திலிருக்கிற சரகியின் பொருட்டு நெய்யையும் மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். புத்திமானுல் விதாரிகையின் பொருட்டு மிகவும் லவணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு பூதனேயின் பொருட்டு விசேஷமாக எள்ளன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பாபராக்ஷஸியின் பொருட்டு காராமணி யன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை வெளியிற் சூலதேவதைகள். வீடுகளில் மாம்சான்னம் ஆகும். விசேஷபலியானது இவ்வாருகும்.

சாதாரணபலி.

சாதாரண பலியோ வெனில் நெய்யோடு கலந்த அன்னம் ஆகும். யாவருக்கும் தயிரோடு கூடினதாகிய பலியானது கொடுக்கத் தக்கது. இவ்வாறு விசேஷமாக உயர்ந்த பலி கிராம முதலான விடத்தில் ஆகும்.

மத்திம பலி.

இப்பொழுது கிரகம் தேவாலயம் முதலான விடங்களுக்கு மத்திமமாகக் கூறப்படுகிறது. பிரம்மாவின் பொருட்டுத் தயிர் நெய் வெல்லம் இவற்ருேடு கூடின சுத்தான்னமும், அர்யமர் முதலான நால்வர்களுக்கும் பாயசமும், விதிக்குகளில் ஆபர் முதலான எண்மருக்கும் எள்ளன்னமும், ஈசாநர் முதலான அஷ்ட தேவர்களுக்கும் பருப்புப் பொங்கலும், ஹுதாசனர் முதலான தேவர்கட்குச் சர்க்கரைப் பொங்கலும், மேற்குத் திக்கிலிருக்கிற தேவர்கட்கு நெய்யன்னமும், வாயுதிக்கு முதலான விடத்திற் கூறப்பட்ட தேவர்களுக்குத் தயிரன்னமும் பலியாகக் கூறப்படுகிறது. பாஹ்ய தேவதைகளான எண்மருக்கும் மாம்சங்களின் அன்னம் பலியாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரதி பலி.

கூறப்பட்ட வஸ்துக்கள் கிடைக்காவிடில் தயிர் நெய் வெல்லம் இவைகளோடு கூடினதாகவும் சந்தனம் புஷ்பத்துடனும் சுத்தான்னம் கொடுக்கத்தக்கது.

தேவகிரகத்தில் அவிஸும், ராஜகிரகத்தில் மாம்சான்னமும் கொடுக்கத் தக்கது. சூத்திரர் கிரகத்தில் மத்ஸியம் கூறப்பட்டது.

மற்றவிடத்தில் தேன் சேர்க்க வேண்டும். மத்ஸ்யத்திற்காகவும் மாம்சத்திற்காகவும் மாவையாவது சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

கிராம முதலானதில் அந்த பலியும் பரிசுத்தத் திரவ்யங்களால் விதிக்கப்பட வேண்டும். விரைவாக நடத்த வேண்டியதில் சந்தன புஷ்பங்களோடு கூடின அக்ஷதையாவது ஆகும்.

பலியாசிரியர்.

மகாவாஸ்துவில் விப்ர ச்ரேஷ்டர்களாயும் வெகுபேர்களாயும் சாத்திர சம்மதர்களாயும் விஸ்தாரமான கோசர முள்ளவர்களாயு மிருக்கிற சிவத்விஜர்கள் ஆசிரியர்களாகக் கூறப்பட்டனர். அந்த விஷயத்தில் சிவத்விஜர்கள் கிடைக்காவிடில் அநுசைவர்களாவது பிராம்மணர்களாவது ஆகும்.

தேவாலயத்திலும் கிராம முதலானதிலும் சிவத்துவிஜர் விசேஷப்பட்டவராக விருக்கிருர். தன்னுடைய வீட்டிலோ வெனில் அநுசைவர்களாவது. மகாசைவர் அவாந்தர சைவர்களாவது ஆசிரியர்கள். மூர்த்தியின் அதிபதிகளுடன் நான்கு திக்குகளிலும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்யலாம். அவ்வாறன்றி மேதாவியாகிய ஆசிரியரால் ஓரிடத்திலாவது செய்யத்தக்கது.

வாஸ்து ஹோமஞ் செய்யுமிட முதலியன.

மண்டபத்திலாவது, தண்ணீர்ப்பந்தலிலாவது சமித்து நெய் அவிஸு இவற்றுடன் கூடினதாயும், எள் அரிசியுடன் கூடினதாயும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்யலாம். ஐந்து முழம் முதற் பத்து முழம் வரை மண்டபத்தைச் செய்யலாம். இதிற் கூறப்போகிற குண்ட மானது ஒரு முழமாவது அவ்வாறன்றி பிடி குறைந்த முழமாவது வாஸ்துப் பிரதேசத்தில் அல்லது பிரமஸ்தானத்தில் மண்டலத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சமித்து.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் இவையாவும் கிழக்கு முதலாக முறையாய் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டன. அல்லது இதில் இஷ்ட முள்ள தொன்றை கிரஹிக்கலாம்.

வாஸ்து நிர்மாணம்.

பொன்சரிகை வஸ்திரத்தோடு கூடினதாயும் கூர்ச்சத்தோடு கூடினதாயும் மாவிலை தேங்காய் முதலானவற்ருல் மறைக்கப்பட்ட தாயு மிருக்கிற கும்பத்திலாவது, அத்திமரத்திலாவது வாஸ்துதேவர் களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய லக்ஷணம்.

பூமியில் மணையின்பேரில் உட்கார்ந்தவராயும், சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும், மேல் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷணங்களை யுடையவராயும், அவ்வாருக விருக்கிற குல்லாய் (சிரோவேஷ்டனம்) முதலிய தில்லாமலிருக்கிற மூர்த்தீசுரர்களோடு கூட தக்ஷிணையைப் பெற்றவராயும், சாந்தராயும், மனசு சந்தோஷத்தோடு கூடினவராயுமிருக்கிற சிவத்விஜர் ஸமஸ்தமாகிய மங்கள கார்யத்திலும், மண்டல முதலானதைச் சேர்ப்பிப்பதிலும் வேதத் த்வனியோடு கூடினதாகவும், தோத்திரத் த்வனியோடு கூடினதாகவும் அவ்வாறே மந்திரஜபத்தோடு கூடினதாகவும் பரிஸ்தரணத்தோடும், அக்தி கார்யத்தோடும் கூடின வாஸ்து ஹோமத்தையும், அதற்கேற்பாடான பலியையும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பூஜா பலன்.

வாஸ்து பூஜைக் குறைவால் ஒவ்வொரு வீடும் கெடுதியடைகின்றது. ஆகையால் ஆசிரியரானவர் கிராம முதலானவை வீடு சாலை இவைகளிலும் தேவ கிரகத்திலும் ஸமஸ்த குற்றங்களையும் போக்குவதற்காக வருஷந்தோறும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பத்தொன்பதாவது-வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

ராஜாதிலக்ஷணவிதி: ॥

வக்ஷ்யாமி லக்ஷணம் ராஜ்ஞாம் யதாபூர்வம் ஸமாஹித: ।
யதாவத்விஹிதம் வாஸ்தும் ந த்யஜந்தி ஹி தேவதா: ॥
விப்ராதயஸ்த்ரயோ க்ஷாத்ரம் வீர்யம் கர்ம நராதிப: ।
தத்ர ராஜ்யாபிஷேகாதி ப்ராஸாதவிதிநா ஸஹ ॥
விப்ரேண விஹிதம் ராஜ்ஞாம் ஹோமம் பீஜம் வேதிகீர்த்திதம் ।
ஶூத்ரஸ்யாஸ்து ஸ்வதேவோக்தம் விப்ரேந்த்ர: கார்யகாஸ்ததா ॥
விப்ரேணாயாஸ்து வைஶ்யேன வா ஹோமஸ்ய
ராஜ்ஞ உதாஹ்ருத: ।
ஸேநா ராஜ்ஞோ யத்ர ஸஹஸ்ர த்வயிகாரக: ॥

कुटिकं तद्विजानीयादेकभोगस्य वस्तुनः ।
जनैः परिवृतं पूर्वं क्रयविक्रयकादिभिः ॥ ௫
अनेकजातिसंयुक्तं कर्मकारैरधिष्ठितम् ।
सर्वदेवतसंयुक्तं नगरं चाभिधीयते ॥
वणिजामपि भोग्यं तु तदेव समीरितम् ।
पुरस्थानां ब्राह्मणानां तु कर्वटं वनवासिनाम् ॥
तेषामेव वनस्थानां तदेव समीरितम् ।
क्रयविक्रयसंयुक्तमब्धितीरसमाश्रितम् ॥
देशान्तरागतजनैर्नानाजातिसमावृतम् ।
पत्तनं तद्विजानीयाद्वैश्यैरध्युषितं तु यत् ॥
नगरप्रावरणं यत्तु कर्वटं तदुदाहृतम् ।
वनेन जनपदेनैव केवलं शूद्रसेवितः ॥ ௧௦
कण्टकः खेटको ग्रामः क्रमात्त्रिविध ईरितः ।
सामन्तानां समृद्धानां यत्स्थानं शिबिरं स्मृतम् ॥
गजवाजिसमायुक्तं सेनास्थानं तदेव हि ।
राजवेश्मसमायुक्तं सर्वजातिसमाश्रितम् ॥
प्रासादगोपुरसंयुक्तं सेनावासमिहोच्यते ।
क्षुद्रकाणां सर्वेषां नैष्ठिकानां निवासभूः ॥
आहवनीयसंयुक्तः केवलो वा द्विजोत्तमाः ।
विप्राणां तु तदुद्दिष्टं मङ्गलं समुदाहृतम् ॥
राजवेश्मसमायुक्ता राजधानीति कथ्यते ।
ग्रामादीनां स्वरूपं यत्स्थानं सर्वेषु कीर्तितम् ॥ ௧௫
तदेव नगरी प्रोक्ता नगरी तज्ज्ञपण्डितैः ।
सर्वेषामपि देवानां ग्रामादीनां समीरितम् ॥
विस्तारायामकानां तु सर्वेषां तु सनातनम् ।
मानं तु विस्तृतं प्रोच्यते तत्क्रमेण परिकल्प्यते ।

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे
ग्रामादिलक्षणविधिर्नाम विंशतितमः पटलः

श्लोकाः - ௧௭   आ. श्लोकाः - ௧௭௮½

—o—

உ

சிவமயம்

கிராமாதி லக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

சாஸ்திரப்படிச் செய்யப்பட்ட வாஸ்துவை (இடங்களை) தேவர்கள் விடுவதில்லை யாதலால் சமாதான நிலைமையில் கிராமம் நகரம் முதலியவற்றின் இலக்கணம் கூறப்போகின்றேன். கால பரீக்ஷை முதலானதை முன் கூறப்பட்ட விதியால் செய்ய வேண் டும். இதனால் பிசாசு பிரேதகணம் ராக்ஷதர் முதலிய துர்தேவதை கள் உபத்ரவத்தை செய்வதற்கு சக்தியற்றவராவார்கள்.

அக்ரஹாரம் கிராமம் முதலிய விபரம்.

ஓ அந்தணச் சிரேஷ்டர்களே ! இந்தக் காமிகத்தில், வித்வான் களாகிய அந்தணர்களால் அனுபவிக்கத் தக்கது மங்களம் எனக் கூறப்பட்டது. அதுவே அக்ரஹார மெனவுங் கூறப்படும். அந்தணர் களாவது அல்லது வேறு வர்ணங்களாலாவது அனுபவிக்கத்தக்கது கிராமம் எனக் கூறப்பட்டது. எவ்விடத்தில் ஓர் கிராமாதிபதியான வர், வேலைக்காரர் பரிசாரகர்களுடன் இருக்கிருரோ அதைக் குடிகம் என்பதாக அறியத்தக்கது; அதுதான் ஏகபோகம். திரவியங்களாற் கொடுக்கல் வாங்குதல் முதலானவைகளைச் செய்கின்ற ஜனங்களாற் சூழப்பட்டதும், அநேக ஜாதிகளோடு கூடினதும், அநேகத் தொழி லாளிகளோடு கூடினதும், ஸமஸ்த தேவதைகளோடு கூடினதும் நகரம் எனக் கூறப்படுகிறது. வைச்யர்கட்கு அனுபவிக்கத்தக்க விடமும் முன்போல் நகரம் என்று கூறப்பட்டது. புரத்தில் வசிக்கிற பிராம்மணர்களுக்கு யாது இடமோ அது கர்வடம். அந்தப் புரவாசி களான பிராம்மணர்களுடைய வனவாசமானது அந்தக் கர்வடம் என்பதாகவே கூறப்பட்டது.

கொடுத்தல் வாங்குதலோடு கூடினதாயும், சமுத்திரக்கரையை யடைந்ததாயும், தேசாந்திரத்திலிருந்து வந்த ஜனங்களோடும் அநேக ஜாதிகளோடும் கூடினதாயு மிருப்பது யாதோ அது பட்டணம் எனக் கூறப்பட்டது. யாது வைசியர்களால் வாசம் செய்யப்பட்டதோ, யாது பட்டணத்திற்கு ஆவரணமோ அது கர்வடம் எனக் கூறப்படுகிறது. கேவலமான வனத்திலும் ராஜ்யத் திலும் சூத்திரர்களால் சேவிக்கப்பட்டது கண்டகை கேடகம் கிராமம் என்று முறையாக மூவிதமாக கூறப்படுகிறது. செல்வ முள்ளவர்களான சிற்றரசர்களுக்கு யாது இடமோ அது சிபிரம் என ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

யானை குதிரைகளோடு கூடிய விடம் யாதோ அது சேனுஸ்தானமாகும். இராஜகிரகத்தோடு கூடினதாயும் அநேக ஜாதிகளோடு கூடினதாயும் இரகச்யமான பிரதேசத்தோடு கூடினதாயுமிருக்குமிடம் சேனுமுகம் என இந்தச் சாத்திரத்தில் கூறப்படுகிறது.

ஸமஸ்தமாகிய அதிதிகளுக்கும் ஸந்யாசிகளுக்கும் இருப்பிடமாய் அன்னம் தீர்த்தம் இவற்ருேடு கூடினது கேவலம் மடமெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது. வெகுசேனைகளோடு கூடினது வித்யாஸ்தானமாகும். இராஜகிரகத்தோடு கூடினது இராஜதானி யெனக் கூறப்படுகிறது. கிராம முதலானவைகட்குச் சமீபமாகியது யாது விடமோ அது குப்சமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது. அதுவே சேரிகையாகக் கூறப்பட்டது. கிராம முதலிய இந்த ஸமஸ்தங்களுக்கும் சேணியரிருப்பிடம் நகரி யெனக் கூறப்படுகிறது.

அநாதியாகிய கிராம முதலான ஸமஸ்தங்களுக்கும் அகல நிகளத்தின் பிரமாணம் இனி இந்தச் சாத்திரத்திற் கூறப்படுகிறது.

இருபதாவது-கிராமாதிலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

விஸ்தாராயாமலக்ஷணவிதி:

விஸ்தாராயாமமானம் து க்ராமாதீனாமிஹோச்யதே ।
பஞ்சதண்டம் ஸமாரப்ய த்விதண்டாப்யாம் வர்த்தயேச்ச க்ரமேண ச ॥
ஏகோனத்ரிஸஹஸ்ராந்தம் தீமத்பிர்வர்த்தனம் சேஷ்யதே
பதேயை: ।
அதமம் து ததூர்த்வம் து தத்ஸமம் சோத்தமம் பவேத் ॥
ஏவம் விஸ்தாரவ்யாமம் க்ராமாதீனாம் ஸமாஸத: ।
குடும்பஸம்ஸ்திதானாம் து வாடகேஷு விவர்ஜிதம் ।
பூர்ணம் கதிதம் ஶாஸ்த்ரே தத்பாஹ்யே வாடமுச்ரிதா ।
சதுரஶ்ரமர்த்தாம்ஶம் வா சதுர்த்தாம்ஶமதோபி வா ।
த்ரிபாதம் வா த்விபாதம் வா த்ர்யம்ஶம் வா விஶாலத: ॥
பஞ்சஷட்ஸப்தமூர்த்த்யம்ஶபங்க்திமாத்ரமதோபி வா । ௫
அதமாத்தண்டாத்ஸமாரப்ய த்விதண்டாப்யாம் வர்த்தயேச்ச க்ரமேண ச ।
த்ரிமாணாங்குலேனைவ சாபாமம் பரிகல்பயேத் ॥

ப்ராஹ்மணானாம் ஸமம் ஶஸ்தம் ந்ருபேஷ்வாயதாஸ்ரகம் ।
ஸர்வம் சைவ ச வைஶ்யே ச ஶூத்ரேஷ்விஹ கீர்த்திதம் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே விஸ்தாராயாமலக்ஷணவிதிர்நாம ஏகவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௭ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௭௯௪½

— :: —

உ

சிவமயம்.

விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தச் சாத்திரத்தில் கிராம முதலானவற்றின் அகல நிகளப் பிரமாணம் கூறப்படுகிறது. ஐந்து கோல் முதலாக முறையே இரட்டிப்புக் கோல்களால் விருத்தி செய்ய வேண்டும். புத்திமான்களால் ஒன்று குறைய மூவாயிரங் கோல்வரை விருத்திசெய்வதிச்சிக்கப்படுகிறது. அதற்கு மேல் இச்சிக்கப்படுகிறதில்லை. அதற்குமெல் அதமம். அதற்குச் சமமாகியது உத்தமமாக ஆகும். இவ்வாறு கிராம முதலானவைகளின் விஸ்தாரத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

குடும்ப வாசத்திற்கு பூமியினளவு ஜனசஞ்சார பாதையை நீக்கி இருக்க வேண்டும். வீடுகளுக்குப் புறம்பே ஜனங்களின் வழி நடைப் பாதையானது சம்மதிக்கப்பட்டது. சாத்திரத்தில் இவ்வாறு பிரமாணம் கூறப்பட்டது.

நாற்கோணத்திற் பாதிபாகம் அல்லது நான்கு பாகம் அல்லது மூன்று அல்லது இரண்டு பாகம், அகலத்திலும் இரண்டு மூன்று பாகமாவது அவ்வாறன்றி ஐந்து ஆறு எழு மூர்த்தி யம்சங்களுடைய வரிசையின் பாகமாவது ஆகும், நான்கு கோல் முதல் இரண்டிரண்டு கோல்கள் முறையாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். மூன்று பங்கான பிரமாண அளவினுல் நிகளத்தை அளக்க வேண்டும்.

அந்தணர்களுக்குச் சம அளவு சிறப்பாகும். மற்றவர்கட்கு நிகளமாகிய கோணம் சிறப்பாகும். ஸமஸ்தமும் தேவதையின் விஷயமாகவும் அந்தணர் விஷயமாகவும் சாதாரணமாக இந்தச் சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டது.

இருபத்தொன்ருவது - விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌯𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑌿𑌹𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌂𑌹𑍌 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌃 𑌖𑌰𑌗𑌜𑍌 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌗𑌜𑌃 ।
𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 ॥
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌶𑍍𑌵𑌯𑍁𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌹 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌥 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫
𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌡𑍀𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌶𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௦
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑌜𑍇𑌦𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌰𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑌕𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌶𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌕𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍌 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥
𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌯𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௧½ ஆ. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௮௧௪

—ം—

௨

சிவமயம்.

ஆயாதிலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஆயம் வகுக்கும் விபரம்.

இதன் பிறகு ஆயாதிகளின் இலக்கணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். விஸ்தாரத்தோடு நிகளத்தை மூன்றிற் பெருக்கி எட்டாற்

பாகித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பாகித்த மிகுதி த்வஜ முதலான யோநியஷ்டக மென விச்சாத்திரத்தில் உதாகரிக்கப்பட்டது. துவ ஜாயம் தூமாயம் சிங்காயம் சிவனுயம் விருஷபாயம் கராயம் கஜாயம் காகாயங்களோடு எட்டு யோநிகள். அதில் த்வஜாயம் சிங்காயம் விருஷபாயம் கஜாயம் இவை சிரேஷ்டமாகும். மற்ற தூமாயம் முத லான யோநிகள் நிந்திக்கப்பட்டவை.

நக்ஷத்ர விபரம்.

அதையே எட்டிற் பெருக்கி இருபத்தேழால் பாகிக்க வேண் டும். மிகுதியை அச்வனி முதலாகிய நக்ஷத்திரமாக இவ்விடத்திற் கூறப்படுகிறது. கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திர முதல் மூன்று ஐந்து எழு பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பதினெட்டு இருபத் திரண்டு இருபத்தேழாவது நக்ஷத்திரங்கள் விடத்தக்கவை. மற்றது சுபமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது. அரசர்கட்கும் கிராமத்திற்கும் கர்த்தா விற்கும் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடு யாது விரோதமாகாதோ அதுவே இந்த விஷயத்தில் கிரகிக்கத்தக்கது; அதற்கு வேறுபாடானதை விட வேண்டும். வாஸ்து சாஸ்திர முணர்ந்தோர் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது செய்ய வேண்டும். நாமநக்ஷத்திர ஜன்மநக்ஷத் திரங்களுடைய அநுகூலமானது உத்தமமாகக் கூறப்படுகிறது. அவற் றிலொன்று குறைவாயின் மத்திமமாகும். வித்யாசமானதை நீக்க வேண்டும்.

யாது நக்ஷத்திரத்தின் பலனே அதற்கு வயசு கூறப்படுகிறது பிறகு த்வஜ முதலிய ஆயங்களின் வசமாக வயதை அவ்விடத்தில் கற்பிக்க வேண்டும். சகளபதத்தை எட்டால் பெருக்கி பாகிக்க, அது ஆயமாகும். சகளபதத்தை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆசாரியர் எட்டாற் பெருக்கிப் பன்னிரண்டாற் பாகித்து மிகுதி யானதை ஆயமெனக் கூறப்படுகிறது. அதுவே வியம் எனக் கூறப் படுகிறது. புத்திமான் தனக்கநுகூலமான நக்ஷத்திரத்தை நன்றாக ஸ்தாபித்து எட்டால் பாகிக்க வேண்டும்; மிகுந்தது வியமாக விச்சாத் திரத்திற் கூறப்படுகிறது. வேறுவிதமாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஆதாய விரய விபரம்.

சகள பதத்தை மூன்றிற் பெருக்கி அளவு நூல்களால் ஆயத்தைப் பாகிக்க வேண்டும், அதிக ஆயமானது சுபத்தைத் தரும். சமமாக விருப்பதையும் குறைவாக விருப்பதையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். புத்திமான் அகலநிகளமுள்ள ராசியை எட்டால் கணிக்க வேண்டும். மிகுந்ததை முப்பது அல்லது பதினைந்து அல்லது ஏழு குழிகளாலாவது பாகிக்க வேண்டும்.

வாரமறிய.

சகள பதத்தை மூன்றிற் பெருக்கி ஏழால் பாகிப்பது வாரம் எனக் கூறப்படுகிறது. புத்திமான் முன்கணக்கில் மிகுந்த குழியால் வாரத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும். யாதொரு ராசிகள் அம்சத்தை யுடையனவாயிருக்குமோ அவை நக்ஷத்திரங்களின் வசத்தை யடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

உத்தமம் அதமம் அறிய.

எட்டாவது பன்னிரண்டாவது ராசிகள் வர்ஜிக்கத் தக்கவை. மற்ற ராசிகள் சிறந்தவை. சுபக்கிரகங்களின் அம்சங்கள் சிறந்தவை. மற்றவையோ வெனின் இந்தச் சாத்திரத்தில் நிந்திக்கப்பட்டன. அகலத்தோடு நிகளத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி மறுபடியும் அகல நிகளத்தோடு கூடினதாகிய ராசியையாவது பார்க்க வேண்டும். பிறகு நான்கு கோணங்களையும் நிகளமான கோணங் களையும் சகளபதத்தோடு சேர்க்க வேண்டும். புத்திமான் மற்ற ஆக்ருதிகளையும் பெருமன் நிகளம் விசாலம் இவைகளோடு சேர்க்க வேண்டும். கும்பகத்தின் விசாலத்தினுடைய பாதியை பெருமனின் பாதியுடன் சேர்க்க வேண்டும். சகளமென்பது குப்பகமாகக் கூறப் பட்டது. அதனுல் ஆயாதியைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இருபத்திரண்டாவது — ஆயாதிலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

——:O:——

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 ।
[illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஈஶாநாத்யேஷு கோணாஸு பஞ்சவிம்ஶதிகோஷ்டகே ।
பஶ்சிமாதிக்ரமம் பூர்வம் லிபிகாநாம் த்ருதீயகம் ॥ ௫

பஞ்சமம் நாமநக்ஷத்ரம் ஸ்வஸ்தி பாதாந்து ஸம்ந்யஸேத் ।
அகாராதி ந்யஸேத்பஶ்சாத் ப்ராசே ந்யஸேத் த்ரயோதஶ ॥

அகாரஶ்ச இகாரஶ்ச உஶ்ச ஏகார ஏவ ச ।
க்ருத்திகா கதிதா தாவத் ஓ வா வீ பஞ்ச உத்தரேஷ்வபி ॥

ரோஹிணீ கதிதா ஸாத்ஸ்வே வோ கா கீ ததைவ ச ।
ம்ருகம் கஶ்ச ஆர்த்ரா ஸ்யாத் பஞ்சவிம்ஶதியுதே ॥

கே ச கோ ச ததா ஹா ச ஹீகாரஶ்ச புநர்வஸு: ।
ஹூஶ்ச ஹேஶ்ச ததா ஹோஶ்ச டஶ்ச புஷ்ய: ப்ரகீர்த்தித: ॥

அஜிதேஷ்வாயாஶ்லேஷாஸ்வேயம் ப்ரகல்பயேத் ।
அநேந க்ரமயோகேந ஸர்வத்ர ஸமாசரேத் ॥ ௧௦

ஆர்த்ராயாமந்த்யகோஷ்டே ச மத்யமாநந்தயோஜயேத் ।
ஹஸ்தாயாமந்த்யகோஷ்டே ச பஞ்சஷணாந்து பரிகல்பயேத் ॥

பஞ்சவர்ணஷாஷ்டாம் பாதகோஷ்டே ச யலவாந்து
விந்யஸேத்க்ரமாத் ।

ஹேவோத்தராஷாடேஷ ஞ்யோஜ்ஞாநாந்து ததாந்யஸேத் ॥

நகாரஸ்ய ஹநேநைவ ஜகார: ஸ்வீக்ருதஸ்த்விஹ ;
அகாரஸ்ய ஹநேநைவ ஆகார: ஸ்வீக்ருதஸ்த்விஹ ॥

இகாரஸ்ய ஹநேநைவ ஈகார: ஸ்வீக்ருதஸ்த்விஹ ।
உகாரஸ்ய ஹநேநைவ ஊகார: ஸ்வீக்ருதஸ்த்விஹ ।

ஏகாரஸ்ய ஹநேநைகாராத்ய: பஞ்ச ஸம்ஸ்க்ருதா: ।
ஏவமந்யத்ர போத்யம் நாமநக்ஷத்ரகல்பநாத் ॥ ௧௫

ஶ்ராத்தே க்ஷத்ரியவைஶ்யாநாம் யஜ்ஞே ச வ்யவஹாரகே ।
நாமநக்ஷத்ரயோஜயேத்விதாஹாரோஹார்வரிஷ்டகாஸ் ॥

அந்யஸ்மிந் ஜந்மநக்ஷம் வா வாஸ்துநக்ஷத்ரமேவ வா ।
ஏவம் நக்ஷத்ரசக்ரஸ்ய லக்ஷணம் கதிதம் மயா ॥

அநேநைவ நக்ஷத்ரைக்யம் ச விஜ்ஞேயம் ஸ்யாத்விசக்ஷணை: ।
விபதி ப்ரத்யரே சைவ வதே சைவ யதாக்ரமாத் ॥

ப்ரதமாம்ஶத்ருதீயாம்ஶாவாத்யே ஶேஷாஸ்து ஶோபநா: ।
த்ருதீயே சாபி பஞ்சாம்ஶே சோத்தமம் பரிவர்ஜ்யதே ॥

த்விதீயே மத்யமே சைவ ப்ரதமம் அந்த்யஸம் ஶ்ருதம் ।
மத்யமாவஸாநேநாம்ஶம் வர்ஜயேத்புத்ரநந்யதா ॥ ௨௦

ஏவம் ஜந்மநக்ஷத்ரே நாமநக்ஷத்ரே ச ப்ரகல்பயேத் ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே நக்ஷத்ரசக்ரவிதி-
நாம த்ரயோவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௨௦½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௮௩௪½

—*—

உ
சிவமயம்.

நக்ஷத்திரசக்ரவிதி படல சந்த்ரிகை.

நாம நக்ஷத்திரத்தின் சித்திக்காக நக்ஷத்திர சக்ரத்தைக் கூறப் போகின்றேன். ஆதியில் நூறுபதத்தைச் செய்து சமீபத்திலிருக்கிற ஈசான கோணத்திலிருந்து ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிணக் கிரமமாக வர்ணங்களை முறையாக நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே ஐந்து தத்துவத்தை ஆக்நேயமூலையிலிருந்து மேற்கு முகமாயும், தெற்கிலிருந்து வடக்கு முகமாயும், வாயுவிலிருந்து கிழக்கு முகமாயும், இவ்வாறு இருபது சங்கியை யுள்ளதாக வர்ணங்களை முறையாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அ-வ-ஹ-க-ங என்றும், அ-வ-ட-வ-ர என்றும், ந-ப-ஹ-ஜ-வ என்றும், ம-ஜ-ஷ-வ-ஐ என்றும் ஈசான மண்டலத்தில்நியசிக்க வேண்டும்.

இருபத்தைந்தாவது கோணத்தில் மேற்கு முகமாக முன்னமே எழுதப்பட்டவைகளுள் மூன்ருவது ஐந்தாவது வர்ணமாகிய நாம

நக்ஷத்திரத்தையும் அதோடு கூடின உயிரெழுத்துக்களையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும். மேற்கே பதினொரு வர்ணங்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும். ஓரத்தில் பதின்மூன்று எழுத்துக்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

கூ-ஜ-உ-வ கிருத்திகையாகக் கூறப்பட்டது. ஓ-வா-வீ-வு ரோகிணியாகச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. அவ்வாறே வெ-வொ-கா-கீ என்பது மிருகசீரிஷமாகும். கூ என்பது திருவாதிரை நக்ஷத்திரம் இருபத்தைந்தாவது கோணத்தில் இருக்க வேண்டும். கெ-கொ-ஹா-ஹீ புனர்பூசமாகும். ஹூ-ஹெ-ஹொ-ட பூசமாகக் கூறப்பட்டது. பிறகு எஞ்சிய ஆஶ்லேஷத்திலிருந்து நாமதேயவெழுத்தைக் கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கிரமயோகத்தால் ஸமஸ்தத்தையும் இந்த விஷயத்தில் செய்ய வேண்டும்.

திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தோடு கூடின கூ-காரத்தின் கோணத்தில் கு-ஙு-஛ இந்த வர்ணங்களை சேர்க்க வேண்டும். ஹஸ்தத்தோடு கூடின பூ-காரத்தின் கோணத்தில் ஷ-ண-஢ இந்த வர்ணங்களை கற்பிக்க வேண்டும். பூ-காரத்தின் கோணத்தில் பூராட நக்ஷத்திர ஸ்வரூபமாகிய ப-வ-஢ இந்த வர்ணங்களை விந்யசிக்க வேண்டும். உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் தூ-ஶ-ஞா-ஊ இந்த வர்ணங்களை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

இந்தச் சாத்திரத்தில் ந-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஞ-காரமானது கிரகிக்கப்பட்டதாகும். க-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஙூ-காரமும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். இவ்விடத்தில் ஊ-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஓ-காரமும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். உ-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஊ-காரத்தையும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். ஸ-காரத்தை கிரகித்ததாலேயே ஸெ-காரம் முதலிய ஐந்தும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். இவ்வாறு மற்றதிலும் நாமநக்ஷத்திரத்தைக் கற்பித்து ஊகிக்கத் தக்கது.

கிராம விஷயத்திலாவது, இராஜசேவை விஷயத்திலாவது யுத்தத்திலாவது, விவகாரகாலத்திலாவது நாமநக்ஷத்திரத்தை வித்வானானவன் மாற்றி வேறு நாமத்தால் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற விஷயத்தில் ஜன்ம நக்ஷத்திரமாவது, வாஸ்து கர்மத்தில் இந்த இரண்டுமாவது பொருந்தச் செய்க. இவ்வாறு நக்ஷத்திர சக்கரம் எம்மால் உங்கட்குக் கூறப்பட்டது. இதனால் அநுகூலத்தை வித்வான்களால் அறியத் தக்கதாகும்.

நீக்கத் தக்கவை.

விபத்திலும் பிரத்யக்கிலும் வதத்திலும் இந்தத் தாராபலன்களில் முறையே முதல் அம்சம் மூன்றுவதம்சம் தவிர மிகுந்தவை சுபங்களாகும். மூன்றுவது பரியாயத்திலுங்கூட உத்தமமாகச்சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு மூன்றைப் பார்க்கிலும் முதற்பாகம் அதமமாக நினைக்கப்படுகிறது. மானுட ராக்ஷஸ கணங்களை நீக்கவேண்டும். தேவகணம் சுபமாகும். இவ்வாறு ஜன்மநக்ஷத்திர நாம நக்ஷத்திரங்களையறிந்து கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இருபத்துமூன்றுவது – நாமநக்ஷத்திரசக்ரவிதி
படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥
[illegible] 𑌵𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌂𑌸𑌕𑌮𑍍 ॥
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 [illegible] ।
𑌕𑌾𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] 𑌵𑌾 ।
[illegible] ॥ ௫
[illegible] ।
[illegible] 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
[illegible] ।
[illegible]

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௦

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌶𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑍋𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ௧௫
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑍈𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃 ॥
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌚 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌵𑍀𑌥𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌶𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌕𑍋𑌣𑌕𑌾𑌵𑍀𑌥𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍈𑌃
𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௫

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑍀𑌥𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍
𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌨𑌵𑌾𑌥𑌵𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌵𑌕𑍇 𑌕𑍋𑌣𑌕𑍇 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂
𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌗𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௯ 𑌆𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௮௯௫½

——:0:——

உ

சிவமயம்.

தண்டிகாதிவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஓ ஞானத்தை விரும்பின மகாருஷிகளே தண்டிகம் முதலான விந்யாசங்களின் விதியைக் கூறப்போகின்றேன் கேண்மின்.

தண்டிகாதி த்வாதச நாமம்.

தண்டிகம், ஸ்வஸ்திகம், ப்ரஸ்தரம், ப்ரகீர்ணகம், சம்பத்கரம், பராகம், பத்மகம், ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம். ஸ்ரீவத்ஸம், வைதிகம், நந்தியாவர்த்தம், கும்பகம் இவ்வாறு இந்தச் சாத்திரத்தில் கிராம முதலானவற்றின் உருவம் பன்னிரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டது. கும்பகமும், வைதிகமும், தண்டிகமும் பட்டண முதலான விஷயத்தில் விசேஷமாக அறியத்தக்கது; இது சுபத்தைத் தரும், சம்சயமில்லை.

1. தண்டிகம்.

பண்டிதன் கிழக்கு முனையாகவாவது, வடக்கு முனையாகவாவது வீதியை ஏற்படுத்தி, இரண்டு பக்கங்களிலாவது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிறகு ஓர் வீதியோடு கூடினதாகவாவது, இரண்டு வீதியோடு கூடினதாகவாவது, மூன்று வீதியோடு கூடினதாகவாவது, கிழக்கு முனையாகவாவது வடக்கு முனையாகவாவது கத்திரி தண்டத்தைப் போற் செய்யும் தண்டிக விந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

கிழக்கு முனையாகவாவது, வடக்கு முனையாகவாவது இரட்டையாகிய இரண்டு வீதியைச் செய்து அது வடக்கு மூலையாக விருக்கிற வேறுன நூதன மார்க்கங்களோடு கூடினதாக இருத்தல் வேண்டும்.

2. ஸ்வஸ்திகம்.

தெற்கு முகமாயிருந்து கிழக்கு வீதியில் வெளிவருதலும், மேற்கு முகமாயிருந்து தெற்கு வீதியிற் வெளிவருதலும், வடக்கு முகமாயிருந்து மேற்கு வீதியில் வெளிவருதலும் பிறகு, கிழக்கு முகமாயிருந்து வடக்கு வீதியில் வெளிவருதலும் இவ்வாறு யாது வாஸ்து செய்யப்படுமோ அது ஸ்வஸ்திக மெனக் கூறப்படுகிறது. ஸமஸ்தமாகிய கிராம முதலானவைகட்கு இவ்வாறு வெளிவருவதாகும்.

3. ப்ரஸ்தரம்.

மூன்று முதல் பதினைந்து முடிவாக விருக்கிற வடக்கு வீதிகளோடும் கிழக்கு முகமான மூன்று வீதிகளோடும் கூடினதானது இந்தச் சாத்திரத்தில் ப்ரஸ்தர மெனக்கூறப்படுகிறது.

4. ப்ரகீர்ணகம்.

நான்கு வீதி முதல் பதினேழு வீதி வரையில் வடக்கு வீதிகளோடும், கிழக்கு முகமான நான்கு வீதிகளோடும் ஐந்து வடக்கு வீதிகளோடும் கூடினதானது பிரகீர்ணக மெனக் கூறப்பட்டது.

5. சம்பத்கரம்.

இருபத்தொரு கணக்கிடப்பட்ட கிழக்கு முகங்களான ஐந்து வீதிகளோடு கூடினது சம்பத்கரம் என உத்தேசிக்கப்பட்டது. யான் பராகத்தையும் கூறப்போகின்றேன்.

6. பராகம்.

ஆறு விதி முதல் ஆரம்பித்து இருபத்து மூன்று வரை ஒவ்வொன்ருக விருத்தி செய்து, ஆறு கிழக்கு முகமான வடக்கு வீதிகளோடு கூடினது பராகமெனக் கூறப்பட்டது.

7. பத்மகம்.

ஏழு வீதிகளை யாரம்பித்து இருபத்தொன்பது வீதி வரையில் வடக்கு முகமான தெருக்களோடும், ஏழு கிழக்குமுக மார்க்கங்களோடும் கூடினது பத்மகம் எனக் கூறப்பட்டது. இவைகளில் இஷ்டப்பட்டது கிரஹிக்கத்தக்கது.

8. ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம்.

எட்டு கிழக்கு முகமான மார்க்கங்களோடும், அது முதல் முப்பத்தாறு சங்கியை யுடைய வடக்கு வீதிகளோடும், கிழக்குமுகமான எட்டு வீதிகளோடும் கூடினது ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதமெனக் கூறப்பட்டது, அதில் யாது இஷ்டமோ அது கிரஹிக்கலாம்.

9. ஸ்ரீவத்ஸம்.

கிழக்கு முனையாகவும் வடக்கு முனையாகவும் இஷ்டமான மார்க்கங்களோடு கூடினதான ஸ்ரீவத்ஸ மென்பது ஸமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் யோக்யமாக நிச்சயிக்கப்பட்டது,

10. வைதிகம்.

நான்கு கோணமாயும், நிகள கோணமாயும். கோணங்களில் செய்த புஷ்பதந்த முதலிய நடுப்பாகத்தில் இஷ்டம்போல் த்வாரத்

தோடு சேர்ந்ததாயும், இரண்டு பக்கங்களிலாவது அல்லது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடு தெரு இவைகளோடு கூடினதாயும் இருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

அதுவே அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் கிரகங்களாற் சூழப்பட்டதாயும், பிரதானமாகவாவது அப்பிரதானமாகவாவது இந்தச் சாத்திர முழுவதிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. க்ஷேத்திரங் களாற் சூழப்பட்டதாகவாவது, தோட்ட முதலானவற்றுற் சூழப் பட்டதாகவாவது செய்யத் தக்கது. இதுவும் உட்புறம் வெளிப்புறம் இவற்றின் விபாகமாக விருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்பட்டது.

பலவான வரிசைகளோடு கூடினதாக விருப்பதும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு வடக்கு முகமாக விருக்கிறதாயும், ஒன்று பலவாயும் யதேஷ்டங்களாயு மிருக்கிற முன் கூறப்பட்ட மார்க்கங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சமமாகச் செய்யும் இதுவும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

11. நந்தியாவர்த்தம்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவமாய் வெளிவரும் வழிகளோடு கூடின தான பிரசித்தமான வீதியை விதியினுலேற்படுத்தி, அந்த வீதிக்கு வெளியில் மகாவிதியொடு கூடினதாயும், நாபியில் மூன்ருவது ஐந்தாவது ஏழாவது அல்லது ஒன்பதாவது நிர்மிக்கப்பட்டதாயும், அவ்வாறன்றி இரட்டைப்படையான விதிகளாலாவது செய்யத் தக்க தானது நந்தியாவர்த மென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

12. கும்பகம்.

விருத்தாகாரத்தை யுடை ஒன்று பல மார்க்கங்களோடு கூடின தும், கிழக்கு வடக்கு முகங்களாகிய பல மத்யமமான மார்க்கங் களோடு கூடினதும் கும்பகமென நிர்த்தேசிக்கப்பட்டது.

பலவான கோணங்களோடாவது, எட்டுக்கோணங்க ளோடா வது, வெளி மார்க்கங்களோடாவது கூடியிருந்த போதிலும் கும்பக மெனக் கூறப்படுகிறது. இந்தக் காமிகாகமத்தில் நகரம் பட்டணம் முதலானவற்றின் ஏற்பாடு இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

இருபத்து நான்காவது - தண்டிகா திவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:—

𑌵𑍀𑌥𑍀𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌵𑍀𑌥𑍀𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍀𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌵𑍀𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 ।
𑌸𑍈𑌵 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑍀𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌰𑌥𑌵𑍀𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌜𑌨𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌦𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌥𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨 [illegible] ॥ ௫

[illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌕𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌤𑌾 । ௧௦

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌤𑌾 ॥

தோடு சேர்ந்ததாயும், இரண்டு பக்கங்களிலாவது அல்லது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடு தெரு இவைகளோடு கூடினதாயும் இருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

அதுவே அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் கிரகங்களாற் சூழப்பட்டதாயும், பிரதானமாகவாவது அப்பிரதானமாகவாவது இந்தச் சாத்திர முழுவதிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. க்ஷேத்திரங் களாற் சூழப்பட்டதாகவாவது, தோட்ட முதலானவற்றாற் சூழப் பட்டதாகவாவது செய்யத் தக்கது. இதுவும் உட்புறம் வெளிப்புறம் இவற்றின் விபாகமாக விருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்பட்டது.

பலவான வரிசைகளோடு கூடினதாக விருப்பதும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு வடக்கு முகமாக விருக்கிறதாயும், ஒன்று பலவாயும் யதேஷ்டங்களாயு மிருக்கிற முன் கூறப்பட்ட மார்க்கங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சமமாகச் செய்யும் இதுவும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

11. நந்தியாவர்த்தம்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவமாய் வெளிவரும் வழிகளோடு கூடின தான பிரசித்தமான வீதியை விதியினுலேற்படுத்தி, அந்த வீதிக்கு வெளியில் மகாவிதியொடு கூடினதாயும், நாபியில் மூன்ருவது ஐந்தாவது ஏழாவது அல்லது ஒன்பதாவது நிர்மிக்கப்பட்டதாயும், அவ்வாறன்றி இரட்டைப்படையான விதிகளாலாவது செய்யத் தக்க தானது நந்தியாவர்த மென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

12. கும்பகம்.

விருத்தாகாரத்தை யுடை ஒன்று பல மார்க்கங்களோடு கூடின தும், கிழக்கு வடக்கு முகங்களாகிய பல மத்யமமான மார்க்கங் களோடு கூடினதும் கும்பகமென நிர்த்தேசிக்கப்பட்டது.

பலவான கோணங்களோடாவது, எட்டுக்கோணங்க ளோடா வது, வெளி மார்க்கங்களோடாவது கூடியிருந்த போதிலும் கும்பக மெனக் கூறப்படுகிறது. இந்தக் காமிகாகமத்தில் நகரம் பட்டணம் முதலானவற்றின் ஏற்பாடு இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

இருபத்து நான்காவது - தண்டிகா திவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

[illegible]

௧0

ஶூந்யாம்ஶம் க்ராமவேஶேந ஹஸ்தவேத விவர்ஜிதம் ।
சது:ஶாலாக்ருஹம் ஶ்ரேஷ்டம் த்ரிஶாலம் மத்யமம் பவேத் ।
த்விஶாலமதமம் ப்ரோக்தம் ஹீநம் ஸ்யாதேகஶாலகம் ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே வீதித்வாராதிமாந
விதிர்நாம பஞ்சவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௩½ ஆதிஶ்லோகம் - ௧௬௱௭

உ

சிவமயம்.

வீதித்வாராதிமாநவிதி படல சந்த்ரிகை.

தெருத்வாரம் முதலானவற்றின் அளவைக் கிரமமாகக் கூறப் போகின்றேன். பிரமபாகத்தாற் சூழப்பட்ட வீதியானது நாபிவிதி யெனக் கூறப்படுகிறது. கிராம முதலானவைகட்குப் புறத்திற் சூழப் பட்டது. ராஜவீதி யெனப் பெயர் பெற்றது. அதுவே மங்களவிதி யென்வும் ரதவிதி யெனவும் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு முகமான ஸமஸ்தமாகிய வீதிகளும் நாராசங்கள் யென ஸ்மரிக்கப்பட்டன. அவையே ஜனவிதிகளாக ஆகும். குறுக்கு வழியை யடைந்திருப் பவை சிறுவழி யெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

காற்கோ லாரம்பித்து, காற்கோல் காற்கோலாக விருத்தி செய்து பதினேரு தண்டமுடிவுரைச் செய்வது இந்த ஆகமத்துல் வீதி யளவாகும். மார்க்கத்தினளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு வீதியின் முன்பாக த்வாரம் கூடாது. மங்களவிதியின் மூணையை விட்டு ஒரு போதும் நாபிவீதியைச் சேர்க்கலாகாது.

பல்லாடரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் மகேந்திரரிடத் திலும் கிரகக்ஷதரிடத்திலும் ஸமஸ்தமான வாஸ்துக்களுக்கும் நான்கு த்வாரம் செய்யத் தக்கது. மகேந்திர சாத்யகரின் பதத்திற் கிழக்கு த்வாரம் உத்தமம். கிரகக்ஷதரின் பதத்திலும் கந்தர்வர் பதத்திலும் தெற்கு த்வாரம் சுபம். அசுரர் விஷயத்திலும் புஷ்பதந்தர் விஷயத் திலும் மேற்கு த்வாரம் கூறப்படுகிறது. முக்யர் பல்லாடரின் ஸ்தாநத் தில் வடக்கு த்வாரம் கூறப்படுகிறது. பர்ஜன்யரிடத்திலும் பிரு சரிடத்திலும் சூரியரிடத்திலும் பிருங்கராஜரிடத்திலும் ஜலேசரிடத் திலும், சேஷர் நாகர் அதிதிதேவர்களின் விஷயத்திலும் வடக்கு த்வாரங்கள் கூறப்பட்டது.

விசாலப்ரமாணம்.

மூன்று தண்டம் ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு தண்டமாகப் பதி னைந்து தண்டம் வரை விருத்தி செய்வது கிரகக்ஷேத்திரங்களின் விசாலம் ஆகும். வித்வானுனவர் அவ்விடத்திலேயே கையினள வாகக் கிரகத்தைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது கையளவாகக் கிரகத்தின் பாகங்களின் விசாலம் கூறப்படுகிறது. ஐந்து ஹஸ்தம் முதல் இரண்டிரண்டாக விருத்தி செய்து அறுபத்தொரு தண்டம் விசாலமுள்ளது கிரகக்ஷேத்ரங்களின் விசாலம். நிகளத்தைக் கிராமத் தின் அளவுகோலால் முழம்விடாம விருக்கும்படி அளக்க வேண்டும்.

சாலாபலன்.

சதுர்சாலாக்ரகம் மிகச் சிறந்தது. திரிசாலாக்ரகம் மத்திம மாகும். இரண்டுசாலம் அதமமாகக் கூறப்பட்டது. ஏகசாலக மென்பது மிகவும் தாழ்ந்ததாக ஆகும்.

இருபத்தைந்தாவது - வீதித்வாராதிமாநவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

க்ராமாதிதேவதாஸ்தாநவிதி: ॥

க்ராமாதௌ தேவதாஸ்தாநம் வக்ஷ்யே லக்ஷணஸம்யுதம் ।
ப்ரஹ்மஸ்தாநஸ்ய வாயவ்யம் விஷ்ணுஸ்தாநம் ப்ரகீர்திதம் ॥
வாருண்யாம் வாதவா ப்ரஹ்மா ஸௌம்யாக்நேய்யாந்தர
தேஶகே ।
க்ராமஸ்யைஶாந்யதிக்பாகே ஶிவோ மத: ॥
ஹரிஹரார்தம் வாஸ்த்வர்தே கேவலேந ஹரேண வா ।
சந்த்ரஸ்வர்ணம் யதேஷ்டம் ஸ்யாச்சேதேஷாம் ஸ்தாந கல்பநே ।
வாருண்யாதிஷு காஷ்டாஸு திக்ஷு நாகேந்த்ரயோ:ர்வா ।
ரவிஸ்தாநம் பவேத்தத்ர ஸ்தாநம் வாபி ஶசீபதே: ।
வாயவ்யாதிஷு காஷ்டாஸு யாம்யகாஷ்டாதிஷு நைர்ருதே ।
ஸாவித்ரீவே வாருணே வாபி ஷண்முகஸ்தாநமீரிதம் ॥ ௫

வாராணஸ்யாம் மௌநவ்ரதாவிஷ்டு ஸாயுஜ்யம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
வாராணஸ்யாம் வாஸ மௌநவ்ரதம் வாயுவேகோ ஜகேஶவா ॥
கந்யாஸ்து ச மணிகர்ணிகா ஸ்நாநக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம் ।
யத்ர வா மௌநவ்ரதே ஹாரே வாயவ்யாஶ்ரிதே ஶ்யேத்ர ॥
மௌநவ்ரதைகயோகாவி த்ரிமூர்த்யா ஸ்நாநம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
வாராணஸ்யாம் ஸ்ரீகாலமேத்யாः ஸ்நாநக்ஷேத்ரம் ஶிவா ஶ்ரிதாः ॥
வைஶாக்யாம் வைஶாகே வா தபோலோகேய தத ஶாதாः ।
ஶ்ரேஷ்டயாம் கோடிகாஸ்நாநம் காஶீதேவஸ்ய தத்ர வை ॥
ஜ்யேஷ்டா பௌஷ்கரிணீதீரே ஸ்நாநம் ஸாத்யந்தர் பஹிஸ்து வா ।
காஶீஹாஸ்யயோகாத்ஸ்து ஷண்மாஸஸ்நாநமுச்யதே ॥ ௧௦
ஷண்மாஸஸ்ய ஶதத்ரயாணாம் ஸ்நாநம் ந்யோதிதம் ।
ஸஹஸ்ராதிகே விமலே ஶ்ரேயோ விஷ்ணுரூபம் தத்ர வா ॥
ஶிவப்ரஜாபதிம் வாஸ்து நாநாஶாஸ்த்ரஸ்ய நிஶ்சயः ।
ஸ்ரீவதேः ப்ரஜயா நித்யம் ப்ரஜாவ்ருத்திர்விஷ்ணு ॥
ஸப்தயஸ்ய ப்ரஜயா நித்யம் ஸூர்யவீரா விநஶ்யதி ।
ஜநப்ரஜா ஶதஷ்டாணாம் ப்ரஹாரம் ஸம்ப்ரயச்சதி ॥
ஸம்ப்ரஹர்ஷணாய நித்யம் பாலாநாம் ஹிதகாரி ஹவிஷ ।
ஶாஸ்த்ரப்ரஜா ஸூக்தேஷு நியுக்தே வாஸ்தவாஸிநः ॥
காஶ்யாம் ப்ரஜா கர்மதே ஸௌபாக்யம் வாஸ்தவாஸிநாம் ।
ஶ்ரீ ப்ரஜா விஶேஷேண விஜயம் ஸம்ப்ரயச்சதி ॥ ௧௫
ப்ரஜிதா வேதஶாஸ்த்ரோக்த வாஸரோதவிநாஶிநீ ।
ஸர்வஸித்திவிதேந விஶேஷஸ்ய ஸர்வதா ॥
ஜ்யேஷ்டாப்ரஜா விஶேஷேண ரோகஹீ வாஸ்தவாஸிநாம் ।
அஷ்டீப்ரஜா ஶ்ரியம் தத்யாதஷ்டம் ச ப்ரயோஹதி ॥
வாஶ்விதம் ஸாஸ்தாः ப்ரஜா நித்யம் ப்ரயச்சதி ।
ஶாத்யப்ரஜா ஸதா ஸர்வஸம்பதம் கர்மதே த்விஜாः ॥

ஸர்வேஷாம் ப்ரஜயா பதத்தம் தத்யாத்ஹோமப்ரஃ ।
தஸ்மாத்ஹோமோ நித்யம் ப்ரஜநீயः ஸமாதிபிः ॥
வைஶாக்யாம் ஸாவிதம் விஷ்ணுதத்வம் கவிதி கீர்த்திதம் ।
கந்யாஸ்து ஶ்யேஷ்டம் ப்ரோக்தம் விஷ்ணும் ஸம்ஸாவிதம் த்விஜாः ॥ ௨௦
ப்ராஶ்யே ஹரேः ஸ்நாநதத்வம் பரிகீர்த்திதம் ।
பஶ்சாத் ஶ்யேஷ்டம் விஷ்ணுதாயம் வாநரேஶகே ॥
ஶம்பவிஷ்ணோஸ்து ஶக்திஸ்து விபாத் பரிகீர்த்திதா ।
உக்ரா ஶாகா ச தத்ராஷ்டா உத்கஶ்ரதா ஶதா ॥
ஶாகஶ்ரதா ஶாகா ஶக்திர்ஜலே த்ரீ த ஸாஹஸ்ரா ।
ஶாகா த ஶ்யேஷ்டா ப்ரோக்தா ப்ராதேள ஸர்வாஸ்தி ॥
கலிகாவேதாஸிஸ்து காஶீஸ்வேஶ்வரோதயः ।
உக்ராஸ்து ஶக்திதர்யः ப்ரோக்தா ஶ்லேஷா ஶாகா உதாஹ்ருதாः ॥
விஶ்வரூபம் ந்யஸிம்ஹம் ச வடஶாயிநமேவ ச ।
ஜாதேஶ்வம் ச ஜாநீயாத்ரூபம் வைஷ்ணவிக்ரஹம் ॥ ௨௫
ப்ராயஶ்சித்தஹேதோ த காநநாதௌ ப்ரகீர்த்திதः ।
ரௌத்ராணாமிஹ தேவநாம் ஸ்நாவநே ஸமர்ப்யதே ॥
ப்ரவேஶ வேத ப்ராஶநாம் ஸ்வாத்ஹ்ருள தஸ்ஸ்ரீமதாஸிவஃ ।
நாமஸ்து யாஶ்ரைஶ்ஶ த ப்ரேதஶை த்ராஜிஹ்யாம்ஶः ॥
ரோமைஸ்து மௌநவ்ரதே நாமம் ஶோகஸ்யாதாராணாம்
ஶகே ।
த்ரிஸ்ஸிதம் வாவநே விஶ்வாத்ராஷ்டஸம்ஸ்தாம் த ஸௌக்யகே ॥
ஸர்வஸம்பத்திமேஶாந்யாம் ப்ரத்யவௌ த்ரிஶக்ர்நதி ।
த்ராதே கேவலம் ஸ்நாவ்யாதம் ஸர்வத்ராநேஷ்ட வா ஶதா ॥
ப்ராதே காவ்யாஜாஹ்லாதேஷஷ்டிகூவி ஶஸ்யதே ।
நஶ்யேஸ்நாவ வேத்ராத்ரஶக்திம் ப்ராதே விஶேஷதः ॥ ௩௦

[illegible]

—:0:—

௨

சிவமயம்.

கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவற்றில் அநாதியாகிய ஸமஸ்தமான தேவதைகளின் ஸ்தானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். பிரமஸ்தானத்திற்கு வாயுமூலையில் விஷ்ணுஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மேற்கு திக்கில், வாஸ்துவின் சூத்திரத்திற்கு டைக்குத்தேசத்தில் பிரமாவானவர் இருக்க வேண்டும். கிராமத்தின் மத்தியில் ஈசான்யத்திக்கு முதலான எட்டுத்திக்குகளிலும் சிவஸ்தாபனம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விஷ்ணு உருத்திரரோடு கூடின வாஸ்து சாதாரணம். பரமசிவத்தோடு கூடின மற்றயாவும் இஷ்டம்போலாகும். இந்தச் சாத்திரத்தில் அவைகளின் ஸ்தானம் கூறப்படுகிறது,

மேற்குத்திக்கிலும் கிழக்குத்திக்கிலும் அவ்வாறன்றிக் கிழக்கு வடக்குகளின் மத்தியிலும் சூர்ய ஸ்தானமாகும். இந்திரருக்கும் அவ்விடத்திலேயே ஸ்தானமாகும். வாயுமூலையிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் தெற்கு தென்கிழக்கு தென்மேற்கு, சுக்ரீவரென்கிற மேற்கு திக்கிலும் ஷண்முகருக்கிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் தென்மேற்குத் திக்கிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சாஸ்தாவினிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் அல்லது தென்மேற்கிலாவது, வடமேற்கு வடக்குத்திக்குகளின் நடுவிலாவது வேறிடத்திலாவது இந்த ஆகமத்தில் கணேசரின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. தெற்குத் திக்கிலாவது தென்மேற்குப் பாகத்திலாவது வாயுதிக்கிலாவது இந்திர திக்கி னடுவிலாவது, தென்மேற்கு தெற்கு பாகத்தின் நடுவிலாவது துர்கையின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது.

ஓ பரமசிவத்தை ஆச்ரயித் திருக்கும் அந்தணர்தளே! மேற்குத்திக்கில் இலக்ஷ்மி சரஸ்வதியின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. வடகிழக்கிலும் வடக்கிலும் அவற்றின் மத்தியிலும் சப்தமாதாக்களின் ஸ்தானம் ஆகும். தென்கிழக்கில் மோடிகையின் ஸ்தானம். அவ்விடத்திலேயே காமதேவருக்கு இடம். குளக்கரையிலாவது அதற்கு புறத்திலாவது மற்றவிடத்திலாவது ஜ்யேஷ்டையின் (மூத்தவள்) ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மன்மத சூர்யர்களை ஷண்முகரிடம் கூறப்படுகிறது, ஷண்முகருக்கு ஸப்தமாதாக்களுடைய ஸ்தானம் ஆகும். மற்றவர்களுக்கு இஷ்டம்போல் ஆகும், ஆயிரம் அடிக்கு அதிகமான ஸ்தானத்தில் சிவத்விஜருக்கு இடம் ஆகும். ஆலயத்தின் மத்தியில் திருமாலுக்கு இடமாகும். சிவபூஜையோடு கூடினவிடம் வாஸ்துவாகும். மற்றது வாஸ்துவாகாது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயம்.

தேவபூஜாபலன்.

பிறதிதினம் திருமாலின் பூஜையால் பிரஜையின் விருத்தி யாகும். நாடோறும் சூர்யருடைய பூஜையால் கிரகங்களின் பீடை போய்விடும். இந்திரன் பூஜை மனிதர்களுக்கு மகிமையைக் கொடுக்கும். நாள்தோறும் சுப்ரமண்யஸ்வாமி பூஜையானது பாலர் களுக்கு அநுகூலத்தைச் செய்வதாக ஆகும். சாஸ்தாவின் பூஜை வாஸ்துவில் வஸிப்பவர்களைத் தம்தொழில்களில் ஏவவிடுகிறது. காமதேவருடைய பூஜையானது வாஸ்துவில் வசிப்பவர்களுக்கு அழகைச் செய்யும். உமை பூஜையானது விசேஷமாக வெற்றியைத் தரும். சாமுண்டிதேவிப் பூஜிக்கப்பட்டால் பாலர்களின் ரோகத்தை நாசம் செய்வாள். விக்நேச்வருடைய பூஜையால் தடையின்றி ஸமஸ்த சித்தியுண்டாகும். ஜ்யேஷ்டாதேவியின் பூஜை வீட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு விசேஷமாக ரோகத்தைப் போக்கும். இலக்குமி யின் பூஜையானது சம்பத்தைக் கொடுக்கும்; தரித்திரத்தையும் போக்கும். நாடோறும் ஸரஸ்வதியின் பூஜையானது வாக்கின் சாதுர்யத்தைக் கொடுக்கும்.

ஓ அந்தணர்களே ! மாத்ருபூஜை எக்காலத்திலும் ஸமஸ்த சம்பத்தைத் தரும். ஸகல தேவதைகளின் பூஜையால் யாது பயனோ அந்தப் பயனை மஹேசுரர் கொடுப்பர். ஆகையால் பயனை விரும் பினவர்களால் மஹேசுரரானவர் எக்காலத்திலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவவிஷ்ணு ஸ்தாபனம்.

ஓ அந்தணர்களே ! வடகிழக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் உத்தமமெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவ லிங்கமானது மத்திமமாகக் கூறப்பட்டது. கிராமத்தின் நடுவில் திருமாலினுடைய ஸ்தானமானது உத்தமமாகக் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கில் மத்திமமாகவும் மற்றப்பிரதேசத்தில் மிகவும் தாழ் வாகவும் அறியத்தக்கது.

உக்ர சாந்த விபரம்.

ஹரிஹரர்களுடைய உருவமானது உக்ரமெனவும் சாந்தமென வும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டதாகும். அவ்விரண்டில் முத லாவது கடூர கார்யங்களுக்குச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சாந்தமான கார்யங்கட்கு சாந்தமென்கிற மூர்த்தி ஆகும். உருத்திர மூர்த்தி யானது புறம்பாக அடைந்திருக்க வேண்டும், சாந்தமாகிய மூர்த்தி யானது நடுப்பாகத்தை யடைந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதமாய் கிராம முதலிய வற்றிலும் ஸமஸ்தமாகிய வாஸ்துவிலுங் கூறப் பட்டது.

கஜாந்தக காமாந்தக திரிபுராந்தக காலாந்தகாதி மூர்த்திகள் உக்ரமூர்த்திகளெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவை சாந்தங்களென உதாகரிக்கப்பட்டன. விஸ்வரூபம் நரசிங்கம் வடபத்திரசாயி (ஆலிலை மேற் பள்ளி கொண்டவர்) பரசுராமர் இவற்றை உக்ரமூர்த்தமான விஷ்ணுவின் விக்ரகங்களாக அறியத்தக்கது. கிராம முதலானவற் றின் வெளிப் பிரதேசத்திலாவது வன முதலானவற்றிலாவது இப்பிர திஷ்டைகள் கூறப்பட்டன.

உருத்திர மூர்த்தி பலன்.

உருத்திரம்சமான தேவர்களின் ஸ்தாபனத்தில் இந்தச் சாத்திரத்தில் பயன் கூறப்படுகிறது. கிழக்குத் திக்கிலாயின் கிராம நாசம் உண்டாகும். அக்நி திக்கிலாயின ஸ்திரீகள் கெட்டசீலத்தை யுடையவராவார்கள். தென்கிழக்கில் பிரேதகண அசுரகணங்களால் மிகவும் நாசமுண்டாகும். நிருதியில் ரோகங்களால் நாசமுண்டா கும். மேற்குத் திக்கில் சோகம் உண்டாகும். வாயு திக்கில் கெட்ட நடையை அறியத்தக்கது. வடக்குத் திக்கில் தேசபீடை யுண்டா கும். ஈசான்ய திக்கில் ஸம்பத்தும் புத்திரர் பௌத்திரரின் விருத்தி யும் உண்டாகும். கிராம முதலிய வெல்லா விடங்களுக்கும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. உருத்திர மூர்த்தியை கிராமத்தில் ஆலயத்தின் நான்கு பக்கச் சுவர்களின் மத்தியிலும் எட்டுத் திக்கிலும் ஸ்தாபிக்க, விசேஷ மாகக் கிராமத்தின் மத்தியில் உருத்திர மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கக் கூடாது. கிராம முதலானவற்றில் உருத்திர மூர்த்தி இருக்குமாயின் அதற்கு எதிரில் சாந்த மூர்த்தியின் பிரதிஷ்டையை உத்தமாசிரிய ரானவர் செய்விக்க வேண்டும். சாந்தியின் பொருட்டுக் குளத்தை யாவது கட்டிவைக்க வேண்டும்.

அக்ரஹாரம் தவிர மற்ற ஸ்தானீய முதலான வாஸ்துக்களில் கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் வாயு திக்கிலும் வடகிழக்கு திக்கிலும் அவ்வாறே அக்நி திக்கிலும் நைருதியிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சிவாலயம் ஆகும். சிவாலயத்திற்கு இடது பக்கத்தின் தரிசனம் சமஸ்த ஸம்பத்தின் சம்பூர்த்தியைத் தரும். சகளமூர்த்தி களின் தரிசனம் போக மோக்ஷ மிரண்டையும் தரும். முக்காலாவது பாதியாவது காலாவது வீசமாவது ஒரு தண்ட முதல் ஐந்து தண்டம் வரையில் அளந்து கொண்டு வந்து புறத்தில் உருத்திர மூர்த்தியின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவ்வாறு உருத்திரமூர்த்தி களின் ஸ்தான பலனானது கூறப்பட்டது.

சாந்தமூர்த்தியின் பலன்.

சாந்தமூர்த்தியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் பலன் இப்போது கூறப்படுகிறது. பிரமஸ்தானத்தில் இருக்கிற சிவலிங்கமானது அந்தணர் அரசர்கட்குச் சுபத்தைத் தரும். கிழக்கிலிருக்கிற சிவ

லிங்கம் ஸமஸ்தத்தையும் தரும். அவ்வாறே தென்கிழக்கில் ஆயுளின் விருத்தியையும், மேற்குத்திக்கின் லிங்கம் ஆரோக்கியத்தையுந் தருவதாகும். அக்நிதிக்கில் சுகத்தையும், தென்மேற்கில் சிவ பிரதிஷ்டை ஜயத்தையும் தரும். வடமேற்கில் சம்பத்துகளைக் கொடுக்கும். வடகிழக்குத்திக்கில் ஸமஸ்தத்தையும் தருவர். ஸமஸ்த மான மூலைகளின் பலனை இவ்வாறு நிர்த்தேசிக்கக்கடவன்.

வடக்குத் திக்கிலாவது வடகிழக்குத் திக்கிலாவது அந்த விரண்டு திக்கின் மத்தியிலாவது, கிழக்கு வடகிக்க்கு களின் மத்தியிலாவது சிவலிங்கம் இருக்குமாயின் கிராம முதலானவை கட்கும் அரசர்கட்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அபிவிருத்தி யுண்டாகும். அதிர்ஷ்டம் ஆரோக்யம் இவைகளுண்டாகு மென்பதிற் சந்தேக மில்லை.

இருபத்தாறுவது - கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

द्विजसंख्याविधिः ॥

द्विजातीनां च संख्यां वक्ष्ये शृणुत द्विजाः ।
ज्येष्ठमध्यकनिष्ठास्तु क्रमाच्छ्रेष्ठाश्चतुर्विधाः ॥
प्रत्येकं नवधा प्रोक्ता वक्ष्येऽहं प्रमाणतः ।
चतुर्दिक्षु सहस्रान्तं षट्सहस्रद्विजाधिकम् ॥
सहस्रहीनं नवकं चतुर्वेदोत्तमं द्विजाः ।
ततः पञ्चसहस्रान्तं सहस्रान्तं यथाक्रमम् ॥
हीनं पञ्चशतेनैव मध्यमं नवकं भवेत् ।
शतहीनसहस्रान्तं यावत्पञ्चशतान्तकम् ॥
शतार्धेन क्रमेणैव कनीयः क्षुद्रयोर्मतम् ।
अथवान्यप्रकारेण वक्ष्यते शृणुत द्विजाः ॥ ௫
अष्टोत्तरशतं चान्यदयुतं लक्षसंख्यया ।
लक्षान्तं संवर्धितव्यं तेषां शक्त्यनुसारतः ॥
अशक्तश्चेद्दशाद्यष्टशतान्तं पञ्चसंख्यया ।
संवर्धयेदतिहीनं चेदेकैकमेव वर्धनात् ।

दशान्तं वाथ कर्तव्यं तेषां श्रेष्ठं समाचरेत् ।
द्वात्रिंशच्च चतुर्विंशत् षोडश द्वादशैव वा ॥
चतुष्पञ्चाशत्संख्याका वा प्रकीर्तिताः ।
इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे द्विजसंख्याविधिर्नाम सप्तविंशः पटलः ॥

श्लोकं - ௮½ आ. श्लोकं - ௧௯௨௭

—o—

உ

சிவமயம்.

த்விஜசங்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தக் காமிகத்தில் கிராமங்களில் பிராம்மணர் முதலான வரின் தொகை கூறப்படுகிறது. ஓ அந்தணர்களே கேண்மின்! உத்தமம் மத்திமம் அதமம் அதமாதமம் என நான்கு விதங்கள். கூறப் போகின்ற பிராமணனுசாரமாய் வெவ்வேருக ஒன்பது விதமாகக் கூறப்பட்டன. அது பதினுலாயிரத்திலிருந்து ஆயிரம் அந்தணர் வரைக்குமாகும்.

ஓ அந்தணர்களே! நான்கு வீதிகளிலும் ஆயிரம் குறைவாக ஒன்பது பிரிவு உத்தமம், பிறகு முறையே ஐயாயிரம் முதல் ஆயிரம் வரை ஐந்நூறு குறைவானது மத்திமமான ஒன்பது பிரிவாகும். ஆயிரத்திற்கு நூறு குறைவாக ஐநூறு வரையிலும் அதமமாகும் நூற்றிற்குப் பாதிகுறைவது அதமாதமம்.

ஓ அந்தணர்களே! அவ்வாறன்றி வேறு விதமாகவும் கூறப் படுகிறது கேண்மின். நூற்றெட்டு முதல் பத்து எண்களாக இலக்ஷம் வரையில் விருத்தி செய்யலாம். அவைகளில் சக்தியுள்ளவரையில் ஒன்றையாவது செய்யலாம். சக்தியில்லாதவராயின் பத்து முதல் எண்ணூறு வரை ஐந்தைந்து சங்க்யையாக விருத்தி செய்ய வேண் டும். மிகவும் குறைவாக விருக்குமாயின் ஒவ்வொரு எண் விருத்தி செய்க. பிறகு பத்துப்பத்தாகச் செய்யத் தக்கது. அவற்றிலும் முப்பத்திரண்டு இருபத்து நான்கு பதினறு பன்னிரண்டு இதில் இஷ்டப்பட்ட தொன்றை செய்யலாம். ஐம்பத்து நான்கு சங்கியை யுள்ளவைகளாவது கூறப்பட்டது.

இருபத்தேழாவது - த்விஜசங்யாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

श्राद्धादिविन्यासविधिः

विन्यासस्य विशेषोऽयं श्राद्धादीनामिहोच्यते ।
श्राद्धस्य [illegible] ॥

उपाङ्गमिति बोद्धव्यं [illegible] ।
पादप्रक्षालनात् [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] विशेषतः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] प्रशंसिताः ॥

श्राद्धेषु यः कृतो दोषो दोषो मासिके श्राद्धस्य
सर्वतः ।
[illegible] यः कृतो दोषो श्राद्धस्य हि जनस्य तु ॥

[illegible] यः कृतो दोषः [illegible] विशेषतः
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] विविधो मतः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] विशेषतः ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे श्राद्धविन्यास
विधिर्नाम षड्विंशतितमः पटलः ॥

ஶ்லோகம் - ௨௧½ ஆஶ்லோகம் - ௧௯௪௮½

உ
சிவமயம்.

கிராமாதிவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இனி கூறப்போகிற கிராம முதலான வற்றின் விந்யாசத்தினுடைய விசேஷமானது கூறப்படுகிறது. தேவர் மானுடர்கட்குக் கிரகிக்கக் கூடுமானதான கிராமமானது சரீர மாகவும் அங்கமாகவும் ஆகும். விமானம் கிரகம் முதலானவை உபாங்கமென அறியத் தக்கது. பதப்பிரஸ்தர சூத்திரத்திலும், நடுவிலிருக்கிற சூத்திரத்வயத்திலும், இரண்டு கர்ணசூத்திரத்திலும் உபாங்கத்தைச் செய்யக்கூடாது.

சூத்திர நியமன முதலியவை.

வீதியின் மத்தியிலாவது, கிரகங்களின் வரிசையிலாவது, கிராமத்தின் எல்லையிலாவது சூத்திரத்தின் விருத்தி எங்ஙனம் ஆகுமோ அங்ஙனம் செய்யத் தக்கது. சூத்திரச் சேதமானது செய்யக் கூடாது கிராமத்திலாவது கிரகங்களின் விசாலத்திலாவது தண்டச் சேதம் செய்யக் கூடாது. உபாங்கத்தின் தீர்க்க விஸ்தாரத்தில் தண்டச் சேதமும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. மற்ற விடத்தில் தண்டத்தைச் சேர்க்கப் படாதது. சரீரத்திலோவெனில் சிறிதுங் கூடாது.

வெளிவீதிகளில் விருத்தியும், வீதிகளில் தண்டச்சேதமும், மிகுதி பதத்தோடு கூடின கிரகமும், சேதிக்கப்பட்ட கிரகம் முதலானவையும், வீதிகளின் இஷ்டமான அளவும் வாஸ்து கர்மத்தில் கூறப் படுகிறது. அவ்விடத்திலேயே வீதியின் மத்யங்களிலும் மிகுதி பதத்தைச் சமாபனம் செய்விக்க வேண்டும். சண்டாளர்களின் பிரவேசத்திற்காகவும், மலத்தின் விசர்ஜனத்திற்காகவும் சந்துவீதிகள் கூறப்பட்டன.

கிராமலோப பலம்.

கிராமங்களின் யாதொரு குற்றம் செய்யப்படுகிறதோ அது அரசனுக்கும் கிராம முழுமைக்கும் ஆகும். அங்கங்களில் யாது குற்றம் செய்யப்படுமோ அது கிராமத்திற்கும் ஜனத்திற்குமாகும். உபாங்கத்தில் யாதோரு குற்றம் செய்யப்படுகிறதோ அது விசேஷமாக அவ்விடத்தில் இருப்பவர்கட்கு ஆகும்.

அசுப ஸ்தானங்கள்.

வாஸ்துவின் சமஸ்த மர்மத்தையும் விட்டு வேறிடத்தில் மனிதன் வசிக்க வேண்டும். திரிசூலத்திற் சர்ப்பநாசம் உண்டாகும்.

நாற்சந்தி மார்க்கத்தில் சேவகர்கட்கு நாசம் உண்டாகும். மர்ம ஸ்தானத்தில் மரணம் என்று அறியத்தக்கது. சந்தியில் சினேகிதர் பொருள் இவற்றிநாசம் உண்டாகும். மேலும் நாற்சந்தியில் நித்ய ரோகம் உண்டாகும். லாங்கல பதத்தில் சினேகித நாசமும், பிரம சூத்திரத்தில் மரணமும், கர்ணசூத்திரத்தில் கெடுதலும், பதப்பிரஸ்தார சூத்திரத்தில் பட்டணத்திற்கு நாசமும் உண்மையாக உண்டாகும்.

ஒற்றை யிரட்டையின் விபாகத்தால் அநேகவித விந்யாசம் சம்மதிக்கப்படுகிறது. சூத்திரத்தி லிருக்கும் தேவர்கள் ஒற்றைப் படை யிரட்டைப்படைகளாகவும், ஒற்றைப்படையில் பதத்தின் மத்தியத்தை யடைந்தவர்களாகவும் ஆகும். எந்தக் காரணத்தால் ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கையோ அந்தக் காரணத்தால் ஜனங்களிடத்தில் அசுபம் உண்டாகும்.

சபஸ்தானம் கிணறு தேவாலய முதலானவை.

இந்தப் பிரிவு தண்டக மென்கிற குறிப்புள்ள வாஸ்துவில் கூறப்பட்டது. பண்டிதன் பிரமஸ்தானத்தில் சபை முதலானவைகளை சாஸ்திரப்படி செய்விக்க வேண்டும். வடக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், தெற்கு தென்மேற்குத் திக்கில் சூத்திரம் யாதோ அதை விட்டு இரண்டு பார்சங்களில் சபையின் ஸ்தானம் சம்பூர்ணமாகச் செய்யத் தக்கது. நடுப்பாகத்தைப் போக்கி நடைகிணறு கிணறு மண்டபம் இவைகளையும், வாயுதிக்கு நிருதிதிக்கு ஈசானதிக்குகளில் தேவாலயத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

திரிமூர்த்தியம்ச ஸ்தானங்கள்.

பரமசிவத்தின் சம்பந்தமாயின் ஈசான்ய திக்கில் ஆகும். மற்ற திக்கில் விஷ்ணு சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். நடுப்பாகத்தில் பிரமசம்பந்தமான பீடத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.

பண்டிதனானவன் கிராம முதலானவற்றின் விஷயத்தில் விசேஷமாக பிரமசூத்திரத்திற்கு மேற்கு பாகத்திலும், வடக்கு திக்கில் மானுடபாகத்திலும் விஷ்ணுவை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். கிழக்கு சூத்திரத்தில் மானுட பாகத்தில் சுப்பிரமணியர் இருக்க வேண்டும். புத்திமானானவன் இந்திர சூத்திரத்திலிருந்து வடக்கு திக்கில் சூரியரை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். சோமசூத்திரத்திலும், அதற்கு கிழக்கு மானுடபாகத்திலும் விநாயகரை ஸ்தாபிக்க. அவ்விடத்திலேயே துர்க்கியை ஸ்தாபனஞ் செய்ய வேண்டும்; அல்லது சுப்ரமணியரின் பார்சத்திலாவது ஸ்தாபிக்கக் கூடும். மங்களவீதியின் புறத்தில் பைசாச ஸ்தாபனம் செய்யலாம்.

இருபத்தெட்டாவது – கிராமாதி விந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌪𑌥𑌵𑍀𑌥𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥
𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍇 𑌨 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 ॥
𑌪𑌦𑍇 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑌭𑌿𑌷𑌜𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌪𑌦𑍇 ॥
𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 [1]𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௩½ 𑌆𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௪௫௮

—:※:—

𑌪𑌾 - 1 𑌗𑍃𑌹𑌂

உ

சிவமயம்.

பிரஹ்மதேவ பதாதிவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு பிரமதேவர் பதமுதலானவற்றைக் கூறப் போகின்றேன். கிராமத்திலிருந்து பத்தாவதம்சமாவது ஒன்பதாவதம்சமாவது எட்டாவதம்சமாவது ஏழாவதம்சமாவது இவற்றின் புறத்திற் பைசாசபாகமாகச் செய்து அதனுள் மானுடபாகம் செய்யக் கூறப்படுகிறது. அதனுள் தேவர்களின் பாகமாகக் கூறப்படுகிறது. அதனுள் ளிருப்பது பிராம்மமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

ஆசாரியரானவர் கிராமத்தின் நாலாவது பாகத்தை எழுநூற்று முப்பத்தெட்டுப் பாகமாகச் செய்து அவைகளில் ஓர் பாகத்தை நாலுபக்கத்திலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்குப் புறத்தில் மார்க்கமென அறியத்தக்கது. புறத்திலிருக்கும் பாகம் பிசாச ஸ்தானமேதான்.

ஸ்தான விபரம்.

தேவர் மானுடர்களின் பாகத்தில் நான்கு வர்ணங்களுக்கும் இருப்பிடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. பிரம பிசாசுகளின் பாகத்தில் தேவதைகளின் இல்லிடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளிகளுக்குப் பிசாசுகளின் பாகத்தில் வாசம் செய்தல் கூடாது.

ஓ பண்டிதர்களே! அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாய்க் கூறப்படுகிறது. வர்ணங்களுக்கு வாசம் என்று கூறப்படுமளவில் பிரம பைசாசாம்சத்திலாவது பைசாச ஸ்தானத்திலாவது சோதிடர் வைத்யர்களுக்குக் கிரகத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்றத் தொழிலாளிகட்கு இல்லிடமாகிய வாஸ்துவானது பிசாசஸ்தானத்தில் சம்மதிக்கப்பட்டது. வைத்தியர்கட்கு கிரகம் கிராம மத்தியிலாவது புறத்திலாவது ஆகும். தேவாலயத்தின் பாரிசத்தில் பூஜகர்களுக்கு இல்லிடம் இருத்தல் வேண்டும்.

பிசாசு பாகத்தின் வெளியில் சாஸ்தா உருத்திரர் சாமுண்டி மாத்ருகைகள் ஆகும். மற்ற வாஸ்து தேவர்களுக்கு பிசாசபத ஸ்தானத்தில் பதம் ஆகும். புறத்திலாவது உட்புறத்திலாவது கணேசர் சுப்ரமண்யர்களுக்கு ஆலயமாகும்.

இருபத்தொன்பதாவது - பிரஹ்மதேவபதாதிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—•—

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌗𑌣𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌷𑌾𑌪𑌹𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 ।
𑌵𑌣𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿𑌕𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾 𑌰𑌜𑌕𑌾 𑌨𑌟𑌾𑌃 ।

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾 𑌨𑌟𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍈𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 ।
𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 ॥ ௫

𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿𑌕𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑌥 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌵𑍈𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌶𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌥 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ ௧௦

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌥 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌤𑌟𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍂𑌪𑌵𑌾𑌪𑍀𑌨𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑍋𑌮𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌟𑍀 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾𑌕𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑍇
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ॥ ௧௫

𑌹𑍀𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌟𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌹𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௦

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌃 ॥

𑌨𑍀𑌚𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௨ 𑌆𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௧௮௦

—:*:—

உ

சிவமயம்.

கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படல சந்த்ரிகை.

இப்பொழுது கிராமத்தின் அங்கங்களை யடுத்துப் பிழைப்பவர்களின் ஸ்தானங்களைக் கூறப்போகின்றேன். சோதிடர், கணக்கர், வைத்தியர், அம்பட்டர், மருந்து கொடுப்பவர், விஷத்தைப் போக்குகிறவர், தொழிலாளி, தெய்வங்கொண் டாடுவோர் இவ்விதமாகக் கிராமத்தினங்கம் எண்விதமாகும்.

வைசியர், குயவர், அம்பட்டர், புஷ்பவிற்பனையால் ஜீவிப்பவர், வாத்யக்காரர், பிராணிகளால் ஜீவிப்பவர், பண்டிக்காரர், வைதேக வர்த்தகர், சேணியர், கூலி வேலைக்காரர், வண்ணார், சண்டாளர் என்கிற இப் பன்னிருவரும் அங்கத்தை யடுத்துப் பிழைப்பவர்கள்.

ஸ்தான நிர்ணயம்.

மேற்கு திக்கில் வர்த்தகருக்கு இடம். அவ்வாறன்றி கிழக்கு திக்கிலாவது ஆகும். ஈசான்ய திக்கிலாவது வடக்குத் திக்கிலாவது கிழக்குத்திக்கிலாவது குயவரிருக்குமிடம். நாவிதர்கள் அக்நிமூலையிலாவது கிழக்குத்திக்கிலாவது அவ்விரண்டு திக்கிலாவது இருக்க வேண்டும். ஈசான்யத்தில் புஷ்பவிற்கிரயக் காரர்கட்கு இடம் இந்த சாஸ்திரத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது. வாத்யக்காரர்களுக்கிடம் வடக்கு திக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேற்கு திக்கில் அவ்வாறன்றி வாயு திக்கில் அல்லது நிருதி திக்கில் பிராணி ஜீவனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும்; தெற்கிலாவது வடக்கிலாவது வண்டிக்காரர்களுக்கும் இடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிவாகமத்தில் வைதேக வர்த்தகர்கட்கு வாயு திக்கில் இடம் கூறப்பட்டது. சேணியர்கட்கு இடம் தெற்கு திக்கில் இருப்புக் கூறப்படுகிறது. உயர்ந்தவருக்கு வசமாகவே யுக்தியாய் ஸ்தானத்தை சேர்க்க வேண்டும். உயர்ந்தவர்கட்கு அருகாமையிலும் தாழ்ந்தவருக்கு தூரத்திலும் இடம் இருக்க வேண்டும்.

அக்நி திக்கிலும் வாயு திக்கிலும் நூறு தண்டப் பிரமாணம் போக்கிக் கூலி வேலைக்காரர்கட்கு இருப்பிடம் இருக்க வேண்டும். வண்ணார்களுக்கு அதன் புறம்பாக இருப்பிடம் இருக்க வேண்டும். சண்டாளர்களுக்குக் கிழக்குத் திக்கிலும் விதிக்குகளிலும் செய்யத் தக்கது. சண்டாளர்களுக்குக் கொட்டாரங்களை (குரோச) எண்ணாயிரமுழ தூரத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஈசான்யதிக்கிலாவது வாயுதிக்கிலாவது கிழக்கிலாவது வடக்கிலாவது ஆறு முதலானவை இருந்தால் அந்நதிக்கரையில் மயானம் கூறப்படுகிறது. கிழக்கிலாவது மேற்கிலாவது வாயுவிலாவது ஈசான்யத்திலாவது அவ்வாறன்றி வடக்கிலாவது குளம் அல்லது கிணற்றை செய்விக்க வேண்டும். வேறு திக்குகளில் வர்ஜிக்க வேண்டும். தென் பாகத்தில் பசுக்களின் சாலை. அவ்வாறே வடக்குத் திக்கில் புஷ்பத்தோட்டம்.

அவ்வாறன்றி ஸமஸ்த திக்குகளிலும் நடைபாவி கிணறு குளங்கள் இருக்கலாம். வைசியர்களுக்கு இருப்பிடம் நான்கு பக்கத்திலும். சூத்திரர் தென் திசையில் இருக்க வேண்டும். இழி தொழிலையுடைய சண்டாளர் கூலி வேலைக்காரர்கட்கு இருப்பிடம், மயானத்திலும் வடக்குப் பிரதேசத்திலும் இருக்க வேண்டும்.

விருக்ஷ விசேஷம்.

விசேஷமாக கிராமத்தினங்கங்கட்கும், தேவாலயம் வீடு முதலானவைகட்கும், மார்க்கத்திற்கும், சம்சயமான மார்க்கத்திற்கும், சூன்யமாகிய பிரதேசத்திற்கும் மேற் கூறப்போகிற விருக்ஷங்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

நறுவில்லி ஆல் சடகம் அத்தி கொன்றை அவ்வாறே அரசு வேம்பு கல்லால் இவற்றை ஈசான்ய முதலான எட்டுத் திக்குகளிலும் பிரதக்ஷணக் கிரமமாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். வாஸ்துவிற்குப் புறம்பாகவே விருக்ஷங்கள் ஸ்தாபிக்கத் தக்கவை. இவை மேடையோடு கூடிய விருக்ஷங்களாக இருக்க வேண்டும். இவை விசேஷமாகக் கிராமாதிகளின் குற்றங்களைப் போக்கும்.

ஆயிரத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமான விப்ரஸ்தானத்தில், அந்தணரின் சக்தியால் தோஷத்தை யடையமாட்டாது. மங்கள வீதிக்குப் புறத்தில் அரைக்கால் கால் அறையாக விருத்தி செய்க. இதரவர்ண வீட்டுத்தோட்டங்களால் மறைக்கப்பட்ட தேவாலயத்தை யுடையதாகவும் நான்குமுதல் நான்கைந்து தண்டமும் அதிற் பாதி பாதியுமாக அடைவிப்பித்து வீட்டிற்குத் தக்கபடி பிராகாரத்துடன் தேவாலயமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு உருத்திர சம்பந்தமான தேவர்களுக்கு ஆலயத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

முப்பதாவது - கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படல
சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

महाशान्तिविधिः ॥

महाशान्तिविधिं वक्ष्ये ग्रामादीनाञ्च सिद्धये ।
सर्वेषां सर्वसम्पत्त्यै विघ्नानां नाशनं भवेत् ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन महाशान्तिं संस्थापयेत्सुधीः ।
देवतास्थापनात्पूर्वं स्थापनं चोत्तमं भवेत् ॥

देवतास्थापनस्यान्ते स्थापनं मध्यमं भवेत् ।
ग्रामविन्यासमात्रस्य पश्चात्स्थापितकालके ।

स्थापनं कन्यसं प्रोक्तं ग्रामादीनामिति स्मृतम् ।
पञ्चवर्षे गते चापि काले सति विशेषतः ॥

ग्रामादीनां च राष्ट्रस्य स्यात्तद्विघ्नं तु दीपावली वा ।
नाशयेदेव वापि ग्रामशान्तिं च विन्यसेत् ॥ ५

नष्टं नृपेश्वराणां च देवानां च शिवालये ।
गृहिणीं गर्भिणीं कन्यां यदि शान्तिं न निर्गमेत् ॥

षोडशाकारेण चार्धेण षट्कं वा कारयेद्बुधः ।
चतुरश्रसमस्य वेदाश्रविवर्जनात् ॥

चतुर्विंशतिकायामविस्तारः परिकीर्तितः ।
तदर्धं स्यात्तदुत्सेधं त्रिपादं वाथ तत्समम् ॥

पीठोत्सेधसमोत्सेधं स्यात्स्थापनस्य समुच्छ्रयः ।
सहस्रं वा द्विसहस्रं वा पञ्चसाहस्र द्विसाहस्रकम् ॥

प्रत्येकं समस्य प्रमाणेन तु कल्पयेत् ।
स्नानं पञ्चगव्येन तु हविषां परिकल्पयेत् ॥ १०

कोष्ठवृद्धिद्वयं स्यादष्टाश्रकं सर्वदेव वा ।
पादाः षोडशका वापि चोक्तेन पदेन च ॥

षोडश पञ्चाशद्वा प्रोक्ता ग्रहाणां नायिका भवेत् ।
सपञ्चपञ्चकोष्ठं वा नवकोष्ठयुतं तु वा ॥

वृत्तं वा चतुरश्रं वा कल्पयेद्देशिकोत्तमः ।
शिलायां तु वा पात्रं पवाये नान्यानि च ॥

पदानां कल्पयेद्धीमान् शम्भवे वाथ कण्डके ।
रत्नानि धातुकानि स्वस्वविस्तारभाजने ।

तद्वसनावस्त्राणि तानि निवेशयेत् ।
एवं ज्ञात्वा तु धीरोऽत्र महास्थापनमारभेत् ॥ १५

सृष्ट्वा ब्रह्ममन्त्रेण शोध्य प्रोक्ष्यास्त्रेण वारिणा ।
पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य पुण्याहं वाचयेत्ततः ॥

अङ्कुरार्पणकार्यं तु विधिना कारयेद्बुधः ।
महास्थाने गृहे वापि ग्रामे महालयावसने ॥

बिम्बस्यान्तरे चैव चान्यस्मिन्नधिवासने ।
ईशानाद्युत्तरेष्वेव विस्तृतं मण्डपं भवेत् ॥

तन्मध्ये वेदिकां कुर्यात्तस्मिन्हस्तैकसंयुतः ।
तावदुच्छ्रयं तस्याग्निकुण्डाश्चतस्रश्च ।

चतुरश्राणि कुण्डानि प्रत्येकं हस्तिकानि तु ।
सपञ्चाश्राणि कुण्डानि एकं वा पञ्चवर्गः स्मृतम् ॥

वितानध्वजसंयुक्तं दर्भमालाविराजितम् ।
पुष्पमालासमायुक्तं द्वारतोरणसंयुतम् ॥

अष्टाङ्गसंयुक्तं पट्टेन वस्त्रावृतम् ।
मण्डपं प्रोक्षयेत् पश्चात् पुण्याहवाचनैः ॥

ब्राह्मणान् भोजयेत्तत्र दक्षिणाश्चापि दापयेत् ।
शालिभिस्तण्डुलैश्चैव स्थण्डिलं तण्डुलैस्तिलैः ॥

कृष्णाजिनस्य षट्कत्रं कर्णिकाकेसरान्वितम् ।
तदुपरि परिस्तीर्य स्थण्डिलं पूजयेद्गुरुः ॥

௨௫

௩௦

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌚 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌚𑌾𑌮𑌰𑍈𑌶𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌮𑌲𑍈𑌃 ॥ ௫௦

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌾𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌚𑌾𑌮𑌰𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌮𑌲𑍍𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌥𑌂 𑌗𑌜𑌂 𑌹𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌚 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௫

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌧𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌕𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌖𑌡𑍍𑌗𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌪𑌕𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௬௦
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ॥
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌰𑍍𑌧𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑍋𑌪𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௫

𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௦
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍇 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌗𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible]

ஶஸ்த்ராணாம் ச ஸர்வேஷாம் பூர்வோக்தேநைவ வர்த்மநா |
அத²வா பூர்வஸித்³தே⁴ஷு ஸ்தா²நேஷ்வாலயேஷு பூர்வவத் || ௧௦௦

ஶாலாஸ்ய லக்ஷணாதீ³நி ப்ராகாராம்ஶ்ச க்³ருஹேஷு ச |
பா⁴வீகும்ப⁴க³டாகாரா ஶ்ரீபீ⁴ஜாலே ஸமாசரேத் ||

க³ர்ப⁴ம் சேத்தோ²த்³த⁴ராதே³ பூர்வஸ்யாம் வாத² விந்யஸேத் |
வாஸ்துபூஜா ச ஹோமஶ்ச க³ர்ப⁴ந்யாஸே விதீ⁴யதே ||

தே³வாநாம் பரிவாராணாம் ஶுப⁴வாஸ்துநிரீக்ஷணம் |
ஸ்தா²நாம் ஸ்வம் ஶாஸ்த்ரே ஸர்வஸ்மிந் பரிகீர்த்திதம் ||

ஸ்தி²த்யாலயே சாஷ்டாம்ஶே பஞ்சாம்ஶே வா து ஷட்பதே³ |
கு³ஹ்யஸ்தா²நே த்ரிகேஷ்வா க³ர்ப⁴ம் ஸம்ப்ரதிஷ்டா²பயேத் ||

இதி காமிகாக்²யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே³ க³ர்ப⁴ந்யாஸ
விதி⁴ர்நாம த்ரிம்ஶத்தம: படல: ||

ஶ்லோகம் - ௧௦௪ ஆதி³ஶ்லோகம் - ௨௦௮௪

உ

சிவமயம்.

கர்ப்பந்யாஸவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவைகட்கும் வீடுகட்கும் கர்ப்பந்யாஸ விதியைக் கூறப்போகின்றேன்.

கர்ப்பநியாச பலன்.

கர்ப்ப நியாசத்தோடு கூடினவிடம் சமஸ்த சம்பத்தையும் கொடுப்பதாக ஆகும். ஆகையாற் புத்திமான் சமஸ்த முயற்சியுடன் கர்ப்பந்யாசத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

உத்தமாதிபலன்.

தேவதையின் ஸ்தாபனத்திற்கு முன் ஸ்தாபிப்பது உத்தமம். தேவதா ஸ்தாபனத்தின் முடிவில் ஸ்தாபிப்பது மத்திமம். கிராம

விந்யாசம் முதல் ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட காலத்தில் கிராமாதிகளின் ஸ்தாபனம் அதமமாகக் கூறப்பட்டது.

கர்ப்பந்யாச காலம்.

அடியிற் கூறப்பட்ட சுபகாலத்தில் விசேஷமாக சுக்கில பக்ஷத்திற் கர்ப்பநியாசம் செய்க. கிராமாதிகட்கு இரவில் கர்ப்ப நியாசம் ஆகும். கிரகத்திற்குப் பகலில் ஆகும். தசமியோடு கூடின பகலில் கிராமத்தின் கர்ப்பத்தை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். மானுடர்களுக்கு இரவில் ந்யாசஞ் செய்ய வேண்டும் தேவர்கட்குப் பகலில் ந்யாசஞ் செய்ய வேண்டும்.

பேழை செய்யும் விபரம்.

மனைவியைக் கர்ப்பிணியாகச் செய்வதற்காவது, சுகப்ரசவதாவதற்காவது அப்போது பண்டிதன் பொன்னினுல் அல்லது மாம்பரத்தினுல் பேழையைச் செய்விக்க வேண்டும். நான்கு அங்குலமுதல் ஒவ்வோரங்குலம் விருத்தி செய்வதால் இருபத்திநான்கு அங்குலம் அகலம் நிகளம் கூறப்பட்டது. அதிற்பாதி உயரம் இருத்தல் வேண்டும். முக்காற் பாகமாவது அல்லது அதற்குச் சமமாகவாவது இருக்கலாம். ஸ்தூபியின் உயரம் முக்காற்பாகமாக இருக்க வேண்டும். மெற் கூரையினுடைய உயரமானது ஓர் பாகத்தோடு கூடினதாகவாவது, இரண்டு பாகமாவது, ஐந்து பாகத்தில் இரண்டு பாகத்தை யுடையதாகவாவது இருக்க வேண்டும். ஓர் யவை முதலாக பாதிபாதியவையாய் விருத்தி செய்து, சுவர்களின் கனமானது ஐந்தரை யவைதான்யப் பிரமாணம் செய்ய வேண்டியது. வீட்டின் ஓரறையின் விருத்தியானது அதிற்பாதி இருத்தல் வேண்டும். மூன்று பாகமாவது ஸமஸ்தமுமாவது நாலிலோர் பாகமாவது எட்டிலோரம்சமாவது உயரத்தாலும் கனத்தாலும் இருக்க வேண்டும்.

கிரகங்கட்குப் பேழை ஐந்தங்குலமானது கூறப்பட்டது, அதிகம் கூடாது. உத்தமாசிரியர் விருத்தக்கிருத்தியாகவாவது, நாற்சதுரமாகவாவது, இருபத்தைந்தரை (அரை-கோஷ்டம்) யோடு கூடினதாவது, ஒன்பதரையோடு கூடினதாவது செய்ய வேண்டும். சிலாமயமான பாத்திரமாவது அரை யவைதானியப் பிரமாணத்தாலும், அது கொண்ட அங்குலத்தாலும் புத்திமானுனவன் பாதி கனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபிக்கும் விபரம்.

சங்கு பாத்திரத்திலாவது அவ்வாறன்றிக் கரண்டகத்திலாவது ஸ்வல்பமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கிற பாத்திரத்தில் தாது முத

லானவற்றையும் மணிகளையும் அந்தந்த தேவஸ்தானத்தின் உற்பத்தியை யறிந்து அவ்வவற்றைப் புதைக்க வேண்டும். புத்திமானுனவன் இவ்வாறறிந்து கர்ப்பஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

கர்ப்பஸ்தாபனத்திற்குப் பேழையைத் தேய்த்து, வெளியிலிருக்கும் அழுக்கைப் புளியோடு கூடின ஜலத்தினுல் சோதித்துப் பஞ்சகவ்யத்தினுல் நன்ருகப் புரோக்ஷித்து பிறகு புண்யாகவாசத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

ஷி அங்குரார்ப்பண முதலியவை.

பண்டிதனுனவன் சுபகரமாகிய அங்குரார்ப்பண கிருத்தியத்தை விதியுடன் செய்ய வேண்டும். கர்ப்பஸ்தானத்திலாவது கிரகத்திலாவது கிராமத்திலாவது கர்ப்பாதிவாசத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டபம்.

ஆலயத்திற்கு வடதிசையிலாவது கிழக்குத்திசையிலாவது மற்றத்திக்குகளின் ஸ்தானத்திலாவது நூற்றுப்பத்து முழங்களால் மண்டபத்தை விஸ்தாரமாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில் அதன் மூன்றுபாகத்தி லோர் பாகத்தால் ஒட்டைஜாண் உயரம் மேடையைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வேதிகையில் நான்கு திசைகளிலும் வெவ்வேருக முழப் பிரமாணமுள்ளதும் நான்கு கோணமுள்ளதுமான குண்டங்களாவது, திரிகோணமுள்ள குண்டங்களாவது, அவ்வாறன்றி கிழக்குத் திசையில் ஓர் குண்டமாவது இருக்க வேண்டும்.

பிறகு மண்டபத்தை அஸ்மானகிரி துவஜம் இவைகளோடு கூடினதாகவும், தர்ப்பமாலைகளாற் சூழப்பட்டதாகவும், புஷ்பமாலைகளோடு கூடினதாகவும், த்வார தோரணங்களோடு கூடினதாகவும், சுபகரமான அங்குரார்ப்பணத்தோடு கூடினதாகவும், பெரிதாகிய தாமரை புஷ்பத்தால் சூழப்பட்டதாகவும் இவ்வாறு அலங்கரிப்பித்து மீட்டும் புண்ணியாகவாசனத்தைச்செய்ய வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபனக் கிரியாவிபரம்.

ஆசாரியர் அவ்விடத்தில் அந்தத் தினத்திற்கு முன்பாக மூன்று தினம் பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு பதக்கு நெல்லுகளாலும் அமுதுகளாலும் (அரிசி) எள்ளுகளாலும் மேடையைச் செய்து, கர்ணிகையின் தாதுகளுடன் கூடின தாமரை இதழை எட்டுத்திக்கினு மடைந்ததா யெழுதி, தர்ப்பங்களைப் பரப்பி மேடையைப் பூஜித்தல் வேண்டும்,

பிறகு பசுவின் சாணத்தால் மெழுகப்பட்டதாயும் சுபகரமாயும் அரிசிமாவால் சித்திரிக்கப்பட்ட வேதிகையின் மேற்தப் பாகத்தில்

KER

நான்கு பக்கத்திலும் நாற்கோணமா யிருக்கிற பூமியை ஏழு த்வீபங்களோடு கூடினதாகவும், எழு சமுத்திரங்களோடு கூடினதாகவும், அஷ்டமலைகளோடும் அஷ்ட திக்கு கஜங்களோடும் கூடினதாகவும், படத்துடன் கூடிய அஷ்ட நாகங்களுடனும் புவனத்துவாவின் கிரமத்தோடும் கூடினதாகவும், வெள்ளைக்கடல் நுரைப் பொடியால் கோலமிட்டுப் பேழையைப் பஞ்சகவ்யங்களாற் சுத்திசெய்து ஸ்தாபித்துச் சித்திரவர்ணமாகிய மண்டலத்தில், ஆசரரியரானவர் வஸ்திரங்களாலும் ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷணங்களாலும் நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவராய்ச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய்க் கிழக்கு முகமானவராய் நியமனமுள்ளவராய் அக்ஷரங்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பேழைக்கு அக்ஷர நியாசம்.

நடுக்கோஷ்டத்தில் பிரணவத்தை நாதபிந்துக்களோடு கூடினதாக நியாசம் செய்ய வேண்டும். கிழக்கு முதலான எட்டுக் கோணங்களிலும் ய காரம் முதல் ஹ கார முடிவாக விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அகாரமுதல் விசர்க்க முடிவாய் வெளிக்கோணங்களில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

சிவத்தியானம்.

மூன்று கண்களை யுடையவராயும், நான்கு புஜங்களை யுடையவராயும், வரதாபயக் கைகளையுடையவராயும், சூலம் கல்லுளியைத் தரித்தவராயும், சாந்தமூர்த்தியாயும், சடையிற் சந்திரனுல் புஷிக்கப்பட்டவராயும் தியானித்து பிறகு திரவியங்களை நியாசிக்க வேண்டும்.

மிருத்திகை நியாசம்.

கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது இருந்துகொண்டு மண் முதலானவற்றை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். உள்ளாவரணத்தில் கிழக்குத் திசையில் சமுத்திரத்தின் மண்ணை நியாசிக்க வேண்டும். பிறகு ஆற்றின் மண், குளத்தின் மண், தர்ப்பையின் கீழிருக்கு மண், நண்டுவளை மண், புற்றுமண், எருதுக் கோட்டினுல் கிளறிய மண், யானைத்தந்தத்தாற் கிளறிய மண் இந்த மண்களை முறையாக நியாசிக்க வேண்டும். கிழக்கு முதலான திக்குகளின் கிரமமாக எட்டுத்திக்குகளிலும் எட்டு மண்களைச் சேர்த்து, அந்த ஸமஸ்தமான எட்டுவித மண்களை பிரம்மபதத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு ஐந்து மிருத்துக்களையாவது முறையாக விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். எருதின் கொம்பு, யானையின் தந்தம், தர்ப்பை

யடி, ஜலத்தின் மத்தியம் ஆற்றங்கரை என்னும் இவ்வைந்தின் மண்களையும் திக்குகளின் மத்தியில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

மூலவர்க்க நியாசம்.

தாமரை நெய்தல் செங்கழுநீர் இவற்றின் கிழங்குகளும், ஆம்பற் கிழங்குகளும், செந்தாமரை வெண்டாமரை திராக்ஷை அவ்வாறே கருநெய்தற் புஷ்பம் இவற்றின் கிழங்குகளும் அந்த ஆவரணத்திலேயே மத்திமமாகிய சர்வலோகபாலர்களின் மண்டலத்தில் கிரமமாக விந்யசிக்க வேண்டும்.

அதற்குப் புறத்தில் அஷ்டமங்கலமாகும்.

லக்ஷ்மியின் பதுமை, பூர்ணகும்பம், பேரி, கண்ணாடி, இரண்டு மத்ஸியம் போன்ற அடையாளம், அங்குசம், சங்கு, சிங்கம் ஆகியவற்றை இந்திரன் முதலான திக்குகளில் முறையாக இந்திர மந்திரம் முதலானவற்ருல் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

நவரத்ன நியாசம்.

வஜ்ரம் பவழம் நீலம் இந்திர நீலம் முத்து புஷ்பராகம், சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட பத்மராகம் வைடூரியம் இவற்றை ஜ்வலிக்கிற சக்தியுள்ள பரமசிவத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி பஞ்சரத்தினங்களை முறையாக விந்யாசம் செய்யலாம். மாணிக்கத்தையும் இந்திரநீலத்தையும் வைடூரியத்தையும் பவழத்தையும் முத்தையும், நடுவிலும் நான்கு திக்குகளிலும் பஞ்சபிரம்ம மந்திரங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டு நியாசம் செய்க.

தாதுவர்க்க நியாசம்.

அரிதளம் சிலாசத்து தாளகம் பாதரசங்களையும், ஏலம் வால்மிளகு, ச்ருங்க மென்னும் திருநாற்பாலைகளையும், தைர்ய வீரிய சொருபமாகிய மலையிலுண்டான தாது விசேஷங்களையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

சக்திதியானம்.

பொன்மயமாகவும் சிவந்த வர்ணமாகவும் அளவிடக் கூடாத படத்தை யுடையதாகவும் ஆனந்தத்தோடு கூடிய உயர்ந்த தொனியுள்ள சர்ப்பங்களைச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மத்திய பாகத்தில் ஸமஸ்தமான தேக சக்தியையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

தான்ய நியாசம்.

வெளியாவரணத்திலும் திக்குகளிலும் மத்தியபாகங்களிலும் நெல் கோதுமை எள்ளு உளுந்து இவை முதலான பதினறு விதை

தானியங்களையும், பிரதக்ஷிணமாக பயறு தான்யத்தையும் யவை செந்நெல் சாமை யிவற்றை மத்தியிலும் அமைத்து, ஸமஸ்தமாகிய திருப்திஸ்வரூபங்களாகிய இவற்றை லோகபாலர்களின் வாசகங்களாகிய மந்திரங்களால் நியாசிக்க வேண்டும்.

உலோக நியாசம் மூலிகா நியாசம்.

பொன்மய சம்பா, வெள்ளி நெல்லு, தகரத்தின் வரகு, காரீயத்தின் ஜடாமாஞ்சி புஷ்பம், ஏமுருமயமான எள்ளு, இரும்புமயமான பயறு, செம்பின் அடையாளமான கொள்ளு, விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலீ, கற்ருழைமடல், மருக்காரை, நாயுருவி, ஒரிதழ்த் தாமரை இந்த மூலிகைகளைக் கிழக்கு முதலாக வரிசையாய் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

அஷ்டகந்த நியாசம்.

சந்தனம் அகில் கற்பூரம் லவங்கம் ஏலக்காய் தக்கோலத்துடன் அஷ்டகந்தங்களை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் முறையாக நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

ஆயுத நியாசம்.

ஸமஸ்த தேவர்கட்கும் சாமானியமாகிய அடையாளங்களால் அவரவர் ஆயுதம் கூறப்படுகிறது. சிவசம்பந்தத்தில் கபாலம் சூலம் கட்வாங்கம் கோடலி விருஷபம் அவ்வாறே பினகம் (வில்லு) மான் சுவர்ணமயமான பாசம் இவற்றை விந்யசிக்க வேண்டும். தேவர்களின் அஸ்திரங்களை நடுப்பாகத்தில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிராம்மண நியாசம்.

மத்தியில் அந்தணர் பாகத்தில், அநுகூலத்திற்ாக யஞ்ஞோபவீதம் கமண்டலம், பிரணவாகிருதியும் சுவர்ணமயமாயுமுள்ள ஸ்ருவம் விந்யசிக்க வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய நியாசம்.

தேர் யானை குதிரை புலி வில்லு, சுவர்ணமயமான கத்தி இவற்றை அரசனுடைய பிரதேசத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

வைச்ய நியாசம்.

தராசு படி எருமை, சுவர்ணமயமான பசு, இரண்டு எருதை இவற்றை நடுவரையில் வைசிய பாகத்தில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

சூத்திர நியாசம்.

இடபம். இரண்டு கலப்பை, இரண்டு மத்ஸியம், பொன்மய மான நெல் தானியம் இவற்றை நடுப்பாகத்தில் சூத்திர ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும்.

பாகசாலா நியாசம்,

ஸ்தாலி பாத்திரத்தையும் அதன் மேல்மூடித் தட்டையும்' துடுப்பையும் அரிசியையும் கடத்தையும் (பதக்கு அளவுள்ள பாண் டம்) களமென்று பிரசித்தமான விறகுக் கட்டையும், கறுப்பு சிவப்பு வர்ணமான பாகசாலையில் வைக்க வேண்டும்.

கிரக நியாசம்.

தெற்குக் கிரகத்தில் புதிதாகிய நெல்லினுலும் ஜலத்தாலும் பூரிக்கப்பட்டதா யிருக்கிற கும்பம் இருக்க வேண்டும். தனகிரகத்தில் கர்ப்பந்யாசம் செய்ய வேண்டும். திறவுகோலானது பூட்டு தாழ்ப் பாளோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும்.

கட்டில் தீபம் படுக்கை இவற்றையுடைய சுசாலயமும் கர்ப்ப நியாசத்திற்குரியதாக அறியத்தக்கது.

திரவியப் பிரமாணமும் ஸ்தாபன விசெஷமும்.

உளுந்து பிரமாணம் முதல் ஒரு பலம் வரை திரவியத்தினள வாகும். நாற்கால் ஐந்துக்களும் தேவர்களும் உட்பக்கம் முகத்தை யுடையவர்களாக ஸ்தாபிக்கத் தக்கவர்கள். காலங்குலம் ஆரம்பித்து காற்காலங்குலமாக விருத்தி செய்து எட்டங்குலப் பிரமாணத்தினுல் பிம்பங்களி னுனி கூறப்பட்டது. வாகனத்தி னுயரங்கள் தாழ்ந்திருந் தாலும் உயர்ந்திருந்தாலும் அந்த எட்டங்குலத்திற் பாதி இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு திரவியங்களை விந்யாசம் செய்து ஈசான மந்திரத் தால் மறைத்து இரண்டு வஸ்த்திரத்தால் சுற்றித் தர்பங்களாலும் சுற்றிப் பூஜிக்க வேண்டும். சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதைகளாலும் தூப தீப நைவெத்திய முதலானவைகளாலும் பூஜித்துப் பேழையை யெடுத்து இரண்டு கரங்களால் மேடையின் பேரில் விந்யசிக்க வேண்டும்.

ஹோம கர்மம்.

ஆசாரியர், வஸ்திரம் பொன் மோதிரம் முதலானவற்ருல் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவர் களாயுமுள்ள மூர்த்திபர்களோடு ஹோமகர்மத்தைச் செய்ய வேண்

டும். விதிப்படி அக்நிமுகத்தைச் செய்து பிறகு திரவியங்களை ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

பலாசு அத்தி அரசு ஆல் இவை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் நியாசிக்க. சமுத்துகளையும் நெய் அவிசுகளையும் பொரிகளையும் கடுகுகளையும் யவதானியங்களையும் எள்ளுகளையும் வெவ்வேருக சிவ மந்திரத்தால் நூறு முறையாவது ஐம்பது முறையாவது அதிற் பாதி யாவது ஹோமம் செய்க. சிவமந்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பத்திலோர் பங்கு அங்கமந்திரங்கட்கும் திருப்தி செய்து, பிறகு விதிப்படிச் சிவ மந்திரத்தினுல் வௌஷட் முடிவாகப் பூர்ணுகுதியைச் செய்து, ஈச் வராதிகளுடன் கூட மூன்று தத்துவங்களையும் மூர்த்திகளின் அதிபதி களையும் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

பேழையைப் புஷ்பம் சந்தன முதலானவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும். சம்பத்து மந்திரமாகிய இலக்குமி பீஜத்தால் சம்ஸ்காரம் செய்து, பத்துமுறை மூலமந்திரத்தால் திரவிய நியாசம் ஆரம்பித்துக் கர்ப்பஸ்தாபனம் வரை, ருக்கு முதலான மூன்றுவேத அத்தியயநம் செய்யத்தக்து. மூலைகளில் அஸ்திர மத்திர ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

கர்ப்பஸ்தாபன ஸ்தானங்கள்.

கிராம முதலான ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் இந்தக் கர்ப்ப ஸ்தாபனங்களைச் செய்தல் வேண்டும். புத்திமானுனவன், பிரம தேவர் அரியமர் விவஸ்வரின் பாகத்திலும் அவ்வாறே யமர் இந்திரர் வருணர் சோமர் பிருதிவீதரர் புஷ்பதந்தர் பல்லாடர் மஹேந்திரர் கிரகக்ஷதர் சௌம்யர் பாகத்திலும், தேவக்கிரகம் கிராமம் முதலான வற்றில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஸ்தாபன மந்திரம், பேழை ஸ்பான இடப்பிரமாணம் முதலியன.

பிறகு சிரோமந்திராந்தமாகவாவது கர்ணமந்திராந்தமாகவா வது இருதய மந்திராந்தமாகவாவது கற்பிக்க வேண்டும். அவ் விடத்தில் சிறங்கை பிரமாணத்தாற் பள்ளம் வெட்ட வேண்டும். பாத்திரத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் ஆறங்குலப் பிரமாண முதல் இருபத்துநான்கு அங்குலப் பிரமாணம் வரை மத்தியி லிடைவெளி யுடன் கல்லினுலாவது செங்கல்லினுலாவது பேழைப் பிரமாணமாகப் பள்ளத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பசுவின் சாணத்தால் மெழுகி புண்ணியாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். பஞ்ச கவ்வியத்தாற் புரோக்ஷித்து அதன் நடுவில் எட்டு மிருத்துக்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

சேஷர் நாகரின் ஊர்த்துவ பூமிகளில் எட்டுத்வீபங்களோடு கூடினதாயும், திக்கஜங்களோடும், பர்வதங்களோடும் கூடினதாயு முள்ள பூமியைக் கந்தபுஷ்ப முதலானவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும்,

தக்ஷிணை.

அவ்விடத்தில் ஆசாரியரை வஸ்திரம் சொர்ண மோதிரம் முதலான ஆபரணங்களால் பூஜிக்க வேண்டும். ஆசாரியருக்கு தக்ஷிணையோ வென்றால் ஐந்து வராகன் அதமமாகவும், பத்து வராகன் மத்திமமாகவும், பதினைந்து வராகன் உத்தமமாகவும் கூறப்பட்டது. பசு பூமி தாசர் தான்ய முதலான கிரகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகளை விசேஷமாகக் கொடுப்பித்துப் பிறகு ஆசாரியரைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு அத்யயனம் செய்தவர்களையும், மூர்த்தியதிபதியாக ஜபித்தவர்களையும், சோதிடரையும் பூஜிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திற் சிற்பியை வஸ்திராபரணங்களாற் சந்தோஷிப்பித்துச் சதாசிவ மூர்த்தி யுருவத்தைத் தியானித்து மூலமந்திரத்தை யுச்சரிக்க வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபனம்.

ஆதிசைவர், பேழையைக் கிழக்கு முகமாக யிருந்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும். புழுதினால் பள்ளத்தை நிறைத்தல் வேண்டும். மிகவும் லக்ஷணமாகவும் கெட்டியாகவும் கெட்டனை செய்ய வேண்டும். அதன்மேற் சபையையாவது கற்பித்தல் வேண்டும். அல்லது மேலான பிம்பத்தையாவது செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பரமசிவமுதலான தேவர்கட்கும் தேவிகட்கும் துவாரத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் தூணடியிலாவது அவ்வாறே சந்திகளிலாவது பள்ளஞ் செய்து கர்ப்பநியாசம் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஹோமம் செய்கிற தூணை யுடைத்தான ஸ்தம்பத்தில் பாதாவரணம் கூர்ச்சாவரணம் என்னும் ஸ்தான விசேஷத்தின் அடியில் அதைப் பார்க்கிலும் மிகவும் மேடாகவும் பள்ளமாகவும் கர்ப்பநியாசம் சம்பத்தை நாசம் செய்யும். அவ்வாறன்றி பிரமகர்ப்பத்தை பிரமஸ்தானத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். சபை தண்ணீர்பந்தல் மண்டபம் இவைகளுக்கு, கர்ணசூத்திரத்தின் பாதத்திலாவது பிரதக்ஷிணத்திலாவது இரட்டைத்தூண்களிலாவது துவாரத்திற்குத் தெற்குப் பாகத்திலாவது கர்ப்பநியாசம் செய்யலாம்.

புத்திமானானவன், நாட்டிய சபையிலாயின் பந்தல் முதலான பாகத்திற்கு முனையில் கர்ப்பத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், அல்லது அலங்கரிக்கப்பட்ட தூணடியிலாவது கர்ப்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வீட்டின் கர்ப்பத்திலும் சபையின் கர்ப்பத்திலும் துவாரஸ்தம்பம் விதிக்கப்படுகின்றது. சிரசின் உருவம் போன்ற பாகத்தில் அவைகட்குக் கர்ப்பம் விதிக்கப்படுகின்றது. துலாபார அபிஷேகத்

திற்காக மண்டபமும் அவ்வாறிருத்தல் வேண்டும். சகலமான மண்டபங்கட்கும் கர்ப்பஸ்தாபனம் சொல்லப்படுகிறது. துவாரத்திற்குத் தென்பக்கத்திலாவது இடது தூணிலாவது அவ்வாறன்றி முற்றத்திலாவது, முன்கூறப்பட்ட கர்ணசூத்திரத்தின் பாகத்திலாவது, துவாரத்திற்குத் தென்பாக சந்தியிலாவது, மண்டப ஸ்தம்பத்தினடியிலாவது முதலாவரணத்திலாவது நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

நாலிலொருபாகம் அஸ்திவார மிடப்பட்ட உப்பரிகையிலோவெனில் வீட்டின் கர்ப்பத்தின்பேரில் விந்யசிக்க வேண்டும். அதற்கெதிராகக் கட்டப்பட்ட உப்பரிகையிலோ வெனில் ஆவரணத்தின் மேல் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அந்தணர்கட்கு ஆவரணத்தின் மேலும், அரசர்கட்கு ஆம்பற் புஷ்பத்தின் மீதும் வைசியர்கட்குப் பூமியின் மீதும் சூத்திரர்கட்குப் பாதக்குறட்டின் மீதும் நியாசம் செய்ய வேண்டும். யாவருக்கும் சமஸ்த காரிய சித்திக்காக பூமியிலும் புஷ்பதந்தர் பல்லாடர் மகேந்திரர் கிரகக்ஷதரிடத்தில் வலது பாகத்தில் சுவரில் நேத்ராகிருதியாக செய்த ரந்திரத்தில் வடக்கு முதலான நான்கு கிரகங்களிலாவது துவாரப் பிரதக்ஷிணத் தூணினிசைப்பிலாவாது கர்ப்பநியாசம் விதிக்கப்படுகின்றது.

பரிவார தேவதைகளின் ஆலயங்கட்கும் மூலஸ்தானத்தின் கிருத்தியந்தைச் செய்ய வேண்டும். சாலைகளின் நான்கு மூலைகளிலோ வெனின் இஷ்டமான இடத்தில் கிரகிக்கலாம். மாலையைப் போன்ற பிரகாரமாயின் முதலாவரணத்திலாவது இரண்டாவதாவரணத்திலாவது இரட்டிப்பான மூலைத் தூணில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். வெளியே இருந்து புறம்பாக நான்கு பக்கத்திலும் பார்த்து, இடது வலது பாகங்களை விகற்பித்து மாற்றி, அகத்திலும் புறத்திலும் முகத்தையுடையதான கர்ப்பத்தை வாஸ்துவின் மத்தியில் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ஆலயத்திலும் மண்டபத்திலும் வெளிவருவதற்கு வலது பாகத்திலும், சமஸ்தமான கோபுரங்கட்கு உட்பிரவேசத்திற்கு வலது பக்கத்திலும், ஸ்வாதி யென்று பிரசித்தமான நாட்டிய ஸ்தானமில்லாத சாலைகளின் நெத்ராகிருதியாகச் செய்யப்பட்ட சுவற்றிற்கும், அதனோடு கூடின ஸமஸ்த ஸ்தலத்திற்கும் அடிப்பாகத்திலும் கர்ப்பநியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி நடுச்சுவரிலாவது துவாரத்தின் இடது பாகத்திலாவது அவ்வாறன்றி நடுப்பாகத்திலாவது செய்யக் கூடும்.

கர்ப்பத்தின் வாசத்திற்கு ஐந்து ஸ்தானங்கள். அவை யாவை எனின் சாலைகளிலும் கிரகங்களிலும் நடைபாவி கிணறு குளம் முதலானவை. துரவு அணைக்கட்டு இவற்றிலும், கர்ப்ப நியாசம்

செய்ய வேண்டுமாயின் அதன் வடபாகத்திலாவது அவ்வாறன்றி கிழக்குத்திக்கிலாவது விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பூஜை ஹோமம் இவை கர்ப்ப நியாசத்தில் விதிக்கப் படுகிறது. கோபுரமும் பரிவாராலயமும் மூலஸ்தான வாஸ்துவிற்குப் பார்வையாக இருக்க வேண்டும். மண்டபங்கட்கு முகம் சுவரின் விஸ்தாரத்தில் எட்டிலோர் பாகமும், புறம்பான பாகத்தில் நாலிலோர்பாகமும் சமஸ்த சாத்திரத்திலும் கூறப்பட்டது. உள்ளாக மூன்றடி மத்தியில் தள்ளி கிர்பத்தை நன்றாக நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

முப்பத்தோராவது - கர்ப்பந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

வாஸ்துஶாந்திவிதி: ।

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண வாஸ்துஹோமஸ்ய லக்ஷணம் ।
வாஸ்துஸ்தாநம் விநா யஸ்து ப்ரதிஷ்டாநம் ந காரயேத் ॥
வாஸ்துலிங்காதிஹீநம் து ப்ரதிமாலிங்காதிகம் நஹி ।
அயம் விநாஶோ ராஷ்ட்ரஸ்ய ப்ராஸாதஸ்ய ச ஸர்வதா ॥
வாஸ்துலிங்காதிஹீநம் வா தத்ப்ராப்தம் வா ஸமாசரேத் ।
ப்ரதிஷ்டாநஸ்ய வைஶாக்யாஸ்தத்ர பூர்வபாஶ்வயோ: ॥
ஶூத்ரஸ்யாதிஷ்டிதே வா கூபாந்தே வாஸ்துவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதே ।
தத்பூர்வம் ப்ரதிஷ்டாபநே கூபோதகேந ஸம்ஸ்ப்ருஶேத் ॥
த்ரியாமே ஹ்ருதிபக்ஷஸ்தே ஸ்வஸ்தஸ்தே வா ஸுஸம்ஸ்ப்ருஶேத் ।
யதா காலபதேநைவ ப்ரதிஷ்டாநம் ப்ரகல்பயேத் ॥
வாஸ்துநாஶாயபேந ஶஸ்ஸ்ரோதஸா ஸதேத் ।
ப்ரதிமா ஶக்தி ஸந்நேந ஸத்யம் ஸர்வதா ப்ரதா ॥
ஶேஷஞ்ச ஶஸ்ரஸ்ய ஸ்தூலம் வா ஸமாக்ருதி ।
தஸ்ய ஶஸ்ருஶ்ருமா யஸ்மம் து ஹீநஸ்யாங்கம் ஸ்யஜேத் ॥

உத்க்ருஷ்டயோர்மத்யமயோ ரத்நாநாம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
லிங்காயாமம் ஸமாவ்ருத்தம் ஸ்யாந்நாஹாயாமம் ஸமம் ஸமம் ॥
விஸ்தாரவிஸ்தாரமேகம் ஸமுந்நதம் து காரயேத் ।
நவாங்குலம் ஸமாரப்ய த்ர்யங்குலவிவர்த்தநாத் ॥
த்ரயஸ்த்ரிம்ஶாங்குலம் யாவல்லிங்கம் து வா பவேத் ।
லிங்கம் த்ரிவர்த்தநம் ஸமேந து நிவேஶயேத் ॥
ப்ரதிமாயாம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்யாத் ஹீநமாநம் ।
ஸமாயாம் ஹாநிம் தத்ர நவலிங்கோச்சயா ஸ்ம்ருதா: ॥
ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய த்ர்யங்குலவிவர்த்தநாத் ।
த்ரிம்ஶத்வ்ருத்திமாநம் து நவமாநமநீரிதம் ॥
ஸகலம் ஸகலம் கல்பிதம் தேவ நிஷ்கலம் ।
ப்ரதிபிம்பாயாமமாநம் து ஶ்ரேஷ்டம் வேதாம்ஶமாநத: ॥
ஹீநமத்யமஶ்ரேஷ்டாநாம் தோகம் ।
நிஷ்கலஸ்ய விமாநேந வாஸநம் வாஸ்தும் பவேத் ।
ஹீநம் ஸ்யாத்த்யம்ஶேந மத்யமேநவமாநகம் ।
லிங்கமாநமேதேநாபி பிண்டம் பரிகல்பயேத் ॥
ஸாமாந்யகாமேஜபாலிங்கமாநம் வியமே ச ।
க்ஷீரவ்ருக்ஷை: ஶாகஶைலை பலாஶாம்ரகபித்தகை: ॥
ப்ரதிமா நவபுஷ்பக்ஷீரைஸ்து வநாதிபி: ।
ஸாமாந்யவ்ருக்ஷாஜ்ஜாம் லிங்கமாநம் ஸமாசரேத் ॥
ஹர்ம்யாங்கே ச ஜீர்ணே ச ஹீநே ச விகலாங்ககே ।
ஶோதநாதிஷு தோஷேஷு வாஸ்துஸ்தாநம் து காரயேத் ॥
ப்ராகேவ பாதஶாலாந்தே வாமே லிங்கமாநயோ: ।
தத்புண்யம் நேஷ்டநந்த்யம் தத்ரைவ ஸ்தாபயேத்ஸ்தயோ: ॥
வாஸ்வாயாமே கர்த்தவ்யம் ஶுபம் சதுரஶ்ரகம் ।
தத்ஸமம் வா தத்யர்த்தம் வா த்ரிபாதம் வாத ஶுபம் ॥

पक्षे च काशीवासस्य हितार्थं कामार्थाविधि ।
विश्वासघातजन्यं तु दुष्कीर्तिं वर्धिकान्विताम् ॥
उच्छिष्टं यथाकामं तथैव तर्पणादिके ।
तर्पणार्थं उष्टवृत्तं वा क्रिया पीठाकृतिस्थिता ॥
लिङ्गनाशं तु विश्वास पीठं वा येषु तिष्ठता ।
उष्टकाष्ठिन्नवक्त्राभिः लिङ्गं स्यात्स्थापिता पुरा ॥
रत्नन्यासो न कर्तव्यः पादसेवादिकं नहि ।
पूर्वमेव कामार्थसिद्धौ विधिना वाङ्कारार्पणम् ॥
बालवयोः कर्तव्यं दुष्यं च तत्त्वतः ।
दर्शनादि हन्येत् दुष्टवस्तुवहस्ततः ॥ ௨௫
विश्वासस्थं हस्तयुक्तं सान्निध्यं सन्ततं वा ।
पक्तिकृत्यपरायणं च तत्त्वं सदाचारणम् ॥
दर्शनासनयुक्तं विज्ञानाद्यैश्वर्यसिद्धितम् ।
दिव्यामृत वेदिकां कामार्थत्वतत्त्वावलोकनम् ॥
पञ्चजन्यं तु विश्वासस्य यत्तत्त्वज्ञः ।
तस्यार्थं परितश्चाष्टदिक्षु कल्पाणि कल्पयेत् ॥
दिव्यासं च तत्त्वाणि कोणेष्वष्टासु कल्पयेत् ।
अंशानां कुण्डयोर्मध्ये पूर्णानां वृत्तकारणम् ॥
अथवा पञ्चकोणानि वेदिकं वा पार्वतः स्थितः ।
दुष्टपद्मोत्तरे पार्श्वे स्नानस्य पूर्वकल्पयेत् ॥ ௩௦
पश्चाद्विन्यस्य पार्श्वादयं चावयेत्ततः ।
जपयेत् पूर्वां कामार्थस्य दक्षिण संयुताम् ॥
पूर्वाह्ने पञ्चरत्नैर्लिङ्गमाध्येन दैशिकः ।
शिवदानपरः स्नानौ ह्यस्नाय च हृदयायेत् ॥
वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य गन्धपुष्पैश्च सिद्धिताम् ।
जपेत्तु शालिग्रामं सन्निवेश्य कामिनीः ॥

श्रीखण्डं चन्दनं वा वेदपारायणम् ।
पूर्ववत्पञ्चगव्येन स्नापनं वा समाचरेत् ॥
परितः कलशान्स्थाप्य लोकपालानथैव तान् ।
सवस्त्रान्सहिरण्यांश्च सपात्रान्सपिधानकान् ॥
ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र दक्षिणं च समर्पयेत् ।
वास्तुहोमं ततः कार्यं ब्राह्मणैः दक्षिणा वा ॥
पर्यग्निकरणं कृत्वा वास्तुहोमं विधानतः ।
जलाधिवास लिङ्गं तु स्नानपूर्वं न्यसेत् ॥
वस्त्रं विसृज्य लिङ्गे तु पञ्चगव्याभिषेचनम् ।
कलशैः पञ्चगव्येन सम्पूज्य च दक्षिणा ततः ॥
वस्त्रेण वेष्टयेल्लिङ्गं पीठे चैव दैशिकः ।
शयीत वेदिकायां क्षेत्रपालार्चितं सदा ॥
तण्डुलेषु स्थितैर्देवैः पञ्चाङ्गैः
सापिधानकम् ।
शयनं कल्पयेत्तत्र दिव्येन दर्भपुञ्जकैः ॥ ௪௦
सर्वदिक्षु समायुक्तं स्तोत्रैर्वेदपाठकैः ।
सर्वलक्षणसंयुक्तस्वाचार्य शिष्यकः ॥
दिव्यहस्तान्तरे पुष्पैरभिषिक्तः ।
शङ्खवाद्यघोषैः शङ्खध्वनिस्तोत्रकैः ॥
पञ्चाङ्गुलविन्यासेन सकलीकृतविग्रहः ।
रक्षोघ्नमन्त्रपाठैश्च पञ्चाक्षरमन्त्रार्चनम् ॥
वेद्यामुपरि शयने लिङ्गं प्राक्शिरसमर्पयेत् ।
अभ्यर्च्य हृदये चैव गन्धाद्यैरुपचारकैः ॥
होमं पञ्चाग्निना सम्पूर्णं कृत्वा
संयुतम् ।
पञ्चाङ्गसंयुक्तं स्थापनं सम्यक् ॥ ௪௫

𑌶𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌟𑌾𑌨𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍀𑌶𑌕𑍋𑌣𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ ௫௦

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌹𑍃𑌦𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌪𑌟𑌾𑌨𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌈𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌘𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।

𑌅𑌘𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌘𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑌮𑌿𑌧𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑍋𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

1𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌵𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥

𑌸𑌕𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌧𑍀𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌤𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 ॥ ௬௫

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍂𑌜𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍇 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾𑌗𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌾॰ 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍋𑌶𑍇

𑌶𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃
𑌆𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௦

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌆𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌯𑌾𑌗𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௫

𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍇 ॥

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌠𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௦

𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌬𑍇𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

𑌨𑌯𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑌲𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍂𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌆𑌘𑌾𑌰𑌹𑍋𑌮𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ॥

𑌆𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌸𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 [1]𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍁 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌹𑌰𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌲𑌾𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌰𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌰𑌾𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌜𑌲𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌕𑌮𑍍

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌏𑌕𑌾 𑌷𑌡𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௰

𑌕𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌬𑌿𑌂𑌬𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௪௧½ 𑌆𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௭௪௧½

உ

சிவமயம்.

பாலஸ்தாபனவிதி படல சந்திரிகை.

பிறகு பாலஸ்தாபனலயத்தின் இலக்கணத்தை விசேஷமாக கூறப்போகின்றேன்.

பாலஸ்தாபன பலன்.

வித்வானுனவர் பாலஸ்தாபனமன்றி மூலஸ்தாபனத்தைச் செய்யலாகாது. பாலலிங்க முதலியவை குறைவுபடுமாயின் மூல லிங்கம் முதலியவை கிடையாது (அவ்விடத்தில் மூர்த்தி யிராவாம்). கிராம விர்த்திக்குத் தொடக்கத்திலும் வேறு விஷயத்திலும் இந்தப் பிரிவு வேறுவிதமாகும். அதாவது பாலலிங்க முதலானவை யில்லா மலாவது அதோடு கூடினதாகவாவது செய்யலாம்.

பாலஸ்தாபன விடம்.

மூலஸ்தானத்திற்கு ஈசான்ய பாகத்திலாவது வடக்கிலாவது கிழக்கு தெற்கிலாவது ஆக்நேய திக்கிலாவது இஷ்டமான திக்கிலாவது குருவானவர் பாலஸ்தாபனலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும்.

அளவு.

ஒன்பது தண்டப் பிரமாணத்தை நீக்கிப் பெரிதான யிடைவெளி யுடைய கிரகத்தை இவ்வாறு செய்ய வேண்டும். மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஹஸ்தங்களாலாவது ஏழு ஹஸ்தத்தினுலாவது பாலஸ்தாபன ஆலயத்தைச் செய்ய வேண்டும். அல்லாவிடின் மூலஸ்தானத்திற்கு இருமுழப்பிரமாணத்திலாவது செய்யலாம். பிறகு கர்ப்பக்கிரகத்தைப் பார்க்கிலும் பாதியாவது அவ்வாறேயாவது பாலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். சுவரோ வெனில் மூலாலய பாகத்தின் விசாலத்தினுல் இரண்டு பங்காவது மூன்று பங்காவது சம்மதிக்கப்பட்டது.

அக்ரமண்டப அளவை.

கர்ப்பகிரகத்திற்கு மிகுதியான பாகம் மண்டபமாகவாவது சபையைப் போன்ருவது ஆகும். அதற்கு கர்ப்பக்கிரகத்தின் பாதி கால் அரைக்கால் பாகத்தை யுடையதாகிய அளவு யாதோ அது உத்தமம், மத்திமம், அதமமாகும். அது நந்தமான மென்று கூறப்பட்டது.

பாலலிங்கப் பிரமாணம்.

பாலாலய லிங்கத்தின் விசாலமானது மிகவும் வுருட்சியாக இருக்க வேண்டும். அகல நிகளம் சமமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சித்திரப்பட சர்ப்பத்தையுடைய சிரசுடன் கூடினதாகவும் சுத்திர மில்லாததாகவும் செய்ய வேண்டும். ஒன்பது அங்குல முதல் இரண்டிரண் டங்குலமாக விருத்தி செய்து முப்பத்து மூன்று அங்குலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு பாலலிங்கமாக ஆகும்.

அந்த லிங்கத்தை மூன்று நான்கு பாகத்தி னளவினுற் பீடத்திற் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். அடியும் சிரசும் சமமாயிருத்தல் சிறந்தது, குறைவுபட்டது மத்திமம். இடைவெளி யுள்ளது அதமம். எட்டுப் பாகமாகப் பகுக்கின் ஒன்பதாவது பாகம் லிங்கத்தினுயரமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பாலப் பிரதிமைகட்கு ஏழங்குலம் முதல் இரண்டிரண்டங்குலமாக ஒன்பது பாகம் அளவு கூறப்பட்டது. சகளத்திற் சகளத்தைச் செய்ய வேண்டும். நிஷ்களத்தில் நிஷ்களத்தைச் செய்ய வேண்டும். லிங்கபேரகமோ வென்னில் மூலபிம்பத்தின் பாதியளவில் நாலிலொரு பாகத்தாற் சிறந்தது. எட்டில் ஓர் பாகம் மத்திமமாகும். ஒன்பது அளவைப் பிரமாணத்தையுடையது அதமமாகும்.

நிஷ்கள லிங்கத்திற்கு ஆசனமானது விசாலத்தினுல் உத்தமமாக ஆகும். நாலிலோர் பாகம் மத்திமமாகும். ஒன்பதள வுள்ளது

அதமமாகும். லிங்கத்தி னளவு வசமாகவாவது பீடத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

லிங்கமியற்றத்தக்க வஸ்துக்கள்.

உலோகம் கல் மரம் இவற்ருல் பாலலிங்கத்தின் பேரமானது விதிக்கப்படுகின்றது, பால் மரங்களாலும் பலாச மரங்களாலும், ஆல் அத்தி அரசுகளாலும், இலுப்பை பலா கல்லால்களாலும், ஆச்சா சந்தனம் கருங்காலிகளாலும், தேவதாரு பவழமல்லிகைகளாலும் லிங்கபேரத்தை செய்ய வேண்டும்.

பாலஸ்தாபன காலம்.

ஜீர்ணித்த காலத்தில், மேல்தளத்தில் வேலை ஆரம்பித்தாலும், உடைந்தாலும், கட்டடந்தளர்ந்தாலும், பிளவு முதலான தோஷங்களுண்டானுலும் பாலஸ்தாபனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

புத்திமான் லிங்கபேரங்கட்கு அசைவுநேரிட்ட பன்னிரண்டு வருஷத்திற் குள்ளாகவே பாலஸ்தாபனம் செய்தல் வேண்டும். அதற்குமேல் வேறுஸ்தானம் இஷ்டமாக ஸம்மதிக்கப்படவில்லை; அவ்விடத்திலேயே ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அக்ரமண்டப விபரம்.

பாலாலயத்தின் முன்பாக நாற்கோண மண்டபம் செய்யத் தக்கது. அந்த முன்மண்டபம் பாலஸ்தாபனலயத்திற்குச் சமமாக வாவது முக்காற்பாகமாவது அதிற்பாதியாவது செய்யத்தக்கது.

வெந்த செங்கல் கருங்கல் முதலானவற்ருல் விதிப்படி கெட்டிணை செய்ய வேண்டும். விசாலத்திற்குச் சரியான உயரத் தினுற் சம்பூரணமானதாயும் தண்டிகை திரையோடு கூடினதாயும் செய்ய வேண்டும்.

பீடலக்ஷணமும் பாலலிங்க பேதமும்.

மூலாலயத்தினும் பாலாலயத்தினும் துவாரம் எவ்விதமோ அவ்வாருவது, நாற்கோணமாகவாவது; எண்கோணமாகவாவது பீடத்தின் உருவமானது மூன்றுவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. லிங்கத்தின் நீளவிசாலத்திற் பீடமானது பாதி யுயரம் சம்மதிக்கப் பட்டது. நன்ருக வெந்த செங்கல்லினுலும் சுண்ணும்பினுலும் மண்ணினுலும் லிங்கம் ஆகும்.

பாலஸ்தாபனத்திற்குச் செய்யத் தக்கவை.

ரத்னமிடுதல் செய்யக்கூடாது. அஷ்டபந்தன முதலானது வேண்டுவதில்லை. ஆகையாற் புத்திமானுனவன் முன்பாகவே விதியினுல் அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்,

பாலாலயத்தின் முன்பாக நாற்சதுரமன மண்டபம் செய்யத் தக்கது. பத்துமுழமாவது எட்டு முழமாவது எழுமுழமாவது மண்டபம் செய்யத்தக்கது. விசாலமான தூண்களோடு கூடினதாயும், சூரிய ஸ்தம்பத்தோடு கூடினதாயும், மூன்று வரிசைகளோடு நாற்சதுரமாயும் தோரணங்களோடும் தர்ப்பமாலைகளோடுங் கூடினதாயும், மேற்கட்டி முதலானவற்ருேடு கூடினதாயும் மண்டபம் செய்ய வேண்டும்.

வேதிகையை நடுப்பாகத்தில் அதில் நாலிலோர்பாக முயரம் எட்டு அங்குலம் விசாலம் நான்கு அங்குலம் உயரமுமாகும். அந்த வேதிகைக்கு எட்டுத் திக்குகளிலும் குண்டங்களைச் செய்ய வேண்டும். திக்குகளில் நாற்சதுரங்களாயும் மூலைகளில் தாமரைப் புஷ்பங்கள் போலும் செய்ய வேண்டும். வடகிழக்கு கிழக்குத் திக்குகளின் நடுவில் விருத்தகுண்டம் பிரதானம் ஆகும்.

அவ்வாறன்றி ஐந்து குண்டங்களையாவது செய்ய வேண்டும். அல்லது ஒன்ருவது கிழக்குத் திக்கில் இருக்க வேண்டும். மண்டபத்திற்கு வடக்குப் பாரிசத்தில் ஸ்நானத்திற்காகப் பள்ளம் செய்ய வேண்டும். பிறகு சிற்பியை நீக்கி அதன்பிறகு புண்யாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். ஜலத்தின் மத்தியில் ஸமஸ்த லக்ஷணத்தோடு கூடின வேதிகையைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர் அஸ்திர மந்திரத்தை யுச்சரித்து பஞ்சகவ்யத்தினுல் லிங்கத்தை அபிஷேகஞ் செய்து, சுத்த ஜலத்தாலும் சந்தன முதலானவற்ருலும் ஸ்நானம் செய்வித்து இருதய மந்திரத்தினுல் பூஜிக்க வேண்டும். தொங்குகிற கூர்ச்சத்தோடு கூடியதாக இரண்டு வஸ்திரத்தாற் சுற்றி லிங்கத்தை ஜலத்தில் தர்ப்பையின் பேரில் சத்யோஜாத மந்திரத்தால் சயனிப்பிக்க வேண்டும். மூன்று இரண்டு அல்லது ஒரிரவாவது அல்லது நான்கு யாமமாவது வைத்து, விசேஷமான பஞ்சகவ்யத்தினுல் ஸ்நானத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

நான்கு பக்கத்திலும் எட்டு உலோகபாலர்களைத் தேவதையாக வுடைய கலசங்களை வஸ்திரத்தோடும் பொன்னேடும் சூத்திரத்தோடும் மாவிலை முதலான மேல்மறைப்போடும் கூடினதாகச் செய்விக்க வேண்டும். பிராமணர்களை, நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த மண்டபத்திற் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு தேவாலயத்திலாவது மண்டபத்திலாவது வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஹோமகுண்டத் தக்நியால் பர்யக்நிகரணம் செய்து ஜலத்திலிருந்து லிங்கத்தை யெடுத்து, ஸ்நானத்திற்காக வெட்டப்பட்ட பள்ளத்தின்மேல் வைக்க வேண்டும். வஸ்திரத்தைக் களைந்து

லிங்கத்தில் முன்போற் சுத்தியைச் செய்ய வேண்டும். புத்திமான் இருதய மந்திரத்தினல் ரக்ஷாபந்தனம் செய்ய வேண்டும். ஆசாரியர் வாமதேவ மந்திரத்தை யுச்சரித்து வஸ்திரத்தினல் லிங்கத்தைச் சுற்ற வேண்டும். வேதிகையின் பேரில் எட்டுமரக்கால் நெல்லுகளாலும் அமுதுகளாலும் (அரிசி) எள்ளுகளாலும், தர்ப்பங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பரிஸ்தரணம் செய்ய வேண்டும். நடுவிற் கிருஷ்ணஜின (மான்தோல்) முதலானவற்ருல் முறையாகச் சயனத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

ஸமஸ்த வாத்தியத்தோடும் தோத்திர மங்கள வாசகத்தோடும் ஸமஸ்த லக்ஷணத்தோடும் சிஷ்யரோடு கூடினவராயுமுள்ள ஆதிசைவர், திவ்விய சந்தனத்தினற் பூசப்பட்ட அவயவங்களையுடையவராயும், புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், வெளுத்த வஸ்திரத்தையுடையவராயும், கிரீடத்தோடு கூடினவராயும், வெளுத்த வஸ்திரத்தின்மேல் உத்தரீய முடையவராயும், ஐந்தவயவங்களிற் பூஷணங்களோடு கூடியவராயும், சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவராயும் இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடினவரான ஆசாரியர் வடக்கு முகத்தை யுடையவராய் வேதிகையின்மேல் இருதயமந்திரத்தினல் கந்தமுதலான உபசாரங்களால் லிங்கத்தைப் பூஜித்துக் கிழக்கு சிரசாகவும் கீழ்முகமாகவும் சயனிப்பிக்க வேண்டும்.

சிவகும்ப வர்த்தனீகும்ப ஸ்தாபனம்.

நூலினற் சுற்றப்பட்டதாயும் பஞ்சரத்தினத்தோடும் கூடினதாயும் இரண்டு மரக்கால் ஜலத்தினல் நிறைக்கப்பட்டதாயும் கூர்ச்சத்தோடு கூடினதாயும் ஆச்சானத்தோடும் வஸ்திரத்தோடுங் கூடினதாயுமுள்ள சிவகும்பத்தைக் கவசமந்திரத்தினல் அதன் சிரசில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். நூல் முதலானவற்ருேடு கூடியிருக்கும் படி வர்த்தனீ கலசத்தை யிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்து, சிவகும்பத்தில் சிவமந்திரத்தை நியாசம் செய்து, தேவதேவராகிய சதாசிவ மூர்த்தியை தியானித்து முப்பத்தெட்டுகலைகளுடன் மூலமந்திரத்தால் பூஜிக்க வேண்டும். வர்த்தனியை மனேன்மனியாகத் தியானித்து, அதன் மந்திரத்தாற் பூஜித்து பதும முத்திரையும் லிங்க முத்திரையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

அஷ்டதிக்குப் பாலகர் கலசஸ்தாபனம்.

நூல் முதலானவற்ருேடு கூடினதாயும் ஒரு மரக்கால் ஜலத்தினல் பூரிக்கப்பட்டதாயும் பொன்னுளியோடு கூடினதாயுமுள்ள எட்டுக் குடங்களை நான்கு பக்கத்திலும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் முறையாக உத்தமாசிரியர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

சிவகும்ப நியாசம்.

அநந்தர் முதற் சிகண்டி யீருயுள்ள உருத்திரர்களைத் தத்தம் மந்திரங்களாற் குடங்களிற் சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவற்ருல் விந்யாசம் செய்து நைவேத்தியம் வரையில் இருதய மந்திரத்தாற் பூஜிக்க வேண்டும். எட்டுப் பரிவார கலசங்களை யுபவேதிகையின் மேல் வைக்க வேண்டும். சமஸ்காரிகளான வேதமுணர்ந்த பிராமணர்கள் ருக்கு முதலான அத்தியயநத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஓர் வேதத்தையாவது சமஸ்த வேதங்களையாவது தத்தந் திக்குகளிலிருந்தவராய்ப் படிக்க வேண்டும். அவர் கிடைக்காவிடிற் சத்தியோஜாத முதலானவற்றை மூர்த்தியதிபதிகளுடன் ஜபிக்க வேண்டும்.

சத்தியோஜாதம் ருக்வேத மெனவும், வாமதேவம் யஜுர்வேத மெனவும், அகோரம் சாமவேத மெனவும், தத்புருஷம் அதர்வண வேதமெனவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

ஜபசங்க்கியை.

ஆயிரத்தெட்டுச் சங்க்கியையாவது அதிற் பாதியாவது அதிற் பாதியாவது நூற்றெட்டாவது வைதிக கார்ய சித்திக்காக ஜபித்தல் வேண்டும். ருக்விக்குகள் கிடைக்காவிடின் ஆசாரியரே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்ய வேண்டும்.

அக்நி காரியம்.

அக்நி ஆதான முதலான சமஸ்த கிருத்தியமும் அக்நி காரியத்திற் கூறினபடிச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே அத்தி ஆல் இலுப்பை எருக்கு பலாசம் இந்த சமித்துக்கள் கூறப்பட்டன, பலாசமோ வென்ருல் சமஸ்தங்களுக்குள் முக்கியமான சமித்தாகக் கூறப்பட்டது. சமித்து நெய் அவிசு பொரிகளாலும் எள்ளுகளாலும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆயிரமாவது அதிற் பாதியாவது நூற்றெட்டாவது ஹோமம் செய்து பிறகு வௌஷட் முடிவாக மூல மந்திரத்தினல் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும். இதரமானவை கட்குத் திக்குகளில் சிவமந்திரத்தினின்றும் பத்திலோர் பங்குப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். விதிக்குகளில் இருதயாதி மந்திரங்களை மூலமந்திரத்திற் பாதியாவது சமமாகவாவது ஜபிக்க வேண்டும். பிறகு வௌஷட் முடிவாக மூலமந்திரத்தினற் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பாலாலய லிங்கத்தில் ஆன்மதத்துவ முதலானவை நியாசம் செய்து சமஸ்தமான மூர்த்தியையும் மூர்த்தீச்வரரையும் விந்யாசம் செய்து அக்நியில் ஆவாகித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு பூரணாகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும். இராத்திரியை யும் மங்களங்களாகவே யடைவிப்பிக்க வேண்டும். மறுநாளிற் புத்திமானான ஆசிரியர் மூர்த்தியதிபதிகளுடன் நன்ருக ஸ்நானம் செய்யப்பட்டவராயும் சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட தேகத்தை யுடையவராயும், துவாரம் துவாராதிபதிகளையும் பூஜிக்க வேண்டும். தேவ கும்பம் அக்நிகளையும் பூஜித்துக் குண்டத்தை அஸ்திரமந்திரத்தினுற் பூஜிக்க வேண்டும். ஸ்ருக்கு ஸ்ருவம் இவைகளால் ஸம்ஸ்காரம் செய்து பிரம்மா முதலானவர் களைப் பரிதியிற் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு பூரணாகுதியைக் கொடுத்து மந்திரங்களை யாவாகித்துத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். பிராயச்சித்த ரூபமான அஸ்திரமந்திரத்தினுல் ஹோமத்தை நன்ருகச் செய்ய வேண்டும். அகோரமந்திரத்தினுற் பாவத்தைப் போக்கு வதற்காக ஜயாதிகளால் நூறு ஹோமம் செய்து பிறகு ஆசிரியர் மூர்த்தியதிபதிகளாகிய ருத்விக்குகளுடன் கூட பூர்ணாகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆசாரிய தக்ஷிணை.

அவ்விடத்தில் வஸ்திரம் பொன்மோதிரங்களால் ஆசாரி யரைப் பூஜிக்க வேண்டும். அதம பக்ஷம் ஐந்து வராகன். மத்திம பக்ஷம் அதற்கு இரட்டிப்பு ஆகும். உத்தம பக்ஷம் அதற்கு மூன்று பங்கு கூறப்பட்டது. அதமபக்ஷம் மூன்று பாகம் செய்வது. மத்திம கற்பத்தில் இரட்டிப்பு. உத்தம பக்ஷத்தில் மூன்று பங்கு ஆகும்.

ருத்விக்குகள் தக்ஷிணை பத்துபங்கில் ஓர் பங்கு ஆகும். மந் திரம் ஜபிப்பவர்கட்கு அதிற்பாதி. வைதிகர்கட்கு அதற்குச் சமம். சோதிடரிடத்தில் அதற்குச் சமமாக அறியத்தக்கது. வாஸ்து ஹோமம் செய்தவர்கட்கு இரட்டிப்பு. ஆசாரியரின் நாலிலோர் பாகத்தாற் சிற்பிக்குத் தக்ஷிணை சம்மதிக்கப்பட்டது.

ஸ்தாபன கால முதலியன.

முகூர்த்த நாழிகைக்கு முன்பாகவே லிங்கஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். சயனத்திலிருந்து சிவலிங்கத்தை யெடுத்து பாலாலயத்தை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். பீடத்தின் மத்தியில் சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். திரியம்பக மந்திரத்தால் மந்திரித்து, இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு முகூர்த்த லக்னம் வந்ததாயின் ஆசாரியருக்கு அறிவிப்பிக்க வேண் டும். சங்கு பேரிகை சத்தங்களோடும் பாட்டு நாட்டியங்களோடும்

கூடினதாயும், பிரமகோஷத்தோடு கூடினதாயும், அனேக பக்த ஜனங்களோடும் குடை கொடிச்சீலை மேற்கட்டுகளுடனும் தூபதீபங் களுடனும் நிறைந்ததாயும், வர்த்தனீகலசத்தின் பெருக்குகளுடன் கூடினதாயும், மங்களகரமான முனிகளாற் சோபிக்கப்பட்டதாயும் கும்பங்களை யெடுத்துச் சிரசினில் வைத்து ஆலயத்தைப் பிர தக்ஷிணம் செய்து கர்ப்பாலயத்தில் மேடையின்மேல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் முன் கூறப்பட்ட விதியுடன் ஆசனத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். சிரசில் பவித்திரங்களைச் சாற்றி நேத்திர மந்திரத்தை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். இலிங்கத்தில் முப்பத்தெட்டு கலா நியாசத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்திற் சதாசிவத்தைத் தியானித்து வித்யாதேகத்தினுற் பூஜிக்க வேண்டும். கும்பத்திலிருந்து பீஜத்தை யெடுத்து, லிங்கத்தின் சிரசிற் சிவத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பிண்டிகையில் பீஜத்தை நியாசம் செய்ய வேண்டும். சக்தியை லிங்கத்திற்கு வடக்கில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். வர்த்தனீ கலசத்தின் ஜலத்தினுல் ஸ்நானம் செய்வித்து, அந்தப் பீடத்தில் லிங்கத்தையும் பீடிகையையும் அஷ்ட வித்யே சுரரையும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் விந்யசிக்க வேண்டும். அர்ச்சனுவிதியிற் கூறப்பட்டபடி பூஜித்து மற்றவைகளையும் யுக்தி யாற் செய்ய வேண்டும்.

பரிவார தேவர்களின் பீஜங்களைத் தத்தம் ஸ்தாபனங்களில் விந்யசிக்க வேண்டும். ஜலங்களால் ஸ்நபனத்தைச் செய்ய வேண் டும். விசேஷமாகிய அவிசைக் கொடுக்க வேண்டும். பாலஸ்தா பனத்திலும் நித்தியோத்ஸவ முதலான சமஸ்த கிருத்தியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

மற்றத் தேவர்கட்குப் பாலஸ்தானத்தின் நிச்சயத்தையும் பேரத்தின் அளவையும் தனக்கிரமம் முதலானதையும் துவாரத்தின் வழியாகச் செய்ய வேண்டும். நயனோன் மீலநத்தையும், பஞ்சகவ் வியாபிஷேகத்தையும், அவ்வாறே சயநத்தையும், கும்பஸ்தாபனத் தையும், பூஜை ஹோமங்களையும், ஸ்தாபன முதலானதையும், தியான மாத்திரத்தையும், நித்தியார்ச்சனத்தினில் நிர்மலங்களான புஷ்ப முதலானவற்றையும் அவ்வத் தேவர்களின் பிரதிஷ்டையிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தினுற் செய்ய வேண்டும்.

ஓ முனீச்வரர்களே ! இவ்வாறு சாமான்னியமாக உத்தேசிக்கப் பட்டது. இனி விசேஷம் சிறிது உண்டு. இரண்டாவது தினத்திற் பூர்வதினத்தின் ராத்திரியில் ஸ்தாபிக்கக் கூடுமானது, அவ்விடத் தில் மூலாலயத்தின் முன்பாக முன்போல் ஸ்தண்டிலத்தின்மேற் கும்பத்தை ஸ்தாபித்து, ஆசாரியராதியர் முன்கூறப்பட்ட விதியால் மூலலிங்கத்தைச் சந்தன முதலானவற்ருல் அவிசுடன் பூஜித்துத்

தேவதேவர்க்கு ஈசனாகிய பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, "ஓர் வருஷ மாரம்பித்து எவ்வளவு காலம் பன்னிரண்டு வருஷமாகுமோ அவற்றின் மத்திய காலத்தில் நான் மறுபடியும் நூதனமாகச் செய்து ஸ்தாபிக்கிறேன்" என்றிவ்வாறு கிருத்தியத்தில் வித்துவானை கர்த்தாவானவர் தேசிகரோடு விஞ்ஞாபனம் செய்து, லிங்கத்திலிருந்து தெய்வத்தை யாவாகித்து கும்பத்தின் மத்தியில் குருவானவர் நியாசம் செய்ய வேண்டும். பீடத்திலிருந்து தேவியை யாவாகித்து வர்த்தனீ கலசத்தின் மத்தியத்தில் நியாசிக்க.

அக்நிகாரியம்.

அதன் முன்பாக மேடை செய்து முன்போல் அக்நி முகத்தை யடைவிப்பிக்க வேண்டும். வித்வானானவன் ஸமித்து நெய் அன்னம் பொரிகளாலும் எள்ளுகளாலும் மூலமந்திரத்தினால் நூற்றெட்டும், அதிற்பத்திலோர் பாகத்தினால் அங்கமந்திரத்தினாலும் ஹோமம்செய்யவேண்டும். மூன்று முறை தேனில் நனைத்த அறுகம் புற்களால் மிருத்தியுஞ்ஜய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஆயிரமாவது அதிற்பாதியாவது நூற்றெட்டாவது இவ்வாறு ஹோமம் செய்து, அதன் முடிவில் க்ஷணஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சூரியர் முதலான வாரங்களாலும் அசுவினி முதலான நக்ஷத்திரங்களாலும் மேஷம் முதலான மாதங்களாலும் பிரதமை முதலான திதிகளாலும் ஓமம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஓர் முறை ஹோமம் செய்து, லோபமுற்ற ஒவ்வொர் வருஷத்திற்கும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி லோபமுற்ற ஒவ்வொரு வருஷந்தோருமாவது செய்யத்தக்கது. அவ்வாறன்றி முடிவிலாவது செய்ய வேண்டும். பிறகு பூரணாகுதியைக் கொடுத்து தேவரிடத்தில் ஸமஸ்தத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கும்பங்களை யெடுத்து வேதிகையில் ஸமஸ்த மங்களங்களோடு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ஸமஸ்தமான சகளமூர்த்திகட்கும் பாலபிம்பம் இவ்வாறு செய்யத்தக்கது. பிரதிமையிலும் கும்பத்திலும் பீடத்திலும் சிலாமயத்திலும் பரிவாரத்திலும் இவ்வாறு பாலபிம்பத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். பிறகு மற்ற ஸமஸ்தத்தையும் அதற்குச் சமானமாகச் செய்க. முன் கூறிய மார்க்கத்தால் நிர்மலசித்தராய்ச் செய்ய வேண்டும்.

முப்பத்திரண்டாவது - பாலஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை
முற்றிற்று.

—:*:—

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 [illegible] ॥
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 [illegible] ।
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 [illegible] ॥
𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 [illegible] ।
𑌨𑌵𑌮𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌶𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥
𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 [illegible] 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । ௧௦
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌤𑍁 [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

ஶ்ராத்தாநல்பகநக்ஷத்ராந் தேவாக்நிகார்யபூஜகாந் ।
வேதவேதாங்கதத்த்வஜ்ஞாந் ஶ்ரோத்ரியாந் ப்ரயதாத்மநாந் ॥

ஶுசீந் ஶிவாராதகாம்ஶ்சைவ ஶிஷ்யாந் தோஷவர்ஜிதாந் ।
உத்க்ருஷ்டகர்மநிரதாந் அநுஷ்டாநபராயணாந் ॥

விப்ராநாஹூய நிஶ்சித்ய தர்பாக்ரம் சைவ வைத்ததா ।
ராத்ரௌ ப்ராத: ஶ்ராத்தகாலே ஸவ்யதக்ஷிணமார்க்கதே ॥ ௧௫

விப்ரா: கார்யம் விதாநஜ்ஞ: ஸ்நாநம் தர்ப வா ததா ।
த்ருணகோமயவிலேபாம் ததா தத்வாக்ரே விநிர்மிதே ।

பீடாதௌ வா ததா வஸ்த்ர ஶுத்தபோதகபூர்வகம் ।
ப்ரக்ஷாள்ய ஸர்வபூர்வாணி க்ருஹோபகரணாநி ச ॥

க்ஷீணாத்யாஸநம் யாந்யம் வஸ்த்ரம் காம் ச பவித்ரகம் ।
தாஸீதாஸாம் ச விப்ரேப்யோ தத்யாத்தத்ராக்ரதோ ந்ருப: ॥

ப்ராஹ்மணேப்யோ த்விஹீநம் தத்யாத்தக்ஷிண்யகாமே து போதகம் ।
அந்நேஷாமிஷ்டகாமே து தத்யாச்ச தேவயா கிரா ॥

ஶேஷம் ஸர்வம் து ஸாத்ம்யம் ஸர்வவாஸ்யம் நிவேஶயேத் ।
நாஸ்திகாந் விஶஸ்தாந் க்ரூராந் தேவாக்நிபூஜாநிந்தகாந்

பாபஹத்யாதப்ரஹ்மஹத்யாதிதோஷாதிஸம்யுதாந் ।
வர்ஜயேத்ஸர்வதா விப்ராந் ந்ருபஶ்ஶ்ராத்தகர்மணி ॥

பூர்ணகும்பம் ப்ரதீபாம்ஶ்ச பார்ஶ்வயோ: ஸ்தாபயேத்தத: ।
ஸ்வஸ்திவாசநஸம்யுக்தம் வேஶயேத் ப்ராஹ்மணாந் வராந் ॥

சதுர்விம்ஶதிகாந் தத்யாந் ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸம்க்யகாந் வராந் ।
ததஶ்சைகம் த்வயம் சாபி த்ரயம் வா ஸந்நிவேஶயேத் ॥

ஸ்தாபயேத்து யதாபூர்வம் விப்ராந் பூர்வோக்ததாநபி ।
பத்நீ பர்த்ருஸமீபஸ்தா தேவாக்நிஸந்நிதௌ ஸ்திதா ।

தத்தேஷாம் ச பூர்வவேஶேऽபி பாத்யம் ஸம்பூஜ்ய
ஹோமயேத் ।
அக்நாவக்நாஸ்த்வாத்யைத்தத்தவஹ்நிர்ஹோமஜந்ம ॥ ௨௫

க்ருஹம் விஸ்ருஜ்ய தத்ரைவ விபத்ரம் பரிதாபநாத் ।
ஸ்வஶக்த்யா தோऽபி விப்ராஸ்து ஸ்வே ஸ்வே கேஹே
நிவேஶயேத் ॥

தேவிகே ஶாந்தே ஶாலே கேஹே பூர்வம்
நிவேஶயேத் ।

யஜ்ஞோ நாநாகபூர்வே கேஷு ராஶௌ வா தந்நிவேஶயேத் ॥

க்ருஹஸ்யைவ கபாடாதௌ ஶாலாஸு ச ஹோமநவே ।
அநேநைவ ப்ரகாரேண தத்தத்ஸ்தாநம் நிவேஶயேத் ॥

தேவாலயாதௌ தேவேஶம் தேவீம் ஸ்கந்தமதர்சிதாம் ।
அதவா கேவலாம் தேவீம் தேவேஶம் வாய விஷ்ணுவம் ॥

தேவாக்ரமண்டபாதௌ வேஶயேத்பூர்வமார்கக: ।
ராஜாநம் மஹிகாதௌ து பூர்வாநாதிஹவிர்யுதம் ॥ ௩௦

பூர்வாநத்ரிஸம்யுக்தோ க்ருதாதிபிராவ்ருதம் ।
அந்யராவர்ணபூர்வம் வா ரஹிதம் வா நிவேஶயேத் ॥

க்ருஹஸ்யைவ கபாடாதௌ ஶாலாஸு ச ஹோமநவே ।
ப்ராஹ்மணாதிசதுர்வர்ணாந் ஸ்வநேர்ணாநேந வேஶயேத் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே ஶ்ராத்தக்ருஹ
விந்யாஸ விதிர்நாம த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்தம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௩௨ ஆதிஶ்லோகம் - ௨௨௧௩½

—oo—

௨
சிவமயம்.

கிராமக்கிரக விந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவற்றின் விந்யாசமும் அதன் பிரவேச முதலானது கூறப்படுகின்றது.

கிராமக்கிரஹ விந்யாஸ விபரம்.

முதலில் காலபரீக்ஷை யாகும். இரண்டாவது தேசங்களின் நிர்ணயம். மூன்ருவது பூமிபரீக்ஷை யாகும். பிறகு நான்காவது பிரவேசிப்பதற்காகப் பலி கொடுத்தல். பிறகு ஐந்தாவது பூமியைக் கைக் கொள்ளுதல். ஆருவது உழவு செய்தல் கூறப்படுகிறது. பிறகு ஏழாவது சங்குஸ்தாபனம். எட்டாவது பதநிர்ணயமாகும். ஒன்பதாவது சூத்திர விந்யாசம். பத்தாவது தேவதாபலியாகும். பதினேராவது வீடு தெரு முதலானவற்றின் பேதமாக உதகரிக்கப்பட்டது. பன்னிரண்டாவது கர்ப்பவியாந்சம். பிறகு தேவர்கள் ஸ்தானம் பன்னிரண்டாவதின் முடிவில் பிராமணர் முதலானவர்களின் சங்கியை. பிறகு பிரவேசம். அதன் முடிவில் பிராமணர்களின் பார்வையாக உதகரிக்கப்பட்டது. பிறகு பூமியின் பிரிவாக ஆகும். இவ்வாறறிந்து செய்ய வேண்டும்.

கிரகங்களின் ஆரம்பத்திற்கு முன்பு தேவர்களின் வாச நிர்ணயமானது இவ்வாறிருக்க வேண்டும். முன்னம் தேவர்களை ஸ்தாபித்து பிறகு பிராமணர்களை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். மூலஸ்தானத்தின் பாலாலயத்திற்காகக் கூறப்பட்ட விதியால் தேவர்கட்கு ஆலய நிர்ணயமாகும். மாநுடர்க்கு சாலையின் விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

உத்தமமாதி பக்ஷம்.

உத்தம பக்ஷத்திலும் மத்திம பக்ஷத்திலும் அதம பக்ஷத்திலும் தேவர்களின் கிரகம் அவ்வாறே சம்மதிக்கப்பட்டது. உத்தம பக்ஷத்தில் தேவகிரகமாகும். அதமமாயின் அப்போது மானுடர்க்கு ஆகும். அதம பாவமாவது மத்திம பக்ஷமாவது உத்தம பக்ஷமாவது முயற்சியுடன் செய்ய வேண்டும், இந்தச் சமஸ்தத்தையும் முன் கூறப்பட்ட கிரமத்தாற் செய்ய வேண்டும்.

பிரவேச விதி.

கிராம முதலானவைகட்கும், மாலையைப் போன்ற கிரக முதலானவைகட்கும், விசேஷமான மண்டப முதலானவைகட்கும், மற்ற வஸ்துகட்கும் யஜமானனுடைய பிரவேசத்தையும், சமையற் செய்யுமிடத்திற் பிரவேசத்தையும் கூறப்போகின்றேன்.

எப்பொழுதும் நல்லமனதை யுடையவர்களாயும், அடக்கமுள்ளவர்களாயும், தயையோடு கூடினவர்களாயும், உறுதியான விரத முடையவர்களாயும், மனைவி புத்திரர்களோடு கூடினவர்களாயும், சமஸ்த சந்நாஹங்களுடன் கூடினவர்களாயும் கிராமங்கட்கு அநுகூலமான நக்ஷத்திர சக்கரத்தை யுடையவர்களாயும், தேவர் அக்நி குரு இவர்களைப் பூஜிப்பவர்களாயும், வேத வேதாங்கங்களின் தத்துவத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், வேதாத்தியயனம் செய்தவர்களாயும், பிரியமான பார்வை யுள்ளவர்களாயும், ஆகம சாஸ்திரத்தைப் படித்தவர்களாயும், தரித்திர தோஷத்தால் வர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டவர்களாயும், உயர்ந்த காரியத்தில் பிரீதியுள்ளவர்களாயும், அநுஷ்டானத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயுமுள்ள அந்தணர்களை அழைத்து நிச்சயித்து, அப்போது பத்தங்கத்தை லேகனம் (யெழுதச்) செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்தில் இராஜ்யம், கிராமம், கோத்திரம், சூத்திரம், அவர்களுக்கு இடது வலது பக்கத்திலிருக்கிற மச்சியை முதலான அடையாளம், வித்தியை, குலம், தந்தையின் நாமதேயம், நிர்மலமான சரீரம் இந்தப் பத்தும் சம்மதிக்கப்பட்டது.

சிலாதி ஸ்தாபனம்.

மூலஸ்தான கர்ப்பக்கிரகத்தில் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட சிலை முதலானதிலும் தாமிரபாத்திரத்திலும் இவ்வாறு எழுதி, அப்போது சிரத்தையுடன் ஜலபூர்வமாக வஸ்துவை கொடுக்க வேண்டும்.

தானம்.

அந்தணர்களின் பொருட்டு பூமி முதலியவற்றையும், கிரகத்திற்குச் சாதனமான திரவியங்களையும், ஸ்திரீகட்கு ஆபரணத்தையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும், பாலுள்ளதாகிய பசுவையும், தாசிதாசரையும் சிரத்தையோடு கூடினவராய் அரசன் கொடுக்க வேண்டும். புண்ணிய காலத்தில் பிராமணர்கட்கு பூமியை உதகத்தோடு கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்கட்கு இஷ்டமான காலத்தில் சாதாரணமான வாக்கினுல் தத்தஞ் செய்து கொடுக்கக்கூடும். மற்ற சமஸ்தமும் ஸமஸ்த வாஸ்துவின் பிரவேசகாலத்தில் சாமானியமெனக் கூறப்பட்டது,

தானத்தில் நீக்கவேண்டுவோர்.

நிரீச்வரவாதி, கோள்சொல்லுகிறவர், குரூரமானவர், தேவர் அக்நி குரு இவர்களை நிந்திப்பவர், பலாத்காரமாக அபகரிக்கப்பட்ட பிரமசொத்தை யுடையவர், ராஜத்துரோகத்தோடு கூடினவர் இவ்வாரான அந்தணர்களை அந்த தானக்கிருத்தியத்தில் வர்ஜிக்க வேண்டும்.

உத்தமமாதி பிராமணப் பிரவெசமும் வாஸ்து பூஜையும்.

பூர்ணகும்பத்தையும் தீபங்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சுபமான தினத்தில் வேதவாக்கியத்தின் ஆசீர்வாதத்தோடு, முன் கூறினவரல்லாதவரான பிராமணர்களை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். முப்பத்தாறு சங்க்கியை யுடையவர் உத்தமபக்ஷமானவராயும், இருபத்துநான்கு சங்க்கியை யுடையவர் மத்திமபக்ஷமானவராயும், அதமபக்ஷத்தில் ஒன்று இரண்டு மூன்றும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்டவராயும் மனைவி புத்திரர்களோடு கூடினவராயும் அவ்வாறே சிவபூசை சிவாக்கினியோடு கூடினவர்களாயுமுள்ள அந்தணர்களை முன்போல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவற்றின் பிரவேசத்தில் வாஸ்துவை நன்குகப் பூஜித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

துன்பத்தைத் தருமிடம்.

கதவில்லாத வீடு மறைப்பில்லாத இடம், கொடுக்கப்படாத பலியைச் சாப்பிடுதல் முதலிய கிரஹத்தில், பிரிதீயுடன் பிரவேசித்தால் ஆபத்திற்கு இடம். இவற்றை நீக்க வேண்டும்.

விசேஷ பிரவேச விதி.

தன்சக்திக்குத் தக்கபடி அந்தணர்களைத் தம்தம் வீட்டில் பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். தேவர்கள் மானுடர்களின் பாகமாகிய வீட்டில் முன்பாகப் பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். யஜமானனுக்கு அநுகூலமான ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலாவது ராசியிலாவது அந்த வாஸ்துவை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், வீடு மண்டபம் மலையினுச்சி முதலானவற்றில், சாலைகளில் பாகசாலையில் இந்த முறையினாலேயே அதன் யஜமானனைப் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும்.

தேவாலய முதலானவற்றில் பரமசிவத்தையும், சுப்ரமணியரோடு கூடின பார்வதியையும் அவ்வாறன்றி கேவலம் தேவியையாவது பரமசிவத்தையாவது, பார்வதி பரமேசுரர்கட்கு அவயவமாகிய கிரக முதலானவற்றில் ஸ்தாபிக்க. அல்லது மண்டபத்திலாவது கிழக்கு மார்க்கமாக ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

மாளிகை முதலானவற்றில் ராஜாவை முதற் பட்டஸ்திரீயுடன் கூடவும், பிரதானமான மந்திரியுடனும், மற்ற மந்திரி முதலானவர்களுடனும், சூழப்பட்டவராகவும், அங்குரார்ப்பணத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதில்லாமலாவது பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். வீடு மண்டபம் கூடம் முதலானவற்றின் பிரவேசத்திலும், சாலைகளிலும் பாகசாலையிலும் பிராமணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களையும் இந்த மார்க்கத்தால் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும்.

முப்பத்துமூன்ருவது - கிராமக்கிரஹ விந்யாசவிதி
படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

वास्तुशान्तिविधिः ॥

वास्तुशान्तिविधिं वक्ष्ये प्रासादादौ समासतः ।
वास्तूपशमनं नाम सर्वदोषविनाशनम् ॥
जीर्णोद्धारे नवीकारे स्फुटिते स्फुटिते तथैव च ।
वाय्वग्निजलसंपाते नृपचोरादिबाधके ॥
दक्षिणावर्तवृक्षे च प्रागुक्तेष्वशुभेष्वपि च ।
नृत्तनादिरवे केऽपि स्यात् तन्निमित्तके ॥
प्राकारपरिवारेषु देवतायतनेषु च ।
यज्ञोत्सवे तथैव श्रीनक्षत्रवास्तुके ॥
दृष्टे शान्त्यै तथा नष्टे प्राणिनोऽपि तथैव
च ॥
क्षीरवृक्षे स्थिते शेषे प्रायश्चित्तेऽपि च ॥ ௫
उद्वासे शान्तिवृद्ध्यै च सर्वदोषापनुत्तये ।
वास्तूपशमनं कार्यं सर्वत्र विचक्षणः ॥
संप्राप्ते वापि विन्यासाद्यविवर्जिते ।
कन्यासम्प्राप्तकेषु गृहदेवालयेषु च ॥
होमान्ते च समाप्ते तु विधिवत् पूर्वरात्रिके ।
प्रायश्चित्तं विशेषेण वक्ष्यमाणविधिं नयेत् ।

[illegible]

[illegible] ௧௦

[illegible]

[illegible] ௧௫

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௨௦

[illegible]

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 [illegible]

[illegible]

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 [illegible]

[illegible] ௨௫

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑍈𑌃 ।

[illegible]

[illegible] ௩௦

[illegible]

[illegible] - 1 [illegible]

दूषिते क्ष्मागारे वृत्ते विधिहीने सर्वदोषके ।
काले वा वास्तुरिक्ताद्वा जलं सकलं बहिः
क्षिपेच्च ।

सहस्रं संजपेत् तापं वा शतसंख्यकमेव वा ।
पञ्चगव्यं तु निक्षिप्य शान्तिहोमं तु कारयेत् ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे वास्तुशान्तिविधिर्नाम त्रयस्त्रिंशत्तमः पटलः ॥

श्लोकं - ३३ आ श्லோகம் - २२४३½

— :: —

உ

சிவமயம்.

வாஸ்துசாந்திவிதி படல சந்திரிகை.

வாஸ்துசாந்தி விதியைக் கூறப்போகின்றேன். வாஸ்து சாந்தியானது கிராம முதலானவைகட்குச் சுபத்தைத்தரும். சகல குற்றங்களையும் போக்கும்.

வாஸ்துசாந்தி யியற்றுங்காலம்.

ஜீர்ணோத்தாரம் செய்வதிலும் புதிதாகச் செய்வதிலும் சேதாரமாவதிலும் அவ்வாறே பின்னமாவதிலும், காற்று ஜலம் நெருப்பு இவற்றின் உபத்திரவத்திலும், அரசன் திருடர் முதலானவரின் உபத்திரவத்திலும், தெற்கு மேற்கு விருத்தியிலும், கிழக்கு வடக்குச் சேதத்திலும், அளவின் தாழ்வு உயர்விலும், துவாரத்தின் வெளிவருவதைப் பேதிப்பதிலும், பிராகாரம் தாழ்ப்பாள் இவற்றைப் பேதிப்பதிலும், தேவாலயங்களைச் செய்வதிலும். இதரமான யஜமானன் விஷயத்திலும், குறைந்த லக்ஷணமுள்ள வாஸ்துவை யுடைய விடத்திலும், ஒன்றுமில்லாத விடத்திலும், அவ்வாறே நஷ்டமான விடத்திலும், அவ்வாறே பிரதிலோமாநுலோம சம்பந்தத்திலும், அபிசாரக நிமித்தமான குற்றத்திலும், வியாதி அகால மரணம் இவற்றினு லுண்டான பயத்திலும், உற்பாத காலத்திலும் அவசகுன காலத்திலும் ஸமஸ்த தோஷங்களையும் போக்குவதற்காக வித்துவானானவன் உடனே வாஸ்து சாந்தியைச் செய்ய வேண்டும்.

கோணலான வீதியுடன் கூடினதானாலும், விந்யாச முதலானவை யில்லாவிடினும், மற்ற சுபத்தோடு கூடின காலங்களிலும், கிரக தேவாலயங்களிலும், மிக ஆச்சரியமான சங்கதி நேரிடினும், மூன்றுவிதமான உத்தம மத்திம அதமாதி காரியம் நேரிடினும் விசேஷமாகக் கூறப்போகிற இந்தப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துசாந்தி கிரியை.

பிறகு சிவப்பிராமணராகிய ஆசாரியர் நிர்மலமான புத்தியையுடையவராயும் ஸ்நானம் செய்தவராயும் தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும், ஸமஸ்தமான வாஸ்துவின் அங்கமான தேவதைகளையும் அவ்வாறே மற்றத் தேவர்களையும் அந்தந்தச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தாற் சாத்திரப்படிப் பூஜித்து, வாஸ்துவின் மத்தியிலாவது வேறான மனோரம்யமான விடத்திலாவது தர்ப்பை மாலை முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் சமஸ்த அலங்காரத்தோடு கூடினதாயுமுள்ள வேதிகையைச் செய்ய வேண்டும்.

மேற்குத் திக்கிலாவது கிழக்குத் திக்கிலாவது தெற்குத் திக்கிலாவது வடக்குத் திக்கிலாவது அதன் மத்தியிலாவது தண்டமாத்திரப் பிரமாணத்தால் ஐந்தங்குல வுயரமுள்ளதாகிய வேதிகையையும், அந்த வேதிகையில், மாவில் நனைக்கப்பட்ட சூத்திரத்தாற் பதங்களையும் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பதவிந்யாசம்.

பதின்மூன்று பதங்களாவது இருபத்தைந்து பதங்களாவது முப்பத்தாறு பதங்களாவது நாற்பத்தொன்பது பதங்களாவது அறுபத்துநான்கு பதங்களாவது சூத்திர வர்க்கத்திற் கூறப்பட்ட பதமாவது இவைகளுக்கு வேறாக யோக்கியமுள்ள வொன்றையாவது, வாஸ்து சாத்திரத்தை நன்றாக உணர்ந்தவர் விந்யசிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து ஹோமம்.

நெற்களால் மேடை செய்து. எள்ளோடு கூடின அமுதுகளாலும், பொரி தர்ப்பைகளோடு கூடினதும் புஷ்பங்களோடு கூடினதுமாயுள்ள சருவை அவ்விடத்தில் ஸ்தாபித்து நெய்யால் அபிகாரஞ் செய்து, இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து வஸ்திரத்தாலும் நல்ல தர்ப்பங்களாலும் ஆச்சாதனம் செய்து, வேதிகைக்கு மேற்குத் திக்கில் குண்டத்தை மூன்று மேகலையுடன் நாற்சதுரமான ஹஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயும் ஒன்பது அங்குலம் வுயரமாயும் செய்து, அவ்விடத்தில் அக்கினியைக் கொணர்ந்து அக்நிகாரியத்திற் கூறப்பட்ட

மார்க்கத்தாற் சமித்து நெய் அவிசுகளாலும் யவை கருமைநிற எள்ளு களாலும், தேன் நெய் பால்களோடு கூடினதாலும், அறுகினாலும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சப் பிரம மந்திரம் சிவாங்க மந்திரங்களாலும் சிவமந்திர பூர்வமான வித்தியாங்கங்களாலும் அகோர மந்திரத்தாலும், நூறுவது அதிற்பாதியாவதும், முன்கூறினதான திரவியங்களால் ஐந்து முறையும், அறுகு ஹோமம் யமனை ஜெயித்ததாக நூற்றெட்டும் ஆகும். பிறகு பூர்ணாகுதியைச் செய்து வாஸ்து தேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஆவாகனம்.

பதங்களிற் கூர்ச்சத்தை வைத்து ஆவாகன முதலானதைச் செய்ய வேண்டும். முன்பாகப் பிரமதேவரைப் பூஜித்துப் பிறகு சகலர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வயது நிறைந்தவளாயும் பிராமண ஜாதியிற் பிறந்தவளாயும் சமஸ்த லக்ஷணங்களாற் சம்பூர்ண மானவளாயும் அநேகமான ஆபரணங்களாற் பூஷிக்கப்பட்டவளாயும் வெளுத்த வஸ்திரத்தைத் தரித்தவளாயும் வெளுத்த புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயும் வெளுத்த மேல்வஸ்திரத்தை யுடையவளாயும் வுள்ள கன்னிகையை அன்னமுதலான வற்றுற் சுகமாகப் பூஜித்து, அந்தக் கன்னிகைக்குத் தாம்பூலத்துடன் பலிதிரவியங்களையும் கொடுத்து அவளுடைய கையிற் குருவானவர் அப்போது பலி பாத்திரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலியும் தர்ப்பணமும்.

ஐந்தவயவங்களிற் பூஷணங்களோடு கூடினவரும், கிரீடத்தோடு கூடினவரும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவரும் நூதன வஸ்திரத்தோடு கூடினவருமான சிவத்வஜர் பலி கொடுத்து சிவத் தியானம் செய்ய வேண்டும். தேன் நெய் தயிர் இவற்றோடு கூடினதாயும், சுத்தான்னத்தைச் சமஸ்த திரவியத்தோடு கூடினதாயும் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராம பலியை யிரவில் தேவாலயம் ராஜகிரகம் முதலானவற்றில் யதேஷ்டமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நாற்கோண குண்டத்தில் வாஸ்துதேவர்களின் தர்ப்பணத்சைச் செய்ய வேண்டும்.

தக்ஷிணை.

பிறகு ஆசாரியர் முதலானவரிடத்தில் முறையே தக்ஷிணையைக் கொடுப்பிக்க வேண்டும். அதமபக்ஷம் ஐந்து

வராகனும். மந்திம பக்ஷம் பத்துவராகனும், உத்தம பக்ஷம் பதினைந்து வராகனும் ஆசாரியருக்கு தக்ஷிணையாக கூறப்பட்டது.

சாந்தி யியற்ற வேண்டுவன.

அக்கிரஹார முதலானவற்றிலும் தேவாலயத்திலும், ராஜாக்களுடையதும் பிராம்மணர்களுடையதும் வைசியர்களுடையதும் சூத்திரர்களுடையதுமான இருப்பிடத்திலும், மண்டப முதலானவற்றிலும், சண்டாளர் முதலானவரால் வாசம் செய்யப்பட்ட விடத்திலும். அவர் பிறப்பிறப்பிடத்திலும், அசுரர் முதலானவரால் தூஷிக்கப்பட்ட விடத்திலும் இந்த விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

கிணற்றிலாவது குளத்திலாவது எல்லா ஜலத்தையும் புறம்பாக இறைத்துப் போட வேண்டும். அல்லது ஆயிரம் குட தீர்த்தமாவது நூறு குட தீர்த்தமாவது இறைக்க வேண்டும். பஞ்சகவ்யத்தை வைத்து சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

முப்பத்துநான்காவது – வாஸ்துசாந்திவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

——:0:——

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌯𑌨𑌾𑌵𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌸𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌦𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

*𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾 𑌓𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍇𑌦𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௧௦

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑌕𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌤𑌿𑌸𑌰𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌚𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥ ௧௫

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌸𑍁 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥

* 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃

𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌚
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 । [𑌨𑌾𑌹𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௨௦

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍋𑌡𑌶𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌶𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௫

𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥

𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । ௩௦

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨𑌾𑌥𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍋𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌲𑍈𑌕𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 ॥ ௩௫
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍀 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌥𑌵𑌾
𑌪𑌾𑌦𑌃 ।

𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௦
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌲𑌪𑌾𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌏𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌿𑌕𑌭𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௫
𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 [1]𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 ।
𑌕𑌮𑍍𑌬𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌯𑌯𑌾 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍋𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௦

𑌪𑌾 - 1 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௦

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௫

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮௦

தஸ்யோர்த்வே வேஶே து தத்வாரஸ்யாவஸாநகம் ।
ஷண்ணாம் சைவ நேத்ரஶாலாநாம் கல்பயேச்ச வாஸ்யகம் ॥
சதுஷ்கர்ணாயதம் காரயேத் விஸ்தாரஸமாயதம் ।
தக்ஷிணே சோத்தரே சைவ பூர்வே சைவ விஶேஷத: ॥
குர்யாத் கோணே த்வயோஶ்சைவ பஞ்சஸ்தாநே ப்ருதக் ப்ருதக் ।
அதவா சைகஶாலைவ வாஸ்து தேவஶாலாஸம்ஸ்திதம் ॥
வாஸ்யம் வா விதாதவ்யம் பூர்வதக்ஷிணகோணகே ।
தஸ்யோர்த்வே யத்ர ஸம்ஜ்ஞாஸம்பூர்ணகபோதகம் ॥
ஸஸ்தம்பகம் ப்ரோக்தம் ராஜ்ஞாமாவாஸயோக்யகம் ।
தஸ்யாஸ்தமாத்ரம் ஹாஸ்மைகே நகேந வாரகம் ॥ ௮௫
ஸஷோடஶகம் ப்ரோக்தம் ராஜ்ஞாம் ஸம்பூர்ணயோக்யகம் ।
தஸ்யாஸ்த்ரயம் சைகாதஶத்வாதஶஹஸ்திகம் ।
ஸவர்த்தவ ப்ராகாரேண கல்பகாஷோடஶஹஸ்தகம் ।
ஶ்ரேஷ்டம் து ஸப்ததாலாந்தம் த்விதீயம் மத்யமாநகம் ॥
த்ருதீயம் கந்யஸம் ப்ரோக்தம் நந்த்யாவர்த்தம் சதுர்விதம் ।
சதுரம் பஞ்சகம் விஸ்தாரமாநஸாவிபாநகம் ॥
ஸர்வதோபத்ரவிஷ்ணுஸ்யம் வர்தமாநஸ்யம் மஹாநகம் ।
தக்ஷிணே சோத்தரே சைவ ஷண்ணாம் ஸ்வஸ்திகம் பவேத் ।
பார்ஶ்வயோ: பஞ்சமத்ரைவ சதுர்வேதாஸ்யாந்திதம் ।
நந்த்யாவர்த்தம் ஸ்வஸ்திகம் பூர்வே தக்ஷிணே பஶ்சிமே ததா ॥ ௯௦
உத்தரே ஸர்வஶாலாதிஶாலாநாமாயஸ்ரீதம் ।
ஶ்ரேஷ்டம் சதுஷ்கம் வித்யாத் கஸ்வர்க்ரைவ விஶேஷத: ॥
ஶ்ரேஷ்டம் சதுஷ்டயம் யத்து ஸர்வேஷாமபி ஶம்ஸிதம் ।
விஶேஷாத் ஸம்புடாநாம் ஶ்ரேஷ்டம் சதுஷ்கம் தேவயோக்யகம் ।

த்விஜாநாம் விஹிதம் சைவ பாஷண்டாஶ்ரமிணாமபி ।
ஶாலாஸாமே க்ஷத்ரே வா ப்ருத்யவர்காம்ஶகே ததா ।
விந்யாஸஸ்திஷ்டரூபாணி கர்ணவே உத்தமாதிகே
ஸதாகாரம் மாலிகாநாம் து கல்பயேத் து கர்ணவத் ॥
ஸகாலம் ஸமாநஸ்ய வாஸ்யாவஸாநவத் ।
ரூபாந்யம் ஶேஷ்யா து விஸ்தாரோ வாஸதஸ்ஸ்த: ॥ ௯௫
ஸைகைகதிஹாநாத்து த்ரிஸ்தஸ்தம்பவிதாந: ।
ஸகவிதிதமோமதம் சதுஷ்கஷண்டகம் து வா ॥
கர்ணவம் து விதாதவ்யம் ஶாலாநாமேவ ஶேஷகே ।
ஸவம் ஸ்தஸ்ய வாஸஸ்ய ஸம்ஜ்ஞாகர்ணவம் ந்யஸேத் ॥
ஸகலாங்கம் ஸமாஸ்ய பாதாமாவிபக்திகை: ।
பஞ்சமாவஸாநாந்தம் கல்பயேத் பாதவத்கர்ணவத் ॥
ஸ்வஸ்திகே வா கல்பாந்தரஸ்தாதயத்வ்யக்தித: ।
பஞ்சஶாகாந்தம் து கல்பயேத்பாதவத் கர்ணவத் ॥
கர்ணவே நவி நா வாபி தேந தேந ப்ரதிகா ।
விஶ்ரா வா ஸஶ்ரா வா கர்தவ்யா மாலிகா ப்ருதக் ॥ ௧௦௦
ஶாலாநாம் து சதுர்தீக்ஷா சைகலாமாதித: க்ரமாத் ।
பாதஹாமவிஸ்ர்யா து பஞ்சஹாமாவஸாநகம் ॥
விநிர்கதஸ்ய பாதாதே த்ருஶ்யா தஸ்ய விஸ்தர: ।
த்விகுணாத்வா விதேயஸ்யாதேவம் ஸ்யாந்நிர்யாவாரணம் ॥
நிர்யாவாரணபாதம் வா ததர்தம் து வா த்விஜா: ।
ஸகலம் ஸ்தஸ்ய வாஸஸ்ய ஸம்ஜ்ஞாஸ்யாத்வஸ்திகா ॥
வாஸ்யாஸம் சதுரஶ்ரம் க்ருத்வா சைகாதிமாநத: ।
வ்ருத்தம் வாஸஸ்ய பார்ஶ்வே து ஷோடஶாவதிமாநகாத் ॥
வ்ருத்தோக்தஸ்ய பரித: கல்பாகல்ப்ய ஸோபாநாதித: ।
ஸ்தம்பிகாஸ்து சைகாதிஹஸ்தமாநாவஸாநகா: ॥ ௧௦௫

[illegible]

[illegible]

प्राङ्मुखं प्रधानं स्यात्पूर्ववामगदक्षिणे ।
दक्षिणे जयदं राज्ञां नैरृते शिववासदम् ।
प्रतीच्यां वा कुबेराग्नौ वह्नितोऽत्र दिशः ।
उदीच्यां कोणवृद्धिस्स्यादीशाने वर्णं ध्रुवम् ॥
सभ्यान्तु शिवानां कार्यं राजजातीनां च ।
देवानामग्रजातीनां वैश्यानां शूद्राणां तथा ॥
शूलहस्ताये सौधेषां व्ययं क्रियाशिखावृते ।
कालहस्ते च तत्स्थे विपर्यासे भवेत् ॥
मेषस्थे वृषभे वाक्यशैवं सिंहकर्कटके ।
कन्यायां वृश्चिके सौम्यं नैरृत्यकाष्ठयम् ॥ ௧௩௫
मानस्य दिशि वेश्म नैरृत्ये कर्णवं सदा ।
यदि काले गृहं कर्तुं वस्तुं च विनश्यति ॥
सर्वपल्लवे कृतं वेश्म तत्र दीर्घं यथा ध्रुवम् ।
सौम्ये च गृहक्षेत्रं सर्वदा नाशितं भवेत् ॥
शनैश्चरे च सर्वाश्रं क्षेत्रं चैव विनाशः ।
जीवस्थाने गृहक्षेत्रं सर्वसम्पत्तिं भवेत् ॥
शुक्रक्षेत्रे कृतं वेश्म नित्यं कल्याणमीश्वरम् ।
पापस्य पदं सर्वं चतुः पापाष्टकनृपम् ॥
कालराशिसूत्रवं वापि चैवं नाशनं भवेत् ।
अंशकाशिषु विज्ञेयमेवं ज्ञात्वा समाचरेत् ॥ ௧௪௦
मन्दिरे प्रकारेण स्थापयेद्व्ययमेवं च ।
मायामां विहितं वेश्म शिरोदेशे वायव्ये वा ॥
वापिकं च नदीप्रान्ते वा शोभावहं भवेत् ।
विद्ये विद्ये यथा नष्टे नदीतटे गृहे ॥
कदाचित्कावेर्याश्च नद्यावर्ते किंशुकः ।
अकालः कावेरीकस्यैव षडेव गृहनाशनम् ॥

दाराः वापिर्चैव वृक्षश्चौत्तरदिशा ।
गृहे न वसेन्नीचैस्सूत्रदोषात् शालिकाः ॥
सापादिकं वा सूत्र पादशौचे वस्त्रं यदि ।
पादुकं पायिकं त्वशयां तथा गृहमध्ये नरः ॥ ௧௪௫
वृक्षमूले वा तस्मिन् दोषं दक्षिणाश्रितम् ।
मार्गे पादं तु नष्टं स्यात् तोयस्य वृक्षकम् ॥
भवेत् ॥
भोजनं मानवं स्यान्मानं च गृहैव च ।
अन्यमार्गगृहं च नैव कापलं शनिर्जलः ॥
सकलं गृहं कावलन्तु पापं कपालं स्पर्शतः ।
वेदे वामनपादे च वामे काले स्वरकृताः ॥
कोणमार्गं तु कृत्वा तु व्ययमासं विनश्यति ।
विजयेशस्य वासं तु वाश्चिंत्यं वरिकल्पयेत् ॥
पार्श्वाग्रं क्षत्रियाणां तु वह्निमाग्रं विरामं भवेत् ।
शूद्राणां सूत्रस्य स्याद्देश वामाग्रे विधिः ॥
विजक्षत्रियवैश्यानां पादवाद्यः प्रकीर्तिताः ।
शूद्राणां मनुजातीनां गृहसम्भव उच्यते ॥
वहिरं वाहिरं चैव शिरः स्यात्सविजयपोः ।
विधिस्सः विहितं चैव मध्यसंस्थो वेश्यपादवः ॥
राजादीनां च नित्यं विधिस्सः विहितं तु वा ।
शूद्राणां सम्भवपादं स्यात् सर्वत्र समवर्णः ॥
पोषकाः ॥
महाकारं वर्णमार्गं वणिजामानं तु वा ।
पादव्यास उक्तं वृत्तं महाव्यासकरात्तु वा ॥
पावको विवाहे सम्बन्धज्ञानसंपदा ।
सर्वेषामपि महानां सम्भवितार उच्यते । ௧௫௫

उत्तरे विप्रगेहास्स्युः पूर्वे नृपगृहं तथा ।
दक्षिणे वैश्यगेहं स्यात् पश्चिमे शूद्रजातये ॥
गृहाण्युक्तविदिक्षु [illegible] विवर्जिता ।
ताराश्रित्य तु [1] [illegible] द्वारयुक्तं प्रकल्पयेत् ॥
सर्वथा हि च शालासु सन्धिकर्म न कारयेत् ।
देव[illegible] शालासु न विधीयते ।
एकैकाङ्गुलिताः पादा नीचा वा निवेशिताः ।
[illegible] तत्र तत्र पदे वा स्यात्[illegible] ॥
[illegible] तीव्रस्या[illegible] ।
क्षत्रविट्शूद्राणां पञ्च सप्त तथैव तु ॥
ब्राह्मणानां [illegible] तु वेदिकाः ।
पाषाणा[illegible] विधीयते ॥
शिलास्तम्भं शिलाकुड्यं नरावासे न कारयेत् ।
तृणा[illegible] च वर्जयेत् ॥
[illegible] तु ।
[illegible] भवेत् ।
द्वारस्या[illegible] तु ।
[illegible] द्वारस्य [illegible]
[illegible] स्याद्ब्राह्मणानां विशेषतः ।
[illegible] ॥ ௧௬௫
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥

पा 1 [illegible]

जपेत्तु होमं च रक्षोघ्नं विधये बुधः ।
पश्चिमे च [illegible] गृहकल्पने ॥
ब्रह्मणो[illegible] ब्रह्म [illegible] ।
[illegible] ।
पञ्च[illegible] शाला [illegible]
शोभकः ॥
[illegible] ॥ ௧௭௦
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] गृहम् ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] भवेत् ॥
ब्राह्मणानां [illegible] द्वारं [illegible] द्वारं क्षत्रियस्य तु ।
वैश्यस्य दक्षिणद्वारं श्रेष्ठं शूद्रस्य पश्चिमे ॥
शालाद्वारमिदं प्रोक्तं [illegible] ।
[illegible] परिकल्पयेत् ॥ ௧௭௫
[illegible] ।
[illegible] विधीयते ॥
[illegible] ब्राह्मणानां विधीयते ।
[illegible] क्षत्रियाणां [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ௧௨௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௨௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௩௦
1[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

— :: —

உ

சிவமயம்.

சாலாலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு உயர்ந்ததான சாலைகளின் இலக்கணத்தைக் கூறப் போகின்றேன். தேவர்கட்கும் பிராமணர்கட்கும் விசேஷமாக அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் சூத்திரஜாதியருக்கும் வாசயோக்ய மாக அந்தச் சாலைகள் ஸ்மரிக்கப்பட்டன.

சாலையின் அளவும் பெயரும்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஏழு பத்து சாலைகள் கூறப் பட்டன. அதற்குமேல் மும்மூன்று விருத்தி செய்து எவ்வளவு இஷ்டமோ அவ்வளவு கிரகிக்கலாம். அவையே யாதுகாரணத்தால் மாலையைப் போல் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால் மாலிகை யெனக் கூறப்பட்டன. அளவைப் பிரமாணமோ வென்றால், இருவகையாகக் கூறப்பட்டது. முழத்தின் பாகத்தின் வசமாக அரை முழம் ஆரம்பித்து மும்மூன்றங்குலமாக விருத்தி செய்து நூற்றெட்டுச் சங்க்யை எவ்வளவோ அவ்வளவுவரை முழங்களின் விஸ்தாரம் சம்மதிக்கப்பட்டது. அரைமுழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து ஒன்றரைமுழ அகலம் வரை சமமான நிகளத்தை யுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு முழத்தின் பிரமாணம் ஆகும்.

பிறகு முழத்தின் பிரமாணத்தால் ஒன்பது முழம் வரை விஸ்தாரமானது பக்திகளாகக் கூறப்பட்டன. விஸ்தாரத்திலிருந்து இரண்டரை யங்குலமுதல் இரட்டிப்பு முடிவை யுடையதாயும், சமமான நிகளத்தை யுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். ஒரு முழ பாகம் விசாலத்திலிருந்து அரைமுழமாக விருத்தி செய்தல்

வேண்டும். விசாலத்தைப் பார்க்கிலும் மூன்றுபங்கு பிரமாணமாக நிகளம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விசாலத்திலும் நிகளத்திலும் வைக்கப் பட்டதான அந்தச் சகலமான பக்திகள் பிரமாணத்தால் விஷமமானும் ஒற்றைப்படையில் இஷ்டம் போலாகும். விஸ்தாரத்திலும் நிகளத் திலும் இரட்டையான சங்கியைகளும் ஒற்றைச் சங்கியைகளும் பக்தி களாகக் கூறப்பட்டன.

ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! பக்தியின் உள்ளளவைப் பிரமாண மாவது. அவ்வாறன்றி பக்தியின் புறம்பான பாகமாவது, பக்தியின் நடுப் பிரமாணமாவது அதின் காற்பாகத்திலாவது அவ்வாறேயாகும். தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நற்சதுரமாயிருத்தல் வேண்டும். அரசர்கட்கும் அவ்வாறே கூறப்பட்டது. மற்ற வைசிய சூத்திரர்கட்கு நிகளகோணமுள்ளது. யாதொரு க்ஷத்திரிய வைசியருக்குக் கூறினதைப் பார்க்கிலும் வித்தியாசமாக இருப்பதால், குறைந்த பிரமாணம் உயர்ந்தவர்கட்கு கூறப்படவில்லை.

விசாலத்தோடு சமமான உயரமும், காற்பாகத்தோடு கூடின தாவது, இல்லாவிடில் அரைப்பாகத்தோடு கூடினதாவது, காற் பாகம் குறைவாக இரட்டிப்பாவது நிகளம் இரட்டிப்பு அல்லது சம மாகவும், கூறப்போகின்ற காற்பாக விசாலங்களால் கிரமப்படி செய்ய வேண்டும்.

ஆயாதி.

ஆயாதி சம்பத்திற்காக அகலத்திலும் நிகளத்திலும் அவ்வாறே உயரத்திலும் முழங்களின் சம்பூர்ணத்தை நன்குக அடைவிப்பிக்க வேண்டும். கேவலம் விசாலத்திலிருந்தாவது, அல்லது நிகளத் திலிருந்தாவது, அவ்வாறே உயரத்திலிருந்தாவது, அகல நிகளத்தின் சேர்க்கையி லிருந்தாவது ஆய முதலானவை கிரகிக்கப்பட வேண்டும்.

அந்த ஆய முதலானவை எட்டு மூன்று மூன்று எட்டில் பெருக்கி, எட்டு பதினான்கு பன்னிரண்டு இருபத்தேழில் பங்கிட வேண்டும். மிகுதியா யிருப்பது ஆயமும் வியயமும் யோநியும் நக்ஷத்திரமும் ஆகும். திதியானது முப்பதாலும் வாரமானது ஏழாலும் அடையக் கூடும். ஆயாதிகளை வேறு விதத்தாலும் கொள்ளக் கூடும். நிகளத்தை நிகளமாகவும் அகலத்தை அகலமாக வும் அல்லது அகலநிகளங்களை கூட்டி நிகளமாக வேறும் கொள்க. எட்டு ஒன்பது மூன்று எட்டு ஒன்பது ஒன்பதில் பெருக்க வேண் டும். பன்னிரண்டு பத்து எட்டு இருபத்தேழு ஏழு ஒன்பதில் முறையே பாகிக்க வேண்டும். ஆய முதலானது முன்போற் கூறப் பட்டது. ஆயத்தினதிகம் சுபத்தைத் தரும். எவ்வாறு யஜமான

னுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடாவது நாமநக்ஷத்திரத்தோடாவது அநுகூலம் உண்டாகுமோ அவ்வாறு பரீக்ஷித்துச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து.

வாஸ்துவானது சகல அநுகூலமும் எவ்விடத்திலும் யாது காரணத்தால் கிடைக்கப்படுகிறதில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் எவ்வாறு அற்பதோஷம் உண்டாகாதோ அவ்வாறு விசேஷ குணமாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

சாலாங்கம்.

வசிக்குமிடம் ஸ்தம்பங்கள் விஸ்தாரம் கர்ணசூத்திரஸ்தானம் சிகரம் ஸ்தூபி இவை சாலையின் அங்கமெனக் கூறப்படுகிறது. யஜ மானனுடைய முழந்தாள் வரையிலாவது, நாபி வரையிலாவது, இருதயம் வரையிலாவது, கண்டம் வரையிலாவது, சிரசுவரை யிலாவது, பாதத்திற் பாதியாவது மூன்று பாகமாகவும் மூன்று முதற் பதினாறு பாகங்கள் வரையும் கூறப்பட்ட அளவின் பிரமாணத் திற்கு அதிகமாவது அதிஷ்டானத்தின் பிரமாணம் ஆகும்.

பிறகு பாதத்தின் அந்த அளவைக் கூறப்படுகிறது. ஒன்றரை முழம் முதல் மும்மூன்றங்குலமாக விருத்தி செய்து ஒன்பது முழப் பிரமாணம் முடிவாக ஸ்தம்பத்தின் உயரங்கள் கூறப்பட்டன. மூன் றங்குல மாரம்பித்து அரையங்குலமாக விருத்தி செய்து முப்பதங்குல முடிவாகப் பாதவிஸ்தாரங்கள் கூறப்பட்டன. நான்கு அம்சமுதல் பதினாறு அம்சம் வரை விதியைத் தவறாமல் பாகித்து, ஓர் பாகத் தால் குறைவானது பாதத்தின் முன்பாகத்தின் விசாலமாகும். இவ் வாறு மேன்மேலாகப் பாதங்களின் அகல நிகளங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும். பிரஸ்தர மென்பது பாதநிகளத்தின் அரையடியள வினற் செய்ய வேண்டும். புத்திமான் அந்த அளவை ஒன்பது விதமாகச் செய்து, ஒன்று முதல் நான்கு பாகத்தினாற் குறைவாக வாவது அதிகமாகவாவது பிரஸ்தரத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். பிரஸ்தர விதியிற் சொல்லப்பட்ட பிரமாணம் சமஸ்தமும் கண்ட ஸ்தானத்தில் விதிக்கப்படுகின்றது. பாதஸ்தானத்திற் கூறப்பட்ட சமஸ்த அளவும் சிகரஸ்தானத்திலும் விதிக்கப்படுகிறது. துருவ நக்ஷத்திரத்தின் விதியின் ஏற்பாட்டினாலாவது சிகரத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். கண்டஸ்தானத்திற் கூறப்பட்ட சமஸ்த அளவும் ஸ்தூபியின் உயரமாகக் கூறப்பட்டது. பாதவிஷ்கம்ப அளவால் இரட்டிப்பு முதல் ஒன்பது பாகம்வரை பித்திவிஷ்கம்ப அளவு உத்தேசிக்கப்பட்டது. அவ்வாறன்றி இரண்டங்குலத்தாலாவது அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

கடைக்கால் சுவர்.

எட்டங்குல முதல் இரண்டிரண்டங்குலமாக மூன்று முழம்வரை சுவரின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டது. இது கடைக்காலின் அளவாகும். கடைக்காலுக்குமேல் கால் அல்லது அரையங்குலமாகக் குறைக்க வேண்டும். குறுக்குச் சுவர்கள் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகவாவது சமமாகவாவது இருக்கலாம்.

ஏகசாலை முதலியன.

ஏக சாலையானது தடியைப் பிளந்ததுபோ லிருக்க வேண்டும். அது இரண்டு கொண்டது த்விசாலையாகும். அதன் மூன்று பாகம் த்ரிசாலையாகும். நான்கு பாகமானது சதுச்சாலையாகும். ஏழு பாகத்தாற் சப்தசாலையாகும். இவ்வாறு மற்றவையும் கூறப்பட்டன. விஸ்தாரத்தில் ஓர் பங்கு முதல் ஐம்பது பங்கு வரையிலும், அவ்வாறே நிகளத்திலும் விருத்தியால் நூறு வரையிலும் செய்ய வேண்டும்.

வாசற்கால் முற்றம் முதலியன.

இவற்றின் தலைப்பில் தெருவாசல்கள் இருக்க வேண்டும். பிரதான ஸ்தானத்தில் விசேஷமாக ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு தெருவாசல்களோடு கூடின சாலைகள் இருக்க வேண்டும். பின்பக்கத்திலும் பக்கத்திலும் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி மீட்டும் இஷ்டமான இடத்திலாவது பெரிதான த்வாரங்களையும் சிறிய த்வாரங்களையும் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

மத்தியில் விசாலத்துடன் ஒருவரிசை யுடையதான முற்றம் செய்யத் தக்கது. அரைவரிசை முதல் விருத்திசெய்து முப்பது வரிசை வரையில் இஷ்டப்படுகின்றது. நிகளத்திலும் ஓர் வரிசை முதலாக மூன்று வரிசை முடிவாக விசாலமாகும். இவ்வாறு பிரமதேவரின் அங்கண மென்கிற முற்றத்தை வாசல் ஜலம் விழுவதற்கிடத்தோடு கூடினதாகவாவது இல்லாமையாகவாவது செய்யலாம். இரண்டுமாவது ஜலயந்திரப் பெருக்கோடு கூடினதாகவது செய்ய வேண்டும். வெளிஜலம் கூடிப்போவதற்காவது ரந்திரம் செய்ய வேண்டும்.

ஓர் வரிசை விசாலமுதற் காற்காற்பாகமாக விருத்திசெய்து ஐந்தாம்பாகம் முடிவுவரை சாலையின் விஸ்தாரமானது இஷ்டப்படுகிறது. பெரிய துவாரத்தின் விசாலமோ வெனின், இவ்வாறே செய்ய வேண்டும். தெருவாசலில் பெரிதாகிய த்வாரத்தோடு சமமாகவாவது, பாதியளவாகவாவது ஆகும. அவ்வாறே த்வாரத்தினளவு ஆகும். பாதியளவினுல் தண்டிகாத்வாரம் ஆகும்.

கர்ப்பாதானம்.

கர்ப்பாதானத்தின் வைப்பாவது மூலக்ரஹத்தின் மேல் மெத்தையிலாவது, வலது நேத்திர சுவரின் வரிசையிலாவது கர்ப்பாதானம் கூறப்பட்டது. அவ்வாறன்றிப் பிரமதேவரின் சுவரிலாவது கர்ப்பாதானம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்தான விபரம்.

மேல் தளத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் யஜமானனுக்கிடம் கூறப்படுகின்றது. வடக்குப் பாகத்தில் ரங்க மென்று கூறப்பட்டது. அது தான் மனைவியின் கிரஹமாக ஆகும். தளத்தின் மேற்பாகத்தில் இரண்டு த்வாரம் செய்ய வேண்டும், அது விசேஷமெனப் படுகின்றது.

வாசற்கால் வைக்குமிடம்.

ஒன்பதுபாக முள்ளதான கிரகத்தில் அவ்விடத்தில் தென் பாகத்தில் ஐந்து பாகம் செய்து, அதில் இடது பாகத்தில் மூன்று பாகம் நீக்கி நடுப்பாகத்தில் த்வாரமானது விதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு தெருவாசலில் த்வாரம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாருகவே மற்ற விடத்திலும், அவ்வாறே நடுவி லிருபக்கத்திலும் கம்பைத் தவாரம் செய்ய வேண்டும். சுவரின் விசாலத்திற் சூரியன் பாகத்திக்கு வெளியில், வெளி ஐந்து பாகமானது கூடுகின்றதின் மத்திம பாகத்தில் பாத மத்திமமும் விதிக்கப்படுகின்றது.

ஜலதாரை.

சுவரின் நடுப்பாகம், அவைகளின் சேர்க்கையின் மத்திய பாகம், சமபாகம், பாதமத்திய பாகம், கோணம், நடுப்பாகம் இவைகளை நீக்கி ஜலதாரை இருக்க வேண்டும், கோணத்தி லிருந்து மூன்றும் பாகத்தில் ஜலம் வெளிவரும் மார்க்கம் இச்சிக்கப்படுகின்றது. கிரகக்ஷதரிடத்திலும் மஹேந்திரரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் இந்த த்வாரம் விதிக்கப்படுகின்றது. பல்லாடரிடத்திலும் நடுப்பாகத்திலும் இவர்களுடைய வரிசைகளிலும் த்வாரமானது விதிக்கப் படுகின்றது.

ஸ்தம்பலக்ஷணம் முதலியன.

முழப் பிரமாணமான ஸ்தம்பங்களுடைய சமத்துவ முதலானவை மனிதர்கட்கு இரட்டைப் படையான சங்கியையா லாகும். தேவர்கட்கு ஒற்றை யிரட்டை யிரண்டும் கிரகிக்கத் தக்கது. பூமியில் தேவர்கட்கு நடு த்வாரம் கிரஹிக்கத் தக்கது.

சதுரச்சாலை.

சதையற் செய்யும் வீடு முதலானவற்றின் நடுப்பாகமானது வாஸ்துவின் மத்தியிலிருந்து பிரதக்ஷணமாக ஆகும் ஆதித்யர் முதல் ஒன்பதாவது பாதத்தின் முடிவு வரை ஐந்து அங்குலகதி வரிசையாய், வாஸ்து நடுவிலிருந்து வடக்கு கிழக்காகவும், தெற்கு மேற்காகவும் வரிசையாய்க் கொள்க. பத்து ஒன்பது எட்டு ஏழு அம்சங்களாகக் கிழக்குப் பாக முதலான பாதத்தை அந்த ஸ்தம்பப் பிரதிஷ்டையின் கிருத்தியத்தில், ஒவ்வொ ரம்சத்தை யடைந்தவைகளாக ஆகும். கிரகம் பாதம் இவற்றின் மத்திய பாகத்தின் மத்தியம், சுவரின் மத்தியபாகமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு சதுரச்சாலை கூறப்பட்டது.

சாலை விபரம்.

சாலை விஷயத்தில் ஒன்பது வரை கற்பிக்க வேண்டும். இவை யாவும் சாலைகளின் சாமான்ய மெனக் கூறப்படுகின்றன. தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கும், பாஷண்ட மதத்தை யடைந்தவர்கட்கும், அவ்வாறே யானை குதிரை ரதம் காலாட்கட்கும், யாகத்தில் ஹோம முதலான கருமங்கட்கும் தேவர்கட்கும் அரசர்கட்கும் நிருத்தனம் பாட்டு முதலான கருமங்கட்கும் ஏகசாலை புகழப்பட்டதாக ஆகும். ஸ்திரீகட்கும், சித்திரமெழுதி ஜீவிப்பவர்கட்கும் வேசியர் முதலானவர்கட்கும் கலப்பையைப் போலும், குருஜீவிகட்கு முறத்தைப் போலும் ஆகும். சாலையில்லா விடத்தில் சுவரில் த்வாரத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ஊர்த்துவபூமி லக்ஷணம்.

மேற்பூமியை யாரம்பித்து இப்பொது கட்டடம் கூறப்படுகிறது. யாதொரு 'விடத்திற் பிரதானசாலையோ அவ்விடத்திற் சித்திரமெழுதிய ஸ்தானத்தை விதிக்கப்படுகிறது. யஜமான னிருப்பிடத்தில் மண்டபப் பிராகாரத்துடன் கூடினதாக விந்யாசமானது ஆகும்.

மேல் மெத்தையோடு கூடினதாயும் மேலே முன் வாசலோடு கூடினதாயும், வாஸ்து த்வாரத்தோடு கூடினதாயும், விசேஷமான மேல்தளத்தோடு கூடினதாயும், நான்கு பக்கமும் குண்டங்களுடையதாயும், வீட்டுவாசலோடு கூடினதாயும், சித்திரமெழுதிய சுவர்களையுடையதாயும், மெத்தைப் படிகளோடு கூடினதாயும், மேலிருப்பிடத்தோடு கூடியதாயும், சிரோகிரகத்தோடு கூடியதாயும், மேல் வேலையோடு கூடியதாயும், காது போன்ற இரண்டு கூடங்களையுடையதாயும், கர்ணகூடமில்லாமலும், இதரமான சகலமும்,

வாஸ்துக்களில் நடுமுற்றமும், மண்டபத்தோடு கூடியதாயும் சபையைப் போன்ருவது தனித்தாவது ஜல பூமிகளை யுடையதாயும் இவ்வாறு ஊர்த்வபூமி சொல்லப்பட்டது.

மற்றவை சொல்லப்படுகிறது. முக்கியமான மண்டபம், மேல் மெத்தையி லிருக்கும் அறை, மேல் மெத்தை இவை நீங்கியதாய் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு யஜமானனிருப்பிடத்தைச் செய்து, சித்திரசாலையை அந்த ஸ்வாமி கிரகத்திற்குச் சமமாக அலங்கார படிகட்கு வேலையோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். மற்றது முன்னர்க் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தினுற் செய்ய வேண்டும்.

ஓ அந்தணர்களே ! அவ்வாறன்றி சமஸ்த சாலையிலும் அலங்காரப்படி செய்யலாம். இவ்வாறு மேற் பூமியானது கூறப்பட்டது. இரண்டடுக்கு பூமியைக் கேளுங்கள். சதுச்சாலையின் பிரதேசத்தில் அதற்குக் கீழ்ப்பூமியானது கூறப்படுகிறது. அந்தச் சதுச்சாலா பூமியானது மண்டபம் அறை மேல்மெத்தை இவற்ரு லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் அதற்குக் கீழாக நான்கு பக்கத்திலும் அவ்வாறே பெரிய த்வாரத்தோடு கூடினதாயும் இருக்க வேண்டும். இரண்டு பாகத்தினுல் அதன் விந்யாசம் படிக்கப்படுகின்றது.

மூன்றடுக்கு பூமி.

நான்கு கோணத்திலும் நான்கு அறை அதன் விஸ்தாரத்தினுல் நிர்மிக்கப்பட்டது. நான்கு பாகம் இரண்டுபாகத்தாலும் பின் பக்கத்தி லிருக்க வேண்டிய கிரகத்தின் சபையைச் செய்ய வேண்டும். முன்னிரண்டு கூடத்தின் மத்தியில் சாலைகள் பின்பக்கம் சபைகளைப் போற் செய்யத்தக்கவை. இரண்டு பார்சத்திலும் நான்காம் பாக முடிவில் விஸ்தார முடையதாகிய இரண்டு கூண்டானது செய்யத்தக்கது. கர்ணுகிருதியான கூடத்திற்குச் சமமான உயரத்தையுடையதாயும், பிரதான சாலையி னிருப்பிடம் நேத்திரசாலையில் இருக்கிற நேத்திராகிருதியான கூடத்தி னிரண்டையும் செய்ய வேண்டும். அவைகட்கு மேற்பாகத்தில் சம்பூரணமாயும், அதற்கு மேற்பாகத்தில் பின்பக்கத்தி னிருப்பிடத்தின் சபையானது இரண்டு தளத்தை முடிவாக வுடையதாயும், மற்ற சமஸ்தமும் கீழ்ப்பாகத்தில் முடிவோடு கூடினதாயு மிருக்க வேண்டும். இது மூன்றடுக்கு மேற்கட்டட வீடெனக் கூறப்பட்டது.

நான்கடுக்கு பூமி.

வாசற்படியின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் நான்கு பாகத்திலும் ஓர் பாகத்தினுல் துவாரத்தையுடையது, இரண்டு பார்சங்களின் முன்

பாகத்தின் சாலையி னநுசாரமாகும், அங்ஙனமே பிரதான சாலையினது அநுசாரமாகவும், வாசற்படியின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் பக்கங்களின் அநுசாரமாகவும், கிழக்குப் பாகத்தில் விசேஷமாகவும், இரண்டு பாகத்தில் வெளிவருகிற இரண்டு பக்கத்தின் விசாலத்தினலும், த்வாரத்தோடு கூடின நேத்திர சாலைகளின் ஆறு சங்க்யையும் வாசற்படிக்குப் புறம்பாகவும். நான்கு சாலையின் முடிவு வரையிலும் மேற்பாகமும் கீழ்பாகமுமாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஐந்தடுக்கு பூமி.

அதற்குக் கீழ்ப்பாகத்தில் பூமியின் பிரவேசத்தில் ஆறு நேத்திரசாலைகளின் ஸ்தலத்திலாவது, மத்தியிலாவது அந்தத் துவாரத்தின் முடிவாகும். நான்குபாக நிகளமுள்ளதாயும், இரண்டு பாகம் அகலத்தோடு கூடினதாயும் இடமானது தென்திசையிலாவது, வடதிசையிலாவது, கிழக்கிலாவது விசேஷமாகும். முன்பாகம் இரண்டு கோணங்களிலும் இந்த ஐந்து ஸ்தானங்களிலும் செய்ய வேண்டும்.

ஆறடுக்கு பூமி.

அவ்வாறன்றி தென்மேற்கிலாவது வடமேற்கிலாவது, தேவ பாகத்தோடு கூடினதாகிய ஸ்தலமாவது, மேற்பாகத்தில் ஆருவது மாடியின் மேற்பாகத்திலாவது செய்யத்தக்கது.

ஏழடுக்கு பூமி.

அதன் கீழ்ப்பாகத்தில் நூற்கயிற்றி னளவினுல் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட மாடப்பூருக் கூண்டுடன் கூடிய இரண்டு பூமியானது செய்யத் தக்கது. இது அரசர்கட்கு வாசம் செய்யத் தகுதியான ஏழு உப்பரிகை யெனக் கூறப்பட்டது.

பத்தடுக்கு பூமி.

அதற்குக் கீழாக நான்கு பக்கத்திலும் ஓர் பாகத்தால் த்வாரத்தை யுடையதாக இருக்க வேண்டும். இது பத்து உப்பரிகை யெனக் கூறப்பட்டது.

பதினேரடுக்கு முதலிய பூமி.

அதன் கீழாகப் பதினேராவது, பன்னிரண்டாவது பூமியை யுடையதான பிரதேசம் கூறப்பட்டது. இவ்விதம் பதினறு பூமி வரைச் செய்யக் கூடும்.

சாலைகளின் பெயர் முதலியன.

முதலாவது சர்வதோபத்திரம். இரண்டாவது வர்த்தமானகம். மூன்ருவது ஸ்வஸ்திகம். நான்காவது நந்தியாவர்த்தம். ஐந்தாவதாகிய சருகம் என்பது சாலைகளை மறைத்துப் போடுகிறதாக அறியத்தக்கது. சர்வதோபத்திரம் என்பது எட்டு முகத்தை யுடையது. வர்த்தமானகம் என்பது நான்கு முகத்தையுடையது. பார்சங்களிலும் முன்பாகத்திலும் நான்கு நேத்திரசாலையோடு கூடினது. ஸ்வஸ்திகமென்பது தெற்குத் திக்கிலும் வடக்குத் திக்கிலும் ஆறு நேத்திர சாலையை யுடையதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. நந்தியாவர்த்த மென்று ஸ்மரிக்கப்பட்டது, கிழக்குத் திக்கிலும் தென்பாகத்திலும் அவ்வாறே மேற்குப் பாகத்திலும் வடதிசையிலும் ஸௌம்ய சாலை முதலான சாலைகளின் முகமாகக் கூறப்பட்டது. சருக மென்பது வஸ்திரத்தினுல் மறைக்கப்படுவதாக அறியத்தக்கது.

முக்கியமாய் எல்லாவிடத்திலும் யாது முதலாவதோ அந்த நான்கும் சமஸ்தருக்கும் கூறப்பட்டது. முக்கியமாக அரசர்கட்கே கூறப்பட்டது. சருக மென்பது தேவர்கட்கு யோக்யமானது. அந்தணர்கட்கும் விதிக்கப்பட்டது. பாஷண்ட பௌத்தாச்ரமிகட்கும் விதிக்கப்பட்டது.

சாலையின் பாகத்திலும், வாசற்படியின் கீழிலும், பெரிதான துவாரத்தின் பாகத்திலும் அவ்வாறன்றிச் சொல்லப்பட்ட பூமியிலும், மண்டபத்திலும் விந்யாசம் செய்வது இஷ்டமாகக் கூறப்பட்டது. இந்த மாலிகையின் முன்பாக மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும். நிகளம் ஓர் பாகம் ஆரம்பித்துக் கிரகத்தின் விஸ்தாரம் சம்பூர்த்தி வரையில், ஒவ்வொரு பாகம் விருத்தியாக இருக்க வேண்டும். அகலம் கிரகத்திற்குச் சமமாக இருக்கக் கூடும். அகலமோவெனின் ஒவ்வொரு பாகம் குறைவு செய்து மூன்று பாகம் முடிவாக இருக்கக் கூடும், ஒன்று இரண்டு மூன்று த்வாரத்தோடு கூடினதாகவாவது, நான்கு ஐந்து த்வாரத்தையுடையதாகவாவது மண்டபம், சாலைகளின் முன்பாகத்திற் கட்டவேண்டும். இவ்வாருக விருக்கிற கிரகத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் மண்டபத்தைக் கட்ட வேண்டும். ஓர் பாகம் ஆரம்பித்து காற்காற் பாகமாக விருத்தி செய்து ஐந்துபாகம் முடிவுவரை ஆவரண மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும். முழ அளவினுல் மூன்று முழத்திலிருந்து அரையரை முழமாக விருத்தி செய்து பதினைந்து முழம் வரை ஆவரண மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டபமில்லா விடினும் அந்த அளவினுல் கஜவிசேஷத்தோடு கூடினதாகவாவது, அதினளவாகவாவது இருக்கிற பீடமும் மாலிகாகிரகமும் பண்டிதர்களால் செய்யத்தக்கது.

சாலைகளின் நான்கு திக்குகளிலும் முறையாக ஓர்பாகம் முதல்
கார்காற்பாகம் விருத்திசெய்து எட்டுப் பாகம் முடிவாக வெளிப்
புறப்பட்டு வருகிற மார்க்கத்தினது நிகளம் இருக்க வேண்டும்.
அதன் விருத்தியால் அதன் விஸ்தாரம் இரட்டிப்பு முடிவை யுடைய
தாய்ச் செய்யத் தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு நடுப்பிராகாரம்
இருக்க வேண்டும். நடு ஆவரணத்தோடு கூடினதாகவாவது
அஃதின்மை யாகவாவது இவ்வாறிருக்கிற கிரகத்திற்கு நான்கு
பக்கத்திலும் ராணுவ ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும்.

கிரக விருத்தி.

கிரகத்தின் விஸ்தாரத்தை விருத்திசெய்யும் விஷயத்தில்
முதற்பாக முதலாக நான்குபாகம் வரைச் செய்து, கிரகத்திற்குப்
புறத்தில் முதலாவரண முதலாகப் பதினறு பாகங்களை நான்கு
பக்கத்திலும் நீக்கிச் செய்ய வேண்டும்.

இராணுவ ஸ்தானம்.

இராணுவஸ்தானத்தின் முகத்திலும் பக்கங்களிலும் பின்
பக்கத்திலும் யதேஷ்டமாக ஓர்பாகம் முதல் ஏழுபாகம் முடிவை
யுடையதாய்க் காலாட்களிருக்க வேண்டும். ஒற்றை இரட்டை
யானப் பிரமாணத்தினல் குறைவாகவாவது அதிகமாகவாவது, பத்திர
கஜத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதின்மையாகவாவது இஷ்டம்
போல் ராணுவஸ்தானம் இருக்கலாம். இராணுவஸ்தானத்தின்
நடுப்பாகமோ வெனின் அவ்வாருகவே விதிக்கப்படுகின்றது. இவற்
றின் மத்தியபாகம் சமமாகவாவது சமமில்லாமலாகவாவது ஆகும்.
மத்தியிலாவது புறம்பாகவாவது அதிகமாகவாவது குறைவாகவா
வது, ஓர்பக்கத்தில் அதிகமாகவாவது பின்பக்கத்திலாவது எங்ஙனம்
அதிகமோ அங்ஙனமே துவாரத்தின் நிகளகோடியிலாவது, பக்கங்
களில் பின்பக்கத்தில் அவ்வாறே சாலையின் விஷயத்திற் கூறப்பட்ட
அளவினலாவது, சதுரவளவு முழவளவினலாவது இந்த ராணுவ
ஸ்தானம் விஷயத்தில் அந்தச் சமஸ்தமும் கிரகிக்கக்கூடும், சாலை
மாத்திரமாவது இருக்கக் கூடும்.

பிராகாரம்.

ஓர் பக்தி முதலாக அரையரை பக்தியாக விருத்தி செய்வ
தால் திக்குகளின் சதுர அளவு முடிவுவரையில் ராணுவஸ்தான
விதியில் பிராகாரமாகும். அந்தப் பிராகாரம் இரண்டு விதமாகக்
கூறப்பட்டது. இராணுவஸ்தானத்தின் விசாலங்களை மூன்று நான்கு

ஐந்து பாகங்களாகவும், ஆறு ஏழு பாகங்களாகவும் செய்து வெளி
யில் ஓர் பாகத்தை நீக்கி மத்தியில் மிகுதி பாகங்களை விட்டு நடுவில்
பிராகாரம் கூறப்பட்டது.

ஒன்று அல்லது அநேக முற்றப் பிரதேசங்களோடு கூடின
தாயும், சபையின் ஆகாரம் போன்ற மேல்மெத்தையோடு கூடின
தாயும், அங்ஙனமன்றி மூலகிரகத்தி னுருவம் போன்றதாயும், அல்லது
மண்டபத்தின் மேல்மெத்தையினல் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், தலம்
அதிஷ்டானம் பாதம் என முன்கூறின இவற்றைப் பார்க்கிலும் சிறிது
குறைந்த பிரமாணத்தை யுடையதாயும், அந்தப் பிரமாணத்தினல்
விருத்தி செய்யப்பட்ட உபபீடத்தை யுடையதாயும், அந்த அள
வினல் விருத்தி செய்யப்பட்ட தலையணை என்னும் சும்மாட்டை
யுடையதாயும், பாதம் என்று அடியிற் கூறப்பட்ட ஸ்தானத்தின்
நிகளத்திற்குச் சமமான உயரமும் விருத்தமுமான தலையணையை
யுடையதாயும், மூலக்கிரகத்தின் பிரதேசத்திற் குயரமான அதிஷ்
டான ஸ்தலத்தோடு கூடினதாயும், அதில்லாததாயு மாவது சமமான
பிரதேசத்தோடு கூடினதாயுமாவது இந்த ராணுவஸ்தானத்தைப்
புத்திமானனவன் ராஜகிரக முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

துவாரப் பிரதேச முதலியன.

தேவர்கட்கும் மனிதர்கட்கும் விசேஷமாக ராஜகிரகத்திலும்
புஷ்பதந்த ஸ்தானத்திலும், பல்லாடர் மகேந்திரர் கிரகக்ஷதர் இந்த
ஸ்தானத்தில் மத்திய பாகத்தின் சமீபத்திலும் துவாரத்தையாவது
அவ்வாறன்றி உபதுவாரத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.
கோபுரத்தை (பட்டணத்தின் வாசற்படியை) ராணுவஸ்தானத்
தோடு கூடினதாக விதியினற் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு
சாலையை, சாலையின் பிரமாணத்தை அதிக்கிரமிக்காமற் செய்ய
வேண்டும்.

கர்ப்பகிரகத்தோடு கூடினதாகவாவது, நடுவில் பக்தியோடு
கூடினதாகவாவது ராணுவஸ்தானத்தின் விதியிற் கூறப்படும் வெளி
யிலும் உட்பாகத்திலும் வழியோடு கூடினதாயும், நான்கு பாகமுதல்
பன்னிரண்டு பாக முடிவுவரை பாகங்களாகச் செய்து, ஓர் பாகத்தை
நீக்கி மிகுதிபாகத்தினல் மூலப்பிரதேச முதலானவற்றை புத்திமானு
னவன் செய்ய வேண்டும். அதிஷ்டான முதலான ஆறு வர்க்க
மானது யாதோ அதனளவை உபபீடத்தில் துவாரத்தி னுயரத்திற்
காகச் சமமாகவாவது அதிகமாகவாவது கொடுக்க வேண்டும்.
ராணுவஸ்தானம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே இந்த விஷயத்தில்
விதிக்கப்படுகின்றது. மூலகிரகப் பிரதேசத்தைப் பார்க்கிலும் சிறிது

குறைவாகவாவது செய்ய வேண்டும். பிராகாரம் கோபுரம் இவற்றின் உயரம் மூலகிரகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

கோபுரம்.

கோபுரத்தின் அலங்காரத்தைச் சாலையின் அலங்காரம் போற் செய்ய வேண்டும். சபையின் ஆகாரம் போன்ற சிரோகிரகத்தோடு கூடினதாயும், சாலையின் ஆகாரம் போன்ற சிரோகிரகத்தின் வேலையை யுடையதாயும், மண்டபத்தின் ஆகாரத்தோடு கூடிய தாயும், மேல்மெத்தையா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், முன்பாகத்தில் நடையோடு கூடினதாயும், பிராகாரத்தின் மத்தியில் மெத்தையைக் கோபுரத்தினது விஸ்தாரத்தின் மூன்று பாகத்திலிருந்து ஓர்பாகம், நாலிலோர்பாகம் ஐந்திலோர்பாகம் இருக்க வேண்டும். கோபுரங் களின் வெளிவருகிற வழி பிராகாரத்திற்கு வெளியில் இருக்க வேண்டும். கோபுரமும் ராணுவஸ்தானமும் மூலவாஸ்துவின் பார்வை யுடையதா யிருக்க வேண்டும்.

அந்தப்புரம்.

நடுவில் ராஜஸ்திரீகளின் வீடுகள் உண்ணேக்கமான முகங் களை யுடையதாக இருக்க வேண்டும். பிரதானமான பட்ட மகிஷி யின் ஸ்தானத்தை இடது பக்கத்திற் கட்டவேண்டும். மற்ற ஸ்திரீ கட்கும் கிரகத்தின் வெளியில் சுற்றுப் பக்கத்திற் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வெளியில் யஜமானனுடைய இச்சையின் வசமாக மற்றவர் கட்கும் இருக்க வேண்டும்.

முற்றம்.

முற்றமானது பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். அக்கி திக் கினது முற்றம் ஜ்வரரோகத்தை யுண்டாக்கும். தென்திக்கில் அரசர் கட்கு வெற்றியைத் தரும். தென்மேற்கிற் சத்ருவிருத்தி செய்யும். மேற்குத் திக்கில் புத்திரர் மித்திரரை மிருத்தியுண்டாக்கும். வாயு மூலையில் மரணம். வடக்குத் திக்கில் பொக்கிஷ விருத்தி யுண்டாக் கும். வடகிழக்கில் மரணமாவது நிச்சயம்.

அகழ்.

நான்கு பக்கத்திலும் அகழைச் செய்ய வேண்டும். இது ராஜ கிரகத்திற்குக் கூறப்பட்டது. தேவர்கட்கும் இதரமான ஜாதிகட்கும் முன் கூறியவாறு தகுதியானது.

கிரஹ ஆரம்பகாலம்.

இந்தக் கிரஹங்களின் ஆரம்பகாலமானது தனித்தனி இவ் விடத்திற் கூறப்படுகின்றது. சூரியன் கும்பராசியில் இருக்கும்போதா வது மகர ராசியிலிருக்கும் போதாவது கீழ்ப்பாகத்திற் கிரகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மேஷராசியில் இருந்தாலும் ரிஷபராசியில் இருந்தாலும் தென்திக்கு வீடும், சிங்கம் கடகமிவற்றை யடைந் திருக்கும் போது மேற்குப் பாக வீடும், துலாம் விருச்சிகம் இவற்றை யடைந்திருக்கும் போது வடக்குப் பாகத்தில் கிரகமும் சம்மத மாகும். மற்ற நான்கு திக்கும் சம்மதமன்று. சூரியன் நின்ற திக்குக் காக (ராசியில்) எப்போதும் உண்ணேக்கமாகிய கிரகம் சம்மத மன்று. கட்டுவானுயின் அந்த வீடு வருஷத்திற்குள் கெடும்.

சூரியன் ஸ்தானத்தில் செய்யப்பட்ட வீடு யாதோ அந்த வீடு உண்மையாகத் தொந்தரவு செய்யும். அங்காரக னிருப்பில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கிரகக்ஷேத்திரம் நாசம் செய்யும். சனி பகவான் அடைந்திருக்கில் அவ்விடத்தில் வசிப்பவர்கட்குப் பசி பயமுண்டாக் கும். குருவின் ஸ்தானத்தில் கிரகம் தோட்டம் முதலானது சமஸ்த சம்பத்தைத் தருவதாக ஆகும். சுக்கிரன் க்ஷேத்திரத்தில் செய்யப் பட்ட கிரகம் எப்போதும் மங்களத்தைத் தரும். புதனுடைய ஸ்தான பட்ட கிரகம் மானது விசேஷமான சுகத்தைத் தரும். சந்திரன் புருஷர்கட்கு விசனத்தையும் ஸ்திரீகட்குச் சுகத்தையும் செய்வான். இவ்வாறு ராசியின் பலன்களுண்டாகும். அம்சங்களிலும் இவ்வாறு அறியத் தக்கது அறிந்து இயற்ற வேண்டும். இவ்விதமாய் கிரகாரம்பத்தில் வைக்கும் செங்கல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

வீடு கட்டக் கூடாத இடங்கள்.

பர்வதத்தினுடையவும் தேவாலயத்தினுடையவும் நிழலில் கட்டப்பட்டதாயும், நதிகளின் பிரவாகத்தினுல் பாதிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள கிரகம் சோகத்தையுண்டு பண்ணுவதாக ஆகும்.

வாசஞ் செய்யக் கூடாத இடங்கள்.

இஷ்டமுள்ள கிரகத்தில், இடிந்திருந்தாலும் பிளந்திருந்தாலும் அவ்வாறு குறைவுபட்டிருந்தாலும், நாழ்ந்து தொங்கியிருந்தாலும், அகத்தி அலரி நந்தியாவட்டம் முருக்கு எருக்கு இந்த ஆறும் விருத்தி யானுலும் வீட்டை நாசம் செய்யும். முருக்கு கருங்காலி ஆல் புளி அவ்வாறே கல்லால் இவை கிரகத்தில் விருத்தி செய்யத் தகாதன வாகும். கிராமம் முதலானவற்றில் சுபத்தைத் தருவதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சமமான நிகளத்தினுல் அளக்கப்பட்ட கிரகமானது பஹத்தின் நிகளத்தோடு சமமாக இருக்குமாயின் அதைப் பார்க்கிலும் யுக்த மான வியயபாகத்தி னதிகமிருந்தாலும் அப்போது வீடு நன்றன்று.

சயனஸ்தானம்.

படுக்கை மேற்கு முகமாகப் பார்வை இருக்க வேண்டும். தென்முகப் பார்வையானது தோஷத்தைத் தரும், துவாரத்திற் பாதம் நீட்ட சம்மதமன்று. வடக்கு மேற்கு சிரசாக இருக்கக் கூடாது. போஜனமும் படுக்கையும் தூலத்திற்கு நேராகக் கூடாது.

வாசற்கால்.

சுபத்தைக் கோரினவர்கள் கிரகத்திற்கு வாசற்படியை தூலத் திற்கு நேராக வைக்கக் கூடாது. ஏகசாலையின் கிரகம் கட்டுகிறவன் முயற்சியுடன் தெற்குப் பாகத்திற் கட்டவேண்டும். தெற்கு வடக்குத் திக்குகளில் பராமரிக்கையின்றி இரண்டுஇரண்டு சாலைகள் செய்யத் தக்கன. மூலையில் சாலையைச் செய்யின் குடியிருப்பவன் சீக்கிரமாக நசித்துவிடுவான்.

தூலம்.

அந்தணர் கிரகத்திற்குத் தூலமானது கிழக்கு முனையாக வைக்க வேண்டும். அரசர்கட்குத் தெற்கு முனையாக ஆகும். வைசியர்கட்கு மேற்குமுனையாக இருக்க வேண்டும். சூத்திரர்கட்கு வடக்குத் திசையில் இருக்க வேண்டும். இது தூலத்தின் முனையின் விதியாகும்.

தூண்.

அந்தணர் அரசர் வைசியர்கட்கு இரட்டை ஸ்தம்பங்கள் கூறப்பட்டன. சூத்திரர்கட்கும் இதர ஜாதிகட்கும் ஒற்றை ஸ்தம்பம் சம்மதிக்கப்படுகின்றது. கருக்காலி வன்னி இவை அந்தணர் அரசர் கட்குக் கூடும். சிளிந்திரம் பிசிதம் இலுப்பை வைசியருக்காகும் ஸ்தம்பங்கள். நறுவிலி வேம்பு சிளிந்திரம் பிசிதம் சூத்திரர்கட்கு ஸ்தம்பத்திற்கு யோக்கியமாக ஆகும். கெட்டி மூங்கில்கள் யாவருக் கும் ஆகும்.

வீட்டின் பாகம்.

வீட்டினது ஆகாரத்தை வீட்டின் விஸ்தாரத்தை அளக்கிற முழத்தால், நான்கு பாகமுதல் ஐந்து பாகம் வரையில் அளக்கில் அது பாதவிஸ்தாரமெனக் கூறப்பட்டது. எவ்வளவு விசாலம் முழமோ அவ்வளவு அங்குலி சங்கிலியால் சமஸ்தமான வீடுகட்கும் ஸ்தம்பத் தின் விஸ்தாரம் இஷ்டமாகின்றது. வடக்குத் திசையில் அந்தணர் கிரகம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குத் திசையில் அரசன் கிரகம் சம்மதிக்கப்பட்டது. தென்திசையில் வைசியர் கிரகம் இருக்க வேண்டும். மேற்குத் திசையில் சூத்திரருக்காகும்.

கிரகத்தின் நடுச்சுவர் ஸ்தம்பத்தின் நடுவை விட்டிருக்க வேண்டும், அதை யடைந்து இரண்டு துவாரம் மூலக்கிரகத்திற் கொப்பாக இந்தச் சாஸ்திரத்தில் சம்மதிக்கப்படுகின்றது. சமஸ்த விதத்தினுலும் வேருக விருக்கின்ற சாலைகளிற் சேர்ந்த கட்டடத்தைச் செய்யக் கூடாது. தேவதையின் ஸ்தாபனமும் பலி கொடுத்தலும் சாலைகளில் விதிக்கப்படவில்லை. ஸ்தம்பங்கள் ஒன்றிற்கொன்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும் துவாரமில்லாததாயும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டி ருப்பதாய் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களின் வீடு முதலானவற்றில் இரண்டுஇரண்டு தூண்களாவது ஐந்து தூண்களாவது இஷ்டம்போல் இருக்கக் கூடும்,

கிரஹசாரம்.

சனிவேதை இருக்குமாகில் பொருள் நாசமாகும். சனி அதி சாரமாயின் கடனுல் பந்திக்கப்படுவன்.

அடுக்கு நிலை.

வைசியர் சூத்திரர்கட்கு மூன்றடுக்கு வீடும், அரசர்கட்கு ஐந்து அல்லது ஏழும், பிராமணர்கட்கு அவ்வாருகவே பதினேரு வேதிகைகளும் இருக்க வேண்டும். பாஷண்டாச்சிரமம் பெற்றவர் கட்கு இரட்டைச் சங்கியையாகிய நிலை விதிக்கப்படுகின்றது. கருங் கற் சுவர் மனிதர் வாசம் செய்யு மிடத்திற் கூடாது.

விழல் முதலானவற்றுலும் களிமண்ணுலும் மறைக்கத் தக்க தாயும், ஓட்டுப்பாளத்தால் மறைக்கப்பட்டதாயும், மரத்தாற் கட்டப் பட்டதாயும் முகம் இருதயம் நாபி இவற்றின் உயரத்தினளவினுல் செய்ய வேண்டும்.

வாசற்கால்.

முக்கியமான த்வாரமானது விட்டின் தெற்கு முதலான நான்கு பக்கங்களிலும் இருக்க லேண்டும். துவாரத்தினது கிழ்ப்பாகமானது தாழ்வாக வைக்கப்படுமாயின் வீட்டு யஜமானனுக்கு விருத்தியுண்டாகும். துவாரத்தினது புறம்பாக உயரமாக இருப்பது சத்துருவை விருத்தி செய்கிறதாக அறியத்தக்கது,

விசேஷமாகப் பிராமணர்கட்கு பல்லாடஸ்தானத்தில் த்வாரம் இஷ்டமாக ஆகும். அரசர்கட்கு மகேந்திர ஸ்தான மென்று அறியத்தக்கது. வைசியர்கட்கு ராக்ஷஸ ஸ்தானமாக அறியத்தக்கது. சூத்திரர்கட்குப் புஷ்பதந்தர் ஸ்தானத்தின் த்வாரமே கூறப்பட்டது. அந்தந்தத் திக்கதிபதிகளை யடைந்து துவாரத்தைச் சாத்திரப்படிச் செய்ய வேண்டும். மத்தியி லிருக்கும் சூத்திரத்திற்கு இடது பாகத்திலாவது த்வாரத்தைச் சாத்திரப்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஜலதாரை.

அந்த விட்டுக்கு மீண்டும் ஜலத்வார ஸ்தானத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஜயந்தர் ஸ்தானத்திலும் மஹேந்திர ஸ்தானத்திலும் ராக்ஷதர் விரதர் ப்ரசர் புஷ்பதந்தர் சுக்ரீவர் பல்லாடர் கிரகர் முக்யர் இவர்கள் ஸ்தானத்திலும் ஜலத்வாரம் கூறப்படுகிறது. பிரமாவிற்கு எதிர்முகமாகவும் பிரமபாகமாகவும் இருக்கிற ஜலத்வாரம் விருத்தியைத் தடை செய்கின்றது.

ஆயம்.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு இந்த அம்சத்தில் த்வஜாயம் சிம்ஹாயம் விருஷபாயம் கஜாயம் எனப்படும். இந்த ஆயமுதலானவையோ வெனின் கிழக்கு முதலான திசைகளில் அநுலோமக் கிரமமாக சுபத்தைத் தருங் கிரகங்கள். இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு இந்த ஸ்தானங்களில் இருப்பவர்கட்கு தூமாயம் சுனகாயம் காராயம் காகாயம் இவை ஆக்னேய முதலான மூலைகளில் காம்யாதிகளால் வர்ஜிக்கத் தக்கவை.

யாதொரு யஜமானனுடைய விட்டிற்கு, த்வஜாயம் சிம்ஹாயம் விருஷபாயம் கஜாயம் இவைகளுளவோ அந்தக் கிரகத்திற்கு முகமானது மேற்கு வடக்கு கிழக்கு தெற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

துவஜாயம் சிம்ஹாய ஸ்தானத்தை யடைகின்றது. சிம்ஹாயம் கஜாய ஸ்தானத்தை யடைகின்றது. ஸமஸ்தமும் விருஷபாயத்தினது ஸ்தானத்தை யடைகின்றன. விருஷபாயம் ஒராய ஸ்தானத்திலும் அடைகிறதில்லை. விருஷபாயத்தில் துவாரம் செய்யக் கூடாது. அங்ஙனமன்றி மத்தியிலாவது இருக்கக் கூடும். பிராமணர்கட்கு வடக்குத் துவாரம், அரசர்கட்குக் கிழக்குத் துவாரம், வைசியர்கட்குத் தெற்குத் துவாரம், சூத்திரர்கட்கு மேற்குத் துவாரம் சிறந்தது. நடுவில் மண்டபத்தோடு கூடின வீட்டினது ஏற்பாட்டில் இந்தச் சாலாத் துவாரம் கூறப்பட்டது.

தெற்குத்திக்கில் வெளிவாசற்படியைப் பல்லாடர் ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். மேற்குப் பாகத்தில் மகேந்திர ஸ்தானம். வடக்குக் கிரகத்தில் கந்தர்வ ஸ்தானம். கிழக்குக் கிரகத்தில் புஷ்பதந்தருடைய துவாரம் விதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தான விபரம்.

பிராமணர்கட்கு ஈசான்ய பாகத்தில் பாகசாலை விதிக்கப்படுகின்றது. அரசர்கட்கு ஆக்நேய திக்கில் பாகசாலை கூறப்படுகின்றது. வைசியர்கட்கு நிருதி மூலையில் பாகஸ்தானம் கூறப்படுகிறது. சூத்திரர்கட்கு வாயுதிக்கில் பாகஸ்தானம் விசேஷமெனப் படுகிறது.

கிழக்குத் திக்கில் போஜன ஸ்தானமும். ஆக்நேய திக்கில் பாகசாலையும், தென் திசையில் படுக்கையிடமும், நிருதியில் ஆயுத கிரகமும், அவ்விடத்தில் மித்ர ஸ்தானமும், மேற்குத் திக்கில் ஜல ஸ்தானமும், வாயு திக்கில் மாட்டுக் கொட்டாரமும், வடக்கே தன கிரகமும் இருக்க வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் நித்ய நைமித்திய காரியமாக யாகமண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

கஞ்சி உப்பு இவற்றின் பாத்திரத்தைக் கிழக்கு வடக்குகளில் வைக்க வேண்டும். அந்தரிக்ஷ ஸ்தானத்தில் அடுப்பும், ஸவிதாவின் ஸ்தானத்தில் உரலும், அர்யமர் ஸ்தானத்தில் போஜன ஸ்தானமும், இந்திராணியின் பாகத்திலாவது சவிதாவின் ஸ்தானத்திலாவது விவஸ்வரின் பாகத்திலாவது பாகமும், மைத்திர ஸ்தானத்தில் விவாகமும், இந்திரஜய ஸ்தானத்தில் க்ஷேத்திர தேவதையின் பூசையும் அறியத் தக்கது. அவ்வாறன்றி வாயு திசையிலாவது சந்திரதிசையிலாவது கூடும். விதரில் உபநயனமும், பித்ருக்கள் தௌவாரிகர் ஸ்தானத்திலும் சுக்ரீவரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் பிரசூதிக்கிரகமும் இச்சிக்கப்படுகிறது. ஆபவத்ஸர் ஸ்தானத்தில் தனஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். ஆபரிடத்தில் குண்டம்

விதிக்கப்படுகிறது. மகேந்திரர் பாகத்தில் மூற்றம். பிருதிவீதர ஸ்தானத்தில் அம்மி. பிருங்கராஜர் சுக்ரீவர் பித்ரு தௌவாரிகர் இவர்கள் ஸ்தானத்தில் அரிஷ்டகிரகம் இஷ்டமாக ஆகும். அவ்விடத்தில் உக்கிராண விடு இருக்க வேண்டும்.

வாகனம் துவாரத்திற்குத் தெற்குத் திசையில் இருக்க வேண்டும். தேவேந்திரரிடத்தில் ஆயுத முதலானவையும், அங்ஙனமே மித்திர ஸ்தானத்தில் மித்திரர்களின் இருப்பும், ரோக ஸ்தானத்தில் உரலும் சம்மதிக்கப்பட்டது. பிருதிவீதரரிடத்தில் தனஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். நரகருடைய ஸ்தானத்தில் நெய்யும் ஔஷதமும் ஆகும். ஜயந்தரிடத்திலும் ஆபவத்ஸரிடத்திலும் பர்ஜன்ய ரிடத்திலும் சிவனிடத்திலும் முறையாக விஷத்தைப் போக்கும் மருந்தும், கிணற்றிற் கருகாமையில் வேதார்ச்சனையின் கிரகமும் இருக்க வேண்டும். சவிதர் முதல் அந்தரிக்ஷர் வரை வியஞ்சனத்தோடு கூடின பாகசாலை செய்யத்தக்கது. விததரிடத்திலும் பூஷாவின் ஸ்தானத்திலும் சாவித்ரரிடத்திலும் போஜனக் கிரகம் செய்யத்தக்கது. ருக்ஷர் பல்லாடர் சோமர் இவர்களிடத்தில் ஆஸ்தான மண்டபம் இருக்க வேண்டும். முக்யர் ஸ்தானத்திலாவது உரல் செய்யக்கூடும். (இவ்விடத்தில்) கணிகையர்களும் பிரசம்சிக்கப்பட்டன. முன்பாகவாவது இடது பாகத்திலாவது வாகனத்திற்கு விசேஷமாகக் கீர்த்தியைத் தரும்.

சதுர்க் கிரகமானது நடுவில் மண்டபத்தோடு கூடினதாகக் கூறப்பட்டது. வீட்டிற்குச் சமீபமான சுவரின் பேரில் ஜலம் வீழ்வது வீட்டிற்குக் கெடுதி யுண்டாக்கும். அவ்விடத்தில் கடின உத்பாதம். அந்த வீட்டிற்கு மங்களமன்று. இந்தச் சமஸ்தமும் கிரகவிஷயங்களிலும் சாலைகளிலும் சாதாரணமாக் கூறப்பட்டது.

முப்பத்தைந்தாவது — சாலாலக்ஷணவிதி படல சந்திரிகை முற்றிற்று.

——:0:——

ஸ்ரீமத் காமிகாகம மஹாதந்திர கிரியாபாத பூர்வபாகம் கிரந்த மூலம் தமிழ்ச் சந்திரிகையுடன் முதற்பகுதி முற்றுப்பெறுகிறது.

——:※:——

திருத்தங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	6	ஶோபிதே	ஶோபிதே
,,	19	சரணள	சரணௌ
16	23	ஸராவஹ்ர	ஸராவ்ர
22	10	ஆயிர	ஆருயிர
24	2	ஶீவஸ்ய	ஶ்வஸ்ய
26	11	[illegible]	[illegible]
,,	28	[illegible]	[illegible]
31	20	த்விஜோத்தம:	த்விஜோத்தமா:
௩௩	4	[illegible]	[illegible]
		[illegible]	[[illegible]]
,,	23	ஜேஷ்டயா	ஜேஷ்டயா:
௩௪	15	[illegible]	[illegible]
௩௫	10-11	—	[illegible] (சேர்க்க)
௩௯	27	[illegible]	[illegible]
௪௧	23	[illegible]	[illegible]
௪௨	11	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
		[illegible]	[illegible]
௪௫	20	[illegible]	[illegible]
௪௬	4	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪௭	2	[illegible]	[illegible]
௪௮	6	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
௪௯	2	[illegible]	[illegible]
,,	3	[illegible]	[illegible]
,,	19	—	[illegible] (சேர்க்க)
௫௦	6	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
௫௧	8	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	26	[illegible]	[illegible]
,,	27	[illegible]	[illegible]
௫௨	6	[illegible]	[illegible] (பாடம்)
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
௫௩	26	[illegible]	[illegible]
௫௪	2	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫௪	20	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
௫௫	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
,,	26	[illegible]	[illegible]
௫௬	14	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
௫௭	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
௫௯	5	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
௬௭	3	[illegible]	[illegible]
௧௦௮	14	[illegible]	[illegible]
௧௧௦	4	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௧௨	15	[illegible]	[illegible]
,,	15-16	—	[illegible] (சேர்க்க)
,,	23	[illegible]	[illegible]
௧௧௩	2	[illegible]	[illegible]
௧௧௮	25	[illegible]	[illegible]
௧௧௯	9	[illegible]	[illegible]
௧௨௦	5	[illegible]	[illegible]
௧௨௧	26	[illegible]	[illegible]
௧௨௩	26	[illegible]	[illegible]
௧௨௪	19	[illegible]	[illegible]
௧௨௫	2	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
௧௨௭	21-22	—	[illegible] (சேர்க்க)
௧௨௮	4	[illegible] ।	[illegible] । ௩௮௫
,,	5	[illegible] । ௩௮௫	[illegible] ॥
,,	14	[illegible] ।	[illegible] । ௩௯௦
,,	15	[illegible] ॥ ௩௯௦	[illegible] ॥
,,	24	[illegible] ।	[illegible] । ௩௯௫
,,	25	[illegible] ॥ ௩௯௫	[illegible] ॥
௧௨௯	8	[illegible] ।	[illegible] । ௪௦௦
,,	11	[illegible] ॥ ௪௦௦	[illegible] ॥
,,	18	[illegible] ।	[illegible] । ௪௦௫
௧௩௦	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௩௦	8	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible] ([illegible])
,,	24	[illegible] ।	[illegible] ॥ ௪௨௦
,,	26	[illegible] ॥ ௪௨௦	[illegible] ॥
௧௩௨	2	[illegible] ।	[illegible] ॥ ௪௨௫
,,	3	[illegible] । ௪௨௫	[illegible] ॥
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible] ।	[illegible] । ௪௩௦
,,	13	[illegible] ॥ ௪௩௦	[illegible] ॥
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible] ।	[illegible] ।
,,	24	[illegible] ॥ ௪௪௫	[illegible] ॥ [௪௪௫
௧௩௩	6	[illegible] ।	[illegible] । ௪௫௦
,,	7	[illegible] । ௪௫௦	[illegible] ।
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible] ।	[illegible] । ௪௫௫
,,	17	[illegible] ॥ ௪௫௫	[illegible] ॥
,,	26	[illegible] ।	[illegible] । ௪௬௦
,,	27	[illegible] ॥ ௪௬௦	[illegible] ॥
௧௩௪	10	[illegible] ।	[illegible] । ௪௬௫
,,	11	[illegible] ॥ ௪௬௫	[illegible] ॥
௧௩௫	4	[illegible] ॥	[illegible] ॥ ௪௭௫
,,	5	[illegible] । ௪௭௫	[illegible] ।
,,	14	[illegible] ।	[illegible] । ௪௮௦
,,	15	[illegible] ॥ ௪௮௦	[illegible] ॥
,,	21	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible] ।	[illegible] । ௪௮௫

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கருசு	2	ஸ்வஸ	ஸ்வஸ்ரு
,,	8	க்ஷணா:	க்ஷணா: । சுகூ0
,,	9	த்ரிர்கா । சுகூ0	த்ரிர்கா ॥
கருஎ	2	ஶயோ: ।	ஶயோ: । ருOO
,,	3	யேஷ ॥ ருOO	யேஷ ॥
,,	12	பதே ।	பதே । ருOரு
,,	13	வ்ருதே ॥ ருOரு	வ்ருதே ॥
,,	22	யேஷ ।	யேஷ । ருகO
,,	23	ஜந: ॥ ருகO	ஜந: ॥
கருஅ	7	நிவேதேஷ்வ	நிவேதேஷ்வ
,,	8	ஹ்ருதஃ	ஹ்ருதஃ । ருகரு
,,	10	வாநா: । ருகரு	வாநா: ॥
,,	19	மதஃ ।	மதஃ । ருஉO
,,	20	தேந வ ॥ ருஉO	தேந வ ॥
கருகூ	4	கீர்த்தித: ।	கீர்த்தித: । ருஉரு
,,	14	தயா ।	தயா । ருஙO
,,	24	ஸ்துதா ।	ஸ்துதா । ருஙரு
,,	25	பூர்ணைஶ்வ । ருஙரு	பூர்ணைஶ்வ ॥
கசு0	9	ருஙஎ½	ருஙஅ
,,	,,	கOகரு	கOகரு½
கசுஉ	19	ஆனம	ஆன்ம
கஅஅ	21	ஜைஞா	ஜைத்ரா
,,	24	பூஹரா	பூஹரா
கஅகூ	14	வஸ்ராணேஷ்வ	வஸ்ராணேஷ்வ:
,,	16	பாஷணி	பாஷ்கணி
ககூ0	14	தேவாஜ்ஞ ஶா	தேவாம்ஸாஶா
,,	22	பதேஶா	பதேஶா
ககூக	15	ஸவர்க	ஸவர்க
,,	19	வேஶஹி	வேஶஹீ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ககூஉ	8	காவீரகஃ	காவீரஜஃ
,,	11	யாதர்மஃ	யாத்ரமஃ
,,	15	பஞ்சபில்வா ஶ்ரீ	பஞ்சபில்வா ஶ்ரீ
,,	22	ஹோஶயாத்ரிம்ஶாகம்	ஹோஶயாத்ரிம்ஶாகம்
ககூங	10	ஸஹஸ்ராக்ஷ	ஸஹஸ்ராக்ஷ
,,	11	ஸஹஸ	ஸஹஸ்ர
,,	22	கேதகி	கேதகீ
ககூச	4	பதாமா	பத்மா
,,	8	கீடா	கீடா
,,	17	ஶாவ்ருதே ।	ஶ்ருதே ॥ (பாம்ஶேஷ:)
,,	19	பூஸநாதேஷ்வ	பூஸநாதேஷ்வ
,,	23	ஶ்ரீகா	ஶ்ரீவதா
,,	24	ஸஹித	ஸம்ஹித
ககூரு	3	ஶாம்ஸிஸி	ஶாம்ஸிஸி
,,	10	தாஸாப	தாஸ்வாப
,,	11	தஶிமாணிதம்	தத்ஶிமாணம்
,,	17	ஸவி ஷா	ஸவிர்ஷா
,,	21	ஸ்ருதஃ	ஸ்ருதஃ
உ0ச	20	பற்றி மூவுலகத்திலும்	பற்றிய யாவனொருவன் மூவுலகத்திலும்
உ0ரு	10	பயாஶக்தி	பயாஶக்தி
,,	19	ஊதரே	ஊதரே
,,	21	ஶ்வாஞ	ஶ்வாத்ர
உ0சு	3	ஸாஞ்சரோ	ஸாஞ்சரீ
,,	7	விஶோஷ	விஶோஷ
,,	9	ஸம்ஹ்ராஹ	ஸம்ஹ்ரஹ
,,	10	க்ரியா	க்ரியா
,,	11	ஸ்தீஹி:	ஸ்தீஹி:
,,	,,	தேஷவர்யா	தேஷவர்யா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௦௬	15	𑌬𑍃𑌹𑌸𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍇	𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑍍
,,	16	𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌕	𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌕
,,	19	𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤	𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤
,,	24	𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌕	𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌕
,,	25	𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾	𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾
,,	,,	𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌜	𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌜
௨௦௭	2	𑌬𑍃𑌹𑌂𑌤𑍍𑌯𑌾	𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾
,,	4	𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕	𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍
,,	6	𑌶𑌾𑌜	𑌶𑌾𑌜𑌾
,,	7	𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤 𑌕𑌤𑌿𑌯𑍀	𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑍀
,,	8	𑌮𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑍌	𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌
,,	10	𑌬𑍃𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌯𑌿𑌨𑌾	𑌬𑍃𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌯𑌿𑌨𑌾
,,	12	𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌵𑌾𑌕𑌮𑍍	𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌵𑌾𑌕𑌮𑍍
,,	15	𑌵𑍇𑌜 𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾	𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾
,,	18	𑌕𑌯𑍍𑌯𑌯𑌲𑌂	𑌕𑌯𑍍𑌯𑌯𑌲𑌂
,,	19	𑌦𑌹𑌲𑌨𑍍𑌨	𑌦𑌹𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨
,,	22	𑌰𑍋𑌵𑌜𑍍𑌯𑍂𑌢	𑌰𑍋𑌵𑌯𑍇𑌜𑍍𑌯𑍂𑌢
,,	25	𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌶𑍇	𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍇𑌷𑍁
௨௦௮	2	𑌕𑍇𑌶𑌕𑍀𑌟𑍋	𑌕𑍇𑌶𑌕𑍀𑌟𑌾
,,	3	𑌹𑌨	𑌹𑌵
,,	,,	𑌕𑌵𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯	𑌕𑌵𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯
,,	4	𑌜𑌾𑌯𑌲𑌕𑍌	𑌜𑌾𑌯𑌲𑌕𑍌
,,	5	𑌹𑍇𑌜𑌲𑌂𑌜𑌦𑌯𑌲𑌂	𑌹𑍇𑌜𑌲𑌂 𑌕𑌦𑌯𑌲𑌂
,,	9	𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌲𑌂	𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌲𑌂
,,	12	𑌶𑍀𑌹𑍍𑌰𑌾𑌜	𑌶𑍀𑌹𑍍𑌰𑌾𑌜
,,	,,	𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤	𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤
,,	15	𑌶𑍀𑌵𑌿𑌰𑌜	𑌶𑍀𑌵𑌂 𑌰𑌜
௨௦௮	16	𑌹𑍋𑌤𑌜𑌹𑌰𑌿	𑌹𑍋𑌤𑌕𑌜 𑌹𑌰𑌿

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௦௮	18	𑌶𑌿𑌂𑌬𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌿	𑌶𑌿𑌂𑌬𑍋 𑌤𑌿
,,	19	𑌨𑍈𑌜𑍍𑌞𑌵	𑌨𑍈𑌵𑌵
,,	,,	𑌤𑌾𑌵𑌾	𑌤𑌯𑌾
,,	20	𑌕𑌾𑌮𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵 𑌨𑌵𑌸𑌾	𑌕𑌾𑌮𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵 𑌨𑌵𑌸𑌾
,,	,,	𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀	𑌵𑍃𑌹𑌤𑍀
,,	24	𑌹𑌨𑍇𑌕𑌕	𑌹𑌨𑍇𑌕𑌕
,,	,,	𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑍍𑌯 𑌕	𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑍍𑌯𑌕
,,	26	𑌯𑍃𑌷𑌂	𑌵𑍃𑌷𑌂
௨௨௬	13	இவைகளில் கிழக்கு... ......இருக்க வேண்டும்	இவைகளில் கிழக்கு முகமும், தெற்கு தென் கிழக்கு தென் மேற்கு மேற்கு குண்டங்கள் வடக்கு முகமாகவும் இருக்க வேண்டும்.
௩௨௮	25	𑌵 𑌰𑍇𑌕𑍍𑌯	𑌵𑌾𑌰𑍇𑌕𑍍𑌯
௩௩௬	30	கஎ அஎ	கஎ அஎ½
௩௭௫	23	𑌶𑌣𑌵𑌂	𑌶𑌣𑍍𑌣𑌵𑌂
௪௪௫	25	𑌹𑌶𑍋	𑌶𑌹𑌾
பதிப்புரை			
2	22	நைமித்திய	நைமித்திக
முன்னுரை			
6	13	ரிவாக	சிவாக
,,	18	மகெ்ளக	மகௌக
10	3	அவர்கள்	அவர்களால்

புத்தகங்கள் கிடைக்கும் இடம்.

சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள்,
பொதுக்காரியதரிசி,
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்
11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1

சிவஸ்ரீ என். டி. தக்ஷிணாமூர்த்தி குருக்கள் அவர்கள்,
28, துர்காலயா ரோடு.
திருவாரூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

சிவஸ்ரீ டி. அய்யாசாமி குருக்கள் அவர்கள்,
6, கந்தசாமி கோயில் தெரு,
பொள்ளாச்சி, கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

திருத்தங்கள்

(இவைகளை முன் திருத்தங்களுடன் சேர்க்க)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪௮	18	ஶுலவிஜொளி	ஶுலவிஜாலி:
௬௬	15	ஜாதிவேஶ்மஸு	ஜாதிவேஶ்மஸு
௭௦	4	நிர்ஜ்ஞாநயேத்	நிர்ஜ்ஞாநாயேத்
,,	10	நவேத்ஸம்ஶ்ரு	நவேத்ஸ்ரு
௭௩	14	வாகாஜ்ஞாந்தர்யோம்	வாகாஜ்ஞாந்தர்யம்
,,	18	பாம்ஸ்த்ரீ	பாம்ஸ்த்ரீ
௭௫	11	ஸ்நாநக்ஷாம்	ஸ்நாநாநக்ஷாம்
௭௭	7	ஸம்ஸ்ஸமாத்	ஸம்ஸ்ஸமாத்
௭௯	7	நந்நந	நந்ந
,,	9	விஷ்ணுவந்ந	விஷ்ணுந்ந
௧௦௦	9	ஶக்ஷ்ரு	ஶக்த்ரு
௧௦௪	23	வ்யக்ஷகெ	வக்ஷகெ
௧௧௨	17	ஶக்தி	ஶக்தி
,,	21	வொரீ	வ்யோரீ
௧௧௬	6	ரீநக்ஷா	ரீநாக்ஷா
௧௨௦	27	ஜ்யேஷ்டா	ஜ்யேஷ்டா
௧௨௪	7	ஸத்ரவக்ஷம்	ஸத்ரம்வக்ஷம்
௧௨௫	7	க்ருரீக்ஷ்ஸாம	க்ருரீக்ஸ்வாம
௧௨௬	7	ஶக்ஷ்ரா ஸவ	ஶக்ஷ்ரா ஸவ
௧௨௭	14	வொராக்ஷ	வொராக்ஷம்
,,	24	வாத	வாத்ர
௧௩௨	10	கவிகல்வ	வவிகல்வ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௩௨	14	ய-மிவெ_த	ய-மிவெ_ந
,,	16	ய-மிவ-தி	ய-மிவ-ஂதி
,,	26	நாZZநஔஹ்ய	நாZZஔஹ்ய
,,	27	ய-மிவ ந்ீவெஶ்ய வ	ய-மிவெ ந்ீவெZஶ
,,	,,	வெநவெதூ	வெநவெதெ்ய
௧௩௩	18	வெஸளெ்ஷ்ரீவெந	ஸளெ்ஷாஸ்ரீணெ
௧௩௪	17	கஶிஂஷ்வக்ஷ	கஶிண்ஷ்வக்ஷ
௧௩௫	25	தாக்ஷ-ஷ்யம்	தாக்ஷ-ஷ்ய்யம்
௧௩௬	5	வஜ்ஜ	வஜ்ஜ
,,	12	ஈவெஸ	ஈவெஸ்ஜ
,,	21	ஈவெZக	ஈவெவெக
௧௩௭	5	ந்யவெஸ்ய	ந்யவெஸ்யக
,,	9	ஶாஷாய-ா	ஶாஷாய-்
,,	13	ஸ-மிதூம்	ஸ-மித்ரூம்
௧௩௯	17	ஶாயத்ரூ	ஶாயத்ரூா
௧௪௦	3	ஞாவெயா	ஞ்யாவெயா
௧௮௮	8	ஸஸ்ய்ஜ	ஸஸ்ய்ஜ
௧௮௯	9	ஷஂகார	ஷஂகார
,,	18	ஶாஜவஷ்ர ஈாதம்	ஶாஜவஷ்ர ஸ்ர ஈாதம்
௨௦௫	6	கவ-மிவாகா	கவ-மிவகா
௨௦௬	12	ஶ-மிவ-ாஷி	ஶ-மிவ-ாஷி
,,	14	ஶக்தி	ஶாக்தி
,,	19	வஶம்	வஶம்
௨௦௭	11	ஶாக்ஷவஸ	ஶாக்ஷவஸ்ர
௨௧௧	16	ஸ வ-மிஜ்ஞ	ஸஂவ-மிஜ்ஞ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௨௧	21	நிஜகள ஶஷிவெகா	நிஜ-கள ஷ்யஷவெகா
௨௨௩	10	ஈதிரோத்ர	ஈதிரோத்ர
,,	14	ஷிகாஈஸ்ய	ஷிகாஈஸ்ய
௨௨௪	6	ஈவெத்யக	ஈவெத்ர்யக
௨௩௨	7	ஷ்ஸம்வ	ஷ்ஸம்வெ
௨௩௩	3	கஈம்ப	கஈண்ப
௨௩௪	4	விக்ஷணா	வீக்ஷணா
௨௩௫	7	ஶவெஜ	ஶஜ
௨௩௬	7	நாஶீ	நாஶீ
,,	25	வெளஷவெஜந	ளஷஶவெஜந
௨௩௯	17	தகவாவ-்ய	தகவாவ-்ய
௨௪௦	2	வெபநவெதவம்	வெபவெத்வம்
,,	10	வெப-ாஷி	வெப-ாஶி
,,	20	நிஶ-ஷ்வெஷா	நிஶ-வெஷ்ஷா
,,	,,	வெதஹவீ	வெதஹவீ:
௨௫௩	13	ஶயா	ஶவா
௨௫௪	13	வெஞாஜம்	வெஞாஜம்
௨௫௮	3	1கஶ-	கஶ-
,,	14	ஸிஜாய-	ஸிஜாய-
,,	18	நிஂநஶா	நிந்ஶா
,,	23	வா - 1 ஸஶ-ம்	(நீக்க)
		நிஂநஶ:	
௨௬௨	7	விக்ஷவெஶாக	விக்ஷாவெஶாக
௨௬௩	10	கிராவெஜ:	கிராவெஜ:
௨௬௪	4	விஶிஷ்டா	விஶிஷ்டா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உசுரு	6	நம் ந	நந்
,,	17	ஶ்யாமாம்	ஶ்யாமாஞ்
உசுசு	2	அக்நேயபூமி	ஆக்நேயபூமி
உஎச	2	ஸாதாந	ஸாதாநா
உஎரு	6	நிம் நமாம்ஸ:	நந்மாம்ஸ:
,,	14	நவெத்த	நவெத்தா
உஎஎ	20	வஶிவஸி	ஶஶிவஸி
உஅக	4	ஷப்யவ:	ஷப்யவ:
உஅஉ	18	வர்ஷ	வார்ஷ
உஅஎ	2	வணர்நஶாந	வணர்நாஶந
,,	3	கதர்பூணாம்	கதர்பூணாம்
,,	13	த்ஜாதி	த்ஜாதீ
உஅஅ	11	ஶஶிவாநாம்	ஶஶிபாநாம்
,,	13	ஸாகஜ	ஸ்ராகஜ
,,	17	ஶ்ரீஶாதி	ஶ்ரீஶாதி
உகூரு	7	ஶம்பவெ	ஶம்பவெ
உகூஎ	17	ஜீம்ஶொ	ஜீஶொ
ஙOக	7	வாவீ	வாவி
,,	10	வதாகுஶ	வதாகுர்ஶ
ஙOஎ	23	ஶீக்ஷம்	ஶிக்ஷம்
ஙOகூ	21	ஶாமொ:	ஶாமா:
ங.கO	17	ஶூகவ	ஶூக்வ
,,	22	கவர்ணி	கவர்ணி
ஙஉங	20	கீர்த்தா	கீர்த்தா
ஙஉச	14	ஸூக்தி:	ஸூக்தி: (வா)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ஙஙசு	27	ஶாஸெ	ஶாஸ்ஸெ
ஙஙகூ	3	தெவ	தெவெ
ஙசO	2	ஶஷணு	ஶக்ஷணு
ஙசங	26	தயாஜெய	தயாஜெய
,,	28	ஸம்வா	ஸம்வ்யா
ஙசசு	7	வஶி	வஶி
ஙசஅ	18	ஸஹஷியி	ஸஹவீயி
ஙசகூ	3	ஶ்ரூஸவீயி	ஶ்ரூஶவீயி
,,	6	காயர்	காயர்
,,	14	ஶஹா	ஶஹா
உருஎ	19	ஶ்ரூர்ஶ:	ஶ்ரூர்ஶ
உருஅ	2	ஶாத்ர	ஶாத்ர
,,	19	வாபவ்ய	வாபவெய
உசுச	3	ஸாதெ	ஸ்யாதெ
,,	7	ஸீந்த	ஸீந்த
,'	22	க்ருத்தவா	க்ருக்கா
உசு	6	யாஜாமர்ா	யாஜாஶோமர்ா
உசுஅ	5	தஹணெதெல்	தஹஷெதெல்
ஙஎO	16	தெகாநாம்	தெஷகாநாம்
,,	20	வொஹெய	வொஹய
ஙஎச	10	தீவாவி	திவாவி
ஙஎசு	20	காவீரா	காஷீரா
,,	21	ஶ்ருதொ	ஶ்ருதொ
ஙஎஎ	3	காவஶஸ்யா	காவஶயஸ்யா
ஙஎகூ	2	ஹீதாஷ்ட	ஹிதம்ஷ்ட

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩௮௪	12	[illegible]	[illegible]
௩௯௨	21	[illegible]	[illegible]
௩௯௪	10	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
௩௯௫	10	[illegible]	[illegible]
௩௯௭	21	[illegible]	[illegible]
௩௯௮	6	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
௩௯௯	7	[illegible]	[illegible]
௪௦௦	9	[illegible]	[illegible]
௪௦௯	8	[illegible]	[illegible]
௪௧௦	3	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
௪௧௫	3	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
௪௧௭	10	[illegible]	[illegible]
௪௨௨	24	[illegible]	[illegible]
௪௨௭	19	[illegible]	[illegible]
௪௩௦	15	[illegible]	[illegible]
௪௩௨	7	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
(FOREWORD)			
1	33	Pudukkottai	Devakkottai

—:0:—

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க வெளியீடுகள்

1.	க்ரியாக்ரம த்யோதி— பூர்வம் தீக்ஷாவிதி	(கிரந்தம்-தமிழ்)	12 00
2.	,, அபரக்ரியாவிதி	(,, ,,)	5 50
3.	,, சைவஷோடசப் பிரகாசிகை	(,, ,,)	2 50
4.	,, விக்நேச்வர பிரதிஷ்டாவிதி	(கிரந்தம்)	4 00
5.	,, சிவப் பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	7 50
6.	,, தேவி பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	4 50
7.	,, சுப்பிரமணிய பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	4 00
8.	,, பவித்ரோத்ஸவவிதி	(,,)	2 50
9.	,, த்வஜாரோஹணவிதி	(,,)	அச்சில்
10.	,, மஹோத்ஸவவிதி	(,,)	7 00
11.	,, பிராயச்சித்தவிதி	(,,)	2 50
12.	ஸ்ரீமாரியம்மன்ஸ்தாபனம்	(,,)	1 25
13.	ஸ்ரீசாஸ்தா பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	1 50
14.	பிரதிஷ்டா அஷ்டாதச கிரியாவளி	(,,)	5 00
15.	நித்யார்சனவிதி - காரணாகமம்	(கிரந்தம் - தமிழ்)	2 50
16.	சித்தாந்த சாராவளி	(,, ,,)	20 00
17.	காமிகாகமம் — பூர்வபாகம் (முதற்பகுதி)	(,, ,,)	30 00
18.	காமிகாகமம் — பூர்வபாகம் (இரண்டாம் பாகம்)	(,, ,,)	அச்சில்
19.	மகுடாகமம்	(கிரந்தம்)	அச்சில்
20.	கௌமார சம்ஹிதை	(நாகரம்)	1 00
21.	குமாரதந்த்ரம்	(,,)	10 00
22.	சகலாகமசார சங்கிரஹம்	(,,)	5 00
23.	காமிகாகமம் — பூர்வபாகம்	(,,)	40 00
24.	காமிகாமம் — உத்தரபாகம்	(,,)	அச்சில்
25.	போதாயன பூர்வபிரயோகம் —கனகசபாபதீயம்	(,,)	20 00